

28053 LLEI 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social. («BOE» 313, de 31-12-1997, i «BOE» 157, de 2-7-1998.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

Els objectius de política econòmica, plasmats a la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a 1998, requereixen per a la seva millor execució l'adopció d'un conjunt de mesures de naturalesa i abast diferents que es configuren com a instruments eficaços al servei de l'acció política del Govern en els diferents àmbits sectorials en què aquesta es du a terme.

A aquest efecte, aquesta Llei estableix determinades reformes en l'àmbit tributari, de la Seguretat Social i en les normes reguladores del règim del personal al servei de les administracions públiques i atén necessitats concretes, tant en l'àmbit de l'actuació administrativa com en el de l'organització i gestió.

II

En l'àmbit tributari les modificacions que s'introdueixen tracten dels eixos següents: manteniment de la pressió fiscal global al servei del compliment de les condicions de convergència per a l'ingrés en la tercera fase de la Unió Econòmica i Monetària; foment de l'estalvi a llarg termini, mitjançant la millora del tractament tributari de l'estalvi previós; impuls de la competitivitat de la petita i mitjana empresa mitjançant l'adopció de bona part de les recomanacions adoptades en el si de la Comissió Interministerial encarregada d'analitzar la problemàtica específica d'aquest sector de vital importància i, finalment, incorporació de determinades disposicions tendents a aprofundir en les mesures preventives del frau fiscal i, sobretot, de certes conductes elusives.

Per al compliment d'aquests objectius s'introdueixen diferents modificacions en els tributs de l'Estat.

En l'impost sobre la renda de les persones físiques, amb la finalitat, ja indicada, de fomentar l'estalvi previós, s'incrementen els límits per a l'aplicació de la reducció en la base de l'impost de les aportacions a plans de pensions, que queden fixades en un 20 per 100 dels rendiments i amb un límit global d'1.100.000 pessetes; així mateix, es possibilita la deducció en els exercicis següents de l'excés de les aportacions efectuades a un pla de pensions quan se superi el límit percentual legalment establert.

Per tal de potenciar la competitivitat de les petites i mitjanes empreses es modifiquen substancialment els règims de determinació dels rendiments empresarials, amb la supressió del règim de coeficients i la introducció d'una nova modalitat d'estimació directa, denominada simplificada. Per la seva part, en l'àmbit de l'estimació objectiva es possibilita una aproximació més gran al rendiment realment obtingut, de manera que, d'una banda, tingui en compte l'esforç inversor que fa cada subjecte passiu i, de l'altra, inclogui els increments nets de patrimoni per transmissions oneroses d'elements afectes, quan el seu import anual no superi 500.000 pessetes. Així mateix, i per limitar la progressivitat, s'estableix l'aplicació del tipus del 30 per 100 als increments de patrimoni que formin part del rendiment net de les activitats empre-

sarials o professionals en la part de l'increment compresa entre zero i 15.000.000 de pessetes, amb la qual cosa aquesta mesura s'harmonitza amb l'adoptada per la Llei 13/1996, de 30 de desembre, en l'impost sobre societats.

En el marc de l'impost sobre patrimoni i amb la finalitat de millorar la normativa aplicable a les petites i mitjanes empreses s'estableix l'exempció per als béns i drets comuns als dos cònjuges quan es trobin afectes a l'activitat empresarial, sempre que es compleixin els requisits actualment exigibles al titular de l'activitat.

En l'àmbit de l'impost sobre societats s'introdueixen diverses modificacions de naturalesa variada, entre les quals mereix destacar la modificació de l'àmbit d'aplicació de les exempcions subjectives, per tal d'acomodar-se a la nova configuració dels ens públics, que fa la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.

Així mateix, se simplifiquen els criteris que determinen l'aplicació de les deduccions per evitar la doble imposició internacional i s'introdueixen modificacions concretes en el règim aplicable als processos de fusió, escissió i aportació de branques d'activitat que tenen per meta principal configurar adequadament el règim previst per a aquest tipus d'operacions.

Amb el propòsit ja apuntat de potenciar l'activitat de les petites i mitjanes empreses, es permet l'amortització accelerada de l'immobilitzat material i es modifica la regulació del pagament fraccionat a l'efecte d'establir un termini específic per a l'exercici de l'opció per a la determinació del pagament fraccionat quan l'exercici econòmic de la societat no coincideixi amb l'any natural.

En l'impost sobre el valor afegit les mesures adoptades atenen, principalment, el foment de la competitivitat de les empreses. Així es fa possible la modificació de la base imposable en supòsits de recuperació impossible de les quotes repercutides no cobrades mitjançant el compliment de certs requisits i es modifiquen els límits i les restriccions per permetre el dret a deduir les quotes suportades en l'adquisició de béns d'inversió susceptibles de ser utilitzats de manera no exclusiva en l'àmbit de les activitats empresarials, mitjançant la deducció d'un percentatge determinat de les quotes satisfetes.

Els règims de determinació de la base imposable aplicables a les petites i mitjanes empreses són, així mateix, objecte de reforma amb la finalitat ja indicada. Les modificacions afecten el règim simplificat, el règim de l'agricultura, ramaderia i pesca i els règims especials aplicables al comerç detallista.

En el règim simplificat es facilita que els subjectes passius dedueixin les quotes suportades per l'adquisició dels béns d'inversió; d'aquesta manera s'aconsegueix una millor coordinació amb el règim d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques. En relació amb el règim especial de l'agricultura, ramaderia i pesca, s'hi incorporen les modificacions necessàries per coordinar també la seva aplicació amb el règim de signes, índexs i mòduls de l'impost sobre la renda de les persones físiques respecte de les activitats agrícoles que igualment hi estiguin compreses. Quant als règims del comerç detallista, es redueix l'àmbit subjectiu d'aplicació del règim especial de determinació proporcional de les bases imposables per als empresaris que no excedeixin una determinada xifra en les seves operacions.

Finalment, es modifica la regla de càlcul de la prorata, per tal d'integrar en el seu denominador les subvencions i transferències no vinculades al preu i que, com a conseqüència d'això, no han estat integrades en la base imposable de l'impost.

En l'àmbit dels impostos especials s'introdueix una nova figura, l'impost sobre l'electricitat, que té com a objectiu bàsic l'obtenció dels ingressos necessaris per compensar la supressió del recàrrec en concepte de «cost específic assignat a la mineria del carbó», que gira en l'ac-

tualitat sobre la facturació elèctrica i s'expressa com el 4,864 per 100 d'aquesta, de conformitat amb el procés de transparència en la facturació elèctrica que es vol impulsar. Així mateix, la creació d'aquest impost permet l'adaptació a la proposta de Directiva comunitària per la qual es reestructura la imposició dels productes energètics.

En l'impost sobre primes d'assegurances s'estableix l'obligació de presentar una declaració resum anual.

La modificació de la Llei 20/1991, de 7 de juny, pel que fa a l'impost general indirecte canari, obeeix, d'una banda, a la necessitat d'harmonitzar els punts de connexió previstos en aquest impost amb les modificacions introduïdes en la normativa de l'impost sobre el valor afegit en matèria de serveis de telecomunicació i, de l'altra, a l'adequació dels canvis normatius introduïts en l'àmbit dels règims especials de l'impost sobre el valor afegit, simplificat i de l'agricultura i ramaderia, per potenciar l'actuació i transparència de les petites i mitjanes empreses.

Les modificacions introduïdes a l'impost sobre la producció, els serveis i la importació a les ciutats de Ceuta i Melilla que regula la Llei 8/1991, de 25 de març, tenen per causa l'adaptació d'aquesta norma a les últimes modificacions introduïdes a l'impost sobre el valor afegit.

En matèria de taxes, s'ha de destacar la creació de noves taxes per diverses activitats i serveis prestats per l'Administració i l'actualització d'altres ja existents, tot això amb el propòsit d'aproximar gradualment l'import exigint al cost del servei prestat.

Dins l'apartat d'altres normes tributàries es modifica la Llei orgànica 12/1995, de repressió del contraban, per tal de classificar les infraccions administratives en lleus, greus i molt greus i establir criteris específics en la matèria per a la graduació de les sancions.

En l'àmbit de la Llei general tributària s'introdueixen modificacions que permetin l'adopció de mesures cautelars que garanteixin el cobrament de deutes tributaris encara no liquidats i s'estableixen mecanismes específics per a la pràctica de notificacions en determinats supòsits, tenint en compte la dificultat existent per a la seva realització pels cursos ordinaris. D'altra banda, es faculta el Tribunal de Comptes per accedir a les dades tributàries quan això sigui necessari per a la fiscalització de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

Pel que fa a les devolucions d'ofici en els impostos sobre la renda de les persones físiques, sobre societats i sobre el valor afegit, es consagra l'abonament automàtic de l'interès de demora que preveu l'article 58.2.c) de la Llei general tributària una vegada transcorregut el termini legalment previst, i, així, s'anticipa l'aplicació d'aquesta mesura d'especial interès per als contribuents.

Finalment, interessa destacar l'establiment d'un règim d'incentius fiscals específic en ocasió de la celebració del «Any Sant Compostel·là 1999», i de la designació de Santiago de Compostel·la com a capital Europea de la Cultura de l'any 2000, que persegueix potenciar al màxim la participació de la iniciativa privada en el desenvolupament d'aquests esdeveniments.

III

En l'ordre social, s'adopten al títol II mesures relatives al procediment de la Seguretat Social i a la seva acció protectora, i a aquest efecte es modifica el Decret 2065/1974, de 30 de maig, pel qual s'aprova el text refós de la Llei general de la Seguretat Social.

Les modificacions relatives al procediment tenen per objecte unificar el sistema de recaptació de l'Estat i de la Seguretat Social, de conformitat amb la directriu fixada a la disposició transitòria tretzena del Decret 2065/1974, de 30 de maig, pel qual s'aprova el text refós de la Llei general de la Seguretat Social. Així, es modifiquen els terminis per al pagament dels deutes per quotes reclamades per la Seguretat Social, s'aclareix el termini de prescripció de

cinc anys per al reintegrament de prestacions indegudes i es modifiquen les condicions d'actuació de la Seguretat Social en els processos concursals; mereixen l'atorgament a semblança de l'establert per a la Hisenda pública el dret d'abstenció i la possibilitat de subscriure acords o convenis en el curs del procés concursal.

En matèria d'acció protectora del sistema de la Seguretat Social, les mesures adoptades persegueixen un millor control de compliment dels requisits necessaris per generar el dret a la prestació. Així, respecte a la protecció per desocupació, s'estableixen per a la represa del dret a la prestació els mateixos terminis i efectes que per a l'inici del mateix dret i s'aclareixen els supòsits en què el treballador genera dret a aquesta prestació durant la tramitació de recursos contra sentències que declari la impropedència de l'acomiadament. La nova regulació de l'extinció del subsidi per incapacitat temporal busca evitar que els efectes de la declaració d'invalidesa permanent es retroreguin a una data en què no consti l'existència de lesions definitives. En matèria de pensió d'orfanat s'amplien els supòsits per meritjar el dret a la seva percepció d'acord amb la línia iniciada a la Llei 24/1997, de 15 de juliol, de consolidació i racionalització del sistema de la Seguretat Social, i es reconeix aquesta pensió quan el fill del causant faci un treball lucratiu sempre que els ingressos que obtingui en còmput anual siguin inferiors al 50 per 100 del salari mínim interprofessional.

En aquest títol s'inclou un capítol relatiu a les ajudes als afectats per delictes de terrorisme, en què es modifica la regulació que estableix la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, per tal de millorar i ampliar l'àmbit de protecció a una sèrie de supòsits que la mateixa dinàmica dels fets demana a l'entorn del col·lectiu de persones afectades pel fet terrorista.

Finalment, en matèria de pensions públiques, es modifica el règim especial de Seguretat Social de les Forces Armades, a l'efecte d'adequar la normativa reguladora de la prestació d'inutilitat per al servei a la legislació de classes passives de l'Estat i a les normes que regeixen l'estatut jurídic del personal militar.

IV

El títol III recull diverses modificacions de la normativa relativa al personal al servei de les administracions públiques.

Pel que fa als funcionaris públics, es modifica la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, en matèria de permisos per raons de guarda legal, i per criteris d'eficàcia mínima es limita a seixanta-cinc anys l'edat de jubilació dels membres de la policia local i dels serveis d'extinció d'incendis de les comunitats autònomes i corporacions locals.

Així mateix, s'introdueix la possibilitat d'establir places de facultatius i tècnics en la Direcció General de la Guàrdia Civil de manera similar al disposat per al Cos Nacional de Policia, amb la finalitat de poder assumir determinades tasques específiques. També es disposa la creació de quatre places de magistrats d'enllaç per dur a terme les funcions de cooperació judicial en l'àmbit de la Unió Europea.

En matèria de classes passives, es modifica el text refós de la Llei de classes passives de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril, pel que fa a la revaloració de les pensions, a l'efecte d'establir per a les classes passives de l'Estat una regulació idèntica en aquesta matèria a la que per a la Seguretat Social estableix la Llei 24/1997, de 15 de juliol, de consolidació i racionalització del sistema de la Seguretat Social. En el règim del personal militar, s'estableix un tractament individualitzat dels drets passius dels militars d'ocupació, atesa la idiosincràsia peculiar d'aquest col·lectiu.

I finalment, destaquen com a novetats en aquest títol la modificació de la Llei 29/1975, de 27 de juny, de Segure-

tat Social dels funcionaris civils de l'Estat, a fi de limitar a un termini màxim de trenta mesos el subsidi econòmic que per incapacitat temporal pugui reconèixer la Mutualitat de Funcionaris de l'Administració de l'Estat (MUFACE), mesura que es fa extensiva al personal dependent de l'Institut Social de les Forces Armades (ISFAS) i Mutualitat General Judicial (MUGEJU).

V

Al títol IV es recullen diverses normes de gestió financera i patrimonial, així com d'organització i procediment.

Pel que fa a la gestió financera, s'introdueixen modificacions a la Llei 39/1988, de 28 de desembre, de règim de les hisendes locals, per tal d'incentivar les entitats locals a complir les obligacions que contreguin en les operacions de crèdit que concerten; s'acorda la substitució del tipus d'interès bàsic del Banc d'Espanya, atès el seu desfasament, pel tipus d'interès legal del diner determinat anualment a la Llei de pressupostos generals de l'Estat i es modifica la Llei general pressupostària en aspectes concrets i limitats necessitats d'una reforma immediata.

També es regula el control financer en les representacions d'Espanya a l'exterior dependents del Ministeri d'Afers Exteriors per permetre que l'estructura i els procediments de control de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat es puguin adaptar a les necessitats de la gestió a l'exterior, ja sigui mitjançant la creació d'intervencions delegades o la substitució de la funció interventora pel control financer permanent. També es disposa que les entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social puguin establir el sistema de pagaments a justificar i el sistema d'avançaments de caixa fixa.

En l'àmbit de la gestió patrimonial, es regula el règim patrimonial de la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat, amb la finalitat d'atribuir-li més operativitat en nom d'una millor eficàcia en la gestió. D'altra banda, es modifica la Llei 23/1982, de 18 de juny, reguladora del patrimoni nacional, amb la finalitat d'equiparar el règim de protecció dels béns integrants dels reials patronats als del patrimoni nacional. Igualment es modifica la Llei de patrimoni de l'Estat amb la finalitat que les operacions de permuta es puguin realitzar d'una manera més àgil.

Pel que fa a l'organització i procediment, es procedeix a la creació de diversos organismes autònoms. L'Institut per a la Reestructuració de la Minería del Carbó i Desenvolupament Alternatiu de les Comarques Mineres que es configura com a instrument d'execució de la política de reestructuració de la minería del carbó; la Gerència d'Infraestructura de la Seguretat de l'Estat, que té com a objecte desplegar les directrius del Ministeri de l'Interior en matèria de patrimoni immobiliari, i l'Agència Espanyola del Medicament, a la qual s'atribueixen les competències en matèria del medicament, abans corresponents al Ministeri de Sanitat i Consum. També es regula el règim jurídic de l'«Empresa de Transformación Agraria, Sociedad Anónima» (TRAGSA), i la prestació de serveis tècnics i administratius necessaris per garantir la seguretat, vàlidesa i eficàcia de l'emissió i recepció per a les comunicacions electròniques, informàtiques i telemàtiques per part de la Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre.

VI

El títol V recull una sèrie de mesures que permeten una acció administrativa més eficaç en els diversos camps en què aquesta es manifesta.

En matèria de transports destaca la incorporació al nostre ordenament jurídic del que disposa la Directiva CEE 91/440, de 29 de juliol de 1990. Així es reconeix a les agrupacions internacionals d'empreses ferroviàries establertes en països de la Unió Europea el dret d'accés i trànsit a les nostres infraestructures ferroviàries. Les mesures d'acció administrativa en matèria d'energia es concreten

en la modificació de la Llei 34/1992, de 22 de desembre, d'ordenació del sector petrolífer. En matèria educativa es disposa la liberalització amb caràcter progressiu dels llibres de text i material didàctic complementari. En l'àmbit de la sanitat es modifica la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament, per acomodar-la a la nova estructura organitzativa que suposa l'Agència del Medicament i per tal de permetre, entre d'altres, la substitució d'especialitats farmacèutiques bioequivalents per especialitats farmacèutiques genèriques. També s'estableix un termini per a la liberalització per a les especialitats farmacèutiques no finançades amb càrrec a fons de la Seguretat Social o a fons estatals afectes a la sanitat.

Respecte de l'acció administrativa a l'exterior, s'ha de destacar la creació de tres fons destinats al foment de la inversió de l'empresa espanyola a l'exterior. Per a això es constitueix el Fons per a Garanties d'Operacions de Finançament d'Inversions a l'Exterior, que té per objecte l'emissió de garanties parcials i condicionals en les operacions de crèdit per a projectes d'inversió de les empreses espanyoles a l'exterior. El Fons per a Inversions a l'Exterior té per missió promoure, a través d'inversions temporals i minoritàries en els fons propis d'empreses situades fora del nostre país, la internacionalització i l'activitat exterior de les empreses espanyoles. Finalment, el Fons per a Operacions d'Inversió a l'Exterior de la Petita i Mitjana Empresa es dirigeix a la internacionalització i la inversió a l'exterior de les petites i mitjanes empreses espanyoles. El naixement d'aquests tres fons respon a plantejaments concrets del cos empresarial recollits com a compromís governamental en el marc del Pla 2000. Finalment, s'introdueixen modificacions tant a la Llei 8/1987, de 8 de juny, de plans i fons de pensions, a fi d'eleva la quantia de les aportacions anuals màximes i d'ampliar les contingències per les quals s'han de satisfer les prestacions corresponents, com a la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades.

TÍTOL I

Normes tributàries

CAPÍTOL I

Impostos estatals

SECCIÓ 1a IMPOST SOBRE LA RENDA DE LES PERSONES FÍSQUES

Article 1. *Modificació de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 1998, s'introdueixen les modificacions següents a la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques:

Primer. Es modifica la lletra c) de l'article 26, que queda redactada de la manera següent:

«c) El lliurament als treballadors en actiu, de manera gratuïta o per un preu inferior al normal de mercat, d'accions o participacions, en la part que no excedeixi, per al conjunt de les lliurades a cada treballador, les 500.000 pessetes anuals o 1.000.000 de pessetes els últims cinc anys, en els supòsits següents:

1r El lliurament d'accions o participacions d'una societat als seus treballadors.

2n Així mateix, en el cas dels grups de societats que preveu l'article 42 del Codi de comerç, el lliurament d'accions o participacions d'una societat del grup als treballadors de les societats que formen part del mateix subgrup. Quan es tracti d'accions o participacions de la societat dominant del grup, el lliura-

ment als treballadors de les societats que formin part del grup.

En els dos casos anteriors, el lliurament el pot efectuar tant la mateixa societat a la qual presti els seus serveis el treballador, com una altra societat pertanyent al grup o l'ens públic, societat estatal o administració pública titular de les accions.

En tot cas, s'han de complir els requisits següents:

1. Que l'oferta es realitzi a tots els treballadors de les societats afectades, i no suposi cap discriminació per a alguns o alguns d'ells.

2. Que cadascun dels treballadors, conjuntament amb els seus cònjuges o familiars fins al segon grau, no tinguin una participació, directa o indirecta, en la societat en què presten els seus serveis o en qualsevol altra del grup, superior al 5 per 100.

3. Que els títols es mantinguin, almenys, durant tres anys.

4. Que, en el cas dels lliuraments previstos al número 2n anterior, els lliuraments es produeixin en el marc de la política retributiva establerta per al grup.

L'incompliment del termini a què es refereix el número 3 anterior motiva l'obligació de presentar una declaració liquidació complementària, amb els corresponents interessos de demora, en el termini que hi ha entre l'incompliment del requisit i el final del següent termini de declaració anual per l'impost de la renda de les persones físiques.

Els excessos sobre les quanties assenyalades al paràgraf primer d'aquesta lletra tenen la consideració de retribució en espècie.»

Segon. Es modifica l'apartat 1 de l'article 37, que queda redactat de la manera següent:

«1. Rendiments obtinguts per la participació en fons propis de qualsevol tipus d'entitat.

Queden inclosos dins d'aquesta categoria els dividendes, primes d'assistència a juntes i participacions en els beneficis de societats o associacions, així com qualsevol altra utilitat percebuda d'una entitat en virtut de la condició de soci, accionista o associat.

Així mateix, s'inclouen els rendiments procedents de qualsevol classe d'actius, excepte el lliurament d'accions alliberades, que, estatutàriament o per decisió dels òrgans socials, facultin per participar en els beneficis, vendes, operacions, ingressos o conceptes anàlegs d'una societat o associació per una causa diferent de la remuneració del treball personal.

Als efectes de la seva integració en la base imposable, els rendiments a què es refereixen els paràgrafs anteriors, quan procedeixin de societats, associacions o entitats residents en territori espanyol, s'han de multiplicar pels percentatges següents:

a) 140 per 100 amb caràcter general.

b) 125 per 100 quan procedeixin de les entitats a què es refereix l'article 26.2 de la Llei de l'impost sobre societats.

c) 100 per 100 quan procedeixin de les entitats a què es refereix l'article 26.5 i 6 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, i de cooperatives protegides i especialment protegides, que regula la Llei 20/1990, de 20 de desembre, de la reducció de capital amb devolució d'aportacions i de la distribució de la prima d'emissió. En tot cas aquest percentatge s'ha d'aplicar als rendiments que corresponguin a accions o participacions adquirides dins els dos mesos anteriors a la data en què aquells s'hagin satisfet quan, després d'aquesta data, dins el mateix termini, es produeixi una transmissió de valors homogenis. En cas d'entitats en transparència fiscal, els socis han d'aplicar aquest mateix per-

centatge quan les operacions descrites anteriorment les realitzin l'entitat transparent.»

Tercer. Es modifica l'article 41, que queda redactat de la manera següent:

«Article 41. *Rendiment net.*

U. El rendiment net de les activitats empresarials o professionals es determina segons les normes de l'impost sobre societats, sense perjudici de les regles especials de l'article 42 d'aquesta Llei per a l'estimació directa, i les de l'article 69 d'aquesta Llei per a l'estimació objectiva.

Als efectes del que preveu l'article 122 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, per determinar l'import net del volum de negoci s'ha de tenir en compte el conjunt d'activitats empresarials i professionals exercides pel subjecte passiu.

Dos. Per a la determinació del rendiment net de les activitats empresarials o professionals s'han d'incloure els increments i disminucions de patrimoni derivats de qualsevol element patrimonial afecte a aquestes, i, si s'escau, el que resulti de la transmissió entre vius de la totalitat del patrimoni empresarial o professional del subjecte passiu.

Tres. L'afectació d'elements patrimonials o la desafectació d'actius fixos per part del subjecte passiu no constitueix una alteració patrimonial, sempre que els béns o drets continuïn formant part del seu patrimoni.

Sense perjudici del que disposa el paràgraf anterior, en el cas de desafectació d'elements empresarials o professionals que es destinin al patrimoni personal del subjecte passiu, el seu valor d'adquisició als efectes de futures alteracions patrimonials és el valor net comptable que tinguin en aquell moment.

S'entén que no hi ha hagut desafectació, llevat dels supòsits de cessament en l'exercici de l'activitat, si es porta a terme l'alienació dels béns o drets abans de transcorreguts tres anys des de la data d'aquella.

En el supòsit d'afectació a les activitats empresarials o professionals de béns o drets del patrimoni personal, la seva incorporació a la comptabilitat del subjecte passiu s'ha de fer pel valor d'aquests que resulti dels criteris establerts en les normes de l'impost sobre patrimoni.

S'entén que aquesta última no ha existit, si es porta a terme l'alienació dels béns o drets abans de transcorreguts tres anys des de la seva comptabilització, sense reinvertir l'import de l'alienació en els termes previstos que preveu la normativa de l'impost sobre societats.

Quatre. Els subjectes passius que compleixin els requisits que preveu l'apartat u de l'article 122 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, es poden acollir a l'exempció per reinversió en les condicions que preveu l'article 127 de la Llei 43/1995, esmentada anteriorment.

Cinc. S'ha de tenir en compte el valor normal en el mercat dels béns o serveis objecte de l'activitat, que el subjecte passiu cedeixi o presti a tercers de manera gratuïta o de la mateixa manera destini a l'ús o consum propis.

Així mateix, quan hi hagi contraprestació i aquesta sigui notòriament inferior al valor normal en el mercat dels béns i serveis, s'ha de tenir en compte aquest últim.»

Quart. Es modifica l'article 42, que queda redactat de la manera següent:

«Article 42. *Normes per a la determinació del rendiment net en estimació directa.*

En la determinació del rendiment net de les activitats empresarials i professionals en estimació

directa són aplicables les normes de l'impost sobre societats, tenint en compte, a més, les normes especials següents:

1a No tenen la consideració de despesa deduïble els conceptes a què es refereix l'article 14.2 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, ni les aportacions a mutualitats de previsió social del mateix empresari o professional, sense perjudici del que preveu l'article 71 d'aquesta Llei. No obstant això, són despesa deduïble les cotitzacions a mutualitats obligatòries de funcionaris, diferents de les esmentades a l'article 28 d'aquesta Llei i als col·legis d'orfes o institucions similars.

2a Es poden establir per reglament regles especials per a la quantificació de determinades despeses deduïbles en el cas d'empresaris i professionals en estimació directa simplificada, incloses les de difícil justificació.»

Cinquè. Es modifica l'article 68, que queda redactat de la manera següent:

«Article 68. *Règims de determinació de la base imposable.*

La quantia dels diferents components de la base imposable es determina mitjançant algun dels règims següents:

a) Estimació directa, que s'aplica com a règim general, i que admet dues modalitats:

La normal.

La simplificada. Aquesta modalitat s'aplica per a determinades activitats empresarials i professionals l'import net de volum de negoci de les quals, per al conjunt d'activitats dutes a terme pel subjecte passiu, no superi els 100.000.000 de pessetes l'any immediat anterior, llevat que renunciï a la seva aplicació, en els termes que s'estableixin per reglament.

b) Estimació objectiva per a determinats rendiments empresarials i professionals, en els termes que preveuen aquesta Llei i les normes que la despleguin.

Els subjectes passius que reuneixin les circumstàncies previstes en les normes reguladores d'aquest règim han de determinar els seus rendiments d'acord amb aquest, llevat que renunciïn a la seva aplicació en els termes que s'estableixin per reglament.

c) Estimació indirecta, de conformitat amb el que disposa la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària.

En l'estimació indirecta de l'impost sobre la renda de les persones físiques s'han de tenir en compte preferentment els signes, índexs o mòduls establerts per a l'estimació objectiva, quan es tracti de subjectes passius que hagin renunciat a aquest últim règim de determinació de la base imposable.»

Sisè. Es modifica l'article 69, que queda redactat de la manera següent:

«Article 69. *Estimació objectiva.*

U. L'estimació objectiva de rendiments per a determinades activitats empresarials i professionals es desplega per reglament d'acord amb les normes següents:

a) El règim d'estimació objectiva s'ha d'aplicar conjuntament amb els règims especials establerts en l'impost sobre el valor afegit, quan així es determini per reglament.

b) L'àmbit d'aplicació del règim d'estimació objectiva es fixa, entre altres aspectes, o bé per la naturalesa de les activitats i els cultius, o bé per mòduls

objectius com ara el volum d'operacions, el nombre de treballadors, l'import de les compres, la superfície de les explotacions o els actius fixos utilitzats.

c) En els rendiments calculats per aquest règim s'entenen inclosos els increments nets de patrimoni derivats de transmissions oneroses d'elements afectes a les activitats empresarials o professionals, sempre que l'import anual d'aquelles no superi les 500.000 pessetes.

d) En el càlcul del rendiment net de les activitats empresarials o professionals en estimació objectiva s'han d'utilitzar els signes, índexs o mòduls generals o referits a determinats sectors d'activitat que determini el ministre d'Economia i Hisenda, tenint en compte les inversions realitzades que siguin necessàries per a l'exercici de l'activitat.

e) Les obligacions formals dels subjectes passius en règim d'estimació objectiva s'han d'ajustar a les característiques d'aquest.

Dos. Es pot regular per reglament l'aplicació per a activitats o sectors concrets de sistemes d'estimació objectiva en virtut dels quals s'estableixin, amb l'acceptació prèvia per part dels subjectes passius, xifres individualitzades de rendiments nets per a diversos períodes impositius.

Tres. El règim d'estimació objectiva de rendiments es pot aplicar en àmbits territorials delimitats.

Quatre. L'aplicació del règim d'estimació objectiva mai no pot donar lloc al gravamen dels increments de patrimoni que, si s'escau, es puguin produir per les diferències entre els rendiments reals de l'activitat i els derivats de l'aplicació correcta d'aquest règim, sense perjudici del que preveu la lletra c) de l'apartat u d'aquest article.

Cinc. El règim d'estimació objectiva és aplicable a les entitats en règim d'atribució de rendes amb les adaptacions que s'estableixin per reglament.»

Setè. Es modifica l'article 71, que queda redactat de la manera següent:

«Article 71. *Reduccions en la base imposable regular.*

La part regular de la base imposable es redueix exclusivament en l'import de les partides següents:

1. 1r Les quantitats abonades a mutualitats de previsió social per professionals no integrats en algun dels règims de la Seguretat Social, en aquella part que tingui per objecte la cobertura de les contingències de mort, viduïtat, orfanat, jubilació, accidents, malaltia o invalidesa per al treball o que atorguin prestacions per raó de matrimoni, maternitat, fill o defunció.

2n Les quantitats abonades a mutualitats de previsió social per professionals o empresaris individuals integrats en qualsevol dels règims de la Seguretat Social, quan emparin alguna de les contingències esmentades al número 1r anterior.

3r Les quantitats abonades a mutualitats de previsió social, que actuïn com a sistemes alternatius de previsió social a plans de pensions, per treballadors per compte d'altri o socis treballadors, en la part que tingui per objecte la cobertura de les contingències esmentades al número 1r anterior, i la desocupació per als socis treballadors esmentats.

4t Les aportacions realitzades pels partícips en plans de pensions, en què s'inclourien les contribucions del promotor que els hagin estat imputades en concepte de rendiments del treball dependent.

Com a límit màxim d'aquestes reduccions s'hi ha d'aplicar la menor de les quantitats següents:

a) El 20 per 100 de la suma dels rendiments nets del treball, empresarials i professionals percebuts individualment en l'exercici.

A aquests efectes, es consideren rendiments d'activitats professionals els imputats per les societats transparents que regula l'article 75, apartat 1, lletres b) i c), de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, als seus socis que efectivament exerceixin la seva activitat a través d'aquestes com a professionals, artistes o esportistes.

b) 1.100.000 pessetes anuals.

El límit màxim de deduïbilitat fiscal depèn del límit financer que es fixi en cada cas, en virtut del que estableix l'article 5.3 de la Llei 9/1987, de 8 de juny, de regulació dels plans i fons de pensions.

2. Les pensions compensatòries a favor del cònjuge i les anualitats per aliments, a excepció de les fixades a favor dels fills del subjecte passiu, satisfetes totes dues per decisió judicial.»

Vuitè. Es modifica l'article 76, que queda redactat de la manera següent:

«Article 76. *Ajust de quota.*

1. Als efectes del que disposa aquest article, s'entén per tipus mitjà de gravamen agregat la suma dels tipus mitjans de gravamen a què es refereixen respectivament l'apartat dos de l'article 74 i l'apartat quatre de l'article 74 bis, tots dos d'aquesta Llei.

2. Quan el tipus mitjà de gravamen agregat és superior al 30 per 100, a l'import dels increments de patrimoni que formin part del rendiment net positiu de les activitats empresarials o professionals s'han d'aplicar els tipus següents:

Per la part compresa entre zero i 15.000.000 de pessetes, el corresponent a la diferència entre el tipus mitjà de gravamen agregat i el 30 per 100.

Per la part restant, el corresponent a la diferència positiva entre el tipus mitjà de gravamen agregat i el 35 per 100.

A aquests efectes, de l'import dels increments de patrimoni s'ha de deduir, si s'escau, el de les disminucions de patrimoni que s'hagin tingut en compte per a la determinació del rendiment net de l'activitat.

3. La part estatal de la quota íntegra i la part autonòmica d'aquesta quota es redueixen, respectivament, el 85 i el 15 per 100 de les quanties resultants de l'aplicació del que disposa el número 2 anterior.»

Novè. Es modifica l'article 100, que queda redactat de la manera següent:

«Article 100. *Devolució d'ofici.*

U. Quan la suma de les retencions i ingressos a compte, dels pagaments fraccionats i les quotes pagades per les societats sotmeses al règim de transparència fiscal sigui superior a l'import de la quota resultant de l'autoliquidació, l'Administració tributària ha de procedir, si s'escau, a practicar la liquidació provisional dins els sis mesos següents a la finalització del termini establert per a la presentació de la declaració.

Quan la declaració s'hagi presentat fora de termini, els sis mesos a què es refereix el paràgraf anterior es computen des de la data de la seva presentació.

Dos. Quan la quota resultant de l'autoliquidació o, si s'escau, de la liquidació provisional sigui inferior a la suma de les quantitats efectivament retingudes, els pagaments a compte realitzats i les quantitats imputades en concepte de quota pagada per les societats sotmeses al règim de transparència fiscal, l'Administració tributària ha de procedir a tornar d'ofici l'excés sobre aquesta quota, sense perjudici de la pràctica de les liquidacions ulteriors, provisionals o definitives, que siguin procedents.

Tres. Si la liquidació provisional no s'ha practicat en el termini que estableix l'apartat u anterior, l'Administració tributària ha de procedir a tornar d'ofici l'excés sobre la quota autoliquidada, sense perjudici de la pràctica de les liquidacions provisionals o definitives ulteriors que puguin ser procedents.

Quatre. Transcorregut el termini que estableix l'apartat u d'aquest article sense que s'hagi ordenat el pagament de la devolució per una causa imputable a l'Administració tributària, s'ha d'aplicar a la quantitat pendent de devolució l'interès de demora a què es refereix l'article 58.2.c) de la Llei general tributària, 230/1963, de 28 de desembre, des de l'endemà de la finalització del termini esmentat i fins a la data en què se n'ordeni el pagament, sense necessitat que el subjecte passiu ho reclami.

Cinc. S'han de determinar per reglament el procediment i la forma de pagament de la devolució d'ofici a què es refereix aquest article.»

Desè. Es modifica l'article 101, que queda redactat de la manera següent:

«Article 101. *Obligacions formals dels subjectes passius.*

U. Els subjectes passius de l'impost sobre la renda de les persones físiques estan obligats a conservar, durant el termini de prescripció, els justificants i documents acreditatius de les operacions, rendes, despeses, ingressos, reduccions i deduccions de qualsevol tipus que hagin de constar en les seves declaracions.

Dos. Als efectes d'aquesta Llei els subjectes passius que duguin a terme activitats empresarials el rendiment de les quals es determini en règim d'estimació directa, estan obligats a portar la comptabilitat ajustada al que disposa el Codi de comerç.

No obstant això, per reglament es pot exceptuar d'aquesta obligació els subjectes passius l'activitat empresarial dels quals no tingui caràcter mercantil, d'acord amb el Codi de comerç, i els subjectes passius que determinin el seu rendiment net per la modalitat simplificada del règim d'estimació directa.

Tres. Així mateix, els subjectes passius d'aquest impost estan obligats a portar els llibres o registres que s'estableixin per reglament, en la forma que determini el ministre d'Economia i Hisenda.»

Article 2. *Reducció del rendiment net en estimació objectiva per signes, índexs o mòduls.*

U. El rendiment net de les activitats a les quals sigui aplicable i per les quals no s'hagi renunciat a la modalitat de signes, índexs o mòduls del mètode d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques es pot reduir un 15 per 100 durant l'any 1998.

Dos. El rendiment net a què es refereix l'apartat anterior és el resultat exclusivament de l'aplicació de les normes que regulen la modalitat de signes, índexs o mòduls del mètode d'estimació objectiva.

Aquesta reducció s'ha de tenir en compte als efectes dels pagaments fraccionats corresponents a l'exercici de 1998.

SECCIÓ 2a IMPOST SOBRE EL PATRIMONI

Article 3. *Modificació de l'article 4, apartat vuitè, de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre el patrimoni.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 1998, l'article 4, apartat vuitè, de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre el patrimoni, queda redactat de la manera següent:

«Vuitè.

U. Els béns i drets de les persones físiques necessaris per a l'exercici de la seva activitat empresarial o professional, sempre que aquesta l'exerceixi de manera habitual, personal i directa el subjecte passiu i constitueixi la seva principal font de renda. A efectes del càlcul de la principal font de renda, no es computen ni les remuneracions de les funcions de direcció que s'exerceixin en les entitats a què es refereix el número dos d'aquest apartat, ni qualssevol altres remuneracions que portin la seva causa de la participació en les entitats esmentades.

També n'estan exempts els béns i drets comuns als dos membres del matrimoni, quan s'utilitzin en l'exercici de l'activitat empresarial o professional de qualsevol dels cònjuges, sempre que es compleixin els requisits del paràgraf anterior.

Dos. Les participacions en entitats, amb cotització o sense en mercats organitzats, sempre que hi concorrin les condicions següents:

a) Que l'entitat no tingui per activitat principal la gestió d'un patrimoni mobiliari o immobiliari. S'entén que una entitat no gestiona un patrimoni mobiliari o immobiliari i que, per tant, realitza una activitat empresarial quan, per aplicació del que estableix l'article 75 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, aquesta entitat no reuneix les condicions per considerar que més de la meitat del seu actiu està constituït per valors o és de mera tinença de béns.

b) Que, quan l'entitat vesteixi forma societària, no hi concorrin els supòsits que estableix l'article 75 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, llevat del que recull la lletra b) del número 1 del dit article.

c) Que la participació del subjecte passiu en el capital de l'entitat sigui com a mínim del 15 per 100, computat de manera individual, o del 20 per 100 conjuntament amb el seu cònjuge, ascendents, descendents o col·laterals de segon grau, tant si el parentiu té l'origen en la consanguinitat, en l'afinitat com en l'adopció.

d) Que el subjecte passiu exerceixi efectivament funcions de direcció en l'entitat, i per això percebi una remuneració que representi més del 50 per 100 de la totalitat dels rendiments empresarials, professionals i de treball personal.

A efectes del càlcul anterior, no es computen entre els rendiments empresarials, professionals i de treball personal, els rendiments de l'activitat empresarial a què es refereix el número 1 d'aquest apartat.

Quan la participació en l'entitat sigui conjunta amb alguna o algunes de les persones a què es refereix la lletra anterior, les funcions de direcció i les remuneracions que se'n deriven s'han de complir almenys en una de les persones del grup de parentiu, sense perjudici que totes elles tinguin dret a l'exempció.

L'exempció només assoleix el valor de les participacions, determinat de conformitat amb les regles que s'estableixen a l'article 16.u d'aquesta Llei, en la part que correspongui a la proporció existent entre els actius necessaris per a l'exercici de l'activitat empresarial o professional, minorats en l'import dels deutes que se'n deriven, i el valor del patrimoni net de l'entitat.

Tres. S'han de determinar per reglament:

a) Els requisits que hagin de concórrer perquè sigui aplicable l'exempció quant als béns, drets i deutes necessaris per a l'exercici d'una activitat empresarial o professional.

b) Les condicions que han de reunir les participacions en entitats.»

SECCIÓ 3a IMPOST SOBRE SOCIETATS

«Article 4. *Modificació de la Llei de l'impost sobre societats.*

Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 1998 s'introdueixen les modificacions següents a la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats:

Primer. L'article 9 queda redactat de la manera següent:

«Article 9. *Exempcions.*

Estan exempts de l'impost:

a) L'Estat, les comunitats autònomes i les entitats locals.

b) Els organismes autònoms de l'Estat i entitats autònomes d'anàleg caràcter de les comunitats autònomes i de les entitats locals.

c) El Banc d'Espanya i els fons de garantia de dipòsits.

d) Les entitats públiques encarregades de la gestió de la Seguretat Social.

e) L'Institut d'Espanya i les reials acadèmies oficials que hi estan integrades i les institucions de les comunitats autònomes amb llengua oficial pròpia que tinguin objectius anàlegs als de la Reial Acadèmia Espanyola.

f) La resta d'organismes públics esmentats a les disposicions addicionals novena i desena, apartat 1, de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, així com els ens públics de caràcter anàleg de les comunitats autònomes i de les entitats locals.»

Segon. Se suprimeix l'últim paràgraf de l'article 18 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.

Tercer. L'apartat 8 de l'article 19 queda redactat de la manera següent:

«8. En tot cas, les rendes derivades de les adquisicions d'elements patrimonials a títol lucratiu, tant en metàl·lic com en espècie, s'han d'imputar en el període impositiu en què aquestes es produeixin, sense perjudici del que preveu l'últim paràgraf de l'apartat 3 de l'article 15.»

Quart. S'afegeix un nou paràgraf al número 2 de l'article 28 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, amb la redacció següent:

«No és procedent la deducció del 50 per 100 a què es refereix l'apartat anterior quan els dividendes o participacions en beneficis corresponguin a accions o participacions adquirides dins els dos mesos anteriors a la data en què aquells s'hagin satisfet i quan després d'aquesta data, dins el mateix termini, es produeixi una transmissió de valors homogenis.»

Cinquè. L'apartat 1 de l'article 29 bis queda redactat de la manera següent:

«1. En el cas d'obligació personal de contribuir, quan en la base imposable del subjecte passiu s'integrin rendes obtingudes a través d'establiments permanents situats a l'estranger, s'ha de deduir el 100 per 100 de la quota íntegra que correspongui a les rendes positives de tots els establiments permanents respecte dels quals es compleixin els requisits següents:

a) Que la renda obtinguda per l'establiment permanent estigui subjecta i no exempta a un gravamen de característiques comparables a aquest

impost i no es trobi situat en un país o territori qualificat per reglament com a paradís fiscal.

Llevat de prova en contra, es presumeix que la renda obtinguda per l'establiment permanent està subjecta i no exempta a un gravamen de característiques comparables a aquest impost, quan aquest establiment permanent es trobi situat en un país amb el qual Espanya tingui subscript un conveni per evitar la doble imposició internacional, que hi sigui aplicable, i que contingui una clàusula d'intercanvi d'informació.

b) Que la renda de l'establiment permanent es derivi de la realització d'activitats empresarials a l'estranger en els termes que preveu la lletra c) de l'apartat 1 de l'article 130 d'aquesta Llei.»

Sisè. L'apartat 1 de l'article 30 queda redactat de la manera següent:

«1. En el cas d'obligació personal de contribuir, quan en la base imposable es computin dividendes o participacions en els beneficis pagats per una entitat no resident en territori espanyol, s'ha de deduir l'impost efectivament pagat per aquesta última respecte dels beneficis amb càrrec als quals s'abonen els dividendes, en la quantia corresponent d'aquests dividendes, sempre que aquesta quantia s'inclouï en la base imposable del subjecte passiu.

Per a l'aplicació d'aquesta deducció és necessari que la participació directa o indirecta en el capital de l'entitat no resident sigui, almenys, del 5 per 100 i que aquesta s'hagi posseït de manera ininterrompuda durant l'any anterior al dia en què sigui exigible el benefici que es distribueixi o, si no, que es mantingui durant el temps que sigui necessari per completar un any.

En cas de distribució de reserves cal atènyer-se a la designació que conté l'acord social, i s'entenen aplicades les últimes quantitats abonades a les reserves esmentades.»

Setè. L'apartat 3 de l'article 30 bis queda redactat de la manera següent:

«3. L'aplicació de les deduccions que preveuen els dos apartats anteriors està condicionada al compliment dels requisits següents:

a) Que la participació directa o indirecta en el capital de l'entitat no resident sigui, almenys, del 5 per 100 i que aquesta s'hagi posseït de manera ininterrompuda durant l'any anterior al dia en què sigui exigible el benefici que es distribueixi o al dia en què es produeixi la transmissió.

b) Que l'entitat participada estigui subjecta i no exempta a un gravamen de característiques comparables a aquest impost i no resideixi en un país o territori qualificat per reglament com a paradís fiscal.

Llevat de prova en contra, es presumeix que l'entitat participada està subjecta i no exempta a un gravamen de característiques comparables a aquest impost, quan aquesta entitat participada sigui resident en un país amb el qual Espanya tingui subscript un conveni per evitar la doble imposició internacional, que hi sigui aplicable, i que contingui una clàusula d'intercanvi d'informació.

c) Que les rendes de l'entitat participada de les quals procedeixin els dividendes o participacions en beneficis es derivin de la realització d'activitats empresarials a l'estranger en els termes que preveu la lletra c) de l'apartat 1 de l'article 130 d'aquesta Llei.

Adicionalment, en el cas de rendes derivades de la transmissió de valors, la persona o entitat adquirent, si és resident en territori espanyol, no ha d'estar vinculada amb l'entitat transmissora.

Els requisits que preveuen les lletres b) i c) s'han de complir en tots i cadascun dels exercicis de tinença de la participació, a l'efecte d'aplicar-hi el que preveu l'apartat 2.»

Vuitè. Es modifica l'apartat 3 i s'afegeix un nou apartat 4 a l'article 38, que queden redactats de la manera següent:

«3. Els pagaments fraccionats també es poden realitzar, a opció del subjecte passiu, sobre la part de la base imposable del període dels tres, nou o onze primers mesos de cada any natural determinada segons les normes que preveu aquesta Llei.

Els subjectes passius el període impositiu dels quals no coincideixi amb l'any natural han de fer el pagament fraccionat sobre la part de la base imposable corresponent als dies transcorreguts des de l'inici del període impositiu fins al dia anterior a cadascun dels períodes a què es refereix el paràgraf anterior.

Perquè l'opció a què es refereix aquest apartat sigui vàlida i produeixi efectes, s'ha d'exercir en la declaració censal corresponent, durant el mes de febrer de l'any natural en què hagi de tenir efectes, sempre que el període impositiu a què es refereixi l'opció esmentada coincideixi amb l'any natural. En cas contrari, l'exercici de l'opció s'ha de fer en la declaració censal corresponent, durant el termini de dos mesos a comptar de l'inici del període impositiu esmentat o dins el termini comprès entre l'inici del període impositiu esmentat i la finalització del termini per efectuar el primer pagament fraccionat corresponent al període impositiu esmentat quan aquest últim termini sigui inferior a dos mesos.

El subjecte passiu queda vinculat a aquesta modalitat de pagament fraccionat respecte dels pagaments corresponents al mateix període impositiu.

4. La quantia del pagament fraccionat és el resultat d'aplicar a les bases previstes als dos apartats anteriors el percentatge que s'estableixi a la Llei de pressupostos generals de l'Estat.

En la modalitat que preveu l'apartat anterior, de la quota resultant s'han de deduir les bonificacions del capítol III d'aquest títol, altres bonificacions que siguin aplicables al subjecte passiu, les retencions i ingressos a compte practicats sobre els ingressos del subjecte passiu, i els pagaments fraccionats efectuats corresponents al període impositiu.»

Novè. La lletra f) de l'apartat 1 de l'article 46 queda redactada de la manera següent:

«f) Els beneficis distribuïts per les societats filials residents a Espanya a les seves societats matrius residents en altres estats membres de la Unió Europea, quan hi concorrin els requisits següents:

a') Que les dues societats estiguin subjectes i no exemptes a algun dels tributs que graven els beneficis de les entitats jurídiques en els estats membres de la Unió Europea, esmentats a l'article 2.c) de la Directiva 90/435/CEE, del Consell, de 23 de juliol de 1990, relativa al règim aplicable a les societats matrius i filials d'estats membres diferents.

b') Que la distribució del benefici no sigui conseqüència de la liquidació de la societat filial.

c') Que les dues societats revesteixin alguna de les formes que preveu l'annex de la Directiva 90/435/CEE, del Consell, de 23 de juliol de 1990, relativa al règim aplicable a les societats matrius i filials d'estats membres diferents.

Té la consideració de societat matriu l'entitat que posseeixi en el capital d'una altra societat una participació directa de, com a mínim, el 25 per 100. Aquesta última entitat té la consideració de societat

filial. Aquesta participació s'ha d'haver mantingut de manera ininterrompuda durant l'any anterior al dia en què sigui exigible el benefici que es distribuïxi o, si no, que es mantingui durant el temps que sigui necessari per completar un any. En aquest últim cas la quota tributària ingressada s'ha de tornar, una vegada complert el termini.

La residència s'ha de determinar d'acord amb la legislació de l'Estat membre que correspongui, sense perjudici del que estableixen els convenis per evitar la doble imposició.

No obstant el que s'ha previst anteriorment, el Ministeri d'Economia i Hisenda pot declarar, a condició de reciprocitat, que el que estableix aquesta lletra sigui aplicable a les societats filials que revesteixin una forma jurídica diferent de les que preveu l'annex de la Directiva i als dividendes distribuïts a una societat matriu que posseeixi en el capital d'una societat filial resident a Espanya una participació directa de, com a mínim, el 10 per 100, sempre que es compleixin les restants condicions que estableix aquesta lletra.

El que estableix aquesta lletra no és aplicable quan la majoria dels drets de vot de la societat matriu els tinguin, directament o indirectament, persones físiques o jurídiques que no resideixin en estats membres de la Unió Europea, excepte quan aquella realitzi efectivament una activitat empresarial directament relacionada amb l'activitat empresarial que du a terme la societat filial o tingui per objecte la direcció i gestió de la societat filial mitjançant l'organització adequada de mitjans materials i personals o provi que s'ha constituït per motius econòmics vàlids i no per gaudir indegudament del règim que preveu aquesta lletra.

Tampoc no és aplicable el que estableix aquesta lletra quan la societat matriu tingui la residència fiscal en un país o territori qualificat per reglament com a paradís fiscal.»

Desè. L'apartat 2 de l'article 57 queda redactat de la manera següent:

«2. Si es tracta de transmissions de béns immobles situats a Espanya per subjectes passius no residents que actuïn sense establiment permanent, l'adquirent està obligat a retenir i ingressar el 5 per 100, o a efectuar l'ingrés a compte corresponent, de la contraprestació acordada, en concepte de pagament a compte de l'impost corresponent a aquells.

El que estableix el paràgraf anterior no és aplicable quan el titular de l'immoble és una persona física i, en data 31 de desembre de 1996, l'immoble hagi romàs en el seu patrimoni més de deu anys, sense haver estat objecte de millores durant aquest temps.

No és procedent l'ingrés a compte a què es refereix el paràgraf anterior en els casos d'aportació de béns immobles, en la constitució o augment de capital de societats residents en territori espanyol.

Si la retenció o l'ingrés a compte esmentats anteriorment no s'han ingressat, els béns transmesos queden afectes al pagament de l'impost.»

Onzè.

Primer. Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 1998, els apartats 2, 4 i 5 de l'article 35 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, queden redactats de la manera següent:

«2. Les inversions en produccions cinematogràfiques o audiovisuals espanyoles que permetin la confecció d'un suport físic, previ a la seva produc-

ció industrial seriada, donen dret a una deducció del 20 per 100.

4. Les inversions realitzades en béns de l'actiu material destinades a la protecció del medi ambient consistents en instal·lacions que evitin la contaminació atmosfèrica procedent d'instal·lacions industrials, contra la contaminació d'aigües superficials, subterrànies i marines per a la reducció, recuperació o tractament de residus industrials per al compliment o, si s'escau, millora de la normativa vigent en els àmbits d'actuació esmentats, donen dret a practicar una deducció en la quota íntegra del 10 per 100 que estiguin incloses en programes, convenis o acords amb l'Administració competent en matèria mediambiental, que ha d'expedir el certificat de la convalidació de la inversió.

S'han d'establir per reglament les condicions i els procediments que regulin la pràctica de la deducció.

5. La part de la inversió finançada amb subvencions no dóna dret a cap deducció.»

Segon. Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 1998, s'introdueix un nou article amb el número 36 bis, a la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, que queda redactat de la manera següent:

«Article 36 bis. *Deducció per creació de llocs de treball per a treballadors minusvàlids.*

1. És deduïble de la quota íntegra la quantitat de 800.000 pessetes per cada persona/any d'increment de la mitjana de la plantilla de treballadors minusvàlids, contractats, d'acord amb el que disposa l'article 39 de la Llei 13/1982, de 7 d'abril, d'integració social de minusvàlids, per un temps indefinit, experimentat durant el primer període impositiu iniciat el 1998, respecte a la plantilla mitjana de treballadors minusvàlids de l'exercici immediatament anterior amb el tipus de contracte esmentat.

2. Per al càlcul de l'increment de la mitjana de plantilla es computen exclusivament els treballadors minusvàlids/any amb contracte indefinit que facin jornada completa en els termes que disposa la legislació laboral.

3. Els treballadors contractats que donin dret a la deducció que preveu aquest article no es computen als efectes de la llibertat d'amortització amb creació de llocs de treball que regulen el Reial decret llei 7/1994, de 20 de juny; el Reial decret llei 2/1995, de 17 de febrer, i l'article 123 d'aquesta Llei.»

Dotzè. L'apartat 3 de l'article 104 queda redactat de la manera següent:

«3. Les bases imposables negatives pendents de compensació a l'entitat transmissora, les pot compensar l'entitat adquirent.

Quan l'entitat adquirent participi en el capital de l'entitat transmissora, o bé totes dues formin part d'un grup de societats a què es refereix l'article 42 del Codi de comerç, la base imposable negativa susceptible de compensació es redueix en l'import de la diferència positiva entre el valor de les aportacions dels socis, realitzades per qualsevol títol, corresponents a la participació esmentada o a les participacions que les entitats del grup tinguin sobre l'entitat transmissora, i el seu valor comptable.

En cap cas són compensables les bases imposables negatives corresponents a pèrdues sofertes per l'entitat transmissora que hagin motivat la depreciació de la participació de l'entitat adquirent en el capital de l'entitat transmissora, o la depreciació de la participació d'una altra entitat en aquesta última

quan totes formin part d'un grup de societats al qual es refereix l'article 42 del Codi de comerç.»

Tretzè. L'article 125 queda redactat de la manera següent:

«Article 125. *Amortització de l'immobilitzat material nou i de l'immobilitzat immaterial.*

1. Els elements de l'immobilitzat material nou, així com els elements de l'immobilitzat immaterial, posats a disposició del subjecte passiu en el període impositiu en què es compleixin les condicions de l'article 122 d'aquesta Llei, es poden amortitzar en funció del coeficient que resulti de multiplicar per 1,5 el coeficient d'amortització lineal màxim previst a les taules d'amortització oficialment aprovades.

2. El règim que preveu l'apartat anterior també és aplicable als elements encarregats en virtut d'un contracte d'execució d'obra subscrit en el període impositiu sempre que la seva posada a disposició sigui dins els dotze mesos següents a la seva conclusió.

3. El que preveuen els dos apartats anteriors és igualment aplicable als elements de l'immobilitzat material o immaterial construïts o produïts per la mateixa empresa.

4. El règim d'amortització que preveu aquest article és compatible amb qualsevol benefici fiscal que pugui ser procedent per raó dels elements patrimonials que hi estan subjectes.

5. Els elements de l'immobilitzat immaterial a què es refereixen els apartats 4 i 5 de l'article 11 d'aquesta Llei, sempre que es compleixin els requisits que aquests estableixen, adquirits en el període impositiu en què es compleixin les condicions de l'article 122 d'aquesta Llei, es poden amortitzar en un 150 per 100 de l'amortització que resulti d'aplicar els apartats esmentats.

6. La deducció de l'excés de la quantitat amortitzable resultant del que preveu aquest article respecte de la depreciació que hi ha hagut efectivament no està condicionada a la seva imputació comptable al compte de pèrdues i guanys.»

Catorzè. L'article 127 bis queda redactat de la manera següent:

«Article 127 bis. *Tipus de gravamen.*

Les entitats que compleixin les previsions de l'article 122 d'aquesta Llei han de tributar d'acord amb l'escala següent, excepte quan, d'acord amb el que preveu l'article 26 d'aquesta Llei, hagin de tributar a un tipus diferent del general:

a) Per la part de base imposable compresa entre zero i 15.000.000 de pessetes, al tipus del 30 per 100.

b) Per la part de base imposable restant, al tipus del 35 per 100.

Quan el període impositiu tingui una durada inferior a l'any, la part de base imposable que ha de tributar al tipus del 30 per 100 és la resultant d'aplicar a 15.000.000 de pessetes la proporció en què es trobin el nombre de dies del període impositiu entre tres-cents seixanta-cinc dies, o la base imposable del període impositiu quan aquesta sigui inferior.»

Quinzè. L'article 145 queda redactat de la manera següent:

«Article 145. *Devolucions d'ofici.*

1. Quan la suma de les retencions i ingressos a compte, dels pagaments fraccionats i de les quotes pagades per les societats sotmeses al règim de

transparència fiscal sigui superior a l'import de la quota resultant de l'autoliquidació, l'Administració tributària ha de procedir, si s'escau, a practicar la liquidació provisional dins els sis mesos següents a la finalització del termini establert per a la presentació de la declaració.

Quan la declaració s'hagi presentat fora de termini, els sis mesos a què es refereix el paràgraf anterior es computen des de la data de la seva presentació.

2. Quan la quota resultant de l'autoliquidació o, si s'escau, de la liquidació provisional sigui inferior a la suma de les quantitats efectivament retingudes, ingressos a compte i pagaments fraccionats i quantitats imputades en concepte de quota pagada per les societats sotmeses al règim de transparència fiscal, l'Administració tributària ha de procedir a tornar d'ofici l'excés sobre la quota esmentada, sense perjudici de la pràctica de les ulteriors liquidacions, provisionals o definitives, que siguin procedents.

3. Si la liquidació provisional no s'ha practicat en el termini que estableix l'apartat 1 anterior, l'Administració tributària ha de procedir a tornar d'ofici l'excés sobre la quota resultant de l'autoliquidació, sense perjudici de la pràctica de les liquidacions provisionals o definitives ulteriors que puguin ser procedents.

4. Transcorregut el termini que estableix l'apartat 1 d'aquest article sense que s'hagi ordenat el pagament de la devolució per una causa imputable a l'Administració tributària, s'ha d'aplicar a la quantitat pendent de devolució l'interès de demora a què es refereix l'article 58.2.c) de la Llei general tributària, des de l'endemà de la finalització del termini i fins a la data d'ordenació del seu pagament, sense necessitat que el subjecte passiu ho reclami.

5. S'ha de determinar per reglament el procediment i la forma de pagament per a la realització de la devolució d'ofici a què es refereix aquest article.»

Setzè. L'apartat 3 de la disposició addicional vuitena de la Llei 43/1995, relativa al règim de l'impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana en determinades operacions, queda redactat de la manera següent:

«3. No es merita l'impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana en ocasió de les transmissions de terrenys de naturalesa urbana derivades d'operacions a les quals sigui aplicable el règim especial que regula el capítol VIII del títol VIII d'aquesta Llei, a excepció de les relatives a terrenys que s'aportin a l'empara del que preveu l'article 108 d'aquesta Llei quan no es trobin integrats en una branca d'activitat.

En la transmissió posterior dels terrenys esmentats s'entén que el nombre d'anys al llarg dels quals s'ha posat de manifest l'increment de valor no s'ha interromput per causa de la transmissió derivada de les operacions que preveu el capítol VIII del títol VIII.

No hi és aplicable el que estableix l'article 9.2 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals.»

Dissetè. Se suprimeix l'apartat 5 de l'article 29 bis, així com l'apartat 7 de l'article 30 bis.

Divuitè. El paràgraf primer de la lletra c) de l'article 113 queda de la manera següent:

«c) Subscripció o adquisició de valors representatius del capital social d'empreses dedicades exclusivament a les activitats esmentades a les lletres a), b) i d) d'aquest article, així com l'explotació de jaciments minerals i altres recursos geològics classificats a la secció C) de l'article 3 de la Llei 22/1973, de 21 de

juliol, de mines, i a la secció D), creada per la Llei 54/1980, de 5 de novembre, que modifica la Llei de mines, pel que fa a minerals radioactius, recursos geotèrmics, roques bituminoses i qualssevol altres jaciments minerals o recursos geològics d'interès energètic que el Govern acordí incloure en aquesta secció, sempre que, en els dos casos, els valors es mantinguin ininterrompudament en el patrimoni de l'entitat per un termini de deu anys.»

Article 5.

La lletra c) de l'apartat 2 i l'apartat 6 de l'article 20 de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'impost sobre successions i donacions, queden redactats de la manera següent:

«2.c) En els casos en què en la base imposable d'una adquisició per causa de mort que correspongui als cònjuges, descendents o adoptats d'una persona morta, estigui inclòs el valor d'una empresa individual, d'un negoci professional o participacions en entitats a les quals sigui aplicable l'exempció que regula l'apartat vuitè de l'article 4 de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre patrimoni o de drets d'usdefruit sobre aquests, per obtenir la base liquidable s'ha d'aplicar en la imposable, amb independència de les reduccions que siguin procedents d'acord amb els apartats anteriors, una altra del 95 per 100 del valor esmentat, sempre que l'adquisició es mantingui, durant els deu anys següents a la mort del causant, llevat que l'adquirent mori dins aquest termini.

En els supòsits del paràgraf anterior, quan no hi hagi descendents o adoptats, és aplicable a les adquisicions per ascendents, adoptants i col·laterals, fins al tercer grau i amb els mateixos requisits recollits anteriorment. En tot cas, el cònjuge supervivent té dret a la reducció del 95 per 100.

Del mateix percentatge de reducció, amb el límit de 20.000.000 de pessetes per cada subjecte passiu i amb el requisit de permanència assenyalat anteriorment, gaudeixen les adquisicions per causa de mort de l'habitatge habitual de la persona morta, sempre que els drethavents siguin el cònjuge, ascendents o descendents d'aquell, o bé un parent col·lateral de més de seixanta-cinc anys que hagi conviscut amb el causant durant els dos anys anteriors a la mort.

En cas que no es compleixi el requisit de permanència a què es refereix aquest apartat, s'ha de pagar la part de l'impost que s'hagi deixat d'ingressar com a conseqüència de la reducció practicada i els interessos de demora.»

«6. No obstant el que disposa l'apartat anterior, en els casos de transmissió de participacions entre vius, a favor del cònjuge, descendents o adoptats, d'una empresa individual, un negoci professional o de participacions en entitats del donant als quals sigui aplicable l'exempció que regula l'apartat vuitè de l'article 4 de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre patrimoni, s'ha d'aplicar una reducció en la base imposable per determinar la liquidable del 95 per 100 del valor d'adquisició, sempre que hi concorrin les condicions següents:

a) Que el donant tingui seixanta-cinc anys o més o es trobi en situació d'incapacitat permanent, en grau d'absoluta o gran invalidesa.

b) Que, si el donant està exercint funcions de direcció, deixi d'exercir-les i de percebre remuneracions per l'exercici d'aquestes funcions des del moment de la transmissió.

A aquests efectes no s'entén compresa entre les funcions de direcció la mera pertinença al Consell d'Administració de la societat.

c) Quant al donatari, l'ha de mantenir adquirit i tenir dret a l'exempció en l'impost sobre patrimoni durant els deu anys següents a la data de l'escriptura pública de donació, llevat que mori dins aquest termini.

Així mateix, el donatari no pot fer actes de disposició i operacions societàries que, directament o indirectament, puguin donar lloc a una minoració substancial del valor de l'adquisició. Aquesta obligació també és aplicable en els casos d'adquisicions per causa de mort a què es refereix la lletra c) de l'apartat 2 d'aquest article.

En cas que no es compleixin els requisits a què es refereix aquest apartat, s'ha de pagar la part de l'impost que s'hagi deixat d'ingressar com a conseqüència de la reducció practicada i els interessos de demora.»

SECCIÓ 4a IMPOST SOBRE EL VALOR AFEGIT

Article 6. *Modificació de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 1998 s'introdueixen les modificacions següents a la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit:

Primer. El número 8è de l'article 7 queda redactat de la manera següent:

«8è. Els lliuraments de béns i prestacions de serveis realitzats directament pels ens públics sense contraprestació o mitjançant una contraprestació de naturalesa tributària.

El que disposa el paràgraf anterior no s'aplica quan els ens esmentats actuïn per mitjà d'una empresa pública, privada, mixta o, en general, d'empreses mercantils.

En tot cas, estan subjectes a l'impost els lliuraments de béns i prestacions de serveis que els ens públics realitzin en l'exercici de les activitats que s'especifiquen a continuació:

- a) Telecomunicacions.
- b) Distribució d'aigua, gas, calor, fred, energia elèctrica i altres modalitats d'energia.
- c) Transports de persones i béns.
- d) Serveis portuaris i aeroportuaris.
- e) Obtenció, fabricació o transformació de productes per a la seva transmissió posterior.
- f) Intervenció sobre productes agropecuaris dirigida a la regulació del mercat d'aquests productes.
- g) Explotació de fires i d'exposicions de caràcter comercial.
- h) Emmagatzematge i dipòsit.
- i) Les d'oficines comercials de publicitat.
- j) Explotació de cantines i menjadors d'empreses, economats, cooperatives i establiments similars.
- k) Les d'agències de viatges.
- l) Les comercials o mercantils dels ens públics de ràdio i televisió, incloses les relatives a la cessió de l'ús de les seves instal·lacions.
- m) Les d'escorxador.»

Segon. El número 9è de l'apartat u de l'article 20 queda redactat de la manera següent:

«9è L'educació de la infància i de la joventut, la guarda i custòdia de nens, l'ensenyament escolar, universitari i de postgraduats, l'ensenyament d'idiomes i la formació i reciclatge professional, realitzades per entitats de dret públic o entitats privades autoritzades per a l'exercici d'aquestes activitats.

L'exempció s'estén a les prestacions de serveis i lliuraments de béns directament relacionats amb els serveis enumerats al paràgraf anterior, efectuats, amb mitjans propis o aliens, per les mateixes empreses docents o educatives que prestin els serveis.

L'exempció no comprèn les operacions següents:

a) Els serveis relatius a la pràctica de l'esport prestats per empreses diferents dels centres docents.

En cap cas, no s'entenen compresos en aquesta lletra els serveis prestats per les associacions de pares d'alumnes vinculades als centres docents.

b) Les d'allotjament i alimentació prestades per col·legis majors o menors i residències d'estudiants.

c) Les efectuades per escoles de conductors de vehicles relatives als permisos de conducció de vehicles terrestres de les classes A i B i als títols, llicències o permisos necessaris per a la conducció de vaixells o aeronaus esportius o d'esbarjo.

d) Els lliuraments de béns efectuats a títol onerosos.»

Tercer. La lletra n) de l'apartat 18 del número u de l'article 20 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, queda redactada en els termes següents:

«n) La gestió i dipòsit de les institucions d'inversió col·lectiva, dels fons de capital de risc, dels fons de pensions, de regulació del mercat hipotecari, de titulització d'actius i col·lectius de jubilació constituïts d'acord amb la seva legislació especial.»

Quart. L'article 20.u.13è queda redactat de la manera següent:

«13è Els serveis prestats a persones físiques que practiquin l'esport o l'educació física, sigui quina sigui la persona o entitat a càrrec de la qual es realitzi la prestació, sempre que aquests serveis estiguin directament relacionats amb les pràctiques esmentades i els duguin a terme les persones o entitats següents:

- a) Entitats de dret públic.
- b) Federacions esportives.
- c) Comitè Olímpic Espanyol.
- d) Entitats o establiments esportius privats de caràcter social les quotes dels quals no superin les quantitats que s'indiquen a continuació:

Quotes d'entrada o admissió: 300.000 pessetes.

Quotes periòdiques: 5.000 pessetes mensuals.

L'exempció no s'estén als espectacles esportius.»

Cinquè. El número 24è de l'apartat u de l'article 20 queda redactat de la manera següent:

«24è Els lliuraments de béns que el transmissor hagi utilitzat en la realització d'operacions exemptes de l'impost en virtut del que estableix aquest article, sempre que al subjecte passiu no se li hagi atribuït el dret a efectuar la deducció total o parcial de l'impost suportat en realitzar l'adquisició, afectació o importació dels béns esmentats o dels seus elements components.

Als efectes del que disposa el paràgraf anterior, es considera que al subjecte passiu no se li ha atribuït el dret a efectuar la deducció parcial de les quotes suportades quan hagi utilitzat els béns o serveis adquirits exclusivament en la realització d'operacions exemptes que no originin el dret a la deducció, encara que hi hagi estat aplicable la regla de prorata.

El que disposa aquest número no s'aplica:

a) Als lliuraments de béns d'inversió que es realitzin durant el seu període de regularització.

b) Quan siguin procedents les exempcions que estableixen els números 20è, 21è i 22è anteriors.»

Sisè. L'apartat dos de l'article 20 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, queda redactat de la manera següent:

«Dos. Les exempcions relatives als números 20è, 21è i 22è de l'apartat anterior poden ser objecte de renúncia pel subjecte passiu, en la forma i amb els requisits que es determinin per reglament, quan l'adquirent sigui un subjecte passiu que actuï en l'exercici de les seves activitats empresarials o professionals i tingui dret a la deducció total de l'impost suportat per les adquisicions corresponents.

S'entén que l'adquirent té dret a la deducció total quan el percentatge de deducció provisionalment aplicable l'any en què s'hagi de suportar l'impost en permeti la deducció íntegra, fins i tot en el supòsit de quotes suportades abans del començament de les seves activitats empresarials o professionals. A aquests efectes, no s'ha de prendre en compte per calcular el percentatge de deducció esmentat l'import de les subvencions que s'hagin d'integrar en el denominador de la prorata d'acord amb el que disposa l'article 104, apartat dos, número 2n d'aquesta Llei.»

Setè. El número segon de l'apartat u de l'article 22 queda redactat de la manera següent:

«Segon. Que un vaixell està afecte a la navegació marítima internacional, quan els seus recorreguts en singladures de la navegació esmentada representin més del 50 per 100 del total recorregut efectuat durant els períodes de temps que s'indiquen a continuació:

a) L'any natural anterior a la data en què s'efectuïn les corresponents operacions de reparació o manteniment, llevat del que disposa la lletra següent.

b) En els supòsits de lliurament, construcció, transformació, adquisició intracomunitària, importació, noliejament total o arrendament del vaixell o en els de desafectació dels objectius a què es refereix el número 2n anterior, l'any natural en què s'efectuïn les operacions esmentades, llevat que tinguin lloc després del primer semestre de l'any esmentat, cas en què el període a considerar comprèn aquest any natural i el següent.

Aquest criteri també s'aplica en relació amb les operacions esmentades a la lletra anterior quan es realitzin després de les esmentades en aquesta lletra.

Als efectes del que disposa aquesta lletra, es considera que la construcció d'un vaixell ha finalitzat en el moment de la seva matriculació definitiva en el Registre marítim corresponent.

Si, transcorreguts els períodes a què es refereix aquesta lletra b), el vaixell no compleix els requisits que determinen l'afectació a la navegació marítima internacional, se n'ha de regularitzar la situació tributària en relació amb les operacions d'aquest apartat, d'acord amb el que disposa l'article 19, número 1r.»

Vuitè. El número segon de l'apartat quatre de l'article 22 queda redactat de la manera següent:

«Segon. Que una companyia està dedicada essencialment a la navegació aèria internacional quan correspongui a aquesta navegació més del 50

per 100 de la distància total recorreguda en els vols efectuats per totes les aeronaus utilitzades per la companyia durant els períodes de temps que s'indiquen a continuació:

a) L'any natural anterior a la realització de les operacions de reparació o manteniment, llevat del que disposa la lletra següent.

b) En els supòsits de lliurament, construcció, transformació, adquisició intracomunitària, importació, noliejament total o arrendament de les aeronaus, l'any natural en què s'efectuïn les operacions esmentades, llevat que tinguin lloc després del primer semestre de l'any esmentat, cas en què el període a considerar comprèn aquest any natural i el següent.

Aquest criteri també s'aplica en relació amb les operacions esmentades a la lletra anterior quan es realitzin després de les esmentades en aquesta lletra.

Si en transcórrer els períodes a què es refereix aquesta lletra b) la companyia no compleix els requisits que determinen la seva dedicació a la navegació aèria internacional, se n'ha de regularitzar la situació tributària en relació amb les operacions d'aquest apartat d'acord amb el que disposa l'article 19, número 3r.»

Novè. S'afegeix un paràgraf a l'article 78, dos, 3r, amb la redacció següent:

«S'exclouen del concepte de contraprestació les subvencions comunitàries finançades a càrrec del FEOGA i, en concret, les que preveu el Reglament (CE) 603/95, de 21 de febrer, pel qual s'estableix l'organització comuna de mercats en el sector dels farratges dessecats.»

Desè. L'article 80 queda redactat de la manera següent:

«U. La base imposable determinada d'acord amb el que disposen els articles 78 i 79 anteriors es redueix en les quanties següents:

1r L'import dels envasos i embalatges susceptibles de reutilització que hagin estat objecte de devolució.

2n Els descomptes i bonificacions atorgats després del moment en què l'operació s'hagi realitzat, sempre que siguin degudament justificats.

Dos. Quan per resolució ferma, judicial o administrativa o d'acord amb el dret o els usos de comerç quedin sense efecte totalment o parcialment les operacions gravades o s'alteri el preu després del moment en què l'operació s'hagi efectuat, la base imposable s'ha de modificar en la quantia corresponent.

Tres. La base imposable es pot reduir quan el destinatari de les operacions subjectes a l'impost no hagi fet efectiu el pagament de les quotes repercutides i sempre que, després de la meritació de l'operació, es dicti una provisió judicial d'admissió a tràmit de suspensió de pagaments o acte judicial de declaració de fallida d'aquell. La modificació, si s'escau, no es pot efectuar, en el supòsit d'una suspensió de pagaments, després del quinze dia anterior al de la celebració de la Junta de Creditors, ni, si es tracta d'una fallida, després del dotzè dia anterior a la celebració de la Junta d'examen o reconeixement de crèdits, ni tampoc després de l'aprovació del Conveni si es fa abans de la Junta esmentada.

Només quan per qualsevol causa se sobreseguí l'expedient de la suspensió de pagaments o quedí sense efecte la declaració de fallida, el creditor que hagi modificat la base imposable l'ha de rectificar

novament a l'alça mitjançant l'emissió, en el termini que es fixi per reglament, d'una nova factura en què es repercuteixi la quota modificada anteriorment.

Quatre. La base imposable també es pot reduir quan els crèdits corresponents a les quotes repercutides per les operacions gravades siguin totalment o parcialment incobrables.

A aquests efectes, un crèdit es considera totalment o parcialment incobrable quan reuneix les condicions següents:

1r Que hagin transcorregut dos anys des de la meritació de l'impost repercutit sense que s'hagi obtingut el cobrament de tot o part del crèdit que se'n derivi.

2n Que aquesta circumstància hagi quedat reflectida en els llibres registres que aquest impost exigeix.

3r Que el subjecte passiu hagi instat el seu cobrament mitjançant una reclamació judicial al deutor.

La modificació s'ha de fer en el termini dels tres mesos següents a la finalització del període de dos anys a què es refereix el número 1r del paràgraf anterior i s'ha de comunicar a l'Administració tributària en el termini que es fixi per reglament.

El que disposa aquest apartat només és aplicable quan el destinatari de les operacions actuï en la condició d'empresari o professional.

Una vegada practicada la reducció de la base imposable, aquesta no es torna a modificar a l'alça encara que el subjecte passiu obtingui el cobrament total o parcial de la contraprestació.

Cinc. En relació amb els supòsits de modificació de la base imposable compresos als apartats tres i quatre anteriors, s'hi han d'aplicar les regles següents:

1a No és procedent la modificació de la base imposable en els casos següents:

a) Crèdits que tinguin una garantia real, en la part garantida.

b) Crèdits fiançats per entitats de crèdit o societats de garantia recíproca o coberts per un contracte d'assegurança de crèdit o de caució, en la part fiançada o assegurada.

c) Crèdits entre persones o entitats vinculades definides a l'article 79, apartat cinc, d'aquesta Llei.

d) Crèdits deguts o fiançats per ens públics.

2a Tampoc no és procedent la modificació de la base imposable quan el destinatari de les operacions no estigui establert en el territori d'aplicació de l'impost, ni a les Canàries, Ceuta o Melilla.

3a En els supòsits de pagament parcial anteriors a la modificació esmentada, s'entén que l'impost sobre el valor afegit està inclòs en les quantitats percebudes i en la mateixa proporció que la part de contraprestació satisfeta.

4a La rectificació de les deduccions del destinatari de les operacions, que s'ha de practicar segons el que disposa l'article 114, apartat dos, número 2n, segon paràgraf, d'aquesta Llei, determina el naixement del corresponent crèdit a favor de la Hisenda pública.

Si el destinatari de les operacions subjectes no ha tingut dret a la deducció total de l'impost, també és deutor davant la Hisenda pública per l'import de la quota de l'impost no deduïble.

Sis. Si l'import de la contraprestació no és conegut en el moment de la meritació de l'impost, el subjecte passiu l'ha de fixar provisionalment aplicant-hi criteris fonamentats, sense perjudici de la seva rectificació quan aquest import sigui conegut.

Set. En els casos a què es refereixen els apartats anteriors la modificació de la base imposable està condicionada al compliment dels requisits que s'estableixin per reglament.»

Onzè. El número 4t de l'article 86 queda redactat de la manera següent:

«4t Els adquirents o, si s'escau, els propietaris, els arrendataris o noliejadors dels béns a què es refereix l'article 19 d'aquesta Llei.»

Dotzè. Els apartats tres i quatre de l'article 95 queden redactats de la manera següent:

«Tres. No obstant el que disposen els apartats anteriors, les quotes suportades per l'adquisició, importació, arrendament o cessió d'ús per un altre títol dels béns d'inversió que s'utilitzin en tot o en part en l'exercici de l'activitat empresarial o professional es poden deduir d'acord amb les regles següents:

1a Quan es tracti de béns d'inversió diferents dels compresos a la regla següent, en la mesura que els béns s'hagin d'utilitzar previsiblement, d'acord amb criteris fonamentats, en l'exercici de l'activitat empresarial o professional.

2a Quan es tracti de vehicles automòbils de turisme i els seus remolcs, ciclomotors i motocicletes, es presumeixen afectes a l'exercici de l'activitat empresarial o professional en la proporció del 50 per 100.

A aquests efectes, es consideren automòbils de turisme, remolcs, ciclomotors i motocicletes els definits com a tals a l'annex del Reial decret legislatiu 339/1990, de 2 de març, pel qual s'aprova el text articulat de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària, així com els definits com a vehicles mixtos a l'annex esmentat i, en tot cas, els denominats vehicles tot terreny o tipus "jeep".

No obstant el que disposa aquesta regla 2a, els vehicles que s'enumeren a continuació es presumeixen afectes a l'exercici de l'activitat empresarial o professional en la proporció del 100 per 100:

- a) Els vehicles mixtos utilitzats en el transport de mercaderies.
- b) Els utilitzats en la prestació de serveis de transport de viatgers mitjançant contraprestació.
- c) Els utilitzats en la prestació de serveis d'ensenyament de conductors o pilots mitjançant contraprestació.
- d) Els utilitzats pels seus fabricants en la realització de proves, assajos, demostracions o en la promoció de vendes.
- e) Els utilitzats en els desplaçaments professionals dels representants o agents comercials.
- f) Els utilitzats en serveis de vigilància.

3a Les deduccions a què es refereixen les regles anteriors s'han de regularitzar quan s'acrediti que el grau efectiu d'utilització dels béns en l'exercici de l'activitat empresarial o professional és diferent del que s'ha aplicat inicialment.

Aquesta regularització s'ha d'ajustar al procediment que estableix el capítol I del títol VIII d'aquesta Llei per a la deducció i regularització de les quotes suportades per l'adquisició dels béns d'inversió, substituint el percentatge d'operacions que originen dret a la deducció respecte del total pel percentatge que representi el grau d'utilització en l'exercici de l'activitat empresarial o professional.

4a El grau d'utilització en l'exercici de l'activitat empresarial o professional l'ha d'acreditar el subjecte passiu per qualsevol mitjà de prova admès en dret. No és un mitjà de prova suficient la declaració

liquidació presentada pel subjecte passiu ni la comptabilització o inclusió dels corresponents béns d'inversió en els registres oficials de l'activitat empresarial o professional.

5a Als efectes del que disposa aquest apartat, no s'entenen afectes en cap proporció a una activitat empresarial o professional els béns que es trobin en els sòpòsits que preveuen els números 3r i 4t de l'apartat dos d'aquest article.

Quatre. El que disposa l'apartat anterior també és aplicable a les quotes suportades o satisfetes per l'adquisició o importació dels següents béns i serveis directament relacionats amb els béns a què es refereix l'apartat esmentat:

1r Accessoris i peces de recanvi per als béns esmentats.

2n Combustibles, carburants, lubricants i productes energètics necessaris per al seu funcionament.

3r Serveis d'aparcament i utilització de vies de peatge.

4t Rehabilitació, renovació i reparació d'aquests.»

Tretzè. L'article 96 queda redactat de la manera següent:

«Article 96. *Exclusions i restriccions del dret a deduir.*

U. No poden ser objecte de deducció, en cap proporció, les quotes suportades com a conseqüència de l'adquisició, fins i tot per autoconsum, importació, arrendament, transformació, reparació, manteniment o utilització dels béns i serveis que s'indiquen a continuació i dels béns i serveis accessoris o complementaris a aquests:

1r Les joies, joiells, pedres precioses, perles naturals o cultivades, i objectes elaborats totalment o parcialment amb or o platí.

Als efectes d'aquest impost es consideren pedres precioses el diamant, el robí, el safir, la maragda, l'aiguamarina, l'òpal i la turquesa.

2n Els objectes d'art, les antiguitats i els objectes de col·lecció que defineix l'article 136 d'aquesta Llei.

3r Els aliments, les begudes i el tabac.

4t Els espectacles i serveis de caràcter recreatiu.

5è Els béns o serveis destinats a atencions a clients, assalariats o a terceres persones.

No tenen aquesta consideració:

a) Les mostres gratuïtes i els objectes publicitaris d'escàs valor que defineix l'article 7, números 2n i 4t d'aquesta Llei.

b) Els béns destinats exclusivament a ser objecte de lliurament o cessió d'ús, directament o mitjançant transformació, a títol oneros, que, en un moment posterior a la seva adquisició, es destinin a atencions a clients, assalariats o terceres persones.

6è Els serveis de desplaçament o viatges, hostaleria i restauració, llevat que el seu import tingui la consideració de despesa fiscalment deduïble a efectes de l'impost sobre la renda de les persones físiques o de l'impost sobre societats.

Dos. S'exceptuen del que disposa l'apartat anterior les quotes suportades en ocasió de les operacions esmentades en aquests i relatives als béns i serveis següents:

1r Els béns que objectivament considerats siguin d'exclusiva aplicació industrial, comercial, agrària, clínica o científica.

2n Els béns destinats exclusivament a ser objecte de lliurament o cessió d'ús a títol onerós, directament o mitjançant transformació per part d'empresaris o professionals dedicats amb habitualitat a la realització d'aquestes operacions.

3r Els serveis rebuts per ser prestats com a tals a títol onerós per empresaris o professionals dedicats amb habitualitat a la realització d'aquestes operacions.

Tres. Les deduccions que estableixen aquest article i l'anterior també s'han d'ajustar a les condicions i requisits que preveu el capítol I del títol VIII d'aquesta Llei i, en particular, els que es refereixen a la regla de prorata.»

Catorzè. Es modifica l'article 101, que queda redactat de la manera següent:

«Article 101. *Règim de deduccions en sectors diferenciats de l'activitat empresarial o professional.*

U. Els subjectes passius que realitzin activitats econòmiques en sectors diferenciats de l'activitat empresarial o professional han d'aplicar amb independència el règim de deduccions respecte de cadascun d'aquests.

L'aplicació de la regla de prorata especial es pot efectuar independentment respecte de cadascun dels sectors diferenciats de l'activitat empresarial o professional determinats per aplicació del que disposa l'article 9, número 1r, lletra c), lletres a') i c'), d'aquesta Llei.

Els règims de deducció corresponents als sectors diferenciats d'activitat determinats per aplicació del que disposa l'article 9, número 1r, lletra c), lletra b'), d'aquesta Llei es regeixen, en tot cas, pel que aquesta preveu per als règims especials simplificat, de l'agricultura, ramaderia i pesca i del recàrrec d'equivalència, segons que correspongui.

Quan s'efectuïn adquisicions o importacions de béns o serveis per a la seva utilització en comú en diversos sectors diferenciats d'activitat, hi és aplicable el que estableix l'article 104, apartats dos i següents d'aquesta Llei per determinar el percentatge de deducció aplicable respecte de les quotes suportades en les adquisicions o importacions esmentades, i amb aquesta finalitat es computen les operacions realitzades en els sectors diferenciats corresponents i es considera que, a aquests efectes, no originen el dret a deduir les operacions incloses en el règim especial de l'agricultura, ramaderia i pesca o en el règim especial del recàrrec d'equivalència.

Per excepció al que disposa el paràgraf anterior i sempre que no s'hi pugui aplicar el que preveu aquest, quan els béns o serveis es destinin a ser utilitzats simultàniament en activitats acollides al règim especial simplificat i en altres activitats sotmeses al règim especial de l'agricultura, ramaderia i pesca o del recàrrec d'equivalència, el percentatge de deducció esmentats a efectes del règim simplificat és del 50 per 100 si l'afectació es produeix respecte d'activitats sotmeses a dos dels règims especials esmentats, o d'un terç en un altre cas.

Dos. L'Administració pot autoritzar l'aplicació d'un règim de deducció comuna als sectors diferenciats de l'activitat empresarial o professional del subjecte passiu determinats únicament per aplicació del que disposa l'article 9, número 1r, lletra c), lletra a'), d'aquesta Llei.

L'autorització no té efectes l'any en què l'import total de les quotes deduïbles per l'aplicació del règim de deducció comuna excedeixi un 20 per 100 el que

resultaria d'aplicar amb independència el règim de deduccions respecte de cada sector diferenciat.

L'autorització concedida continua vigent durant els anys successius mentre el subjecte passiu no la revoqui o hi renunciï.

S'han d'establir per reglament els requisits i el procediment als quals s'han d'ajustar les autoritzacions a què es refereix aquest apartat.»

Quinzè. L'apartat u de l'article 102 queda redactat de la manera següent:

«U. La regla de prorata és aplicable quan el subjecte passiu, en l'exercici de la seva activitat empresarial o professional, efectui conjuntament lliuraments de béns o prestacions de serveis que originin el dret a la deducció i altres operacions de naturalesa anàloga que no habilitin per a l'exercici del dret esmentat.

Així mateix, s'aplica la regla de prorata quan el subjecte passiu percebi subvencions que, d'acord amb l'article 78, apartat dos, número 3r, d'aquesta Llei, no integrin la base imposable, sempre que aquestes es destinin a finançar activitats empresarials o professionals del subjecte passiu.»

Setzè. Els apartats u i dos de l'article 104 queden redactats de la manera següent:

«U. En els casos d'aplicació de la regla de prorata general, només és deduïble l'impost suportat en cada període de liquidació en el percentatge que resulti del que disposa l'apartat dos següent.

Per a l'aplicació del que disposa el paràgraf anterior no es computen en l'impost suportat les quotes que no siguin deduïbles en virtut del que disposen els articles 95 i 96 d'aquesta Llei.

Dos. El percentatge de deducció a què es refereix l'apartat anterior es determina multiplicant per 100 el resultat d'una fracció en què figurin:

1r En el numerador, l'import total, determinat per a cada any natural, dels lliuraments de béns i prestacions de serveis que originin el dret a la deducció, realitzats pel subjecte passiu en l'exercici de la seva activitat empresarial o professional o, si s'escau, en el sector diferenciat que correspongui.

2n En el denominador, l'import total, determinat per al mateix període de temps, dels lliuraments de béns i prestacions de serveis realitzats pel subjecte passiu en l'exercici de la seva activitat empresarial o professional o, si s'escau, en el sector diferenciat que correspongui, incloses els que no originin el dret a deduir, incrementat en l'import total de les subvencions que, d'acord amb el que disposa l'article 78, apartat dos, número 3r d'aquesta Llei, no integrin la base imposable, sempre que aquestes es destinin a finançar activitats empresarials o professionals del subjecte passiu. Aquestes subvencions s'han d'incloure en el denominador de la prorata en l'exercici en què es percebin efectivament, llevat de les de capital, que s'han d'imputar de la manera com s'indica al paràgraf següent. No s'hi han d'incloure aquestes subvencions en la mesura que estiguin relacionades amb les operacions exemptes o no subjectes que originin el dret a la deducció.

Les subvencions de capital s'han d'incloure en el denominador de la prorata, si bé es poden imputar per cinquentes parts en l'exercici en què s'hagin percebut i en els quatre següents. No obstant això, les subvencions de capital concedides per finançar la compra de determinats béns o serveis, adquirits en virtut d'operacions subjectes i no exemptes de l'impost, minoren exclusivament l'import de la deducció de les quotes suportades o satisfetes per aquestes

operacions, en la mateixa mesura que hagin contribuït al seu finançament.

Als efectes del que disposen els paràgrafs anteriors no s'han de prendre en compte les subvencions que no integrin la base imposable, d'acord amb el que disposa l'article 78, apartat dos, número 3r d'aquesta Llei, percebudes pels centres especials d'ocupació que regula la Llei 13/1988, de 7 d'abril, quan es compleixin els requisits que estableix l'apartat 2 del seu article 43.

En les operacions de cessió de divises, bitllets de banc i monedes que siguin mitjans legals de pagament, exemptes de l'impost, l'import a computar en el denominador és el de la contraprestació de la revenda dels mitjans de pagament esmentats, incrementat, si s'escau, en el de les comissions percebudes i minorat en el preu d'adquisició d'aquestes o, si aquest no es pot determinar, en el preu d'altres divises, bitllets o monedes de la mateixa naturalesa adquirides la mateixa data.

En les operacions de cessió de pagarés i valors no integrats en la cartera de les entitats financeres, l'import a computar en el denominador és el de la contraprestació de la revenda dels efectes esmentat incrementat, si s'escau, en el dels interessos i comissions exigibles i minorat en el preu d'adquisició d'aquests.

Si es tracta de valors integrats en la cartera de les entitats financeres s'han de computar en el denominador de la prorrata els interessos exigibles durant el període de temps que correspongui i, en els casos de transmissió dels valors esmentats, les plusvàlues obtingudes.

La prorrata de deducció resultant de l'aplicació dels criteris anteriors s'ha d'arrodonir en la unitat superior.»

Dissetè. La regla 1a de l'apartat u de l'article 106 queda redactada de la manera següent:

«1a Les quotes impositives suportades en l'adquisició o importació de béns o serveis utilitzats exclusivament en la realització d'operacions que originin el dret a la deducció es poden deduir íntegrament.

No obstant això, en cas que aquestes operacions es financin a través de subvencions que, segons el que preveu l'article 78, apartat dos, número 3r d'aquesta Llei, no integrin la base imposable, s'hi ha d'aplicar el que disposa la regla 3a d'aquest apartat.»

Divuitè. Es modifica l'article 111, que queda redactat de la manera següent:

«Article 111. *Deduccions de les quotes suportades abans del començament de les activitats empresarials o professionals.*

U. Els empresaris o professionals poden deduir les quotes que hagin suportat abans del començament de les seves activitats empresarials o professionals a partir del moment en què s'iniciïn efectivament les activitats o, si s'escau, les del sector diferenciat, sempre que el dret a deduir aquestes quotes no hagi caducat pel transcurs del termini que estableix l'article 100 d'aquesta Llei.

Dos. En cap cas no es poden deduir les quotes suportades per la importació o adquisició de béns o serveis no destinats a ser utilitzats en la realització d'activitats empresarials o professionals, encara que ulteriorment els béns o serveis s'afectin totalment o parcialment a les activitats esmentades.

Tres. Es consideren iniciades les activitats empresarials o professionals quan comenci la realització habitual dels lliuraments de béns o prestacions de serveis que constitueixin l'objecte de l'activi-

tat empresarial o professional del subjecte passiu o, si s'escau, del sector diferenciat que correspongui.

Quatre. Als efectes del que disposen aquest article i els articles 112 i 113 d'aquesta Llei, es considera primer any de l'exercici de l'activitat aquell durant el qual el subjecte passiu comença l'exercici habitual de les seves activitats empresarials o professionals, sempre que l'inici de les activitats tingui lloc abans del dia 1 de juliol i, en un altre cas, l'any següent.

Cinc. Per excepció al que disposa l'apartat u d'aquest article, els empresaris o professionals que pretenguin deduir les quotes que hagin suportat abans del començament de les seves activitats d'acord amb el que preveu l'article 93, apartat tres d'aquesta Llei, han de complir els requisits següents:

1r Haver presentat abans de suportar les quotes la declaració prèvia a l'inici de les activitats empresarials o professionals o de les del sector diferenciat que es determini per reglament, en què el subjecte passiu ha de proposar el percentatge provisional de deducció aplicable a les quotes esmentades. L'Administració, no obstant això, en pot fixar un de diferent en consideració a les característiques de les corresponents activitats empresarials o professionals o sectors diferenciats.

2n Iniciar les activitats empresarials o professionals dins el termini d'un any a comptar de la presentació de la declaració indicada al número 1r anterior. No obstant això, l'Administració, en la forma que es determini per reglament, pot prorrogar el termini d'un any quan la naturalesa de les activitats a exercir en el futur o les circumstàncies concurrents en la posada en marxa de l'activitat ho justifiquin.

Quan no es compleixin els requisits indicats, la deducció de les quotes suportades no es pot exercir fins a l'inici efectiu de les activitats, i el subjecte passiu queda obligat a rectificar les deduccions que, si s'escau, hagi efectuat.

El que disposa aquest apartat cinc no s'aplica a les quotes suportades per l'adquisició de terrenys, les quals només es poden deduir a partir del moment en què s'iniciïn efectivament les activitats empresarials o professionals o, si s'escau, les del sector diferenciat. En aquest cas, s'entén que el dret a la deducció neix en el moment en què s'iniciïn les activitats indicades.

Sis. Els empresaris o professionals poden sol·licitar la devolució de les quotes que siguin deduïbles en virtut del que estableix aquest article, d'acord amb el que disposa l'article 115.

Set. Els empresaris que, en virtut del que estableix aquesta Llei, hagin de quedar sotmesos al règim especial del recàrrec d'equivalència des de l'inici de la seva activitat comercial no poden efectuar les deduccions a què es refereix aquest article en relació amb les activitats incloses en el règim esmentat.

Vuit. Els subjectes passius que hagin sol·licitat l'aplicació de les deduccions que regula l'apartat cinc d'aquest article no es poden acollir al règim especial de l'agricultura, ramaderia i pesca per les activitats econòmiques en què s'utilitzin els béns o serveis als quals afectin les deduccions esmentades fins que finalitzi el tercer any natural de l'exercici de les activitats.

L'aplicació del que disposa el paràgraf anterior té els mateixos efectes que la renúncia al règim especial esmentat.

Nou. Les deduccions de les quotes suportades abans de l'inici de les activitats es consideren provi-

sionals i estan sotmeses a les regularitzacions que preveuen els articles 112 i 113 d'aquesta Llei.»

Dinovè. L'apartat tres de l'article 115 queda redactat de la manera següent:

«Tres. En els supòsits a què es refereixen aquest article i el següent, l'Administració ha de procedir, si s'escau, a practicar la liquidació provisional dins els sis mesos següents a la finalització del termini previst per a la presentació de la declaració liquidació en què se sol·licita la devolució de l'impost.

Quan la declaració liquidació, o si s'escau, de la liquidació provisional resulti una quantitat a tornar, l'Administració tributària ha de procedir a la seva devolució d'ofici, sense perjudici de la pràctica de les ulteriors liquidacions, provisionals o definitives, que siguin procedents.

Si la liquidació provisional no s'ha practicat en el termini que estableix el primer paràgraf d'aquest apartat, l'Administració tributària ha de procedir a tornar d'ofici l'import total de la quantitat sol·licitada, sense perjudici de la pràctica de les liquidacions provisionals o definitives ulteriors que puguin ser procedents.

Transcorregut el termini que estableix el primer paràgraf d'aquest apartat sense que s'hagi ordenat el pagament de la devolució per una causa imputable a l'Administració tributària, s'ha d'aplicar a la quantitat pendent de devolució l'interès de demora a què es refereix l'article 58.2.c) de la Llei general tributària, des de l'endemà de la finalització del termini esmentat i fins a la data de l'ordenament del seu pagament, sense necessitat que el subjecte passiu ho reclami.

S'han de determinar per reglament el procediment i la forma de pagament de la devolució d'ofici a què es refereix aquest apartat.»

Vintè. Es modifica l'article 121, que queda redactat de la manera següent:

«Article 121. *Determinació del volum d'operacions.*

U. Als efectes del que disposa aquesta Llei, s'entén per volum d'operacions l'import total, exclòs el mateix impost sobre el valor afegit i, si s'escau, el recàrrec d'equivalència i la compensació a tant alçat, dels lliuraments de béns i prestacions de serveis efectuats pel subjecte passiu durant l'any natural, incloses els exempts de l'impost.

Dos. Les operacions s'entenen realitzades quan es produeixi o, si s'escau, s'hagi produït la meritació de l'impost sobre el valor afegit.

Tres. Per a la determinació del volum d'operacions no s'han de prendre en consideració les següents:

1r Els lliuraments ocasionals de béns immobles.

2n Els lliuraments de béns qualificats com d'inversió respecte del transmissor d'acord amb el que disposa l'article 108 d'aquesta Llei.

3r Les operacions financeres esmentades a l'article 20, apartat u, número 18è d'aquesta Llei, incloses les que no gaudeixin d'exempció, quan no siguin habituals de l'activitat empresarial o professional del subjecte passiu.»

Vint-i-unè. Es modifica l'article 122, que queda redactat de la manera següent:

«Article 122. *Règim simplificat.*

U. El règim simplificat s'aplica als subjectes passius persones físiques i a les entitats en règim

d'atribució de rendes en l'impost sobre la renda de les persones físiques, que exerceixin les activitats i reuneixin els requisits previstos en les normes que el regulin, llevat que hi renunciïn en els termes que s'estableixin per reglament.

Dos. No poden tributar pel règim simplificat per cap de les seves activitats econòmiques:

1r Els subjectes passius que realitzin altres activitats econòmiques no compreses en el règim simplificat, llevat que per aquestes activitats estiguin acollits als règims especials de l'agricultura, ramaderia i pesca o del recàrrec d'equivalència. No obstant això, no suposa l'exclusió del règim especial simplificat la realització per part del subjecte passiu d'altres activitats que es determinin per reglament.

2n Els subjectes passius que hagin renunciat a l'aplicació del règim d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques per qualsevol de les seves activitats, o que n'hagin quedat exclosos.»

Vint-i-dosè. Es modifica l'article 123, que queda redactat de la manera següent:

«Article 123. *Contingut del règim simplificat.*

U. Els subjectes passius acollits al règim simplificat han de determinar amb referència a cada activitat a la qual sigui aplicable aquest règim especial l'import de les quotes a ingressar en concepte de l'impost sobre el valor afegit i del recàrrec d'equivalència, per mitjà del procediment, índexs, mòduls i altres paràmetres que estableixi el Ministeri d'Economia i Hisenda.

A l'import de les quotes a ingressar, fixat de conformitat amb el que indica el paràgraf anterior, s'hi han d'afegir les quotes meritades per les operacions següents:

1r Les adquisicions intracomunitàries de béns.

2n Les operacions a què es refereix l'article 84, apartat u, número 2n d'aquesta Llei.

3r Els lliuraments d'actius fixos materials i les transmissions d'actius fixos immaterials.

Així mateix, es poden deduir de l'import de les quotes a ingressar indicat precedentment l'import de l'impost sobre el valor afegit suportat o satisfet per l'adquisició o importació dels béns i drets indicats al número 3r anterior, que es pot deduir de conformitat amb el que preveu el títol VIII de la Llei en la forma en què es determini per reglament.

La liquidació de l'impost corresponent a les importacions de béns destinats a ser utilitzats en activitats sotmeses al règim especial simplificat s'ha d'efectuar d'acord amb les normes generals establertes per a la liquidació de les importacions de béns.

Dos. En l'estimació indirecta de l'impost sobre el valor afegit s'han de tenir en compte preferentment els índexs, mòduls i altres paràmetres establerts per al règim simplificat, quan es tracti de subjectes passius que hagin renunciat a aquest últim règim.

Tres. Els subjectes passius que hagin incorregut en omissió o falsejament dels índexs, mòduls a què es refereix l'apartat u anterior, estan obligats al pagament de les quotes tributàries totals que resultin de l'aplicació del règim simplificat, amb les sancions i els interessos de demora que siguin procedents.

Quatre. Aquest règim simplificat s'ha de regular per reglament i s'han de determinar les obligacions formals i registrals que han de complir els subjectes passius que hi estiguin acollits.

Cinc. En el supòsit que el subjecte passiu acollit al règim especial simplificat realitzi altres activitats empresarials o professionals subjectes a l'impost sobre el valor afegit, les sotmeses al dit règim especial tenen en tot cas la consideració de sector diferenciats de l'activitat econòmica.»

Vint-i-tresè. Es modifica l'article 129, que queda redactat de la manera següent:

«Article 129. *Obligacions dels subjectes passius acollits al règim especial de l'agricultura, ramaderia i pesca.*

U. Els subjectes passius acollits a aquest règim especial no estan sotmesos, pel que fa a les activitats que hi estan incloses, a les obligacions de liquidació, repercussió o pagament de l'impost ni, en general, a qualssevol de les que estableixen els títols X i XI d'aquesta Llei, a excepció de les que estableix l'article 164, apartat u, números 1r, 2n i 5è de la dita Llei i de les de registre i comptabilització, que es determinin per reglament.

La regla anterior també és aplicable respecte dels lliuraments de béns d'inversió diferents dels béns immobles, utilitzats exclusivament en les activitats esmentades.

Dos. S'exceptuen del que disposa l'apartat anterior les operacions següents:

- 1r Les importacions de béns.
- 2n Les adquisicions intracomunitàries de béns.
- 3r Les operacions a què es refereix l'article 84, apartat u, número 2n d'aquesta Llei.

Tres. Si els empresaris acollits a aquest règim especial fan activitats en altres sectors diferenciats, han de portar i conservar en la forma adequada els llibres i documents que es determinin per reglament.»

Vint-i-quatrè. Es modifica l'article 151, que queda redactat de la manera següent:

«Article 151. *Exclusions del règim especial de determinació proporcional de les bases imposables.*

Queden exclosos del règim especial de determinació proporcional de les bases imposables els comerciants detallistes següents:

- 1r Els sotmesos al règim especial del recàrrec d'equivalència.
- 2n Els comerciants detallistes el volum d'operacions dels quals corresponen a totes les seves activitats empresarials o professionals de l'any natural precedent hagi excedit els 100 milions de pessetes.»

Vint-i-cinquè. Es modifica l'article 125, que queda redactat de la manera següent:

«Article 125. *Àmbit objectiu d'aplicació.*

El règim especial de l'agricultura, ramaderia i pesca és aplicable a les explotacions agrícoles, forestals, ramaderes o pesqueres que obtinguin directament productes naturals, vegetals o animals dels seus cultius, explotacions o captures per a la seva transmissió a tercers, així com els serveis accessoris a les explotacions esmentades a què es refereix l'article 127 d'aquesta Llei.»

Vint-i-sisè. 1. S'afegeix el número 27è a l'apartat u de l'article 20, redactat en els termes següents:

«27è Els lliuraments dels materials de recuperació següents, definits a l'annex de la Llei, llevat que l'Administració tributària autoritzi al subjecte passiu a

renunciar a l'aplicació de l'exempció en els termes i les condicions que es determinin per reglament:

a) Deixalles o rebuigs de fosa de ferro o d'acer, ferralla o lingots de ferralla de ferro o d'acer, quan l'import dels lliuraments d'aquests materials no hagi excedit els 200 milions de pessetes durant l'any natural precedent o fins que, en l'any en curs, aquest import excedeixi la quantitat indicada.

Als efectes d'aquesta exempció, no s'inclouen en aquesta lletra a) els acers inoxidable.

b) Deixalles o rebuigs de metalls no fèrrics, inclosos els acers inoxidable, o els seus aliatges, escòries, cendres i residus de la indústria que continguin metalls o els seus aliatges, sigui quin sigui l'import dels lliuraments d'aquests materials.

c) Deixalles o rebuigs de paper, cartró o vidre, quan l'import dels lliuraments d'aquests materials no hagi excedit els 50 milions de pessetes durant l'any natural precedent o fins que, en l'any en curs, aquest import excedeixi la quantitat indicada.

El que disposa aquest número no és aplicable als lliuraments dels materials de recuperació efectuats pels empresaris que els obtinguin en els seus propis processos de producció.»

2. S'afegeix l'apartat cinc a l'article 26, redactat en els termes següents:

«Cinc. Les adquisicions intracomunitàries dels béns compresos a l'article 20, apartat u, número 27è d'aquesta Llei, quan els empresaris que les realitzin apliquin les exempcions que preveu aquest últim precepte.»

3. S'afegeix l'apartat setè a l'annex de la Llei, redactat en els termes següents:

«Setè. Deixalles o rebuigs de fosa, de ferro o d'acer, ferralla o lingots de ferralla de ferro o d'acer, deixalles o rebuigs de metalls no fèrrics o els seus aliatges, escòries, cendres i residus de la indústria que continguin metalls o els seus aliatges: els compresos en les partides següents de l'aranzel de duanes:

Cod. NCE	Designació de la mercaderia
7204	Deixalles i rebuigs de fosa de ferro o d'acer (ferralla i lingots).

Les deixalles i rebuigs dels metalls fèrrics comprenen:

a) Deixalles obtingudes durant la fabricació o la mecanització de la fosa del ferro o de l'acer, com ara ferritges, llimadures, escapçadures de lingots, de vergalines, de barres o de perfils.

b) Les manufactures de fosa de ferro o d'acer definitivament inutilitzables com a tals per trenaments, talls, desgast o altres motius, així com els seus rebuigs, fins i tot si algunes de les seves parts o peces són reutilitzables.

No s'hi inclouen els productes susceptibles d'utilitzar-se per al seu ús primitiu tal qual o després de reparar-los.

Els lingots de ferralla són generalment de ferro o d'acer molt aliat, toscament colats, obtinguts a partir de deixalles i rebuigs fins refosos (pòlvors d'esmolador o ferritges fines) i la seva superfície és rugosa i irregular.

7404	Deixalles i rebuigs de coure.
7503	Deixalles i rebuigs de níquel.
7602	Deixalles i rebuigs d'alumini.
7802	Deixalles i rebuigs de plom.

- 7902 Deixalles i rebuigs de zinc (calamina).
 8002 Deixalles i rebuigs d'estany.
 2618 Escòries granulades (sorra d'escòries) de la siderúrgia.
 2619 Escòries (llevat de granulats), ferritges i altres deixalles de la siderúrgia.
 2620 Cendres i residus (llevat de siderúrgia) que continguin metall o compostos de metall.
 47.07 Deixalles o rebuigs de paper o de cartró. Les deixalles de paper o de cartró comprenen les raspadures, retalls, fulls trencats, diaris vells i publicacions, maculatures i proves d'impremta i articles similars. La definició també comprèn les manufactures velles de paper o de cartró venudes per reciclar-les.
 70.01 Deixalles o rebuigs de vidre. Les deixalles o rebuigs de vidre comprenen els residus de la fabricació d'objectes de vidre, així com els produïts pel seu ús o consum. Es caracteritzen generalment per les seves arestes tallants.»

Vint-i-setè. Es modifica l'article 126, que queda redactat de la manera següent:

«Article 126. *Activitats excloses del règim especial de l'agricultura, ramaderia i pesca.*

U. El règim especial que regula aquest capítol no és aplicable a les explotacions agrícoles, forestals, ramaderes o pesqueres, en la mesura que els productes naturals obtinguts en aquestes siguin utilitzats pel titular de l'explotació en qualsevol dels objectius següents:

1r La transformació, elaboració i manufactura, directament o per mitjà de tercers per a la seva transmissió posterior.

Es presumeix en tot cas de transformació tota activitat per a l'exercici de la qual sigui preceptiu l'alta en un epígraf corresponent a activitats industrials de les tarifes de l'impost sobre activitats econòmiques.

2n La comercialització, barrejats amb altres productes adquirits a tercers, encara que siguin de naturalesa idèntica o d'una de similar, llevat que aquests últims tinguin per objecte la mera conservació d'aquells.

3r La comercialització efectuada de manera continuada en establiments fixos situats fora del lloc on radiqui l'explotació agrícola, forestal, ramadera o pesquera.

4t La comercialització efectuada en establiments en què el subjecte passiu realitzi a més altres activitats empresarials o professionals diferents de la mateixa explotació agrícola, forestal, ramadera o pesquera.

Dos. No és aplicable el règim especial de l'agricultura, ramaderia i pesca a les activitats següents:

1r Les explotacions cinegètiques de caràcter esportiu o recreatiu.

2n La pesca marítima.

3r La ramaderia independent.

A aquests efectes, es considera ramaderia independent la definida com a tal en l'impost sobre activitats econòmiques, amb referència al conjunt de l'activitat ramadera explotada directament pel subjecte passiu.

4t La prestació de serveis diferents dels que preveu l'article 127 d'aquesta Llei.»

Vint-i-vuitè. Es modifica l'article 127, que queda redactat de la manera següent:

«Article 127. *Serveis accessoris inclosos en el règim especial.*

U. Es consideren inclosos en el règim especial de l'agricultura, ramaderia i pesca els serveis de caràcter accessori a les explotacions a les quals sigui aplicable el règim especial esmentat que prestin els titulars d'aquestes a tercers amb els mitjans ordinàriament utilitzats en les explotacions esmentades, sempre que aquests serveis contribueixin a la realització de les produccions agrícoles, forestals, ramaderes o pesqueres dels destinataris.

Dos. El que disposa l'apartat precedent no és aplicable si durant l'any immediat anterior l'import del conjunt dels serveis accessoris prestats excedeix el 20 per 100 del volum total d'operacions de les explotacions agrícoles, forestals, ramaderes o pesqueres principals a les quals sigui aplicable el règim especial que regula aquest capítol.»

Vint-i-novè. Es modifica l'article 128, que queda redactat de la manera següent:

«Article 128. *Realització d'activitats econòmiques en sectors diferenciats de l'activitat empresarial o professional.*

Es poden acollir al règim especial que regula aquest capítol els titulars d'explotacions agrícoles, forestals, ramaderes o pesqueres a les quals aquest sigui aplicable, encara que realitzin altres activitats de caràcter empresarial o professional. En aquest cas, el règim especial només produeix efectes respecte a les activitats incloses en aquest, i les activitats esmentades sempre tenen la consideració de sector diferenciat de l'activitat econòmica del subjecte passiu.»

Trentè. Es modifica l'article 130, que queda redactat de la manera següent:

«Article 130. *Règim de deduccions i compensacions.*

U. Els subjectes passius acollits al règim especial de l'agricultura, ramaderia i pesca no poden deduir les quotes suportades o satisfetes per les adquisicions o importacions de béns de qualsevol naturalesa o pels serveis que els hagin estat prestats, en la mesura que aquests béns o serveis s'utilitzin en la realització de les activitats a les quals sigui aplicable aquest règim especial.

Als efectes del que disposa el capítol I del títol VIII d'aquesta Llei, es considera que no originen el dret a deduir les operacions portades a terme en l'exercici d'activitats a les quals sigui aplicable aquest règim especial.

Dos. Els empresaris acollits al règim especial de l'agricultura, ramaderia i pesca tenen dret a percebre una compensació a tant alçat per les quotes de l'impost sobre el valor afegit que hagin suportat o satisfet per les adquisicions o importacions de béns o en els serveis que els hagin estat prestats, en la mesura que utilitzin aquests béns i serveis en la realització d'activitats a les quals sigui aplicable el règim especial esmentat.

El dret a percebre la compensació neix en el moment en què es realitzin les operacions a què es refereix l'apartat següent.

Tres. Els empresaris titulars de les explotacions a les quals sigui aplicable el règim especial de l'agricultura, ramaderia i pesca tenen dret a percebre la compensació a què es refereix aquest article quan realitzin les operacions següents:

1r Els lliuraments dels productes naturals obtinguts en les explotacions esmentades a altres empresaris o professionals, sigui quin sigui el territori en què estiguin establerts, amb les excepcions següents:

a) Els efectuats a empresaris que estiguin acollits a aquest mateix règim especial en el territori d'aplicació de l'impost i que utilitzin els productes esmentats en l'exercici de les activitats a les quals apliquin el règim especial esmentat.

b) Els efectuats a empresaris o professionals que en el territori d'aplicació de l'impost realitzin exclusivament operacions exemptes de l'impost diferents de les enumerades a l'article 94, apartat u, d'aquesta Llei.

2n Els lliuraments a què es refereix l'article 25 d'aquesta Llei dels productes naturals obtinguts en les explotacions esmentades, quan l'adquirent sigui una persona jurídica que no actuï com a empresari o professional i no l'afecti en l'Estat membre de destinació la no-subjecció establerta segons els criteris que conté l'article 14 d'aquesta Llei.

3r Les prestacions de serveis a què es refereix l'article 127 d'aquesta Llei, sigui quin sigui el territori en què estiguin establerts els seus destinataris i sempre que aquests últims no estiguin acollits a aquest mateix règim especial en l'àmbit espacial de l'impost.

Quatre. El que disposen els apartats dos i tres d'aquest article no és aplicable quan els subjectes passius acollits al règim especial de l'agricultura, ramaderia i pesca efectuïn els lliuraments o exportacions de productes naturals en l'exercici d'activitats a les quals no sigui aplicable el règim especial esmentat, sense perjudici del seu dret a les deduccions que estableix el títol VIII d'aquesta Llei.

Cinc. La compensació a tant alçat a què es refereix l'apartat tres d'aquest article és la quantitat resultant d'aplicar el percentatge del 4,5 per 100 al preu de venda dels productes o dels serveis indicats en l'apartat esmentat.

Per a la determinació d'aquests preus no es computen els tributs indirectes que graven les operacions esmentades, ni les despeses accessòries i complementàries, com ara comissions, embalatges, ports, transports, assegurances o financers, carregats separadament a l'adquirent.

En les operacions realitzades sense contraprestació dinerària el percentatge esmentat s'aplica al valor en el mercat dels productes lliurats.»

Trenta-unè. Es modifica l'article 133, que queda redactat de la manera següent:

«Article 133. *Devolució de compensacions indegudes.*

Les compensacions indegudament percebudes les ha de reintegrar a la Hisenda pública qui les hagi rebut, sense perjudici de les altres obligacions i responsabilitats que li siguin exigibles.»

Trenta-dosè. Es modifica el paràgraf primer de l'apartat dos de l'article 154 de la Llei de l'IVA, que queda redactat de la manera següent:

«Dos. Els subjectes passius sotmesos a aquest règim especial no estan obligats a efectuar la liquidació ni el pagament de l'impost a la Hisenda pública en relació amb les operacions comercials efectuades per ells a les quals sigui aplicable aquest règim especial, ni per les transmissions dels béns o drets utilitzats exclusivament en les activitats esmentades, amb exclusió dels lliuraments de béns immo-

bles pels quals el subjecte passiu hagi renunciat a l'exempció de l'impost, en els termes que preveu l'article 20, apartat dos, d'aquesta Llei, per les quals el transmissor ha de repercutir, liquidar i ingressar les quotes de l'impost meritades.»

Trenta-tresè. Es modifica la disposició addicional quarta de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, que queda redactat de la manera següent:

«Quarta. Delimitació de les referències dels impostos especials.

Les referències dels impostos especials que conté aquesta Llei s'han d'entendre realitzades als impostos especials de fabricació compresos a l'article 2 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, a excepció de l'impost sobre l'electricitat.»

SECCIÓ 5a IMPOSTOS ESPECIAIS

Article 7. *Modificació de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 1998, s'introdueixen les modificacions següents a la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials:

Primer. L'article 2 queda redactat de la manera següent:

«Article 2. *Els impostos especials de fabricació.*

Tenen la consideració d'impostos especials de fabricació:

1. Els següents impostos especials sobre l'alcohol i les begudes alcohòliques:

- a) L'impost sobre la cervesa.
- b) L'impost sobre el vi i begudes fermentades.
- c) L'impost sobre productes intermedis.
- d) L'impost sobre l'alcohol i begudes derivades.

2. L'impost sobre hidrocarburs
3. L'impost sobre les labors del tabac i
4. L'impost sobre l'electricitat.»

Segon. L'apartat 1 de l'article 3 queda redactat de la manera següent:

«1. Els impostos especials de fabricació s'exigeixen en tot el territori espanyol, a excepció de les illes Canàries, Ceuta i Melilla. No obstant això, en les condicions que estableix aquesta Llei, els impostos sobre la cervesa, sobre productes intermedis i sobre l'alcohol i begudes derivades són exigibles a les illes Canàries i l'impost sobre l'electricitat és exigible a les illes Canàries, Ceuta i Melilla.»

Tercer. a) L'apartat 4 de l'article 14 queda redactat de la manera següent:

«4. Els subjectes passius dels impostos especials de fabricació que hagin efectuat l'ingrés de les corresponents quotes tributàries tenen els mateixos drets i garanties que els articles 71 i 74 de la Llei general tributària reconeixen a la Hisenda pública, davant els obligats a suportar la repercussió de les quotes tributàries esmentades i per l'import d'aquestes integrat en els crèdits vençuts i no satisfets per aquests obligats.»

b) El que disposa l'apartat 4 de l'article 14 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, al qual es refereix la lletra a) anterior, és aplicable en relació amb les quotes repercutides d'impostos especials de fabricació diferents dels que graven l'alcohol i les begudes alco-

hòliques la meritació dels quals es produeixi a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Quart. S'introdueix al títol I de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, i després de l'article 63, un nou capítol IX, amb la redacció següent:

«CAPÍTOL IX

Impost sobre l'electricitat

Article 64. Àmbit objectiu.

L'àmbit objectiu de l'impost sobre l'electricitat està constituït per l'energia elèctrica classificada en el codi NC 2716.

Article 64 bis. *Definicions i adaptacions de les disposicions comunes als impostos especials de fabricació.*

A) Als efectes de l'impost sobre l'electricitat s'entén per:

1. "Dipòsit fiscal". Als efectes de l'apartat 7 de l'article 4 d'aquesta Llei es consideren "dipòsit fiscal":

a) La xarxa de transport d'energia elèctrica constituïda per línies, parcs, transformadors i altres elements elèctrics amb tensions iguals o superiors a 220 quilovolts (kV) i aquelles altres instal·lacions que, sigui quina sigui la seva tensió, compleixin funcions de transport o d'interconnexió internacional.

b) Les instal·lacions de distribució d'energia elèctrica, entenen-se per tals totes les xarxes i instal·lacions per al trànsit d'energia elèctrica no incloses a la lletra a) anterior quan no estiguin afectes a l'ús exclusiu dels seus titulars.

2. "Fàbrica". Als efectes de l'apartat 9 de l'article quatre d'aquesta Llei es consideren "fàbriques":

a) Les instal·lacions de producció d'energia elèctrica que, d'acord amb la normativa reguladora del sector elèctric, estiguin incloses en el règim ordinari o en el règim especial.

b) Qualsevol altres instal·lacions en què es porti a terme "producció d'energia elèctrica".

3. "Producció d'energia elèctrica". La fabricació tal com es defineix a l'apartat 10 de l'article 4 d'aquesta Llei. No obstant això, no es considera producció d'energia elèctrica l'obtenció d'energia elèctrica fora de les instal·lacions a què es refereix la lletra a) de l'apartat 2 d'aquest article, per mitjà de generadors o conjunts de generadors de potència total no superior a 100 quilowatts (kW).

4. "Subjectes passius". A més dels que tinguin aquesta consideració de conformitat amb el que disposa l'article 8 d'aquesta Llei, tenen la consideració de subjectes passius, en qualitat de substituïts del contribuent, els que, en el supòsit que preveu la lletra a) de l'apartat 5 d'aquest article, realitzin els subministraments d'energia elèctrica a títol oneros.

5. "Meritació":

a) No obstant el que disposa l'article 7 d'aquesta Llei, quan la sortida de l'energia elèctrica de les instal·lacions considerades fàbriques o dipòsits fiscals es produeixi en el marc d'un contracte de subministrament d'energia elèctrica efectuat a títol oneros, la meritació de l'impost sobre l'electricitat es produeix en el moment en què sigui exigible la part del preu corresponent a l'energia elèctrica subministrada en cada període de facturació.

b) Per a l'aplicació del que preveu l'apartat 1 de l'article 7 d'aquesta Llei, en relació amb subministraments d'energia elèctrica diferents d'aquells als

quals es refereix la lletra a) anterior d'aquest apartat, els subjectes passius poden considerar que el conjunt de l'energia elèctrica subministrada durant períodes de fins a seixanta dies consecutius ha sortit de la fàbrica o dipòsit fiscal el primer dia del primer mes natural següent a la conclusió del període esmentat.

B) No són aplicables en relació amb l'impost sobre l'electricitat les disposicions següents que conté el capítol I del títol I d'aquesta Llei:

a) Els apartats 6, 14, 15, 16, 18, 19, 22 i 24 de l'article 4.

b) La lletra b) de l'apartat 1 i els apartats 5, 6, 8 i 9 de l'article 7.

c) Les lletres c), d) i e) de l'apartat 1 i els apartats 2, 3 i 5 de l'article 8.

d) Les lletres e) i f) de l'apartat 1 de l'article 9.

e) Les lletres b), c), d) i e) de l'apartat 1 de l'article 10.

f) L'apartat 2 de l'article 11.

g) L'apartat 2 de l'article 13.

h) L'apartat 7 de l'article 15.

i) L'article 16, i

j) L'article 17.

Article 64 ter. Base imposable.

La base imposable de l'impost està constituïda pel resultat de multiplicar pel coeficient 1,05113 l'import total que, en ocasió de la meritació de l'impost, s'hauria determinat com a base imposable de l'impost sobre el valor afegit, excloses les quotes del mateix impost sobre l'electricitat, per a un subministrament d'energia elèctrica efectuat a títol oneros dins el territori d'aplicació de l'impost sobre el valor afegit entre persones no vinculades, d'acord amb el que estableixen els articles 78 i 79 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, reguladora d'aquest últim impost.

Article 64 quater. Tipus impositiu.

L'impost s'exigeix al tipus del 4,864 per 100.

Article 64 cinquè. Exempcions.

A més de les operacions a què es refereixen les lletres a), b), c) i d) de l'apartat I de l'article 9, n'estan exemptes les operacions següents:

1. La fabricació d'energia elèctrica en instal·lacions acollides al règim especial que es destini al consum dels titulars de les instal·lacions esmentades.

2. La fabricació, importació o adquisició intracomunitària d'energia elèctrica que sigui objecte d'autoconsum en les instal·lacions de producció, transport i distribució d'energia elèctrica a què es refereixen els apartats 1 i 2 de la lletra A) de l'article 64 bis.

Article 64 sisè. Disposicions especials en relació amb els intercanvis intracomunitaris d'energia elèctrica.

No obstant el que disposen els articles 5, 7, 8 i 11 d'aquesta Llei, l'exacció de l'impost en relació amb l'energia elèctrica amb procedència o destinació en l'àmbit territorial comunitari diferent de l'àmbit territorial intern s'ha d'efectuar d'acord amb les disposicions especials següents:

1. Està subjecta a l'impost sobre l'electricitat l'adquisició intracomunitària d'energia elèctrica procedent de l'àmbit territorial comunitari diferent de l'àmbit territorial intern.

2. Als efectes del que disposa l'apartat anterior es consideren adquisició intracomunitària d'energia elèctrica:

a) Les operacions que respecte de l'energia elèctrica tinguin la consideració d'adquisició intracomunitària de béns, d'acord amb el que disposa la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit. En aquest cas són subjectes passius de l'impost els que tinguin aquesta consideració als efectes d'aquest últim impost.

b) Qualsevol altra operació que, sense tenir aquesta consideració a efectes de l'impost sobre el valor afegit, tingui per resultat la recepció en l'àmbit territorial intern de l'impost sobre l'electricitat d'energia elèctrica procedent de l'àmbit territorial comunitari diferent d'aquell. En aquest cas són subjectes passius els receptors de l'energia elèctrica en l'àmbit esmentat.

3. En el supòsit que preveu l'apartat 1, l'impost es merita quan es produeix la meritació de l'impost sobre el valor afegit que recaigui sobre les operacions esmentades, o bé, si s'escau, en el moment de la recepció en l'àmbit territorial intern de l'energia elèctrica procedent de l'àmbit territorial comunitari diferent d'aquell. No obstant això, quan l'energia elèctrica es rebi directament en una fàbrica o dipòsit fiscal, tal com es defineixen a l'article 64 bis d'aquesta Llei, l'adquisició intracomunitària s'ha d'efectuar en règim suspensiu.

4. L'enviament amb destinació a l'àmbit territorial comunitari diferent de l'àmbit territorial intern d'energia elèctrica que es trobi en règim suspensiu constitueix una operació exempta. Es considera últimament aquest règim una vegada acreditada la sortida de l'àmbit territorial intern.»

SECCIÓ 6a IMPOST SOBRE PRIMES D'ASSEGURANCES

Article 8. *Modificació de l'article 12 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 1998 s'introdueix la modificació següent en l'apartat 13 de l'article 12 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, que queda redactat de la manera següent:

«13. Autoliquidació, ingrés i declaració resum anual.

1) Els subjectes passius estan obligats a presentar mensualment una declaració per aquest impost.

En el mateix moment de la declaració, el subjecte passiu ha de determinar el deute tributari corresponent i ingressar-lo en el lloc, forma, terminis i impresos que estableixi el Ministeri d'Economia i Hisenda.

2) Els subjectes passius estan obligats igualment a presentar una declaració resum anual de l'impost, en els terminis i amb els requisits i les condicions que estableixi el Ministeri d'Economia i Hisenda.»

SECCIÓ 7a IMPOST GENERAL INDIRECTE CANARI

Article 9. *Modificació de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes del règim econòmicofiscal de les Canàries.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 1998 s'introdueixen les modificacions següents a la Llei 20/1991, de 7 de

juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmicofiscal de les Canàries.

Primer. Se suprimeix el número 12 de l'article 12.

Segon. L'apartat 4t del número 2 de l'article 17 queda redactat de la manera següent:

«4t Els serveis de telecomunicació s'entenen realitzats a les illes Canàries en els casos següents:

a) Quan el destinatari sigui un empresari o professional i radiqui en el territori d'aplicació de l'impost la seu de la seva activitat econòmica o hi tingui un establiment permanent o, si no, el seu domicili, sigui quin sigui el lloc on estigui establert el prestador del servei.

b) Quan els serveis els presti un empresari o professional amb seu o establiment permanent en el territori d'aplicació de l'impost i el destinatari no tingui la condició d'empresari o professional i estigui domiciliat a Espanya, així com quan no sigui possible determinar-ne el domicili.

Als efectes del que preveu el paràgraf anterior, s'entén per domicili no solament l'habitual, sinó també la segona residència o de temporada.

No obstant això, els serveis a què es refereix aquesta lletra no s'entenen realitzats en l'àmbit territorial d'aplicació de l'impost quan el seu destinatari no tingui la consideració d'empresari o professional i els utilitzi materialment en el territori peninsular espanyol, illes Balears, Ceuta, Melilla o qualsevol Estat membre de la Unió Europea.

Es presumeix la utilització material del servei de telecomunicació en el territori peninsular espanyol, illes Balears, Ceuta o Melilla quan el destinatari del servei tingui el domicili habitual en algun dels territoris esmentats o efectuï el pagament amb càrrec a comptes oberts en establiments en els territoris d'entitats de crèdit esmentats.

c) Quan els serveis els presti un empresari o professional establert fora de les illes Canàries i el destinatari no tingui la condició d'empresari o professional i utilitzi materialment els serveis en el territori d'aplicació de l'impost.

Es presumeix la utilització material del servei de telecomunicació en el territori d'aplicació de l'impost quan el seu destinatari hi tingui el domicili habitual o efectuï el pagament amb càrrec a comptes oberts en establiments en el territori esmentat d'entitats de crèdit.

S'exceptua del que disposa el paràgraf anterior el supòsit de què el prestador del servei estigui establert en un Estat membre de la Unió Europea diferent del Regne d'Espanya i el destinatari no tingui la condició d'empresari o professional i estigui domiciliat en la Unió esmentada. A aquests efectes, el domicili comprèn no solament l'habitual, sinó també les segones residències o de temporada.

També s'exceptua del que disposa el primer paràgraf d'aquesta lletra el supòsit en què el prestador del servei estigui establert en el territori d'aplicació de l'impost sobre el valor afegit i el destinatari tingui el domicili habitual o residència secundària o de temporada a les Canàries, Ceuta, Melilla o a la Unió Europea, o bé quan es desconeix el domicili del destinatari.

d) Quan els serveis els prestin empresaris o professionals establerts a les illes Canàries a destinataris que no tinguin la condició d'empresaris o professionals, que estiguin domiciliats fora d'Espanya i utilitzin materialment els serveis en el territori d'aplicació de l'impost.

A aquests efectes, es considera que el destinatari dels serveis està domiciliat fora del territori d'Es-

panya quan no tingui en aquest territori el domicili habitual ni una residència secundària o de temporada. D'altra banda, es presumeix la utilització material a les illes Canàries quan el pagament del servei s'efectuï amb càrrec a comptes oberts en establiments a les illes Canàries d'entitats de crèdit.

El que disposa aquest apartat 4t també és aplicable als serveis de mediació, prestats en nom i per compte d'altri, en els serveis de telecomunicació a què aquest es refereix.

Als efectes d'aquesta Llei, es consideren serveis de telecomunicació els que tinguin per objecte la transmissió, emissió i recepció de senyals, textos, imatges i sons o informació de qualsevol naturalesa, per fil, ràdio, mitjans òptics o altres mitjans electromagnètics, incloent-hi la cessió o concessió d'un dret a l'ús de mitjans per aquesta transmissió, emissió o recepció i, igualment, la provisió d'accés a xarxes informàtiques.

No obstant el que disposa aquest apartat 4t, no s'entenen realitzats en l'àmbit territorial d'aplicació de l'impost els serveis de telecomunicació que s'utilitzin materialment a bord de vaixells afectes a la navegació marítima internacional o en aeronaus utilitzades exclusivament per companyies que es dediquin essencialment a la navegació aèria internacional, fins i tot durant la seva navegació per l'àmbit territorial de l'impost.»

Tercer. L'article 22 queda redactat de la manera següent:

«Article 22. *Base imposable en els lliuraments de béns i en les prestacions de serveis: Regla general.*

1. La base de l'impost està constituïda per l'import total de la contraprestació de les operacions subjectes a aquest.

2. En particular, s'inclouen en el concepte de contraprestació:

a) Les despeses de comissions, ports i transport, assegurances, primes per prestacions anticipades i qualsevol altre crèdit efectiu a favor de qui realitzi el lliurament o presti el servei, derivat de la prestació principal o de les accessòries a aquesta.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, no s'inclouen en la contraprestació els interessos per l'ajornament en el pagament del preu en la part en què aquest ajornament correspongui a un període posterior al lliurament dels béns o la prestació dels serveis.

Als efectes del que preveu el paràgraf anterior, només tenen la consideració d'interessos les retribucions de les operacions financeres d'ajornament o demora en el pagament del preu, exemptes de l'impost en virtut del que disposa l'article 10, número 1, apartat 18), lletra b), d'aquesta Llei que es faci constar separatament en la factura emesa pel subjecte passiu.

En cap cas no es considera interès la part de la contraprestació que excedeixi l'usualment aplicat en el mercat per a operacions similars.

b) Les subvencions vinculades directament al preu de les operacions subjectes a l'impost.

En cap cas no s'inclouen les subvencions dirigides a permetre el proveïment de productes comunitaris o disponibles en el mercat de la CEE, que preveu el Programa d'opcions específiques per la llunyania i insularitat de les illes Canàries.

c) Els tributs i gravàmens de qualsevol classe que recaiguin sobre les mateixes operacions gravades, excepte el mateix impost general indirecte canari, l'arbitri sobre la producció i importació a les illes Canàries i els impostos especials.

d) Les percepcions retingudes d'acord amb el dret per qui està obligat a efectuar la prestació en els casos de resolució de les operacions subjectes a l'impost.

3. No s'inclouen en la base imposable:

a) Les quantitats percebudes per raó d'indemnitzacions, diferents de les que estableix el número anterior, que per la seva naturalesa i funció no constitueixin una contraprestació o compensació dels lliuraments de béns o prestacions de serveis subjectes a l'impost.

b) Els descomptes i les bonificacions que figurin separatament en la factura i que es concedeixin prèviament o simultàniament al moment en què l'operació es realitzi i en funció d'aquesta.

El que disposa el paràgraf anterior no és aplicable quan les minoracions de preu constitueixin remuneracions d'altres operacions.

c) Les sumes pagades en nom i per compte del client, en virtut del mandat exprés d'aquest, que figurin comptabilitzades per qui lliura els béns o presta els serveis en els corresponents comptes específics. El subjecte passiu està obligat a justificar la quantia efectiva d'aquestes despeses i no pot procedir a la deducció de l'impost que, eventualment, els hagi gravat.

d) En el cas dels lliuraments de béns efectuats en qualsevol de les illes, quan es tracti de béns importats o fabricats en una altra illa diferent de l'arxipèlag canari, tampoc no s'han d'incloure en la base imposable les despeses en ports o aeroports, assegurances i nolis necessaris per al trasllat des d'aquesta última illa a la de lliurament.

4. Quan per resolució ferma, judicial o administrativa o d'acord amb el dret o els usos de comerç quedin sense efecte totalment o parcialment les operacions gravades o se n'alteri el preu després del moment en què l'operació s'hagi efectuat, la base imposable s'ha de modificar en la quantia corresponent.

5. La base imposable determinada d'acord amb el que disposen els números anteriors d'aquest article es redueix en els casos i les quanties següents:

1r L'import dels envasos i embalatges susceptibles de reutilització que hagin estat objecte de devolució.

2n Els descomptes i bonificacions atorgats després del moment en què l'operació s'hagi realitzat, sempre que siguin degudament justificats.

6. La base imposable es pot reduir quan el destinatari de les operacions subjectes a l'impost no hagi fet efectiu el pagament de les quotes repercutides i sempre que, després de la meritació de l'operació, es dicti una provisió judicial d'admissió a tràmit de suspensió de pagaments o una interlocutòria judicial de declaració de fallida d'aquell. La modificació, si s'escau, no es pot efectuar, en el supòsit d'una suspensió de pagaments, després del quinzè dia anterior a l'aprovació judicial de la llista definitiva de creditors, ni, si es tracta d'una fallida, després del dotzè dia anterior a la celebració de la Junta d'Examen o reconeixements de crèdit i tampoc després de l'aprovació del Conveni si es fa abans de la Junta esmentada.

Només quan per qualsevol causa se sobreseguí l'expedient de la suspensió de pagaments o quedi sense efecte la declaració de fallida, el creditor que hagi modificat la base imposable l'ha de rectificar novament a l'alça mitjançant l'emissió, en el termini

que es fixi per reglament, d'una nova factura en què es repercuteixi la quota anteriorment modificada.

7. La base imposable també es pot reduir quan els crèdits corresponents a les quotes repercutides per les operacions gravades siguin totalment o parcialment incobrables.

A aquests efectes, un crèdit es considera totalment o parcialment incobrable quan reuneix les condicions següents:

1a Que hagin transcorregut dos anys des de la meritació de l'impost repercutit sense que s'hagi obtingut el cobrament de tot o part del crèdit derivat d'aquest.

2a Que aquesta circumstància hagi quedat reflectida en els llibres registre exigits per a aquest impost.

3a Que el subjecte passiu hagi instat el seu cobrament mitjançant una reclamació judicial al deutor.

La modificació s'ha de fer en el termini dels tres mesos següents a la finalització del període de dos anys a què es refereix el número 1r del paràgraf anterior i s'ha de comunicar a l'Administració tributària canària en el termini que es fixi per reglament.

El que disposa aquest apartat només és aplicable quan el destinatari de les operacions actuï en la condició d'empresari o professional.

Una vegada practicada la reducció de la base imposable, aquesta no es pot tornar a modificar a l'alça encara que el subjecte passiu obtingui el cobrament total o parcial de la contraprestació.

8. En relació amb els supòsits de modificació de la base imposable compresos als números 6 i 7 anteriors, s'hi han d'aplicar les regles següents:

1a No és procedent la modificació de la base imposable en els casos següents:

- a) Crèdits que gaudeixin de garantia real, en la part garantida.
- b) Crèdits fiançats per entitats de crèdit o societats de garantia recíproca o coberts per un contracte d'assegurança de crèdit o de caució, en la part fiançada o assegurada.
- c) Crèdits entre persones o entitats vinculades definides a l'article 23, número 3, d'aquesta Llei.
- d) Crèdits deguts o fiançats per ens públics.

2a Tampoc no és procedent la modificació de la base imposable quan el destinatari de les operacions no estigui establert en el territori d'aplicació de l'impost.

3a En els supòsits de pagament parcial anteriors a la modificació esmentada, s'entén que l'impost general indirecte canari està inclòs en les quantitats percebudes i en la mateixa proporció que la part de contraprestació satisfeta.

4a La rectificació de la deducció és del destinatari de les operacions, que s'ha de practicar segons el que disposa l'article 44 d'aquesta Llei, i determina el naixement del corresponent crèdit a favor de la Hisenda pública.

Si el destinatari de les operacions subjectes no ha tingut dret a la deducció total de l'impost, també resulta deutor davant la Hisenda pública per l'import de la quota de l'impost no deduïble.

9. En els casos a què es refereixen els números 4 a 8 anteriors, la disminució de la base imposable està condicionada al compliment dels requisits que s'estableixin per reglament.

10. Quan les quotes de l'impost general indirecte canari que gravin les operacions que hi estan subjectes no s'hagin repercutit expressament en una factura o un document equivalent, s'entén que la contraprestació no va incloure les quotes esmentades.

S'exceptuen del que disposa el paràgraf anterior:

1r Els casos en què la repercussió expressa de l'impost no sigui obligatòria.

2n Els supòsits a què es refereix el número 2, apartat e), d'aquest article.»

Quart. Es modifica l'apartat 1 de l'article 34, que queda redactat de la manera següent:

«Article 34. *Règim de deduccions en activitats diferenciades.*

1. Els subjectes passius que realitzin activitats econòmiques en sectors diferenciats de l'activitat empresarial o professional han d'aplicar el règim de deduccions amb independència respecte de cadascun d'aquests.

L'aplicació de la regla de prorrata especial es pot efectuar independentment respecte de cadascun dels sectors diferenciats de l'activitat empresarial o professional determinats per aplicació del que disposen les lletres a') i c') del número 2 d'aquest article.

Els règims de deducció corresponents als sectors diferenciats d'activitat determinats per aplicació del que disposa el número 2, lletra b'), d'aquest article es regeixen, en tot cas, pel que aquesta preveu per als règims especials simplificat de l'agricultura i ramaderia i dels comerciants detallistes, segons que correspongui.

Quan s'efectuïn adquisicions o importacions de béns o serveis per a la seva utilització en comú en diversos sectors diferenciats d'activitat, hi és aplicable el que estableix l'article 37, número 2 i següents, d'aquesta Llei per determinar el percentatge de deducció aplicable respecte de les quotes suportades en les adquisicions o importacions esmentades. Amb aquesta finalitat es computen les operacions realitzades en els sectors diferenciats corresponents i es considera que, a aquests efectes, no originen el dret a deduir les operacions incloses en el règim especial de l'agricultura i ramaderia o en el règim especial dels comerciants detallistes.

Per excepció al que disposa el paràgraf anterior i sempre que no es pugui aplicar el que aquest preveu, quan aquests béns o serveis es destinin a ser utilitzats simultàniament en activitats acollides al règim especial simplificat i en altres activitats sotmeses al règim especial de l'agricultura i ramaderia o dels comerciants detallistes, el percentatge de deducció esmentat a efectes del règim simplificat és del 50 per 100 si l'afectació es produeix respecte d'activitats sotmeses a dos dels règims especials esmentats, o d'un terç en un altre cas.

2. Als efectes del que disposa aquesta Llei, es consideren sectors diferenciats de l'activitat empresarial o professional els següents:

a') Aquells en què les activitats econòmiques realitzades i els règims de deducció aplicables siguin diferents.

Es consideren activitats econòmiques diferents les que tinguin assignats grups diferents en la classificació nacional d'activitats econòmiques.

No obstant el que estableix el paràgraf anterior, no es reputa diferent l'activitat accessòria a una altra quan, l'any precedent, el seu volum d'operacions no va excedir el 15 per 100 del d'aquesta última i, a més, contribueix a la seva realització. Si no s'ha exercit l'activitat accessòria durant l'any precedent, en l'any en curs el requisit relatiu a aquest percentatge és aplicable segons les previsions raonables del subjecte passiu, sense perjudici de la regularització que sigui procedent si el percentatge real excedeix el límit indicat.

Les activitats accessòries han de seguir el mateix règim que les activitats de què depenguin.

Els règims de deducció a què es refereix aquesta lletra a') es consideren diferents si els percentatges de deducció, determinats d'acord amb el que disposa l'article 37 d'aquesta Llei, que resultarien aplicables en l'activitat o activitats diferents de la principal, difereixen de més de 50 punts percentuals del corresponent a l'activitat principal esmentada.

L'activitat principal, juntament amb les activitats accessòries a aquesta i les activitats econòmiques diferents els percentatges de deducció de les quals no difereixin de més de 50 punts percentuals amb el d'aquella constitueixen un sol sector diferenciat.

Les activitats diferents de la principal els percentatges de deducció de les quals difereixin de més de 50 punts percentuals amb el d'aquesta constitueixen un altre sector diferenciat del principal.

Als efectes del que disposa aquesta lletra a') es considera principal l'activitat en què s'ha realitzat un volum d'operacions més elevat durant l'any immediat anterior.

b') Les activitats acollides als règims especials simplificat i de l'agricultura i ramaderia i les activitats realitzades per comerciants detallistes que resultin exemptes en virtut del que disposa l'article 10.1.27) d'aquesta Llei, així com aquelles a les quals sigui aplicable el règim especial del comerciant detallista.

c') Les operacions d'arrendament financer a què es refereix la disposició addicional setena de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

3. La Conselleria d'Economia i Hisenda pot autoritzar l'aplicació d'un règim de deducció comuna al conjunt d'activitats empresarials o professionals diferenciades realitzades per un mateix subjecte passiu amb els requisits que es determinin per reglament.

El que disposa el paràgraf anterior únicament és aplicable a les activitats empresarials o professionals diferenciades determinades de conformitat amb el que disposa la lletra a') del número 2 d'aquest article.»

Cinquè. Es modifica l'article 43, que queda redactat de la manera següent:

«Article 43. *Deduccions de les quotes suportades abans del començament de les activitats empresarials o professionals i regularització d'aquestes.*

1. Els empresaris o professionals poden deduir les quotes que hagin suportat abans del començament de les seves activitats empresarials professionals a partir del moment en què s'iniciïn efectivament les activitats esmentades o, si s'escau, les del sector diferenciat, sempre que el dret a deduir les quotes no hagi caducat pel transcurs del termini que estableix l'article 33 bis d'aquesta Llei.

2. En cap cas no es poden deduir les quotes suportades per la importació o adquisició de béns o serveis no destinats a ser utilitzats en la realització d'activitats empresarials o professionals, encara que ulteriorment els béns o serveis esmentats s'afectin

totalment o parcialment a les activitats esmentades.

3. Es consideren iniciades les activitats empresarials o professionals quan comenci la realització habitual dels lliuraments de béns o prestacions de serveis que constitueixin l'objecte de l'activitat empresarial o professional del subjecte passiu o, si s'escau, del sector diferenciat que correspongui.

4. Als efectes del que disposen aquest article i el següent d'aquesta Llei, es considera primer any de l'exercici de l'activitat aquell durant el qual el subjecte passiu comenci l'exercici habitual de les seves activitats empresarials o professionals, sempre que l'inici de les activitats tingui lloc abans del dia 1 de juliol i, en un altre cas, l'any següent.

5. Per excepció al que disposa el número 1 d'aquest article, els empresaris o professionals que pretenguin deduir les quotes que hagin suportat abans del començament de les seves activitats d'acord amb el que preveu l'article 28, número 3, d'aquesta Llei, han de complir els requisits següents:

1r Haver presentat abans de suportar les quotes una declaració prèvia a l'inici de les activitats empresarials o professionals o de les del sector diferenciat, en la forma que es determini per reglament, en què el subjecte passiu ha de proposar el percentatge provisional de deducció aplicable a les quotes esmentades. L'Administració, no obstant això, pot fixar un de diferent en consideració a les característiques de les corresponents activitats empresarials o professionals o sectors diferenciats.

2n Iniciar les activitats empresarials o professionals dins el termini d'un any a comptar de la presentació de la declaració indicada a l'apartat 1r anterior. No obstant això, l'Administració, en la forma que es determini per reglament, pot prorrogar aquest termini d'un any quan la naturalesa de les activitats a dur a terme en el futur o les circumstàncies concurrents en la posada en marxa de l'activitat ho justifiquin.

Quan no es compleixin els requisits indicats, la deducció de les quotes suportades no es pot exercir fins a l'inici efectiu de les activitats, i el subjecte passiu queda obligat a rectificar les deduccions que, si s'escau, hagi efectuat.

El que disposa aquest número no s'ha d'aplicar a les quotes suportades per l'adquisició de terrenys, les quals només es poden deduir a partir del moment en què s'iniciïn efectivament les activitats empresarials o professionals o, si s'escau, les del sector diferenciat. En aquest cas, s'entén que el dret a la deducció neix en el moment en què s'iniciïn les activitats indicades.

6. Els empresaris o professionals poden sol·licitar la devolució de les quotes que siguin deduïbles en virtut del que estableix aquest article, d'acord amb el que disposa l'article 45 d'aquesta Llei.

7. Els empresaris que, en virtut del que estableix aquesta Llei, hagin de quedar sotmesos al règim especial dels comerciants detallistes des de l'inici de la seva activitat comercial no poden efectuar les deduccions a què es refereix aquest article en relació amb les activitats incloses en el règim esmentat.

8. Els subjectes passius que hagin sol·licitat l'aplicació de les deduccions que regula el número 5 d'aquest article no es poden acollir al règim especial de l'agricultura i ramaderia per les activitats econòmiques en què s'utilitzin els béns o serveis als quals afectin les deduccions esmentades fins que finalitzi el tercer any natural de l'exercici de les activitats.

L'aplicació del que disposa el paràgraf anterior té els mateixos efectes que la renúncia al règim especial esmentat.

9. Les deduccions de les quotes suportades abans de l'inici de les activitats es consideren provisionals i estan sotmeses a les regularitzacions que preveuen aquest article i el següent d'aquesta Llei.

10. Les deduccions provisionals de les quotes suportades abans del començament de les activitats empresarials o professionals o, si s'escau, d'un sector diferenciat, s'han de regularitzar aplicant el percentatge definitiu que globalment correspongui al període dels quatre primers anys naturals de l'exercici de l'activitat o del sector diferenciat d'aquesta que correspongui. Als efectes d'aquesta regularització, es considera que no originen el dret a deduir les operacions realitzades pels subjectes passius que estiguin acollits al règim especial de comerciants detallistes en el si del règim esmentat.

11. El percentatge definitiu a què es refereix el número anterior s'ha de determinar segons el que disposa l'article 37 d'aquesta Llei, i a aquest efecte s'ha de computar el conjunt de les operacions realitzades durant els quatre primers anys de l'exercici de l'activitat.

12. La regularització de les deduccions a què es refereix aquest article s'ha de fer de la manera següent:

1r Un cop conegut el percentatge de deducció definitivament aplicable a les quotes suportades abans del començament de les activitats empresarials o professionals, s'ha de determinar l'import de la deducció que seria procedent en aplicació d'aquest percentatge.

2n Aquest import s'ha de restar de la suma total de les deduccions provisionals de les quotes suportades abans de l'exercici de l'activitat empresarial o professional.

3r La diferència, positiva o negativa, és la quantia de l'ingrés o de la deducció complementària que s'hi ha d'efectuar.»

Sisè. Es modifica l'article 49, que queda redactat de la manera següent:

«Article 49. *Règim simplificat.*

1. El règim simplificat s'ha d'aplicar als subjectes passius persones físiques i a les entitats en règim d'atribució de rendes en l'impost sobre la renda de les persones físiques, que duguin a terme les activitats i reuneixin els requisits previstos en les normes que el regulin, llevat que hi renunciïn en els termes que s'estableixin per reglament.

2. No poden tributar pel règim simplificat per cap de les seves activitats econòmiques:

1r Els subjectes passius que realitzin altres activitats econòmiques no compreses en el règim simplificat, llevat que per aquestes activitats estiguin acollits als règims especials de l'agricultura i ramaderia o dels comerciants detallistes o en siguin exemptes en virtut del que disposa l'article 10, número 1, apartat 27) d'aquesta Llei.

No obstant això, no suposa l'exclusió del règim general simplificat la realització per part del subjecte passiu d'altres activitats que es determinin per reglament.

2n Els subjectes passius que hagin renunciat a l'aplicació del règim d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques per qualsevol de les seves activitats, o n'hagin quedat exclosos.»

Setè. Es modifica l'article 50, que queda redactat de la manera següent:

«Article 50. *Contingut del règim simplificat.*

1. Els subjectes passius acollits al règim simplificat han de determinar, amb referència a cada activitat a què sigui aplicable aquest règim especial, l'import de les quotes a ingressar en concepte de l'impost general indirecte canari, per mitjà del procediment, índexs, mòduls i altres paràmetres que estableixi la Conselleria d'Economia i Hisenda del Govern Autònom de les Canàries.

Per a la liquidació de l'impost, els subjectes passius han d'afegir a aquestes quotes a ingressar l'import de les quotes meritades per les operacions següents:

1r Les operacions a què es refereix l'article 19, número 1, apartat 2n, d'aquesta Llei.

2n Els lliuraments d'actius fixos materials i les transmissions d'actius fixos immaterials.

Així mateix, es pot deduir l'impost general indirecte canari suportat o satisfet per l'adquisició o importació dels béns i drets indicats a l'apartat 2n anterior, de conformitat amb el que preveu el títol II de la Llei, en la forma que es determini per reglament.

La liquidació de l'impost corresponent a les importacions de béns destinats a ser utilitzats en activitats sotmeses al règim simplificat s'ha d'efectuar d'acord amb les normes generals establertes per a la liquidació de les importacions de béns.

2. En l'estimació indirecta de l'impost general indirecte canari s'han de tenir en compte, preferentment, els índexs, mòduls i altres paràmetres establerts per al règim simplificat, quan es tracti de subjectes passius que hagin renunciat a aquest últim règim.

3. Els subjectes passius que hagin incorregut en omisió o falsejament dels índexs o mòduls a què es refereix el número 1 anterior estan obligats al pagament de les quotes tributàries totals que resultin de l'aplicació del règim simplificat, amb les sancions i els interessos de demora que siguin procedents.

4. Aquest règim simplificat s'ha de regular per reglament i s'han de determinar les obligacions formals i registrals que han de complir els subjectes passius que hi estan acollits.»

Vuitè. Es modifica l'article 51, que queda redactat de la manera següent:

«Article 51. *Determinació del volum d'operacions.*

1. Als efectes del que disposa aquesta Llei, s'entén per volum d'operacions l'import total, exclòs el mateix impost general indirecte canari i, si s'escau, el recàrrec del règim especial de comerciants detallistes i la compensació a tant alçat, dels lliuraments de béns i prestacions de serveis efectuats pel subjecte passiu durant l'any natural, incloent-hi els exempts de l'impost.

2. Les operacions s'entenen realitzades quan es produeixi o, si s'escau, s'hagi produït la meritació de l'impost general indirecte canari.

3. Per a la determinació del volum d'operacions no s'han de prendre en consideració les següents:

1r Els lliuraments ocasionals de béns immobles.

2n Els lliuraments de béns qualificats com d'inversió respecte del transmissor, d'acord amb el que disposa l'article 40, números 8 i 9, d'aquesta Llei.

3r Les operacions financeres esmentades a l'article 10, número 1, apartat 18), d'aquesta Llei, incloses les que no gaudeixin d'exempció, quan no siguin habituals de l'activitat empresarial o professional del subjecte passiu.»

Novè. L'article 54 de la Llei 20/1991, de 7 de juny, queda redactat en els termes següents:

«Article 54. Règim especial de les agències de viatges.

1. El règim especial de les agències de viatges és aplicable:

1r A les operacions realitzades per les agències de viatges quan actuïn en nom propi respecte dels viatgers i utilitzin en la realització del viatge béns lliurats o serveis prestats per altres empresaris o professionals.

Als efectes d'aquest règim especial, es consideren viatges els serveis d'allotjament o transport prestats conjuntament o separatament i, si s'escau, amb altres de caràcter accessori o complementari.

2n A les operacions realitzades pels organitzadors de circuits turístics en què concorrin les circumstàncies que preveu el número anterior.

2. El règim especial de les agències de viatges no és aplicable a les operacions següents:

1r Les vendes al públic efectuades per agències detallistes de viatges organitzats per agències majoristes.

2n Les portades a terme utilitzant per a la realització de viatges exclusivament mitjans de transport o d'hostaleria propis.

Si es tracta de viatges realitzats utilitzant en part mitjans propis i en part mitjans aliens, el règim especial només s'aplica respecte dels serveis prestats mitjançant mitjans aliens.

3. Estan exempts d'impost els serveis prestats per les agències de viatges quan els lliuraments de béns o prestacions de serveis, adquirits en benefici del viatger i utilitzats per realitzar el viatge, es realitzin fora del territori de la Comunitat Econòmica Europea.

En cas que aquests lliuraments de béns o prestacions de serveis es realitzin només parcialment en el territori de la Comunitat esmentada, únicament gaudeix d'exempció la part de la prestació de serveis de l'agència corresponent a les efectuades fora de la Comunitat Econòmica Europea.

4. Les operacions efectuades per les agències respecte de cada viatger per a la realització d'un viatge tenen la consideració de prestació de serveis única, encara que se li proporcionin diversos lliuraments o serveis en el marc del viatge esmentat.

Aquesta prestació s'entén realitzada en el lloc on l'agència tingui establerta la seu de l'activitat econòmica o posseeixi un establiment permanent des d'on efectuï l'operació.

5. La base imposable és el marge brut de l'agència de viatges.

A aquests efectes es considera marge brut de l'agència la diferència entre la quantitat total carregada al client, excloent-ne l'impost general indirecte canari que grava l'operació, i l'import efectiu, impostos inclosos, dels lliuraments de béns i prestacions de serveis que, efectuats per altres empresaris o professionals, siguin adquirits per l'agència per utilitzar-los en la realització del viatge i redundin directament en benefici del viatger.

Als efectes del que disposa el paràgraf anterior, es consideren adquirits per l'agència per a la seva utilització en la realització del viatge, entre d'altres, els serveis prestats per altres agències de viatges amb aquesta finalitat, excepte els serveis de mediació prestats per les agències detallistes, en nom i per compte dels majoristes, en la venda de viatges organitzats per aquestes últimes.

Per a la determinació del marge brut de l'agència no es computen les quantitats o imports corresponents a les operacions exemptes de l'impost en virtut del que disposa l'article 143 d'aquesta Llei, ni els dels béns o serveis utilitzats per a la seva realització.

6. La quota repercutida pot no consignar-se en la factura separatament de la base imposable, i s'ha d'entendre, en aquest cas, compresa en el preu de l'operació.

7. Els subjectes passius han de determinar la base imposable operació per operació, d'acord amb el que preveu el número 5 anterior.

No obstant això, poden optar per determinar en forma global per a cada període de liquidació la base imposable corresponent a les operacions a les quals sigui aplicable el règim especial i no gaudeixin d'exempció, d'acord amb el procediment següent:

1r De l'import global carregat als clients, impost general indirecte canari inclòs, corresponent a les operacions la meritació de les quals s'hagi produït en el període de liquidació esmentat, s'ha de sotraure l'import efectiu global, impostos inclosos, dels lliuraments de béns i prestacions de serveis efectuats per altres empresaris o professionals que, adquirits per l'agència en el mateix període, siguin utilitzats en la realització del viatge i redundin en benefici del viatger.

2n La base imposable global es calcula multiplicant per cent la quantitat resultant i dividint el producte per cent més el tipus impositiu general que estableix aquesta Llei.

S'han de determinar per reglament els terminis i la forma per a l'exercici d'aquesta opció.

8. Les agències de viatges a les quals s'apliqui aquest règim especial poden practicar les seves deduccions en els termes que estableix aquesta Llei per les adquisicions de béns o serveis que s'utilitzin en operacions excloses d'aquell.

9. Es poden establir per reglament normes especials reguladores de les obligacions d'índole formal, comptable o registral de les agències de viatges.»

Desè. Es modifica l'article 55, que queda redactat de la manera següent:

«Article 55. Àmbit d'aplicació del règim especial.

1. El règim especial de l'agricultura i ramaderia és aplicable als titulars d'explotacions agrícoles, forestals o ramaderes en què concorrin els requisits assenyalats en aquest capítol, sempre que no hi hagin renunciat.

La renúncia al règim especial de l'agricultura i ramaderia produeix efectes mentre no sigui revocada per l'interessat i, en tot cas, durant un període mínim de tres anys.

2. Queden exclosos del règim especial de l'agricultura i ramaderia:

1r Les societats mercantils.

2n Les societats cooperatives i les societats agràries de transformació.

3r Els subjectes passius el volum d'operacions dels quals durant l'any immediatament anterior hagi excedit l'import que es determini per reglament.

4t Els subjectes passius que hagin renunciat a l'aplicació del règim d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques per qualsevol de les seves activitats econòmiques.

5è Els subjectes passius que hagin renunciat a l'aplicació del règim simplificat.

3. L'aplicació del règim especial als subjectes passius prèviament exclosos només es pot efectuar amb l'opció prèvia d'aquests en la forma que es determini per reglament.

4. El règim especial de l'agricultura, ramaderia i pesca és aplicable a les explotacions agrícoles, forestals o ramaderes que obtinguin directament productes naturals, vegetals o animals dels seus cultius o explotacions per a la seva transmissió a tercers, així com els serveis accessoris a les explotacions esmentades a què es refereix aquest article.

En particular, es consideren explotacions agrícoles, forestals o ramaderes, les següents:

1r Les que realitzin activitats agrícoles en general, incloent-hi el conreu de plantes ornamentals, aromàtiques o medicinals, flors, xampinyons, espècies, llavors o plantades, sigui quina sigui el lloc d'obtenció dels productes, encara que es tracti d'hivernacles o vivers.

2n Les dedicades a silvicultura.

3r La ramaderia, incloent-hi l'avicultura, apicultura, cuniculicultura, sericicultura i la cria d'espècies cinegètiques, sempre que estigui vinculada a l'explotació del sòl.

No és aplicable el règim especial de l'agricultura i ramaderia a les activitats següents:

1r Les explotacions cinegètiques de caràcter esportiu o recreatiu.

2n La ramaderia integrada i l'independent.

A aquests efectes, es considera ramaderia independent la definida com a tal en l'impost sobre activitats econòmiques, amb referència al conjunt de l'activitat ramadera explotada directament pel subjecte passiu.

3r La prestació de serveis diferents dels previstos com a accessoris al número 6 d'aquest article.

4t La cessió d'una explotació agrícola, forestal o ramadera en arrendament o en qualsevol altra forma que suposi la cessió de la seva titularitat.

5 El règim especial que regula aquest capítol no és aplicable a les explotacions agrícoles, forestals o ramaderes, en la mesura que els productes naturals obtinguts en aquestes els utilitzi el titular de l'explotació en qualsevol dels objectius següents:

1r La transformació, elaboració o manufactura, directament o per mitjà de tercers, per a la seva transmissió posterior.

Es presumeix en tot cas de transformació tota activitat per a l'exercici de la qual sigui preceptiva l'alta en un epígraf corresponent a activitats industrials en les tarifes de l'impost sobre activitats econòmiques.

No es consideren processos de transformació:

a) Els actes de mera conservació dels béns, com ara la pasteurització, refrigeració, congelació, assecatge, classificació, neteja, embalatge o condicionament, esclofollament, escorçament, estellament, desinfecció o desinsectació.

b) La simple obtenció de primeres matèries agropecuàries que no requereixin el sacrifici del bestiar.

Per a la determinació de la naturalesa de les activitats de transformació no es pren en consideració

el nombre de productors o el caràcter artesanal o tradicional de la mecànica operativa de l'activitat.

2n La comercialització, barrejats amb altres productes adquirits a tercers, encara que siguin de naturalesa idèntica o similar, llevat que aquests últims tinguin per objecte la mera conservació d'aquells.

3r La comercialització, efectuada de manera continuada en establiments fixos situats fora del lloc on radiqui l'explotació agrícola, forestal o ramadera.

A aquests efectes, es consideren establiments fixos aquells en què el subjecte passiu realitzi continuadament activitats de comercialització de productes naturals obtinguts en les seves explotacions agrícoles, forestals o ramaderes.

4t La comercialització, efectuada en establiments en què el subjecte passiu realitzi a més altres activitats empresarials o professionals diferents de la mateixa explotació agrícola, forestal o ramadera.

6. Es consideren inclosos en el règim especial de l'agricultura i ramaderia els serveis de caràcter accessori a les explotacions a les quals sigui aplicable el règim especial esmentat, que prestin els titulars d'aquestes a tercers amb els mitjans ordinàriament utilitzats en les explotacions esmentades, sempre que aquests serveis contribueixin a la realització de les produccions agrícoles, forestals o ramaderes dels destinataris.

Tenen la consideració de serveis de caràcter accessori, entre d'altres, els següents:

1r Les tasques de plantació, sembra, conreu, recol·lecció i transport.

2n L'emalatge i condicionament dels productes, inclòs el seu assecatge, neteja, esclofollament, trossejament, ensitjament, emmagatzematge i desinfecció.

3r La cria, guarda i engreix d'animals.

4t L'assistència tècnica.

El que disposa aquest apartat no s'estén a la prestació de serveis professionals efectuada per enginyers o tècnics agrícoles.

5è L'arrendament dels estris, maquinàries i instal·lacions normalment utilitzats per a la realització de les seves activitats agrícoles, forestals o pesqueres.

6è L'eliminació de plantes i animals perjudicials i la fumigació de plantacions i terrenys.

7è L'explotació d'instal·lacions de reg o drenatge.

8è La tala, selecció, estellament i escorçament d'arbres, la neteja dels boscos i altres serveis complementaris de la silvicultura de caràcter anàleg.

7. El que disposa el número precedent no és aplicable si durant l'any immediat anterior l'import del conjunt dels serveis accessoris prestats excedeix el 20 per 100 del volum total d'operacions de les explotacions agrícoles, forestals o ramaderes principals a les quals sigui aplicable el règim especial que regula aquest capítol.

8. Es poden acollir al règim especial que regula aquest capítol els titulars d'explotacions agrícoles, forestals o ramaderes a les quals aquest sigui aplicable, encara que realitzin altres activitats de caràcter empresarial o professional. En aquest cas, el règim especial només produeix efectes respecte de les activitats que hi estiguin incloses, i, en tot cas, aquestes activitats tenen la consideració de sector diferenciat de l'activitat econòmica del subjecte passiu.»

Onzè. Es modifica el número 1 de l'article 56, que queda redactat de la manera següent:

«Article 56. *Contingut del règim especial de l'agricultura i ramaderia.*

1. Els subjectes passius acollits a aquest règim especial no estan sotmesos, pel que fa a les operacions realitzades en l'exercici d'activitats que hi estiguin incloses, a les obligacions de liquidació, repercussió o pagament de l'impost, a les d'índole comptable o registral ni, en general, a qualssevol de les que estableixen els títols IV i V del llibre I d'aquesta Llei, a excepció de les que preveu l'article 59, número 1, lletres a), e) i g) de la dita Llei i de les de registre i comptabilització, que es determinin per reglament.

La regla anterior també és aplicable respecte dels lliuraments de béns d'inversió diferents dels béns immobles, utilitzats exclusivament en les activitats esmentades.

S'exceptuen del que disposa l'apartat anterior les operacions següents:

1r Les importacions de béns.

2n Les operacions en què l'empresari acollit al règim especial resulti ser el subjecte passiu en la seva condició de destinatari d'aquestes, segons el que disposa l'article 19, número 1, apartat 2n d'aquesta Llei.

3r Si els empresaris acollits a aquest règim especial duen a terme activitats en altres sectors diferenciats, han de portar i conservar de manera adequada els llibres i documents que es determini per reglament.»

Dotzè. Es modifica l'article 57, que queda redactat de la manera següent:

«Article 57. *Règim de deduccions i compensacions.*

1. Els subjectes passius acollits al règim especial de l'agricultura i ramaderia no poden deduir les quotes suportades o satisfetes per les adquisicions o importacions de béns de qualsevol naturalesa o pels serveis que els hagin estat prestats, en la mesura que aquests béns o serveis s'utilitzin en la realització de les activitats a les quals sigui aplicable aquest règim especial.

Als efectes del que disposa el capítol primer del títol II del llibre I d'aquesta Llei, es considera que no originen el dret a deduir les operacions realitzades en l'exercici d'activitats a les quals sigui aplicable aquest règim especial.

2. Els empresaris acollits al règim especial de l'agricultura i ramaderia tenen dret a percebre una compensació a tant alçat per les quotes de l'impost general indirecte canari que hagin suportat o satisfet per les adquisicions o importacions de béns o en els serveis que els hagin estat prestats, en la mesura que utilitzin aquests béns i serveis en la realització d'activitats a les quals sigui aplicable el règim especial esmentat.

El dret a percebre la compensació neix en el moment en què es realitzin les operacions a què es refereix el número següent:

3. Els empresaris titulars de les explotacions a les quals sigui aplicable el règim especial de l'agricultura i ramaderia tenen dret a percebre la compensació a què es refereix aquest article quan realitzin les operacions següents:

a) Les efectuades a empresaris que estiguin acollits a aquest mateix règim especial en el territori d'aplicació de l'impost i que utilitzin els productes esmentats en l'exercici de les activitats a les quals apliquin el règim especial esmentat.

b) Les efectuades a empresaris o professionals que, en el territori d'aplicació de l'impost, realitzin exclusivament operacions exemptes de l'impost diferents de les enumerades a l'article 29, número 4, d'aquesta Llei.

2n Les prestacions de serveis a què es refereix l'article 56, número 6, d'aquesta Llei, sigui quin sigui el territori en què estiguin establerts els seus destinataris i sempre que aquests últims no estiguin acollits a aquest mateix règim especial en l'àmbit espacial de l'impost.

4. El que disposen els números 2 i 3 d'aquest article no és aplicable quan els subjectes passius acollits al règim especial de l'agricultura i ramaderia efectuïn els lliuraments o exportacions de productes naturals en l'exercici d'activitats a les quals no sigui aplicable el règim especial esmentat, sense perjudici del seu dret a les deduccions que estableix aquesta Llei.

5. La compensació a tant alçat a què es refereix el número 3 d'aquest article és la quantitat resultant d'aplicar el percentatge que es determini per reglament al preu de venda dels productes o dels serveis indicats en el nombre esmentat.

Per a la determinació d'aquests preus no es computen els tributs indirectes que graven les operacions esmentades, ni les despeses accessòries i complementàries, com ara comissions, embalatges, ports, transports, assegurances o financers, carregades separatament a l'adquirent.

En les operacions realitzades sense contraprestació dinerària el percentatge esmentat s'aplica al valor en el mercat dels productes lliurats.

6. La fixació del percentatge a què es refereix el número anterior l'ha de fer el Govern de la Nació, a proposta del de les Canàries, amb base en els estudis macroeconòmics referents exclusivament als empresaris agrícoles, forestals o ramaders sotmesos a aquest règim especial. En cap cas, l'aplicació del percentatge aprovat no pot suposar que el conjunt dels empresaris sotmesos al règim especial pugui rebre compensacions superiors a l'impost que suporten en l'adquisició dels béns o en els serveis que els hagin estat prestats.

El Govern de la Nació pot establir un percentatge únic o bé percentatges diferenciats en funció de la naturalesa de les operacions.»

Tretzè. Es modifica l'article 58, que queda redactat de la manera següent:

«Article 58. *Obligats al reintegrament de les compensacions i deducció d'aquestes.*

1. El reintegrament de les compensacions a què es refereix l'article 57 d'aquesta Llei l'efectua:

1r La Hisenda pública de la Comunitat Autònoma de les Canàries pels lliuraments de béns que siguin objecte d'exportació o d'enviament definitiu al territori peninsular espanyol, illes Balears, Ceuta o Melilla i pels serveis compresos en el règim especial prestats a destinataris establerts fora del territori d'aplicació de l'impost.

2n L'adquirent dels béns que siguin objecte de lliuraments diferents dels esmentats al número anterior i el destinatari dels serveis compresos en el règim especial establert en el territori d'aplicació de l'impost.

2. Les controvèrsies que es puguin produir amb referència a les compensacions corresponents

a aquest règim especial, tant respecte a la procedència com a la quantia d'aquestes, es consideren de naturalesa tributària als efectes de les reclamacions economicoadministratives pertinents.

3. Les compensacions indegudament percebudes les ha de reintegrar a la Hisenda pública de la Comunitat Autònoma de les Canàries qui les hagi rebut, sense perjudici de les altres obligacions i responsabilitats que li siguin exigibles.

4. Els subjectes passius que hagin satisfet les compensacions a què es refereix l'article 57 d'aquesta Llei poden deduir-ne l'import de les quotes merita-des per les operacions que realitzin amb aplicació del que disposa el títol II del llibre I d'aquesta Llei respecte de les quotes suportades deduïbles.

Per exercir el dret a la deducció que estableix aquest article, els subjectes passius han d'estar en possessió del rebut emès per ells mateixos en la forma i amb els requisits que es determinin per reglament. Aquest rebut ha d'estar signat pel proveïdor.

5. Els destinataris dels béns o serveis han d'anotar els rebuts emesos en un registre especial en la forma que es determini per reglament.»

Catorzè. Reemborsament de l'impost general indirecte canari en importacions de béns mitjançant agents de duanes.

A efectes de l'impost general indirecte canari, en les importacions de béns realitzades mitjançant agents de duanes que hagin fet efectiu el pagament d'aquest impost per compte de l'importador, s'hi han d'aplicar les regles següents:

1a Als efectes del que disposa l'article 31, número 2, de la Llei 20/1992, el document justificatiu del dret a la deducció de les quotes satisfetes a la importació és el document acreditatiu del pagament de l'impost, en què consti el reconeixement de l'agent de duanes d'haver obtingut del seu client el reemborsament del tribut.

L'agent de duanes té el dret de retenció del document a què es refereix aquesta regla fins que hagi obtingut el reemborsament de l'impost.

2a Si transcorreguts dos anys des del naixement del dret a la deducció, l'importador, que tingui dret a la deducció total de l'impost meritat per la importació, no ha reemborsat la quota satisfeta en ocasió de la importació per l'agent de duanes, aquest pot sol·licitar a l'Administració tributària canària la seva devolució en el termini dels tres mesos següents i en les condicions i amb els requisits que es determinin per reglament.

L'agent de duanes ha d'adjuntar a la sol·licitud de devolució el document acreditatiu del pagament de l'impost, que queda inutilitzat als efectes de l'exercici del dret a la deducció o devolució.

3a En els casos a què es refereix la regla 2a anterior no són aplicables els supòsits de responsabilitat que preveuen l'apartat 3r del número 2 i el número 3 de l'article 21 bis de la Llei 20/1991.

Article 10. *Sobre la producció i importació a les illes Canàries.*

S'introdueixen dues noves lletres k) i l) al número 1 de l'article 76 de la Llei 20/1991, amb el tenor literal següent:

«k) Els envasos alveolars per a ous a què es refereix la posició estadística 4823.70.10.00 de la nomenclatura i codificació de l'arancel integrat d'aplicació (Taric).

l) Els vehicles que s'especifiquen a continuació:

1. Grues, carretons pont i carretons grua autopropulsats dels que descriu la partida 8426 de la

nomenclatura i codificació de l'arancel integrat d'aplicació (Taric).

2. Apiladores i altres carretons de manipulació autopropulsats dels que descriu la partida 8427 de la nomenclatura i codificació de l'arancel integrat d'aplicació (Taric).

3. Topadores, anivelladores, pales mecàniques, excavadores, carregadores, pales carregadores, piconadores i corrons compactadors autopropulsats dels que descriu la partida 8429 de la nomenclatura i codificació de l'arancel integrat d'aplicació (Taric).

4. Les altres màquines i aparells d'esplanació, anivellament, escarificació, excavació, compactació, extracció o perforació del sòl o de minerals, autopropulsats, dels que descriu la partida 8430 de la nomenclatura i codificació de l'arancel integrat d'aplicació (Taric).

5. Tractors i carretons dels que descriuen les partides 8701 i 8709 de la nomenclatura i codificació de l'arancel integrat d'aplicació (Taric).

6. Vehicles per a usos especials, com ara els cotxes per a reparacions, camions grua, camions formigonera, cotxes escampadors, cotxes taller o cotxes radiològics dels que descriu la partida 8705 de la nomenclatura i codificació de l'arancel integrat d'aplicació (Taric).

7. Vehicles automòbils per al transport de deu o més persones, conductor inclòs, que descriu la partida 8702 de la nomenclatura i codificació de l'arancel integrat d'aplicació (Taric).

8. Vehicles automòbils per al transport de mercaderies que descriu la partida 8704 de la nomenclatura i codificació de l'arancel integrat d'aplicació (Taric).

9. Xassis de vehicles automòbils de les partides 8701 a 8705, amb el motor que descriu la partida 8706 de la nomenclatura i codificació de l'arancel integrat d'aplicació (Taric).

10. Carrosseries de vehicles de les partides 8701 a 8705, fins i tot les cabines que descriu la partida 8707 de la nomenclatura i codificació de l'arancel integrat d'aplicació (Taric).»

SECCIÓ 8a IMPOST SOBRE LA PRODUCCIÓ, ELS SERVEIS I LA IMPORTACIÓ A LES CIUTATS DE CEUTA I MELILLA

Article 11. *Modificació de la Llei 8/1991, de 25 de març, de l'impost sobre la producció, els serveis i la importació a les ciutats de Ceuta i Melilla.*

S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 8/1991, de 25 de març, de l'impost sobre la producció, els serveis i la importació a les ciutats de Ceuta i Melilla.

Primer. L'article 8 queda redactat de la manera següent:

«Article 8. *Exempcions en les exportacions i operacions assimilades.*

Estan exemptes de l'impost les exportacions en règim comercial i les operacions assimilades a les exportacions, en els mateixos termes que en la legislació comuna de l'impost sobre el valor afegit.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, no estan exemptes de l'impost les exportacions en règim comercial que s'indiquen a continuació:

a) Les destinades a les botigues lliures d'impostos que, sota control duaner, hi hagi en els ports i aeroports, així com les destinades a vendes efectuades a bord dels vaixells o aeronaus que realitzin navegacions amb destinació a ports o aeroports situats en territoris tercers.

b) Les provisions de bord de labors del tabac amb destinació a vaixells o aeronaus afectes al transport de passatgers que realitzin la travessia entre el territori peninsular espanyol i les ciutats de Ceuta i Melilla, o bé la travessia entre aquestes dues ciutats.»

Segon. L'article 9 queda redactat de la manera següent:

«Article 9. *Exempcions en importacions de béns.*

Les importacions definitives de béns a les ciutats de Ceuta i Melilla estan exemptes en els mateixos termes que en la legislació comuna de l'impost sobre el valor afegit i, en tot cas, s'han d'assimilar, als efectes d'aquesta exempció, les que siguin aplicables a les operacions interiors.

No obstant això, en les importacions de béns en règim de viatgers l'exempció s'ha d'aplicar al conjunt de béns el valor global dels quals no excedeixi les 15.000 pessetes.»

Article 12. *Modificació de l'article 26 de la Llei 12/1991, de 19 d'abril, d'agrupacions d'interès econòmic.*

Amb efectes a partir de l'1 de gener de 1997, l'article 26 de la Llei 12/1991, de 19 d'abril, d'agrupacions d'interès econòmic, queda redactat de la manera següent:

«Article 26. *Impost sobre la producció, els serveis i la importació a les ciutats de Ceuta i Melilla.*

1. En l'impost sobre la producció, els serveis i la importació a les ciutats de Ceuta i Melilla gaudeixen d'una bonificació del 99 per 100 sobre les operacions subjectes a aquest que es realitzin entre els socis i les agrupacions d'interès econòmic en compliment del seu objecte social.

2. Quan es tracti d'operacions realitzades entre els socis, a través de l'agrupació, l'aplicació de la bonificació no pot originar una quota tributària menor a la que s'hauria meritat si els socis haguessin actuat directament.

Llevat del que disposa el paràgraf anterior, la bonificació no s'estén a les operacions que directament o indirectament es produeixin entre els socis o entre aquests i tercers.»

Article 13. *Modificació de l'apartat 4 de l'article 10 de la Llei 18/1982, de 26 de maig, sobre règim fiscal de les unions temporals d'empreses.*

Amb efectes a partir de l'1 de gener de 1997, l'apartat 4 de l'article 10 de la Llei 18/1982, de 26 de maig, sobre règim fiscal de les unions temporals d'empreses (segons la redacció que en fa la Llei 12/1991, de 19 d'abril, en la disposició addicional segona), queda redactat de la manera següent:

«Article 10. *Règim fiscal de les unions temporals d'empreses.*

4) En l'impost sobre la producció, els serveis i la importació a les ciutats de Ceuta i Melilla, gaudeixen d'una bonificació del 99 per 100 sobre les operacions subjectes a aquest que es realitzin entre les empreses membres i les unions temporals respectives, sempre que aquestes operacions siguin una conseqüència estricta del compliment de les finalitats per a les quals es va constituir la unió temporal.

Quan es tracti d'operacions realitzades entre les empreses membres a través de la unió temporal, l'aplicació de la bonificació no pot originar una quota tributària menor a la que s'hauria meritat si aquelles empreses haguessin actuat directament.

Llevat del que disposa el paràgraf anterior, la bonificació no s'estén a les operacions subjectes a l'impost que directament o indirectament es produeixin entre les empreses membres o entre aquestes i tercers.»

CAPÍTOL II

Taxes i prestacions patrimonials de caràcter públic

Article 14. *Taxes exigibles pels serveis i activitats realitzats en matèria de medicaments.*

L'apartat 1 de l'article 117 de la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament, queda redactat de la manera següent:

«Grup I. Especialitats farmacèutiques:

1.1 Procediment d'autorització d'obertura d'un laboratori farmacèutic: 250.000.

1.2 Presentació de la notificació de transmissió de la titularitat d'un laboratori farmacèutic: 11.000.

1.3 Procediment de modificació de l'autorització ja atorgada d'obertura d'un laboratori farmacèutic prevista a l'article 73 de la Llei 25/1990, del medicament: 175.000.

1.4 Procediment d'atorgament d'autorització per a la comercialització i inscripció en el registre d'una especialitat farmacèutica genèrica: 325.000.

1.5 Procediment d'atorgament d'autorització per a la comercialització i inscripció en el registre d'una especialitat farmacèutica publicitària: 325.000.

1.6 Procediment d'atorgament d'autorització per a la comercialització i inscripció en el registre d'una especialitat farmacèutica diferent de la que preveuen els punts 1.4 i 1.5: 650.000.

1.7 Procediment de transmissió de titularitat de l'autorització per a la comercialització i inscripció en el registre d'una especialitat farmacèutica: 87.000.

1.8 Procediment de modificació de l'autorització per a la comercialització i inscripció en el registre atorgada a una especialitat farmacèutica que afecti les substàncies actives, la indicació terapèutica, la informació de la fitxa tècnica, la dosificació o la forma farmacèutica, així com altres modificacions definides com "de més importància" en el Reglament (CE) número 541/95 de la Comissió: 326.000.

1.9 Procediment de modificació de l'autorització per a la comercialització i inscripció en el registre atorgada a una especialitat farmacèutica quan es refereixi a les modificacions definides com "de menys importància" en el Reglament (CE) número 541/95 de la Comissió: 54.000.

1.10 Procediment de renovació quinquennal de l'autorització atorgada a una especialitat farmacèutica: 300.000.

1.11 Presentació de cada declaració anual simple d'intenció de comercialitzar una especialitat farmacèutica ja autoritzada, per part del seu titular: 11.000.

Grup II. Medicaments a base de plantes medicinals:

2.1 Procediment d'autorització d'obertura d'un laboratori farmacèutic de plantes medicinals: 125.000.

2.2 Presentació de la notificació de transmissió de la titularitat d'un laboratori farmacèutic de plantes medicinals: 11.000.

2.3 Procediment de modificació de l'autorització ja atorgada d'obertura d'un laboratori de plantes medicinals: 80.000.

2.4 Procediment d'atorgament d'autorització per a la comercialització i inscripció en el registre d'un medicament de plantes medicinals que segueixi el règim de les especialitats farmacèutiques: 325.000.

2.5 Procediment de transmissió de la titularitat de l'autorització per a la comercialització i inscripció en el registre d'un medicament de plantes medicinals: 45.000.

2.6 Procediment de modificació de l'autorització per a la comercialització i inscripció en el registre d'un medicament de plantes medicinals: 54.000.

2.7 Procediment de renovació quinquennal de l'autorització atorgada a un medicament de plantes medicinals: 150.000.

2.8 Presentació de cada declaració anual simple d'intenció de comercialitzar un medicament de plantes medicinals ja autoritzat, per part del seu titular: 5.000.

Grup III. Medicaments homeopàtics:

3.1 Procediment d'autorització d'obertura d'un laboratori farmacèutic de medicaments homeopàtics: 125.000.

3.2 Presentació de la notificació de transmissió de la titularitat d'un laboratori farmacèutic de medicaments homeopàtics: 11.000.

3.3 Procediment de modificació de l'autorització ja atorgada d'obertura d'un laboratori de medicaments homeopàtics: 80.000.

3.4 Procediment d'atorgament d'autorització per a la comercialització i inscripció en el registre d'un medicament homeopàtic amb indicació terapèutica: 325.000.

3.5 Procediment d'atorgament d'autorització per a la comercialització i inscripció en el registre d'un medicament homeopàtic sense indicació terapèutica: 80.000.

3.6 Procediment de transmissió de la titularitat de l'autorització per a la comercialització i inscripció en el registre d'un medicament homeopàtic autoritzat i registrat anteriorment: 45.000.

3.7 Procediment de modificació de l'autorització per a la comercialització atorgada a un medicament homeopàtic: 54.000.

3.8 Procediment de renovació quinquennal de l'autorització atorgada a un medicament homeopàtic amb indicació terapèutica: 150.000.

3.9 Procediment de renovació quinquennal de l'autorització atorgada a un medicament homeopàtic sense indicació terapèutica: 40.000.

3.10 Presentació de cada declaració anual simple d'intenció de comercialitzar un medicament homeopàtic ja autoritzat, per part del seu titular: 5.000.

Grup IV. Gasos medicinals:

4.1 Procediment d'autorització d'obertura d'un laboratori farmacèutic de gasos medicinals: 125.000.

4.2 Presentació de la notificació de transmissió de la titularitat d'un laboratori farmacèutic de gasos medicinals: 11.000.

4.3 Procediment de modificació de l'autorització ja atorgada d'obertura d'un laboratori de gasos medicinals: 80.000.

4.4 Procediment d'atorgament d'autorització per a la comercialització i inscripció en el registre d'un gas medicinal: 325.000.

4.5 Procediment de transmissió de la titularitat de l'autorització per a la comercialització i inscripció en el registre d'un gas medicinal: 45.000.

4.6 Procediment de modificació de l'autorització per a la comercialització i inscripció en el registre d'un gas medicinal: 54.000.

4.7 Procediment de renovació quinquennal de l'autorització atorgada a un gas medicinal: 150.000.

4.8 Presentació de cada declaració anual simple d'intenció de comercialitzar un gas medicinal ja autoritzat, per part del seu titular: 5.000.

Grup V. Recerca clínica:

5.1 Procediment de qualificació d'un producte en fase de recerca: 320.000.

5.2 Procediment d'autorització o notificació d'assajos clínics: 15.000.

Grup VI. Inspeccions a petició de part:

6.1 Actuacions inspectores individualitzades a petició de part, llevat dels supòsits de denúncia o a petició d'una associació d'usuaris o consumidors representativa: 250.000.

Grup VII. Certificats i informes:

7.1 Procediment d'expedició d'un certificat: 15.000.

7.2 Expedició a petició de l'interessat de l'informe d'avaluació d'un medicament traduït a l'idioma anglès per iniciar un procediment de reconeixement mutu: 250.000.

Grup VIII. Productes sanitaris, cosmètics i productes d'higiene:

8.1 Procediment de declaració especial de cosmètics: 66.000.

8.2 Procediment de registre i autorització individualitzada per a productes d'higiene i desinfectants: 66.000.

8.3 Procediment de registre, inscripció i homologació de productes sanitaris: 66.000.

8.4 Procediment de registre sanitari d'implants clínics i reactius de diagnòstic de virus Retroviridae: 109.000.

8.5 Procediment de modificació i convalidació de productes d'higiene, desinfectants i productes sanitaris: 23.000.

8.6 Procediment d'expedició d'un certificat: 15.000.

8.7 Procediment de llicència prèvia de funcionament d'establiments de productes cosmètics, dentífrics i d'higiene i desinfectants:

Establiment de fabricació: 97.000.

Establiment d'importació: 50.000.

8.8 Procediment de modificació de la llicència prèvia de funcionament d'establiments de productes cosmètics, dentífrics i d'higiene i desinfectants pel que fa a l'emplaçament:

Establiment de fabricació: 97.000.

Establiment d'importació: 50.000.

8.9 Procediment de modificació de la llicència de funcionament d'establiments de productes cosmètics, dentífrics i d'higiene i desinfectants: 23.000.

8.10 Procediment d'autorització de confidencialitat d'ingredients cosmètics: 66.000.

8.11 Procediment de llicència prèvia de funcionament d'establiments de productors sanitaris:

Establiment de fabricació, agrupació: 97.000.

Establiment d'importació: 50.000.

8.12 Procediment de modificació de la llicència prèvia de funcionament d'establiments de productes sanitaris pel que fa a l'emplaçament:

Establiment de fabricació, agrupació: 97.000.

Establiment d'importació: 50.000.

8.13 Procediment de modificació de la llicència prèvia de funcionament d'establiments de productes sanitaris: 23.000.

8.14 Procediment de revalidació de la llicència d'establiments de productes sanitaris, cosmètics, desinfectants i productes d'higiene:

Establiment de fabricació: 70.000.

Establiment d'importació: 43.000.

8.15 Autorització de recerca clínica: 39.000.

8.16 Informe d'avaluació d'una substància medicinal incorporada en un producte sanitari: 200.000.

8.17 Certificació del marcatge CE inicial: 1.320.000.

8.18 Certificació del marcatge CE complementària: 190.000.

8.19 Informe del seguiment del marcatge CE: 395.000.

Grup IX. Medicaments veterinaris:

9.1 Procediment d'autorització d'obertura d'un laboratori farmacèutic: 131.000.

9.2 Presentació de la notificació de la transmissió de la titularitat d'un laboratori farmacèutic: 11.000.

9.3 Modificació de l'autorització ja atorgada d'obertura d'un laboratori farmacèutic: 131.000.

9.4 Atorgament d'autorització de comercialització i inscripció en el registre d'una especialitat farmacèutica d'ús veterinari essencialment similar: 109.000.

9.5 Atorgament d'autorització de comercialització i inscripció en el registre d'una especialitat farmacèutica diferent de la prevista al punt 9.4: 610.000.

9.6 Transmissió de la titularitat d'autorització de comercialització i inscripció en el registre d'una especialitat farmacèutica: 87.000.

9.7 Modificació d'autorització de comercialització i inscripció en el registre atorgat a una especialitat farmacèutica d'ús veterinari que afecta les substàncies actives, indicació terapèutica, la informació de la fitxa tècnica, la dosificació o la forma farmacèutica, així com altres modificacions definides com de "més importància" en el Reglament (CE) número 541/95 de la Comissió: 326.000.

9.8 Modificació de l'autorització per a la comercialització i inscripció en el registre atorgada a una especialitat farmacèutica quan es refereix a les modificacions definides com de "menys importància" en el Reglament (CE) 541/95 de la Comissió: 54.000.

9.9 Renovació quinquennal de l'autorització de comercialització: 105.000.

9.10 Declaració anual simple d'intenció de comercialització: 11.000.

9.11 Qualificació d'un producte en fase de recerca clínica: 27.000.

9.12 Autorització d'assaig clínic: 15.000.

9.13 Actuacions inspectores a instància de part, llevat dels supòsits de denúncia o a petició d'una associació d'usuaris o consumidors representativa: 131.000.

9.14 Informe d'avaluació a petició de l'interessat per iniciar un procediment de reconeixement mutu: 131.000.

Grup X. Productes zoosanitaris:

10.1 Procediment d'autorització d'obertura d'una entitat elaboradora de productes zoosanitaris: 96.000.

10.2 Presentació de la notificació de transmissió de la titularitat de l'autorització d'obertura d'una entitat elaboradora de productes zoosanitaris: 11.000.

10.3 Procediment de revalidació de l'autorització d'obertura atorgada a una entitat elaboradora de productes zoosanitaris: 19.000.

10.4 Procediment de modificació de l'autorització ja atorgada d'obertura d'una entitat elaboradora

de productes zoosanitaris i plaguicides d'ús ramader: 96.000.

10.5 Procediment d'atorgament d'autorització per a la comercialització i inscripció en el registre d'un producte zoosaniari: 65.000.

10.6 Procediment de notificació de transmissió de la titularitat de l'autorització per a la comercialització i inscripció en el registre d'un producte zoosaniari: 11.000.

10.7 Procediment de modificació de l'autorització per a la comercialització i inscripció en el registre d'un producte zoosaniari: 16.000.

10.8 Procediment de renovació quinquennal de l'autorització per a la comercialització i inscripció en el registre d'un producte zoosaniari: 22.000.

10.9 Procediment d'expedició de certificats: 3.000.»

Article 15. Tarifes d'aproximació.

U. La tarifa d'aproximació retribueix els serveis de navegació aèria prestats per a la seguretat de la circulació aèria i fluïdesa dels seus moviments en aquesta fase de vol.

La tarifa d'aproximació és aplicable en tots els aeroports i bases aèries obertes al trànsit civil. Es consideren les operacions d'aproximació i enlairament com un sol servei als efectes d'aquesta tarifa.

Dos. La tarifa d'aproximació no és aplicable als tipus de vols següents:

1. Els vols efectuats per aeronaus el pes màxim autoritzat de les quals a l'enlairament sigui igual o inferior a dues tones mètriques.

2. Els vols efectuats exclusivament per al transport de sobirans, caps d'estat i de govern, així com de ministres en missió oficial.

3. Els vols de recerca o salvament autoritzats per un organisme de servei aeri de rescat (SAR) competent.

4. Els vols efectuats exclusivament per verificar l'equipament utilitzat o destinat a ser utilitzat per a ajudes a la navegació aèria.

5. Els vols d'aeronaus d'estat espanyoles.

6. Els vols de les aeronaus d'estat dels països amb els quals hi ha acords de reciprocitat.

7. Els vols d'entrenament efectuats exclusivament per obtenir una llicència de pilot o una qualificació per a personal navegant, quan se'n faci una menció específica en el corresponent pla de vol.

Tres. Estan obligats a pagar aquesta tarifa els explotadors de les aeronaus que realitzin les maniobres d'aproximació i sortida dels aeroports espanyols. En cas que el nom de l'explotador no sigui conegut, es considera que el propietari és l'explotador d'aquesta, llevat que ell estableixi la persona que té aquesta condició. Així mateix, en el supòsit que una aeronau realitzi la maniobra de sortida noliejada per un explotador diferent del de l'aproximació, aquest últim és el que queda obligat a pagar la tarifa.

Quatre. La tarifa és exigible des del moment en què qualsevol aeronau prengui terra en algun dels aeroports espanyols, i s'ha de liquidar, o bé abans de la sortida d'aquesta, o bé amb una periodicitat, almenys, mensual.

Cinc. L'import d'aquesta tarifa és el que resulti de l'aplicació de la fórmula següent:

$$R = T \times P^n$$

En què:

R = Preu total a pagar per operació.

T = Tarifa unitària.

P = Pes màxim autoritzat a l'enlairament de l'aeronau, expressat en tones mètriques, tal com figura en el certificat d'aeronavegabilitat o en el manual de vol d'aquesta, o en qualsevol altre document oficial equivalent.

n = Coeficient de ponderació, 0,9.

Sis. La tarifa unitària la fixa anualment el Ministeri de Foment en funció dels costos del servei i del nombre d'aeronaus estimades que facin ús del servei.

Aquesta tarifa unitària s'ha de bonificar en l'exercici de 1998 en un 67 per 100 del seu import i el 1999 en un 34 per 100 del seu import, i s'ha d'aplicar en la seva integritat a partir de l'1 de gener de l'any 2000.

1. Com a conseqüència d'aquesta bonificació per a l'exercici 1998 la tarifa unitària queda reduïda a les quantitats següents:

Els aeroports de: Madrid/Barajas, Barcelona, Gran Canària, Màlaga, Palma de Mallorca, Tenerife/Sud, Alacant, Lanzarote, Sevilla, València, Menorca i Eivissa, 202 pessetes.

Els aeroports de: Bilbao, Santiago, Fuerteventura i Tenerife/Nord, 182 pessetes.

Els aeroports de: Almeria, Astúries, Girona, Granada, La Palma, Santander, Saragossa, Còrdova, La Corunya, El Hierro, Madrid/Cuatro Vientos, Melilla, Pamplona, Sant Sebastià, Vigo, Vitòria, Badajoz, Jerez, Múrcia/San Javier, Reus, Valladolid, Salamanca, Sabadell i Son Bonet, 152 pessetes.

2. El Ministeri de Foment pot modificar aquesta classificació en funció del trànsit que aquests suportin.

Set. La gestió i cobrament d'aquesta tarifa correspon a l'ens públic Aeroports Espanyols i Navegació Aèria. No obstant això, es pot encomanar el cobrament de la tarifa a l'Organització Europea per a la Seguretat de la Navegació Aèria (EUROCONTROL), de conformitat amb el que disposen l'article 15 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i l'article 3r.2i) de l'acord multilateral de 12 de febrer de 1981, relatiu a les tarifes per ajudes a la navegació aèria.

Article 16. Taxes per la prestació de serveis de control metrològic.

U. La taxa per prestació de serveis de control metrològic es regeix per aquesta Llei i per les altres fonts normatives que estableix per a les taxes l'article 9 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics.

Dos. Constitueix el fet imposable de la taxa la prestació per part de l'Administració General de l'Estat dels serveis de control metrològic dels instruments, mitjans i/o sistemes de mesura sotmesos a aquest control; l'expedició de certificats i acreditacions de naturalesa metrològica i l'habilitació de laboratoris de verificació primitiva oficialment autoritzats.

Tres. La meritació de la taxa es produeix quan es presenti la sol·licitud de prestació dels serveis que constitueixen el fet imposable d'aquesta.

Quatre. Són subjectes passius de la taxa les persones físiques o jurídiques que sol·licitin la prestació de qualssevol dels serveis que constitueixen el fet imposable d'aquesta.

I.

Aprovació de model	Import - Pessetes
Cinta mètrica de fibra de vidre i material plàstic	195.251
Regla rígida o semirígida, de metall o d'un altre material	63.219
Mesura mixta de metall amb llast.	63.219
Cinta mètrica d'acer, a traços o mixta, sobre enrotllador per mesurar longituds.	195.251
Cinta mètrica d'acer, sobre enrotllador	195.251

Aprovació de model	Import - Pessetes
Mesura articulada, de metall o d'un altre material	63.219
Seleccionadora ponderal i totalitzadora contínua	49.055
Cèl·lules de càrrega:	
Fins a 20 kg	99.266
De 20 kg a 100 kg	149.685
De 100 kg a 2.000 kg.	198.533
De 2.000 kg a 50.000 kg	299.434
Manòmetre industrial amb indicació directa mitjançant agulla	185.010
Manòmetre mecànic per a pneumàtics	174.319
Manovacuòmetres i vacuòmetres.	185.010
Manòmetre electrònic	912.011
Comptador elèctric de classe 2 d'inducció activa. Connexió directa. Monofàsic	232.826
Comptador elèctric de classe 2 d'inducció activa. Connexió directa. Trifàsic	288.274
Comptador d'aigua freda ($Q_{max} < = 20 \text{ m}^3/\text{h}$). Sense envelliment.	322.038
Comptador d'aigua calenta ($Q_{max} < = 20 \text{ m}^3/\text{h}$). Sense envelliment.	424.157
Comptador de gas de parets deformables. Mida $< = G40$	279.452
Comptador de gas de parets deformables. $G40 < \text{Mida} < = G160$	235.450
Comptador de gas de pistons rotatius o turbina. Mida $< = G40$	309.663
Comptador de gas de pistons rotatius o turbina. $G40 < \text{Mida} < = G160$	244.161
Comptador de gas de turbina. $G160 < \text{Mida} < = G1.000$. Pressió 1 a 16 bar.	353.816
Sistemes de mesura per a subministrament de carburant líquid als vehicles de motor (aparells assortidors) per mesurador volumètric	523.610
Sistemes de mesura instal·lats sobre camions cisterna destinats al transport per carretera i al subministrament de líquids diferents de l'aigua emmagatzemats a la pressió atmosfèrica i amb viscositat $< = 20 \text{ mPa s}$	573.582
Sistemes de mesura de gasos líquids a pressió, instal·lats sobre camions cisterna.	543.554
Comptador volumètric de combustibles	543.554
Etilòmetre	458.357
Cinemòmetre estàtic sobre vehicle, sobre pal i mòbil	1.294.476
Cinemòmetre de bandes	1.064.927
Taxímetre.	631.685
Tacògraf.	631.685

Taxes de verificació primitiva, periòdica, després de reparació o modificació	Import - Pessetes
<i>Pesos classe de precisió E1</i>	
Des d'1 mg fins a 500 mg	11.042
Des d'1 g fins a 5 g	10.322

Taxes de verificació primitiva, periòdica, després de reparació o modificació	Import - Pessetes	Taxes de verificació primitiva, periòdica, després de reparació o modificació	Import - Pessetes
Des de 10 g fins a 50 g	14.633	Cinta mètrica de fibra de vidre i material plàstic	1.447
Des de 100 g fins a 500 g	29.147	Regla rígida o semirígida, de metall o d'un altre material	1.436
Pes d'1 kg	19.580	Mesura mixta de metall amb llast.	1.436
Pes de 2 kg	23.822	Cinta mètrica d'acer, a traços o mixta, sobre enrotllador per mesurar longituds	1.436
Pes de 5 kg	23.067	Cinta mètrica d'acer, sobre enrotllador . .	1.436
Pes de 10 kg.	28.132	Mesura articulada, de metall o d'un altre material	1.436
Pes de 20 kg	41.747	Cinemòmetre estàtic sobre vehicle, de pal o bandes.	36.218
Pes de 50 kg	78.518	Cinemòmetre mòbil	54.195
<i>Pesos classe de precisió E2</i>		Segona fase de cinemòmetres estàtics sobre vehicles	69.936
Des d'1 mg fins a 500 mg	5.321	Segona fase de cinemòmetres sobre pal o de bandes.	22.479
Des d'1 g fins a 5 g	5.322	Segona fase de cinemòmetres mòbils . . .	32.471
Des de 10 g fins a 50 g	7.853	Taxímetres.	64.693
Des de 100 g fins a 500 g	9.627	Tacògraf.	64.693
Pes d'1 kg	13.193	Comptador d'aigua freda ($Q_{max} < = 20 \text{ m}^3/\text{h}$).	39.915
Pes de 2 kg	14.850	Comptador d'aigua calenta ($Q_{max} < = 20 \text{ m}^3/\text{h}$).	44.915
Pes de 5 kg	15.900	Comptador de gas	58.535
Pes de 10 kg.	16.544	Sistemes de mesura per a subministrament de carburant líquid als vehicles de motor (aparells assortidors) per mesurador volumètric	49.014
Pes de 20 kg	23.166	Etilòmetre	43.827
Pes de 50 kg	25.796	Comptador elèctric monofàsic d'inducció activa, classe 2.	39.638
<i>Pesos classe de precisió F1</i>		Comptador elèctric trifàsic d'inducció activa, classe 2.	47.948
Des d'1 mg fins a 500 mg	6.821	Seleccionadora ponderal i totalitzadora contínua	39.778
Des d'1 g fins a 5 g	6.821	<i>Cèl·lules de càrrega:</i>	
Des de 10 g fins a 50 g	6.853	Fins a 20 kg	18.351
Des de 100 g fins a 200 g	7.126	De 20 kg a 100 kg	22.222
Pes de 500 g	7.127	De 100 kg a 2.000 kg.	24.158
Pes d'1 kg	8.627	De 2.000 kg a 50.000 kg.	51.258
Pes de 2 kg	9.261	Manòmetre industrial amb indicació directa mitjançant agulla.	3.355
Pes de 5 kg	10.762	Manòmetre mecànic per a pneumàtics . .	3.355
Pes de 10 kg.	30.060	Manovacuòmetres i vacuòmetres.	3.355
Pes de 20 kg	45.427	Manòmetre electrònic	6.711
Pes de 50 kg	10.077	<hr/>	
Pes de 100 kg	10.831	Aprovacions de model	
Pes de 200 kg	10.346	Import - Pessetes	
Pes de 500 kg	10.364	Instrument de pesatge de funcionament no automàtic amb abast màxim de 100 kg.	301.008
Pes de 1.000 kg	8.964	Instrument de pesatge de funcionament no automàtic amb abast màxim de $> 100 \text{ kg}$ i $< = 10.000 \text{ kg}$	400.611
<i>Pesos classes de precisió F2, M1 i M2</i>		<hr/>	
Des d'1 mg fins a 500 mg	9.321		
Des d'1 g fins a 5 g	9.821		
Des de 10 g fins a 50 g	9.853		
Des de 100 g fins a 200 g	10.626		
Pes de 500 g	10.626		
Pes d'1 kg	10.627		
Pes de 2 kg	10.761		
Pes de 5 kg	10.761		
Pes de 10 kg.	17.263		
Pes de 20 kg	23.336		
Pes de 50 kg	32.844		
Pes de 100 kg	51.855		
Pes de 200 kg	61.870		
Pes de 500 kg	66.859		
Pes de 1.000 kg	69.468		

Aprovacions de model	Import - Pessetes
Instruments de pesatge de funcionament no automàtic amb abast màxim de > 10.000 kg.	599.858
<hr/>	
Aprovació CE de model (enfocament modular)	Import - Pessetes
Instruments de pesatge de funcionament no automàtic amb abast màxim > 100 i < = 10.000 kg	60.202
Instruments de pesatge de funcionament no automàtic amb abast màxim de > 10.000 kg	122.698
<hr/>	
Verificació CE, verificació després de reparació i verificació periòdica	Import - Pessetes
Instruments de pesatge de funcionament no automàtic amb abast màxim de 100 kg. . . .	3.010
Instruments de pesatge de funcionament no automàtic amb abast màxim de > 100 kg i < = 10.000 kg	5.160
Instruments de pesatge de funcionament no automàtic amb abast màxim de > 10.000 kg i < = 40.000 kg	81.799
Instruments de pesatge de funcionament no automàtic amb abast màxim de > 40.000 kg i < = 60.000 kg	106.565
Instruments de pesatge de funcionament no automàtic amb abast màxim de > 60.000 kg .	142.465
<hr/>	
Inscripció en el Registre de control metrològic, cada inscripció	Import - Pessetes
	8.288
<hr/>	
Habilitació de laboratoris de verificació primitiva oficialment autoritzats, cada habilitació	Import - Pessetes
	50.889
<hr/>	
Emissió de certificats sobre contingut Registre control metrològic	Import - Pessetes
	7.288
<hr/>	
Certificació de còpies. Cada unitat	Import - Pessetes
	500

II. Les autoritzacions de modificacions no substancials d'un model aprovat meriten el 25 per 100 de la taxa fixada per a l'aprovació del model.

III. Les autoritzacions de pròrrogues de les aprovacions realitzades amb caràcter temporal meriten el 10 per 100 de la taxa per a l'aprovació del model.

IV. Quan la verificació primitiva hagi de tenir lloc una vegada instal·lats els instruments, mitjans o sistemes en un lloc determinat, i les condicions d'instal·lació puguin afectar-ne el funcionament, s'exigeix el 25 per 100 de la taxa d'aprovació del model.

Cinc. La gestió i liquidació de la taxa l'ha d'efectuar el Centre Espanyol de Metrologia en els termes que s'estableixin per reglament.

Article 17. Taxa per expedició de títols professionals marítims i d'esbarjo.

U. Es crea la taxa per expedició de títols professionals marítims i d'esbarjo, que es regeix per aquesta Llei i per les altres fonts normatives que estableix per a les taxes l'article 9 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics.

Dos. Constitueix el fet imposable de la taxa la prestació dels serveis d'expedició o renovació de títols professionals i certificats de seguretat i especialitat marítima, necessaris per a l'exercici de la professió en vaixells d'acord amb les disposicions vigents, i expedició o renovació de títols necessaris per al maneig d'embarcacions d'esbarjo.

Tres. La meritació de la taxa es produeix en el moment en què es presenta la sol·licitud que motiva el servei, que no es pot tramitar sense que s'hagi efectuat el pagament corresponent.

Quatre. Són subjectes passius de la taxa les persones físiques que sol·licitin la prestació de serveis que constitueixen el fet imposable.

Cinc. Les quanties de la taxa són les següents:

Tarifa primera. Expedició de títols professionals de la marina mercant: 5.000 pessetes.

Tarifa segona. Expedició de certificats d'especialitat i seguretat marítimes: 700 pessetes.

Tarifa tercera. Expedició de títols d'esbarjo: 5.000 pessetes.

Tarifa quarta. Altres serveis:

1. Expedició o renovació de targetes d'identitat marítima: 1.000 pessetes.

2. Expedició del títol de patró d'embarcacions d'esbarjo per possessió del títol de patró d'embarcacions esportives de motor més vela: 1.000 pessetes.

3. Compulsa de documents no incorporats a l'expedient: 100 pessetes.

Sis. El pagament de la taxa s'ha de fer en paper de pagaments a l'Estat, d'acord amb el que preveu el Decret 230/1963, d'11 de febrer.

Set. La gestió de la taxa l'ha de portar a terme la Direcció General de la Marina Mercant del Ministeri de Foment.

Article 18. Taxa per drets d'examen.

U. La taxa per drets d'examen es regeix per aquesta Llei i per les altres fonts normatives que estableix per a les taxes l'article 9 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics.

Dos. Constitueix el fet imposable de la taxa la participació com a aspirants en proves selectives d'accés o de promoció als cossos i escales de funcionaris o a les categories de personal laboral convocades per l'Administració pública estatal, així com en proves d'aptitud que aquesta organitzi com a requisit previ per a l'exercici de professions regulades de la Unió Europea.

Tres. La meritació de la taxa es produeix en el moment de la sol·licitud d'inscripció en les proves selectives o d'aptitud a què es refereix l'apartat anterior.

La sol·licitud no es pot tramitar fins que no s'hagi efectuat el pagament, de conformitat amb el procediment que s'estableixi per reglament.

Quatre. Són subjectes passius de la taxa les persones físiques que sol·licitin la inscripció com a aspirants en les proves selectives o d'aptitud a què es refereix el segon apartat d'aquest article.

Cinc. Estan exemptes del pagament de la taxa les persones amb una discapacitat igual o superior al 33 per 100.

Sis. Gaudeixen d'una bonificació del 50 per 100 les persones que participin en processos de funcionarització i promoció interna.

Set. Les quanties de la taxa són les següents:

Tarifa primera. Per a l'accés, com a funcionari de carrera, al grup de titulació A, o com a laboral fix al nivell 1 o a les escales superiors de les Forces Armades: 4.000 pessetes.

Tarifa segona. Per a l'accés, com a funcionari de carrera, al grup de titulació B, o com a laboral fix al nivell 2 o a escales mitjanes o tècniques de les Forces Armades i militars d'ocupació de la categoria d'oficial: 3.000 pessetes.

Tarifa tercera. Per a accés, com a funcionari de carrera, al grup de titulació C, o com a laboral fix als nivells 3 i 4 o a escales bàsiques de les Forces Armades: 2.000 pessetes.

Tarifa quarta. Per a l'accés, com a funcionari de carrera, al grup de titulació D, o com a laboral fix als nivells 5 i 6 o a militars d'ocupació de la categoria de tropa i marineria professionals: 1.500 pessetes.

Tarifa cinquena. Per a l'accés, com a funcionari de carrera, al grup de titulació E, o com a laboral fix als nivells 7, 8 i 9: 1.200 pessetes.

Tarifa sisena. Per a l'accés, a les proves d'aptitud que organitzi l'Administració pública com a requisit previ per a l'exercici de professions regulades de la Unió Europea: 6.000 pessetes.

Vuit. Les quanties exigibles per la taxa s'han de consignar expressament en les disposicions que convoquin les proves selectives.

Nou. El pagament de la taxa s'ha de fer mitjançant l'ingrés en efectiu en una entitat de dipòsit autoritzada pel Ministeri d'Economia i Hisenda, i hi és aplicable el que disposa el Reglament general de recaptació, de 20 de desembre de 1990.

Deu. La gestió de la taxa l'han d'efectuar, en cada cas, els serveis competents del Ministeri que convoca les proves selectives o d'aptitud.

Article 19. *Taxa per inspeccions i controls veterinaris d'animals vius que s'introdueixin en territori nacional procedents de països no comunitaris.*

U. La taxa per inspeccions i controls veterinaris d'animals vius que s'introdueixin en territori nacional procedents de països no comunitaris es regeix per aquesta Llei i per les altres fonts normatives que estableix per a les taxes l'article 9 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics.

La taxa no és aplicable als controls veterinaris dels animals domèstics de companyia, diferents dels èquids, que acompanyin viatgers sense fins lucratiu.

Dos. Constitueix el fet imposable de la taxa la prestació de les activitats d'inspecció i control veterinaris asseynalades a l'apartat anterior pels serveis d'inspecció fronterera del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació dels llocs per on s'introdueixin animals vius procedents de països tercers.

Tres. Són subjectes passius de la taxa, en qualitat de contribuents, les persones físiques o jurídiques per a les quals es realitzin els serveis i les activitats descrits a l'apartat anterior.

Quatre. 1. Són responsables de la taxa els agents de duanes que participin en la introducció d'animals vius en el territori nacional procedents de tercers països. Aquesta responsabilitat és de caràcter solidari quan actuïn en nom propi i per compte del subjecte passiu, i subsidiària quan actuïn en nom i per compte del subjecte passiu.

2. Així mateix, són responsables dels deutes tributaris que es deriven d'aquesta Llei les persones i entitats a què es refereix la secció segona del capítol III del títol II de la Llei general tributària 230/1963, de 28 de desembre, en els termes que aquesta preveu.

Cinc. 1. La taxa es merita en el moment en què s'iniciïn les activitats d'inspecció i control sanitari en els establiments o instal·lacions en què aquestes es duguin a terme, sense perjudici que se n'exigeixi el pagament en el moment en què se sol·licitin les actuacions d'inspecció i control la realització de les quals constitueix el fet imposable.

2. És procedent el reemborsament de l'import de la taxa a sol·licitar del subjecte passiu quan no s'arribi a realitzar l'actuació administrativa que constitueix el fet imposable per una causa no imputable a aquest.

Sis. Les quanties de la taxa són les següents:

a) Per als grups d'animals que s'expressen a continuació, la quota tributària és la resultant d'aplicar 802 pessetes per tona de pes viu, amb un mínim de 4.810 pessetes per lot:

Bovins.
Solípedes/èquids.
Porcí.
Oví.
Cabrum.
Aus.
Conills.
Caça menor de ploma i pèl.
Altres animals de caça, com els senglars i remugants.

b) Per a la resta d'animals, la quota tributària és la resultant d'aplicar 1.640 pessetes per cada nombre d'unitats que s'expressen a continuació, multiplicats pel factor resultant de dividir les unitats que componen el lot per les unitats de cada grup anterior, arrodonint per excés aquest coeficient, amb un mínim de 4.810 pessetes per lot:

Abelles: 20 ruscós.
Animals d'un pes viu inferior o igual a 0,1 kg (excepte esquers vius per a pesca): 1.000 animals.
Animals d'un pes viu superior a 0,1 kg: 200 animals.
Animals d'un pes viu superior a 1 kg fins a 20 kg: 20 animals.
Altres animals d'un pes viu superior a 20 kg: un animal.
Cucs per a esquers vius: 10 quilos.

c) Aquestes tarifes s'incrementen un 50 per 100 quan les actuacions s'han de fer en horari nocturn o en dissabte o festiu.

d) En el cas d'importacions procedents de països tercers, amb els quals hi hagi acords globals d'equivalència amb la Unió Europea en matèria de garanties veterinaris, basades en el principi de reciprocitat de tracte, la quota tributària és la que resulti de l'aplicació dels acords esmentats.

Set. 1. L'ingrés s'ha de fer mitjançant l'autoliquidació del subjecte passiu corresponent en la forma i termini que s'estableixin per reglament.

2. La taxa s'ha d'abonar abans que comencin les activitats d'inspecció i control. Els animals no poden abandonar el lloc fronterer sense que s'hagi efectuat el pagament.

3. El pagament s'ha d'efectuar mitjançant un ingrés en compte que s'ha de verificar segons les normes que conté el Reglament general de recaptació de 20 de desembre de 1990.

4. Les autoritats no poden autoritzar el despatx a lliure pràctica en el territori de la Unió Europea sense que s'acrediti el pagament de la taxa.

Vuit. En tot el relatiu a la qualificació d'infraccions tributàries, així com en la determinació de les sancions

corresponents, cal atènyer-se, en cada cas, al que disposen els articles 77 i següents de la Llei general tributària 230/1963, de 28 de desembre.

Nou. L'import de la taxa corresponent no pot ser objecte de restitució a tercers, ja sigui de manera directa o indirecta.

Deu. D'acord amb el principi d'equivalència que recull l'article 7 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics, i amb la normativa que aprovi la Unió Europea, el Govern, mitjançant un reial decret, pot modificar la regulació d'aquesta taxa i les quanties que recull l'apartat cinc d'aquest article.

Onze. La gestió de la taxa l'ha de portar a terme el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació.

Article 20. Taxa per serveis prestats pel Registre de la propietat intel·lectual.

U. Les Taxes per serveis prestats pel Registre general de la propietat intel·lectual es regeixen per aquesta Llei i per les altres fonts normatives que estableix per a les taxes l'article 9 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics.

Dos. Constitueixen el fet imposable de la taxa la prestació dels serveis següents:

1. Qualificació de documents i autenticació de firmes en els privats.
2. Inscripcions, anotacions i cancel·lacions.
3. Recerca, còpies, títols, certificats i informes.

Tres. La meritació de la taxa es produeix quan es presenta la sol·licitud que inicia l'actuació del Registre o l'expedient d'inscripció, anotació o cancel·lació d'actes o contractes i l'exigeix el Registre general de la propietat intel·lectual en ocasió de la prestació dels serveis que constitueixen el fet imposable de la taxa.

Quatre. Són subjectes passius de la taxa les persones físiques i jurídiques que sol·licitin els serveis esmentats a l'apartat dos d'aquest article.

Cinc. Les quanties de la taxa són les següents:

1. Qualificació de documents i autenticació de firmes en els privats:

I. Per compulsar amb l'original dels documents presentats en el Registre: 300 pessetes per pàgina.

II. Per les diligències que es practiquin davant empleats del Registre per autenticar firmes: 600 pessetes per cada diligència.

III. Per la qualificació de suficiència de documents notariaus, judicials o administratius presentats en el Registre, sigui quin sigui el seu resultat: 1.800 pessetes per cada document.

2. Inscripcions, anotacions i cancel·lacions:

I. Per la tramitació dels expedients de sol·licitud d'inscripció, anotació i cancel·lació de documents en què es reconegui, constitueixi, declari, modifiqui, transmeti o extingeixi qualsevol dret reconegut en la vigent Llei de la propietat intel·lectual, el text refós de la qual va ser aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1996, de 12 d'abril, inclosa l'extensió i, si s'escau, la denegació dels corresponents assentaments: 1.800 pessetes.

II. Si la sol·licitud d'inscripció es refereix a més d'una obra independent: 500 pessetes per cadascuna, a partir de la segona.

3. Recerca, còpies i certificats:

I. Per la recerca d'assentaments en els llibres del Registre, sigui quina sigui la seva antiguitat: 600 pessetes en cada cas.

II. Per còpies certificades d'escriptures i altres documents arxivats en el Registre: 600 pessetes per cada pàgina.

III. Per l'expedició de certificats d'inscripció: 2.140 pessetes.

IV. Per l'expedició de certificats per fer constar l'existència o no d'inscripcions o anotacions de drets o documents amb relació a títols d'obres o a persones determinades: 1.800 pessetes si es tracta d'una persona o títol i 500 pessetes per cadascun dels altres.

V. Per l'expedició de notes simples sobre els assentaments: 600 pessetes.

VI. Per l'aportació de documents en suports diferents del paper: 600 pessetes per suport o unitat.

Sis. La liquidació de la taxa l'ha de fer, en sol·licitar el servei de què es tracti, el registrador general de la propietat intel·lectual o funcionari en qui delegui.

Set. El pagament de la taxa s'ha de fer, en presentar la sol·licitud, mitjançant un ingrés en efectiu en una entitat de dipòsit autoritzada pel Ministeri d'Economia i Hisenda. Aquest ingrés l'han de verificar les oficines provincials del Registre quan admetin la possibilitat d'abonament directe de l'import de la taxa en les seves dependències.

Vuit. La gestió de la taxa l'han de portar a terme els serveis competents del Ministeri d'Educació i Cultura.

Article 21. Taxa per participació en proves oficials per a l'obtenció del certificat de professionalitat.

U. Es crea la taxa per participació en proves oficials per a l'obtenció del certificat de professionalitat.

Aquesta taxa es regeix per aquest article i per les altres fonts normatives que estableix per a les taxes l'article 9 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics.

Dos. Constitueix el fet imposable de la taxa la participació en les proves oficials que convoqui el Ministeri de Treball i Afers Socials per a l'obtenció del certificat de professionalitat segons els requisits i amb el procediment que es fixen en el Reial decret 797/1995, de 19 de maig, pel qual s'estableixen directrius sobre els certificats de professionalitat i els corresponents continguts mínims de formació professional ocupacional.

Tres. La taxa es merita quan es presenti la sol·licitud d'accés a les proves oficials per a l'obtenció del certificat de professionalitat, i és necessari el pagament previ de la taxa per poder participar-hi.

Quatre. Són subjectes passius de la taxa les persones que presentin la sol·licitud de participació en les proves.

Cinc. La quantia de la taxa és de 5.000 pessetes.

Sis. El pagament de la taxa s'ha de fer mitjançant un ingrés en efectiu en una entitat de dipòsit autoritzada pel Ministeri d'Economia i Hisenda, i hi és aplicable el que disposa el Reglament general de recaptació de 20 de desembre de 1990.

Set. La gestió de la taxa correspon al Ministeri de Treball i Afers Socials. Es poden establir per reglament els supòsits d'exempció de la taxa per a sector en atur i especialment desfavorits.

Article 22. Taxes per prestació de serveis i realització d'activitats en matèria de navegació aèria.

U. Es crea la taxa per prestació de serveis i realització d'activitats de l'Administració de l'Estat en matèria de navegació aèria, que es regeix pel que estableixen aquesta Llei i les altres fonts normatives que estableix per a les taxes l'article 9 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics.

Dos. Constitueixen el fet imposable de la taxa els serveis o activitats següents:

Tarifa primera. Expedició, renovació i modificació de la llicència de tècnic de manteniment d'aeronaus.

Tarifa segona. Expedició, renovació i modificació de la llicència de centres de manteniment d'aeronaus.

Tarifa tercera. Expedició, renovació i modificació del certificat de declaració de competència per a operadors aeris (AOC).

Tarifa quarta. Expedició d'autoritzacions especials relacionades amb l'operació (MNPS, RNAV, Cat II/III, RVSM, etc.).

Tarifa cinquena. Expedició i renovació del certificat d'aeronavegabilitat d'una aeronau, expedició del certificat d'aeronavegabilitat per a l'exportació d'una aeronau i expedició de testimoni de convalidació de certificat d'aeronavegabilitat estranger.

Tarifa sisena. Aprovació i renovació de l'aprovació d'entrenadors/simuladors de vol.

Tarifa setena. Expedició de certificat de tipus per a un model d'aeronau, motor o hèlix.

Tarifa vuitena. Expedició de certificat de tipus per a un model d'aeronau, motor o hèlix quan hagi seguit un procés de certificació conjunta JAA.

Tarifa novena. Expedició de títols i primera llicència de personal tècnic de vol.

Tarifa desena. Renovació de les llicències de personal tècnic de vol.

Tarifa onzena. Expedició i renovació de certificats de tripulant de cabina de passatgers (TCP).

Tarifa dotzena. Verificació de competència de pilots.

Tarifa tretzena. Prova en vol per a l'habilitació de tipus en aeronau.

Tarifa catorzena. Reconeixement d'instructors de vol de companyies.

Tarifa quinzena. Expedició d'aprovació, manteniment de validesa d'aprovació i modificacions de l'abast d'aprovació d'una empresa com a organització de disseny.

Tarifa setzena. Expedició d'aprovació, manteniment de validesa d'aprovació i modificacions de l'abast d'aprovació d'una empresa com a organització de producció (de productes aeronàutics).

Tarifa dissetena. Inscripció d'una aeronau i expedició del certificat de matrícula d'una aeronau, inscripció del certificat de matrícula provisional d'una aeronau i inscripció registral per canvi del titular, novació, modificació i cancel·lació d'una aeronau.

Tarifa divuitena. Expedició i inscripció de la cèdula d'identificació i inscripció del canvi de titular o cancel·lació d'una aeronau ultralleugera.

Tarifa dinovena. Emissió de certificats de titularitat, càrregues, flota, notes informatives i reconeixements de firmes.

Tarifa vintena. Expedició i renovació de l'acreditació d'un centre mèdic aeronàutic.

Tarifa vint-i-unena. Expedició de l'autorització per exercir funcions de metge examinador aeri de classe 2, expedició i renovació de l'autorització per exercir funcions de metge examinador aeri de classes 2 i 3.

Tarifa vint-i-dosena. Expedició del títol i llicència de controlador de trànsit aeri.

Tarifa vint-i-tresena. Expedició de llicències restringides.

Tarifa vint-i-quatzena. Actualització de llicències de personal tècnic de vol i certificats de TCP: anotació d'habilitacions, anotació del certificat d'operador radiofonista internacional, duplicats de llicències, títols i certificats de TCP, aixecament de restriccions, anotació de categories II/III per a operacions ILS.

Tarifa vint-i-cinquena. Prova pràctica d'habilitació i rehabilitació d'instructor de vol.

Tarifa vint-i-sisena. Expedició de certificats d'experiència de vol i altres.

Tarifa vint-i-setena. Autorització i renovació de l'autorització d'escoles de vol de pilot comercial.

Tarifa vint-i-vuitena. Realització de les proves teòriques corresponents als cursos reconeguts de pilot comercial, habilitació IFR i pilot de transport de línia aèria.

Tarifa vint-i-novena. Realització de les proves de vol corresponents als cursos reconeguts de pilot comercial, habilitació IFR i pilot de transport de línia aèria.

Tres. Són subjectes passius de les taxes les persones físiques o jurídiques que sol·licitin la prestació de serveis o la realització d'activitats que constitueixen el fet imposable.

Quatre. Les quanties de les taxes són les següents:

Tarifa primera:

- a) Expedició de la llicència: 6.000 pessetes.
- b) Renovació de la llicència: 3.000 pessetes.
- c) Modificació de la llicència: 4.000 pessetes.

Tarifa segona:

- a) En els supòsits d'expedició de la llicència:

Per a aeronaus de menys de 5.700 quilograms de pes màxim a l'enlairament, motors, hèlixs o components d'aeronaus: 150.000 pessetes.

Per a aeronaus de 5.700 o més quilograms de pes màxim a l'enlairament: 300.000 pessetes.

- b) En els supòsits de renovació o modificació de la llicència:

Per a aeronaus de menys de 5.700 quilograms de pes màxim a l'enlairament, motors, hèlixs o components d'aeronaus: 100.000 pessetes.

Per a aeronaus de 5.700 o més quilograms de pes màxim a l'enlairament: 200.000 pessetes.

Tarifa tercera:

- a) En els supòsits d'expedició del certificat de declaració de competència:

Per a companyies amb aeronaus de menys de 2.000 quilograms de pes màxim a l'enlairament: 200.000 pessetes.

Per a companyies amb aeronaus de més de 2.000 fins a 15.000 quilograms de pes màxim a l'enlairament: 500.000 pessetes.

Per a companyies amb aeronaus de més de 15.000 quilograms de pes màxim a l'enlairament: 1.000.000 de pessetes.

- b) En els supòsits de renovació o modificació del certificat de declaració de competència:

Per a companyies amb aeronaus de menys de 2.000 quilograms de pes màxim a l'enlairament: 150.000 pessetes.

Per a companyies amb aeronaus de més de 2.000 fins a 15.000 quilograms de pes màxim a l'enlairament: 350.000 pessetes.

Per a companyies amb aeronaus de més de 15.000 quilograms de pes màxim a l'enlairament: 700.000 pessetes.

Tarifa quarta: 280.000 pessetes per autorització i aeronau.

Tarifa cinquena:

a) La quantia de la taxa per expedició del certificat d'aeronavegabilitat o per expedició del certificat per a l'aeronavegabilitat per a l'exportació és:

Fins a 2.000 quilograms de pes màxim a l'enlairament: 20.000 pessetes.

De 2.001 fins a 5.700 quilograms: 30.000 pessetes.

De 5.701 fins a 15.000 quilograms: 40.000 pessetes.

De 15.001 fins a 50.000 quilograms: 60.000 pessetes.

De 50.001 quilograms i més: 100.000 pessetes.

b) La quantia de la taxa per renovació del certificat d'aeronavegabilitat és del 50 per 100 de les fixades a la lletra anterior.

c) La quantia de la taxa per expedició de testimoni de convalidació del certificat d'aeronavegabilitat és:

Fins a 2.000 quilograms de pes màxim a l'enlairament: 50.000 pessetes.

De 2.001 fins a 5.700 quilograms: 100.000 pessetes.

De 5.701 fins a 15.000 quilograms: 150.000 pessetes.

De 15.001 fins a 50.000 quilograms: 200.000 pessetes.

De 50.001 quilograms i més: 250.000 pessetes.

Tarifa sisena:

a) La quantia de la taxa per aprovació és de 200.000 pessetes per a entrenadors i de 400.000 pessetes per a simuladors.

b) La quantia exigible per renovació de l'aprovació és el 50 per 100 de la que estableix la lletra anterior.

Tarifa setena:

a) Aeronaus de menys de 750 quilograms de pes màxim a l'enlairament, globus i ultralleugers motoritzats: 200.000 pessetes.

b) Aeronaus de 750 fins a 1.500 quilograms: 1.000.000 de pessetes.

c) Aeronaus de 1.501 fins a 5.700 quilograms: 2.500.000 pessetes.

d) Aeronaus de 5.701 quilograms i més: 5.000.000 de pessetes.

e) Motors: 200.000 pessetes.

f) Hèlixs: 100.000 pessetes.

Tarifa vuitena:

a) Aeronaus: 100.000 pessetes.

b) Motor: 50.000 pessetes.

c) Hèlix: 20.000 pessetes.

Tarifa novena:

Expedició de títols i primera llicència: 25.000 pessetes.

Tarifa desena: 15.000 pessetes.

Tarifa onzena:

a) Expedició de certificats: 12.000 pessetes.

b) Renovació de certificats: 6.000 pessetes.

c) Expedició d'habilitacions: 4.000 pessetes.

Tarifa dotzena: 35.000 pessetes.

Tarifa tretzena: 70.000 pessetes.

Tarifa catorzena: 50.000 pessetes.

Tarifa quinzena:

a) En els supòsits d'expedició d'aprovació:

Menys de 10 treballadors: 240.000 pessetes.

Des de 10 fins a 100 treballadors: 480.000 pessetes.

Des de 101 fins a 300 treballadors: 800.000 pessetes.

Més de 300 treballadors: 1.000.000 de pessetes.

b) En els supòsits de manteniment de validesa d'aprovació, la quantia de la taxa és del 25 per 100 de la que estableix la lletra a) anterior.

c) En els supòsits de modificacions de l'abast de l'aprovació, la quantia de la taxa és del 50 per 100 de la que estableix la lletra a) anterior.

Tarifa setzena:

a) En els supòsits d'expedició d'aprovació:

Menys de 10 treballadors: 240.000 pessetes.

Des de 10 fins a 100 treballadors: 480.000 pessetes.

Des de 101 fins a 300 treballadors: 800.000 pessetes.

Més de 300 treballadors: 1.000.000 de pessetes.

b) En els supòsits de manteniment de validesa d'aprovació, la quantia de la taxa és del 25 per 100 de la que estableix la lletra a) anterior.

c) En els supòsits de modificacions de l'abast de l'aprovació, la quantia de la taxa és del 50 per 100 de la que estableix la lletra a) anterior.

Tarifa dissetena:

a) En els supòsits d'inscripció d'una aeronau i expedició del certificat de matrícula:

Aeronaus de menys de 2.000 quilograms de pes màxim a l'enlairament: 15.000 pessetes.

Aeronaus de 2.000 fins a 5.700 quilograms: 25.000 pessetes.

Aeronaus de 5.701 fins a 15.000 quilograms: 30.000 pessetes.

Aeronaus de 15.001 fins a 50.000 quilograms: 40.000 pessetes.

Aeronaus de 50.001 i més quilograms: 50.000 pessetes.

b) En els supòsits d'inscripció del certificat de matrícula provisional, les quanties de la taxa per a cada un dels trams de pes especificats a la lletra anterior és de 5.000, 10.000, 15.000, 20.000 i 25.000 pessetes, respectivament.

c) En els supòsits d'inscripció registral per canvi del titular, novació, modificació i cancel·lació d'una aeronau, les quanties de la taxa per a cada un dels trams de pes especificats a la lletra a) anterior és de 10.000, 15.000, 20.000, 25.000 i 30.000 pessetes, respectivament.

Tarifa divuitena:

a) Per expedició i inscripció registral de la cèdula d'identificació: 15.000 pessetes.

b) Per inscripció per canvi de titular o cancel·lació: 15.000 pessetes.

Tarifa dinovena: 5.000 pessetes.

Tarifa vintena: La quantia de la taxa és de 150.000 pessetes, tant per expedició com per renovació de l'acreditació.

Tarifa vint-i-unena:

a) Expedició de l'autorització (classe 2): 50.000 pessetes.

b) Expedició de l'autorització (classes 2 i 3): 75.000 pessetes.

c) Renovació de l'autorització (classes 2 i 3): 25.000 pessetes.

Tarifa vint-i-dosena: 6.000 pessetes.

Tarifa vint-i-tresena: 5.000 pessetes.

Tarifa vint-i-quatrena: 3.000 pessetes.

Tarifa vint-i-cinquena:

a) Instructor PP + PC + monomotors terrestres: 40.000 pessetes.

b) Instructor PP + PC + IFR + monomotors terrestres + multimotors terrestres: 50.000 pessetes.

Tarifa vint-i-sisena: 2.000 pessetes.

Tarifa vint-i-setena: 100.000 pessetes, tant per expedició com per renovació de l'autorització.

Tarifa vint-i-vuitena: 10.000 pessetes per cada examen de cada matèria.

Tarifa vint-i-novena:

a) Pilot comercial: 40.000 pessetes per prova.

b) Habilitació IFR: 50.000 pessetes per prova.

c) Pilot de transport de línia aèria: 70.000 pessetes per prova.

Cinc. La meritació de la taxa es produeix quan es presenta la sol·licitud que inicia l'activitat o l'expedient, que no es pot realitzar o tramitar sense que s'hagi efectuat el pagament corresponent.

No obstant això, la tarifa per manteniment de validesa d'aprovació d'una empresa com a organització de disseny es merita l'1 d'abril de cada any.

Sis. El pagament de la taxa s'ha de fer en efectiu en els termes que prevegi la normativa vigent en matèria de recaptació.

No obstant això, en els supòsits d'expedició de la llicència de centres de manteniment d'aeronaus, expedició del certificat de declaració de competència per a operadors aeris, expedició de certificat de tipus per a un model d'aeronau, motor o hèlix, expedició d'aprovació o modificacions de l'abast de l'aprovació d'una empresa com a organització de disseny o organització de producció, expedició i renovació de l'acreditació d'un centre mèdic aeronàutic, el 30 per 100 de l'import de la taxa s'ha d'abonar amb la sol·licitud i la resta abans de l'emissió de la llicència, certificat o aprovació.

Set. La gestió de la taxa l'ha de portar a terme la Direcció General d'Aviació Civil del Ministeri de Foment.

Article 23. Taxa per la prestació de serveis d'inspecció i control radiomarítims per part de la Direcció General de la Marina Mercant.

U. Es crea la taxa per a la gestió de serveis de les actuacions d'inspecció i control radiomarítims, segons el que disposa l'article 105 de la Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant.

1. Constitueix el fet imposable de la taxa la prestació dels serveis d'expedició de certificats de seguretat radioelèctrica o equivalent, l'homologació o aprovació d'equips radioelèctrics marins, el comissionament de terminals de satèl·lit d'INMARSAT, i l'expedició de llicències d'estació de vaixell per part de la Direcció General de la Marina Mercant.

2. La meritació i pagament de la taxa es produeix en el moment en què es presenta la sol·licitud que motiva el servei.

3. Són subjectes passius de la taxa les persones físiques o jurídiques que sol·licitin la prestació de serveis que constitueixen el fet imposable.

4. Les quanties de la taxa són les següents:

Tarifa primera. Expedició del certificat de seguretat radioelèctrica o equivalent:

Vaixells de pesca:

Fins a 50 GT: 3.000 pessetes.

De 50 a 150 GT: 5.000 pessetes.

De 150 a 500 GT: 7.000 pessetes.

De 500 a 1.600 GT: 12.000 pessetes.

Majors de 1.600 GT: 15.000 pessetes.

Vaixells d'esbarjo:

Classes A i B: 7.000 pessetes.

Classe C: 3.000 pessetes.

Vaixells de càrrega:

Fins a 300 GT: 6.000 pessetes.

De 300 a 1.600 GT: 12.000 pessetes.

De més de 1.600 GT: 15.000 pessetes.

Vaixells de passatge:

Classes A, B i C: 20.000 pessetes.

Classe G: 15.000 pessetes.

Classes H i I: 10.000 pessetes.

Classes J i K: 3.000 pessetes.

Vaixells de servei de port:

Classe S: 3.000 pessetes.

Classe T fins a 500 GT: 6.000 pessetes.

Classe T d més de 500 GT: 15.000 pessetes.

Vaixells acollits al sistema mundial d'auxili i seguretat marítima:

Àrea A1: 12.000 pessetes.

Àrea A2: 15.000 pessetes.

Àrea A3 i A4: 20.000 pessetes.

Tarifa segona. Comissionament de terminals d'INMARSAT:

Primer comissionament: 8.000 pessetes.

Comissionament de canals o terminals addicionals: 4.000 pessetes.

Tarifa tercera. Homologació o aprovació d'equips radioelèctrics marins:

Sondes, sonars, autoalarmes, generadors d'alarmes radiotelegràfics o radiotelefònics, i altres receptors (GPS, LORAN, etc.): 4.000 pessetes.

Transmissors radiotelegràfics, radiotelèfons, receptors radiotelegràfics o radiotelefònics, radiobalises, estacions terrenes de vaixells i radars: 8.000 pessetes.

Tarifa quarta. Expedició de llicències d'estació de vaixell:

Primera llicència o renovació per caducitat: 7.000 pessetes.

Renovació per variació de condicions: 3.500 pessetes.

5. El pagament de la taxa s'ha de fer en el compte del Banc d'Espanya d'ingressos i exaccions parafiscals del Ministeri de Foment.

6. La gestió de la taxa l'ha de portar a terme la Direcció General de la Marina Mercant del Ministeri de Foment.

Dos. S'adscriu al Ministeri de Foment la gestió de la taxa «Honoraris del cos d'enginyers navals», creada per la Llei 74/1962, de 24 de desembre, i desplegada pel Decret 4291/1964, de 17 de desembre.

Article 24. Patents i marques.

U. S'afegeix a la tarifa primera «Adquisició i defensa de drets» de l'annex de la Llei 11/1986, de 20 de març, de patents, apartat 1.1, Sol·licituds, el paràgraf següent:

«Per sol·licitud d'inscripció en el Registre especial d'agents de la propietat industrial: 10.000 pessetes.»

Dos. S'afegeix a la tarifa primera «Adquisicions i defensa de drets» de l'annex de la Llei 11/1986, de 20 de març, de patents, l'apartat següent:

«1.7 Taxa de sol·licitud per a la tramitació dels expedients de certificats complementaris de protecció de medicaments-productes fitosanitaris (CCP): 65.100 pessetes.»

Tres. S'afegeix a la tarifa segona de l'annex de la Llei 11/1986, de 20 de març, de patents, «Manteniment i transmissió de drets», l'apartat següent:

«2.1.1 Taxes de manteniment de:

CCP d'una durada igual o inferior a un any: 93.264 pessetes.

CCP d'una durada igual o inferior a dos anys: 195.854 pessetes.

CCP d'una durada igual o inferior a tres anys: 308.703 pessetes.

CCP d'una durada igual o inferior a quatre anys: 432.837 pessetes.

CCP d'una durada igual o inferior a cinc anys: 569.385 pessetes.»

Quatre. S'afegeix a l'article 157 de la Llei 11/1986, de 20 de març, de patents, una nova lletra e) del tenor següent:

«e) Aportar justificació del pagament de la taxa d'inscripció.»

Article 25. Modificació de la Llei sobre taxes de la Prefectura Central de Trànsit.

Es modifiquen els articles següents de la Llei 16/1979, de 2 d'octubre, sobre taxes de la Prefectura Central de Trànsit:

U. L'article cinquè queda redactat de la manera següent:

«1. Estan exempts del pagament de la taxa:

a) Els membres de les missions diplomàtiques, de les oficines consulars i de les organitzacions internacionals amb seu o oficina a Espanya de països no comunitaris acreditats a Espanya, així com els seus ascendents, descendents i cònjuges, que sol·licitin l'obtenció del permís de conducció espanyol en les condicions que estableix l'article 31 del Reglament general de conductors, aprovat pel Reial decret 772/1997, de 30 de maig.

b) Els més grans de setanta anys que sol·licitin la pròrroga de la vigència del permís o una altra autorització administrativa per conduir de què siguin titulars.

c) Els que obtinguin autorització per al canvi de matrícula d'un vehicle de motor per raons, exclusivament, de seguretat personal, en els termes que es determinin per reglament.

2. Els que per raó de les seves aptituds psicofísiques estiguin obligats a sol·licitar la pròrroga de la vigència del permís o una altra autorització administrativa per conduir de què siguin titulars per un període igual o inferior a dos anys tenen una reducció del 50 per 100 de l'import de la taxa exigible. Una vegada calculat l'import reduït, s'hi ha d'aplicar l'arrodoniment de quantitats aprovat per caràcter general per a les taxes de la Prefectura Central de Trànsit amb la finalitat d'obtenir la quantia a exigir.»

Dos. Es fa una nova redacció de l'article sisè, en els apartats que a continuació es detallen:

«Grup II.1 Proves d'aptitud per a l'expedició de permisos i altres autoritzacions per conduir.»

«Grup II.4 Llicències de conducció. Permisos i altres autoritzacions i habilitacions administratives per conduir quan només sigui necessari realitzar proves d'aptitud teòriques per a la seva obtenció.»

«Grup IV.4 Duplicats de permisos, autoritzacions per extraviament, deteriorament, pròrroga de vigència o qualsevol modificació d'aquells.»

Tres. Es crea una nova tarifa 8, dins el grup IV «Altres tarifes», amb la redacció següent:

«Grup IV.8 Anotació del resultat de la inspecció tècnica de vehicles en el Registre de vehicles de la Prefectura Central de Trànsit, en els casos en què hi hagi l'obligació reglamentària de realitzar la inspecció: 350 pessetes.»

Quatre. S'afegeix un nou article a la Llei 16/1979, de 2 d'octubre, sobre taxes de la Prefectura Central de Trànsit, amb la redacció següent:

«Article catorze.

El cobrament de la taxa per anotació del resultat de la inspecció tècnica de vehicles pot ser objecte d'encàrrec a les comunitats autònomes, mitjançant la subscripció del corresponent conveni, d'acord amb el que estableix l'article 15 de la Llei 30/1992, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

En cas que hi hagi un conveni d'encàrrec, el pagament s'ha de fer en el moment de presentar el vehicle a inspecció tècnica.»

Article 26. Tarifes de correus i telègrafs.

Les taxes per prestació dels serveis postals i telegràfics existents a la data de publicació d'aquesta Llei continuen en vigor incrementades d'acord amb el que estableix l'article 71.u de la Llei de pressupostos per a l'any 1998. L'import s'ha d'arrodonir a l'alça per fraccions de pessetes fins que es fixin les quanties de les taxes esmentades. No obstant això, queden exceptuades d'aquest increment del 6 per 100 les taxes que es meritin per la prestació dels serveis que s'enumeren a continuació, que queden fixades en les quanties següents:

U. Cartes i targetes postals del servei nacional, urbanes i interurbanes:

Fins a 20 grams normalitzades: 35 pessetes.

Fins a 20 grams sense normalitzar: 45 pessetes.

Més de 20 grams fins a 50 grams: 45 pessetes.

Més de 50 grams fins a 100 grams: 75 pessetes.

Més de 100 grams fins a 200 grams: 125 pessetes.

Més de 200 grams fins a 350 grams: 225 pessetes.

Més de 350 grams fins a 1.000 grams: 325 pessetes.

Més de 1.000 grams fins a 2.000 grams: 500 pessetes.

Dos. Cartes i targetes postals del servei internacional:

L'estructura per trams de pesos és la mateixa que la de les cartes del servei nacional.

La tarifa unitària resultant d'aplicar el coeficient 1,06 per a cada tram de pes inclou l'import relatiu al curs per via aèria, arrodonit a pessetes senceres múltiple de 5.

Tres. Serveis addicionals de certificat, avís de rebut i assegurança:

Servei nacional. Certificat: 150 pessetes; avís de rebut: 60 pessetes; assegurança: 125 pessetes per cada 5.000 declarades o fracció.

Servei internacional. Certificat: 175 pessetes; avís de rebut: 125 pessetes; assegurança: 300 pessetes per cada 10.000 declarades o fracció.

Quatre. Telegrames imposats per abonats des d'equips terminals de dades:

Taxa fixa 300 pessetes.

Taxa per cada paraula de 7 pessetes.

Cinc. Gir:

S'eleva fins al 0,60 per 100 la taxa proporcional de les diferents modalitats de gir que en les tarifes actuals estava fixada en el 0,50 per 100 sobre la quantitat girada. De la mateixa manera s'eleva fins al 0,30 per 100 la dels que estaven en el 0,25 per 100 sobre la quantitat girada.

Eurogir internacional, de curs per via electrònica:

a) Percepció fixa de 600 pessetes.

b) Taxa proporcional del 0,60 per 100 sobre la quantitat girada.

Sis. EMS/postal exprés nacional.

Les tarifes aplicables als enviaments provincials i interzonals sense contracte previ són les resultants de multiplicar les actuals pel coeficient 1,15 amb arrodoniment de les quanties a pessetes senceres múltiples de 5. Als enviaments zonals és aplicable la tarifa interzonal.

Set. Impresos i petits paquets.

L'estructura per trams de pesos és la mateixa que la de les cartes.

S'unifiquen les tarifes dels impresos i petits paquets del servei nacional següents: impresos en general urbans i interurbans; impresos de difusió del llibre, la música i la filatèlia, remesos per empreses editores, distribuïdores, llibreries, empreses fonogràfiques, videogràfiques, cases

filatèliques i centres d'educació a distància autoritzats, urbans i interurbans; publicorreu urbà i interurbà; petits paquets urbans i interurbans. La tarifa aplicable és la d'impresos interurbans actualitzada d'acord amb el que disposa el paràgraf primer, coeficient 1,06 arrodonit a pessetes enteres.

Vuit. Paquets nacionals.

Les tarifes aplicables a paquets postals i paquet blau són les resultants de multiplicar les actuals pel coeficient 1,15 amb arrodoniment de les quanties a pessetes enteres múltiples de 5.

Nou. Sobreports aeris.

Se suprimeixen els sobreports aeris nacionals i internacionals.

Deu. Bonificacions.

Es poden aplicar bonificacions de fins a un màxim del 60 per 100 en les tarifes als grans clients, sempre que aquestes cobreixin suficientment el cost dels serveis afectats i en funció del volum d'enviaments i de l'estalvi que representi per a l'entitat pública empresarial Correus i Telègrafs la composició de destinacions i la forma de lliurament de la correspondència esmentada en els llocs d'admissió, prèviament al transport i distribució dels enviaments.

Queda suprimit i sense efecte el sistema de tarifa reduït i les seves bonificacions aplicable als enviaments massius ordinaris de cartes generades per grans entitats.

CAPÍTOL III

Altres normes tributàries

SECCIÓ 1a NORMATIVA REGULADORA DEL CONTRABAN

Article 27. *Modificació de la Llei orgànica 12/1995, de 12 de desembre, de repressió del contraban.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 1998 es fa una nova redacció dels articles 11 i 12 de la Llei orgànica 12/1995, de 12 de desembre, de repressió del contraban, i s'hi incorpora un article 12 bis.

Primer. L'article 11 queda redactat de la manera següent:

«Article 11. *Tipificació de les infraccions.*

1. Incorren en infracció administrativa de contraban les persones físiques o jurídiques, i les entitats esmentades a l'article 33 de la Llei general tributària, de 28 de desembre de 1963, que portin a terme les conductes tipificades a l'apartat 1 de l'article 2 d'aquesta Llei quan el valor dels béns, mercaderies, gèneres o efectes objecte d'aquestes sigui inferior a 3.000.000 de pessetes i no hi concorrin les circumstàncies que preveu l'apartat 3 del dit article.

2. Les infraccions administratives de contraban es classifiquen en lleus, greus i molt greus, segons que el valor dels béns, mercaderies, gèneres o efectes objecte d'aquestes sigui:

Molt greus: superior a 2.250.000 pessetes o, si es tracta de labors del tabac, superior a 750.000 pessetes.

Greus: igual o superior a 750.000 pessetes i igual o inferior a 2.250.000 pessetes o, si es tracta de labors del tabac, igual o superior a 250.000 pessetes i igual o inferior a 750.000 pessetes.

Lleus: inferior a 750.000 pessetes o, si es tracta de labors del tabac, inferior a 250.000 pessetes.»

Segon. L'article 12 queda redactat de la manera següent:

«Article 12. *Sancions.*

1. Els responsables de les infraccions administratives de contraban són sancionats amb una multa pecuniària proporcional al valor dels béns, mercaderies, gèneres o efectes objecte d'aquestes, sense perjudici del que estableix l'apartat 2.

Les proporcions aplicables a cada classe d'infracció estan compreses entre els límits que s'indiquen a continuació:

Molt greus: el 250 i el 300 per 100, tots dos inclosos.

Greus: el 150 i el 250 per 100.

Lleus: el 100 i el 150 per 100, tots dos inclosos.

2. Els responsables de les infraccions administratives de contraban relatives a les labors del tabac són sancionats:

a) Amb una multa pecuniària proporcional al valor de les labors del tabac objecte d'aquestes.

Les proporcions aplicables a cada classe d'infracció estan compreses entre els límits que s'indiquen a continuació:

Molt greus: el 275 i el 300 per 100, tots dos inclosos.

Greus: el 225 i el 275 per 100.

Lleus: el 200 i el 225 per 100, tots dos inclosos.

L'import mínim de la multa és de 100.000 pessetes.

b) Amb el tancament dels establiments de què siguin titulars els infractors. El tancament pot ser temporal o, en el cas d'infraccions reiterades, definitiu.

Per a cada classe d'infracció el tancament temporal té una durada compresa entre els següents límits inferior i superior, respectivament:

Molt greus: nou mesos i un dia i dotze mesos.

Greus: tres mesos i un dia i nou mesos.

Lleus: quatre dies i tres mesos.»

Tercer. S'hi incorpora l'article 12 bis, que queda redactat de la manera següent:

«Article 12 bis. *Graduació de les sancions.*

1. Les sancions per infraccions administratives de contraban es graduen atenent en cada cas concret els criteris següents:

a) La reiteració. S'aprecia reiteració quan el subjecte infractor hagi estat sancionat per qualsevol infracció administrativa de contraban en una resolució administrativa ferma dins els cinc anys anteriors a la data de la comissió de la infracció.

b) La resistència, negativa o obstrucció a l'acció investigadora dels òrgans competents per al descobriment i persecució de les infraccions administratives de contraban, o dels òrgans competents per a la iniciació del procediment sancionador per aquestes infraccions.

c) La utilització de mitjans fraudulents en la comissió de la infracció o la comissió d'aquesta per mitjà d'una persona interposada. Es consideren principalment mitjans fraudulents a aquests efectes els següents: 1. l'existència d'anomalies substancials en la comptabilitat; 2. l'ús de factures, justificants i altres documents falsos o falsejats i 3. la utilització de mitjans, maneres o formes que indiquin una planificació del contraban.

d) La comissió de la infracció per mitjà o en benefici de persones, entitats o organitzacions de la naturalesa o activitat de les quals es pugui derivar una facilitat especial per a la comissió de la infracció.

e) La utilització per a la comissió de la infracció dels mecanismes establerts en la normativa duanera per a la simplificació de formalitats i procediments de despatx duaner.

f) La naturalesa dels béns, mercaderies, gèneres o efectes objecte del contraban.

2. Els criteris de graduació són aplicables simultàniament.

El criteri que estableix la lletra f) actua com a circumstància atenuant en la graduació de la sanció, aplicable quan els béns, mercaderies, gèneres o efectes objecte del contraban siguin de comerç lícit i no es tracti de gèneres prohibits, material de defensa o doble ús, béns integrants del patrimoni històric espanyol, espècimens de fauna i flora silvestres i les seves parts i productes d'espècies recollides en el Conveni de Washington, de 3 de març de 1973, i en el Reglament comunitari corresponent, o de labors del tabac.

3. S'ha de determinar per reglament l'aplicació de cadascun dels criteris de graduació.»

SECCIÓ 2a LLEI GENERAL TRIBUTÀRIA

Article 28. *Modificació de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària.*

S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària.

U. S'introdueixen els apartats 3 a 7 a l'article 105, que queden redactats de la manera següent:

«3. En els procediments de gestió, liquidació, comprovació, investigació i recaptació dels diferents tributs, les notificacions s'han de practicar per qualsevol mitjà que permeti tenir constància de la recepció, així com de la data, la identitat de qui rep la notificació i el contingut de l'acte notificat.

L'acreditació de la notificació efectuada s'ha d'incorporar a l'expedient.

4. La notificació s'ha de practicar en el domicili o lloc que a aquest efecte hagi assenyalat l'interessat o el seu representant. Quan això no sigui possible, en qualsevol lloc adequat amb aquesta finalitat, i per qualsevol mitjà d'acord amb el que disposa l'apartat anterior.

Quan la notificació es practiqui en el domicili de l'interessat o el seu representant, si aquest no és present en el moment que es lliura la notificació, se'n pot fer càrrec qualsevol persona que es trobi en el domicili i faci constar la seva identitat.

5. Quan l'interessat o el seu representant rebutgin la notificació, s'han de fer constar en l'expedient corresponent les circumstàncies de l'intent de notificació, i aquesta s'ha de considerar efectuada a tots els efectes legals.

6. Quan no sigui possible realitzar la notificació a l'interessat o al seu representant per causes no imputables a l'Administració tributària, i una vegada intentat dues vegades, s'ha de fer constar aquesta circumstància en l'expedient amb expressió de les circumstàncies dels intents de notificació. En aquests casos, s'ha de citar l'interessat o el seu representant per ser notificats per compareixença, per mitjà d'anuncis que s'han de publicar, per una sola vegada per a cada interessat, en el «Butlletí Oficial de l'Estat», o en els butlletins de les comunitats autònomes o de les províncies, segons l'Administració de la qual procedeixi l'acte a notificar i l'àmbit territorial de l'òrgan que el dicti.

Aquestes notificacions s'han de publicar així mateix en els llocs destinats a aquest efecte en les delegacions i administracions de la corresponent a l'últim domicili conegut. En la publicació en els butlle-

tins oficials al·ludits ha de constar la relació de notificacions pendents amb indicació del subjecte passiu, obligat tributari o representant, procediment que les motiva, òrgan responsable de la seva tramitació, i el lloc i termini en què el seu destinatari ha de comparèixer per ser notificat. En tot cas la compareixença s'ha de produir en el termini de deu dies, comptats des de l'endemà de la publicació de l'anunci en el corresponent butlletí oficial. Quan transcorregut aquest termini no s'hi hagi comparegut, la notificació s'entén produïda a tots els efectes legals des de l'endemà del venciment del termini assenyalat per comparèixer.

7. El Govern, mitjançant un real decret aprovat a proposta dels ministres d'Economia i Hisenda i de la Presidència, ha de determinar els supòsits en què les notificacions a què es refereix el paràgraf anterior s'han d'efectuar exclusivament a través del «Butlletí Oficial de l'Estat», sense perjudici de la seva publicació en els llocs destinats a aquest efecte en les delegacions i administracions abans expressades. En aquests supòsits, la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» s'ha de fer els dies 5 i 20 de cada mes o, si s'escau, el dia immediat hàbil posterior.»

Dos. S'afegeixen una lletra g) i un paràgraf a l'article 113.1, que queden redactats en els termes següents:

«g) La col·laboració amb el Tribunal de Comptes en l'exercici de les seves funcions de fiscalització de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

El que estableix l'últim incís del paràgraf quart de l'article 1.454 de la Llei d'enjudiciament civil únicament és aplicable en els supòsits que preveuen les lletres a) i f) d'aquest apartat.»

Tres. S'afegeix un nou apartat 5 a l'article 124, que queda redactat de la manera següent:

«5. Quan el subjecte passiu, obligat tributari o el seu representant refusi rebre la notificació o quan no sigui possible realitzar la notificació per causes alienes a la voluntat de l'Administració tributària, cal atènyer-se respectivament al que disposa l'article 105 apartats 5, 6 i 7 d'aquesta Llei.»

Quatre. S'afegeix un nou apartat 4 a l'article 126, que queda redactat de la manera següent:

«4. El règim de les notificacions en el procediment administratiu de recaptació és el que estableix l'article 105 d'aquesta Llei.»

Cinc. L'article 128 queda redactat de la manera següent:

«1. Per assegurar el cobrament del deute tributari, l'Administració tributària pot adoptar mesures cautelars de caràcter provisional quan hi hagi indicis racionals que, altrament, el cobrament es veurà frustrat o greument dificultat.

2. Les mesures han de ser proporcionades al dany que es pretengui evitar. En cap cas no es poden adoptar les que puguin produir un perjudici de difícil o impossible reparació.

La mesura cautelar pot consistir en alguna de les següents:

a) Retenció del pagament de devolucions tributàries o d'altres pagaments que hagi de fer la Hisenda pública, en la quantia estrictament necessària per assegurar el cobrament del deute.

La retenció cautelar total o parcial d'una devolució tributària s'ha de notificar a l'interessat juntament amb l'acord de devolució.

b) Embargament preventiu de béns o drets.

c) Qualsevol altra de legalment prevista.

L'embargament preventiu s'ha d'assegurar mitjançant la seva anotació en els registres públics corresponents o mitjançant el dipòsit dels béns mobles embargats.

3. Quan el deute tributari no estigui liquidat, però s'hagi meritat i hagi transcorregut el termini reglamentari per al pagament del tribut, per adoptar les mesures cautelars l'Administració tributària ha de requerir l'autorització del jutge d'instrucció del domicili del deutor.

4. Les mesures cautelars així adoptades s'han d'aixecar, tot i que no hagi estat pagat el deute tributari, si desapareixen les circumstàncies que van justificar la seva adopció o si, a sol·licitud de l'interessat, se n'acorda la substitució per una altra garantia que es consideri suficient.

Les mesures cautelars es poden convertir en definitives en el marc del procediment de constrenyiment. Altrament, s'han d'aixecar d'ofici, sense que es puguin prorrogar més enllà del termini de sis mesos des de la seva adopció.

5. Es pot acordar l'embargament preventiu de diners i mercaderies en una quantia suficient per assegurar el pagament del deute tributari que correspongui exigir per activitats lucratives exercides sense establiment i que no hagin estat declarades.

Així mateix, es poden intervenir els ingressos dels espectacles públics que no hagin estat prèviament declarats a l'Administració tributària.»

Sis. S'afegeix a l'article 140 un segon paràgraf del tenor següent:

«2. Els funcionaris que ocupin llocs de treball en òrgans d'inspecció són considerats agents de l'autoritat quan portin a terme les funcions inspectores que els corresponguin. Les autoritats públiques han de prestar la protecció i l'auxili necessaris per a l'exercici de la funció inspectora.»

SECCIÓ 3a PLANS I FONDS DE PENSIONS

Article 29. *Elevació al límit financer d'aportació als plans i fons de pensions.*

Es fa una nova redacció de l'apartat 3 de l'article 5 de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de regulació dels plans i fons de pensions, que queda redactat en els termes següents:

«3) Les aportacions anuals màximes als plans de pensions que regula aquesta llei, amb inclusió, si s'escau, de les que els promotors dels plans imputen als participants, no poden excedir en cap cas la quantitat d'1.100.000 pessetes, sense perjudici que s'estableixin per reglament quanties superiors per a aquells participants, als quals, per la seva edat, resulti insuficient.

El límit màxim que estableix el paràgraf anterior s'ha d'aplicar individualment a cada participant integrat en la unitat familiar.»

Article 30. *Evitació de la doble imposició en el cas d'aportacions a plans i fons de pensions.*

S'afegeix una nova lletra c) a l'article 27 de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de regulació dels plans i fons de pensions, que queda redactada en els termes següents:

«c) Els participants en plans i fons de pensions poden sol·licitar, en els terminis i condicions que s'estableixin per reglament, que les quantitats aportades al pla de pensions, amb inclusió de les contribucions del promotor que els hagin estat imputades, les quals, perquè excedeixen qualsevol dels límits que estableix l'article 71.1 de la Llei 18/1991, de 6 de juny, no hagin pogut ser objecte de reducció en la

base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques, ho siguin, dins els límits que fixa l'article 71 esmentat, en els cinc exercicis següents.»

Article 31. *Règim transitori d'acomodació dels compromisos per pensions.*

U. L'últim paràgraf de l'apartat 1 de la disposició transitòria quinzena de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, queda redactat en els termes següents:

«La formalització dels plans de pensions esmentats s'ha d'efectuar abans del dia 10 de maig de 1999.»

Dos. Es fa una nova redacció de l'apartat 1 de la disposició transitòria setzena de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, que queda redactat en els termes següents:

«1. Les contribucions corresponents a serveis passats, realitzades per promotors de plans de pensions per donar compliment al que estableixen les disposicions transitòries catorzena i quinzena d'aquesta Llei, poden ser objecte de deducció en l'impost personal del promotor d'acord amb els criteris següents:

1) Les quantitats deduïdes en cada exercici no poden superar el 10 per 100 del total de les contribucions a plans de pensions necessàries per donar compliment al que estableixen les disposicions transitòries catorzena i quinzena d'aquesta Llei.

2) En cap cas no poden ser objecte de deducció imports que no hagin estat traspassats amb anterioritat, efectivament, a un pla de pensions.

3) No poden ser objecte de deducció les contribucions a plans de pensions realitzades amb càrrec a fons interns per compromisos de pensions la dotació dels quals hagi resultat, al seu moment, fiscalment deduïble.

Si el fons intern per compromisos de pensions ha estat dotat amb caràcter parcialment deduïble en l'impost personal de l'empresari, la deducció fiscal de les contribucions a plans de pensions, realitzades a l'empara d'aquest règim transitori, és proporcional a les dotacions no deduïbles.

Les contribucions a plans de pensions a què es refereixen els paràgrafs anteriors no s'han d'integrar en la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques corresponent als participants, sense perjudici de la tributació futura de les prestacions dels plans de pensions en els termes que prevegi la normativa vigent.»

SECCIÓ 4a COORDINACIÓ DE LA GESTIÓ TRIBUTÀRIA

Article 32. *Modificació de la Llei 14/1996, de 31 de desembre, de cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes i de mesures fiscals complementàries.*

A partir de l'1 de gener de 1998 els articles 33 i 34 de la Llei 14/1996, de 30 de desembre, de cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes i de mesures fiscals complementàries, queden redactats de la manera següent:

«Article 33. Comissió Mixta de Coordinació de la Gestió Tributària.

1. En el si de l'estructura central de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, es crea una comissió mixta de coordinació de la gestió tributària, amb les funcions següents:

a) Realitzar els estudis que siguin procedents per a una articulació estructural i funcional adequada del règim autonòmic amb el marc fiscal estatal i elaborar criteris generals d'harmonització de les polítiques normatives de l'Estat, de les comunitats autònomes i ciutats autònomes en matèria de l'impost sobre la renda de les persones físiques i dels altres tributs cedits i de les relatives a la seva gestió.

b) Analitzar i informar els avantprojectes de llei que modifiquin la regulació de l'impost sobre la renda de les persones físiques i dels altres tributs cedits. A aquests efectes, l'Administració General de l'Estat i les autonòmiques s'han de comunicar mútuament, per mitjà de la Secretaria Tècnica Permanent de la Comissió, i amb l'antelació suficient, els avantprojectes esmentats.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, s'han de sotmetre immediatament després de la seva aprovació a l'informe de la Comissió Mixta els decrets llei o projectes de llei, i sense perjudici de la seva remissió a les Corts Generals o a les assemblees legislatives de les comunitats autònomes per a la seva tramitació, en els casos següents:

1r Quan les modificacions legislatives es realitzin mitjançant un reial decret llei;

2n Quan el projecte de llei modifiqui en tot o en part l'avantprojecte sotmès a anàlisi o l'informe de la Comissió Mixta, i

3r En general, quan per qualsevol raó l'avantprojecte se sotmeti a l'aprovació del Govern estatal o del Consell de Govern autonòmic sense temps suficient per complir el que preceptua el paràgraf anterior.

c) Dissenyar la política general de gestió de l'impost sobre la renda de les persones físiques i establir directrius per a la seva aplicació.

d) Establir criteris uniformes d'actuació, així com per a la coordinació gestora i intercanvi d'informació entre les comunitats autònomes i ciutats autònomes i entre aquestes i la Hisenda de l'Estat i, en general, vetllar per l'aplicació de les normes sobre coordinació que conté el títol I d'aquesta llei.

e) Coordinar els criteris de valoració a efectes tributaris.

f) Emetre els informes que li sol·liciti el Consell de Política Fiscal i Financera de les comunitats autònomes, el Ministeri d'Economia, les conselleries d'Economia i Hisenda de les comunitats autònomes o les ciutats autònomes.

g) Avaluat els resultats de la gestió dels tributs cedits i de l'actuació dels consells territorials de Direcció per a la Gestió Tributària.

h) Realitzar els estudis, anàlisi, informes o qualsevol altre tipus d'actuació que es consideri necessària en matèria de regulació o aplicació dels tributs cedits a les comunitats autònomes.

i) Evacuar els informes que li sol·liciti la Junta Arbitral de resolució de conflictes en matèria de tributs de l'Estat cedits a les comunitats autònomes.

2. La Comissió Mixta de Coordinació de la Gestió Tributària depèn directament del president de l'Agència Estatal d'Administració Tributària i està integrada per sis representants de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, dos dels altres centres dependents de la Secretaria d'Estat d'Hisenda i un representant de cadascuna de les comunitats autònomes de règim comú i de les ciutats autònomes de Ceuta i Melilla.

3. El seu funcionament pot ser en Ple o a través d'una o diverses comissions de treball, temporals o permanents, que, en tot cas, han de tenir una com-

posició paritària entre les representacions de la Hisenda de l'Estat i de les comunitats i ciutats autònomes. Els representants de l'Administració tributària de l'Estat són designats pel president de l'Agència, i els de les comunitats autònomes pels representants d'aquestes a la Comissió Mixta. La creació o supressió de les comissions de treball, la determinació de les seves comeses, competències i règim de funcionament, l'ha d'acordar la Comissió Mixta d'acord amb les seves normes de règim interior.

4. La Comissió Mixta ha de disposar d'una secretaria tècnica permanent, ocupada per un funcionari de l'Agència Estatal d'Administració Tributària amb categoria de subdirector general, que ha d'exercir les funcions següents:

a) Assistir, amb veu i sense vot, a totes les reunions de la Comissió Mixta i de les comissions de treball, i fer respecte d'aquestes les funcions de Secretari.

b) Realitzar els estudis, informes o treballs que li encarregui la Comissió Mixta o el seu president.

c) Impulsar els treballs de la Comissió i donar-hi suport, i elaborar una memòria anual dels treballs d'aquesta.

d) Actuar d'òrgan permanent de relació entre l'Administració tributària de l'Estat, les comunitats autònomes i els consells territorials de Direcció per a la Gestió Tributària, que han d'informar la Secretaria de les reunions que s'han dut a terme i dels acords adoptats en el seu si.

5. El Ple de la Comissió Mixta s'ha de reunir almenys una vegada al semestre, així com quan el convoqui el seu president o ho sol·licitin els representants de, com a mínim, tres comunitats autònomes, sense que es pugui fer més d'una reunió dins d'un mateix mes.

6. Per a l'adopció dels acords, la representació de l'Estat a la Comissió Mixta ha de tenir el mateix nombre de vots que el de les comunitats i ciutats autònomes, és a dir, un total de disset. No obstant això, l'aprovació de directrius i criteris d'actuació en matèries de regulació o gestió dels tributs cedits la competència dels quals estigui atribuïda a les comunitats i ciutats autònomes, requereix addicionalment l'aprovació majoritària dels representants de les comunitats afectades per aquestes.

Article 34. *Consells territorials de Direcció per a la Gestió Tributària.*

1. Es creen els consells territorials de Direcció per a la Gestió Tributària que han d'exercir en l'àmbit de la respectiva comunitat autònoma les funcions de coordinació informativa entre les administracions estatal i autonòmica en relació amb l'aplicació dels tributs cedits diferents de l'impost sobre la renda de les persones físiques i d'acord amb les directrius emanades de la Comissió Mixta de Coordinació de la Gestió Tributària.

En els àmbits territorials on es produeixi la cessió parcial de l'impost sobre la renda de les persones físiques en els termes que preveu el títol I d'aquesta llei, els consells territorials de Direcció per a la Gestió Tributària han d'exercir amb relació a aquest impost, a més, les funcions següents dins les competències dels òrgans territorials de l'Agència Estatal d'Administració Tributària i d'acord amb les directrius de la Comissió Mixta de Coordinació de la Gestió Tributària:

a) La direcció de la gestió del dit impost.

b) L'anàlisi i valoració dels resultats de la seva aplicació.

c) L'estudi de les propostes i l'adopció de les decisions que contribueixin a la millora de la seva gestió.

d) La formulació a la Direcció de l'Agència Estatal d'Administració Tributària de propostes orientades a la millora de l'adequació a la gestió dels mitjans disponibles.

2. Els consells es componen de tres representants de l'Agència Estatal d'Administració Tributària i dos de la respectiva comunitat autònoma.

Un dels representants de l'Agència Estatal d'Administració Tributària és el delegat especial d'aquesta, que presideix el Consell Territorial. Els consells territorials de les ciutats autònomes de Ceuta i Melilla són presidits pel delegat de l'Agència en aquestes ciutats.

Per raó dels assumptes a tractar poden ser convocades a les reunions altres persones, amb veu però sense vot.

3. El funcionament dels consells s'ha d'ajustar a les normes següents:

a) S'han de reunir, almenys, una vegada cada trimestre, a sol·licitud de qualsevol de les dues parts representades.

b) Els acords s'han d'adoptar per majoria. No obstant això, es requereix un acord entre les dues administracions per tal d'adoptar, d'acord amb les directrius de la Comissió Mixta de Coordinació de la Gestió Tributària, les decisions següents en relació amb l'impost sobre la renda de les persones físiques:

1. La incorporació als programes anuals de control en via de gestió d'aspectes o paràmetres que es derivin de la cessió parcial del tribut.

2. La incorporació al pla nacional d'inspecció dels programes particularitzats que es puguin derivar de la cessió parcial de l'impost.

3. L'adequació de les campanyes de publicitat i d'informació i assistència al contribuent a les característiques singulars de l'aplicació de l'impost en cada comunitat autònoma.

4. L'adequació de les campanyes d'informació al ciutadà sobre el resultat de la gestió en l'àmbit respectiu.

5. L'adaptació dels criteris generals sobre ajornaments a l'àmbit de la respectiva comunitat autònoma.

6. Qualsevol altra que es consideri pertinent.»

SECCIÓ 5a RÈGIM D'INCENTIUS FISCALS A LA PARTICIPACIÓ PRIVADA EN ACTIVITATS D'INTERÈS GENERAL

Article 33.

Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 1998, es modifiquen l'apartat 3 de l'article 42 i l'apartat 1 de l'article 50 de la Llei 30/1994, de 24 de novembre, de fundacions i d'incentius fiscals a la participació privada en activitats d'interès general, que queden redactats de la manera següent:

U. Article 42, apartat 3.

«3. Tampoc es consideren entitats sense fins lucratiu, a l'efecte d'aquest títol, aquelles en les quals associats i fundadors i els seus cònjuges o parents fins al quart grau inclusivament, siguin els destinataris principals de les activitats que realitzin les entitats o gaudeixin de condicions especials per beneficiar-se dels seus serveis.

El que disposa aquest apartat no s'aplica a les entitats sense fins lucratiu que realitzin les activitats d'assistència social o esportives a què es refereix l'article 20, apartat u, en els números 8è i 13è, respectivament, de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.»

Dos. Article 50, apartat 1.

«1. Constitueix la base imposable de les entitats a què es refereix aquest capítol, la suma algebraica dels rendiments nets positius o, si s'escau, negatius, obtinguts en l'exercici d'una explotació econòmica, diferent de les que preveu l'article 48.2, dels rendiments procedents dels béns i drets que integren el patrimoni de l'entitat i dels increments o disminucions patrimonials sotmesos a gravamen.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, no es computa per a la determinació de la base imposable el 30 per 100 dels interessos, explícits o implícits, derivats de la cessió a tercers de capitals propis de l'entitat i el 100 per 100 dels rendiments derivats de l'arrendament dels béns immobles que constitueixin el seu patrimoni.

Per gaudir d'aquesta reducció en la base imposable és necessari en tot cas que els rendiments es destinin en el termini d'un any a partir de la seva obtenció a la realització dels fins que preveu l'article 42.1.a) d'aquesta Llei.»

TÍTOL II

De l'ordre social

CAPÍTOL I

Procediments de la Seguretat Social

Article 34. *Reclamacions de deutes per la Seguretat Social.*

El número 1 lletres a), e) i f), així com el número 2 de l'article 30, i el número 1, lletra c), de l'article 31 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, queden redactats de la manera següent:

U. Es modifica l'article 30, número 1, lletra a), que queda redactat de la manera següent:

«Falta total de cotització per l'obligat al pagament respecte als treballadors donats d'alta, es presentin o no els documents de cotització dins el termini reglamentari. Quan la Inspecció de Treball i Seguretat Social comprovi la falta total de cotització sense presentació de documents de cotització, ho ha de comunicar a la Tresoreria General de la Seguretat Social amb la proposta de liquidació que sigui procedent.»

Dos. Es modifica l'article 30, número 1, lletra e), que queda redactat de la manera següent:

«Per derivació de responsabilitat en el pagament de quotes deguda a qualsevol títol, quan de les dades que consten a la Tresoreria General de la Seguretat Social es pugui determinar el subjecte responsable, la quantia del deute i els treballadors afectats.»

Tres. S'afegeix a l'article 30, número 1, la lletra f), que queda redactada de la manera següent:

«Tots els deutes per quotes la liquidació de les quals no correspongui a la Inspecció de Treball i Seguretat Social.»

Quatre. Es modifica l'article 30.2, que queda redactat de la manera següent:

«2. Els imports que figurin en les reclamacions de deutes per quotes, impugnades o no, s'han de fer efectius dins els terminis següents:

a) Les notificades entre els dies 1 i 15 de cada mes,

des de la data de la notificació fins al dia 5 del mes següent o l'immediatament hàbil posterior.

b) Les notificacions donades entre els dies 16 i últim de cada mes, des de la data de notificació fins al dia 20 del mes següent o l'immediatament hàbil posterior.

En cas d'impagament en els terminis assenyalats, s'incideix automàticament en la situació de constrenyiment, excepte si es tracta de deutes concrets per l'Estat, les comunitats autònomes i les corporacions locals i altres entitats de dret públic o empreses dependents d'aquestes, que realitzen prestacions públiques.»

Cinc. Es modifica l'article 31.1, que queda redactat de la manera següent:

«1. És procedent l'extensió d'actes de liquidació en els deutes per quotes originades per:

a) Falta d'afiliació o d'alta de treballadors en qualsevol dels règims del sistema de la Seguretat Social.

b) Diferències de cotització per treballadors donats d'alta, quan les diferències no resultin directament dels documents de cotització presentats dins o fora del termini reglamentari.

c) Per derivació de la responsabilitat del subjecte obligat al pagament, sigui quina sigui la causa i el règim de la Seguretat Social aplicable. En els supòsits de responsabilitat solidària, la Inspecció pot estendre acta a tots els subjectes responsables o a algun d'aquests.

En aquests casos, la Inspecció de Treball i Seguretat Social pot formular requeriment als subjectes obligats al pagament de quotes degudes per qualsevol causa, amb assenyalament del termini per justificar-ne l'ingrés, i ha de procedir a estendre una acta de liquidació si s'incompleix el requeriment.

Les actes de liquidació de quotes les ha d'estendre la Inspecció de Treball i Seguretat Social, i s'han de notificar en tots els casos a través dels òrgans de la Inspecció de Treball i Seguretat Social que, així mateix, han de notificar les actes d'infracció practicades pels mateixos fets, en la forma que s'estableixi per reglament.»

Sis. Se suprimeixen l'apartat segon del número 3 de l'article 33 del text refós de la Llei de Seguretat Social, aprovat pel Decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, sobre procediment de constrenyiment i títol executiu, i la disposició addicional vint-i-cinquena del text refós de la Llei de Seguretat Social, aprovat pel Decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, sobre aplicació gradual en l'expedició d'actes de liquidació i del document únic d'actes d'infracció i de liquidació.

Article 35. Subministrament d'informació a les entitats gestores de les prestacions econòmiques de la Seguretat Social.

Es modifica l'apartat dos de l'article 31 de la Llei 42/1994, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i d'ordre social, que queda redactat en els termes següents:

«Dos. Els registres civils, que depenen de la Direcció General de Registres i del Notariat del Ministeri de Justícia, en col·laboració amb els corresponents del Ministeri d'Economia i Hisenda, han de facilitar a les entitats gestores de la Seguretat Social, responsables de la gestió de les prestacions econòmiques, i dins el termini de tres mesos, a partir de la data en què apareguin els fets respectius, les dades personals informatitzades de totes les defuncions, així com dels matrimonis de les persones viudes.

Les dades que es facilitin han d'identificar, en tot cas, nom i cognoms, document nacional d'identitat i domicili.»

Article 36. Transaccions sobre drets de la Seguretat Social.

S'afegeix un tercer paràgraf a l'article 24 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, amb la redacció següent:

«El caràcter privilegiat dels crèdits de la Seguretat Social, en els termes que estableix l'article 22 d'aquesta Llei, atorga a la Tresoreria General de la Seguretat Social el dret d'abstenció en els procediments concursals. Tanmateix, la Tresoreria General pot subscriure, si s'escau, acords o convenis concertats en el curs dels processos concursals, per al qual requereix únicament l'autorització de l'òrgan competent de l'esmentada Tresoreria General.»

Article 37. Reintegrant de prestacions indegudes.

S'afegeix un apartat 3 a l'article 45 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, amb el contingut següent:

«3. L'obligació de reintegrant de l'import de les prestacions percebudes indegudament prescriu al cap de cinc anys, comptats a partir de la data del seu cobrament, o des que va ser possible exercir l'acció per exigir-ne la devolució, amb independència de la causa que va originar la percepció indeguda, inclosos els supòsits de revisió de les prestacions per error imputable a l'entitat gestora.»

Article 38. Compensació de deutes amb la Seguretat Social.

El procediment de compensació de deutes del sector públic, establert a l'empara de l'autorització concedida per l'article 76 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, pot ser aplicat, en les mateixes condicions, respecte als imports deguts a la Seguretat Social per les empreses privades que reben subvencions o qualsevol altra classe d'ajudes públiques.

Article 39. Extinció del dret al subsidi.

S'afegeix un segon paràgraf a l'apartat 1 de l'article 131 bis del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, amb el contingut següent:

«Sense perjudici de les competències que corresponguin als serveis públics de salut, els metges adscrits a l'Institut Nacional de la Seguretat Social poden expedir la corresponent alta mèdica en el procés d'incapacitat temporal, als únics efectes de les prestacions econòmiques de la Seguretat Social i en els termes que s'estableixin per reglament.»

CAPÍTOL II

Acció protectora del sistema de la Seguretat Social

SECCIÓ 1a PROTECCIÓ PER DESOCUPACIÓ

Article 40. Objecte de la protecció per desocupació.

S'afegeix un nou paràgraf a l'apartat 3 de l'article 203 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social,

aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, amb la redacció següent:

«A aquest efecte, s'entén per reducció temporal de la jornada ordinària aquella que s'autoritzi per un període de regulació d'ocupació, sense que hi estiguin compreses les reduccions de jornades definitives o que s'estenguin a tot el període que resta de la vigència del contracte de treball.»

Article 41. Beneficiaris del subsidi per desocupació.

Es modifica la lletra d) de l'article 215.1.1 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, que queda redactada en els termes següents:

«d) Haver estat alliberat de presó i no tenir dret a la prestació per desocupació, sempre que la privació de llibertat hagi estat per un temps superior a sis mesos. S'entenen compresos en aquesta situació els menors alliberats d'un centre d'internament en el qual hagin estat ingressats com a conseqüència de la comissió de fets tipificats com a delictes, sempre que, a més d'haver estat privat de llibertat pel temps abans indicat, en el moment de l'alliberament tinguin més de setze anys.»

Article 42. Represa de la prestació o subsidi per desocupació.

S'afegeix un apartat 3 a l'article 212 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, amb el contingut següent:

«3. La prestació o el subsidi per desocupació es repren:

a) D'ofici per l'entitat gestora, en els supòsits recollits a la lletra a) de l'apartat 1, sempre que el període de dret no estigui exhaurit i que el treballador figure inscrit com a demandant d'ocupació.

b) Prèvia sol·licitud de l'interessat, en els supòsits de les lletres b), c) i d) de l'apartat 1, sempre que s'acrediti que ha finalitzat la causa de suspensió, que, si s'escau, aquesta causa constitueix situació legal de desocupació, o que, si s'escau, es mantenen els requisits de carència de rendes o existència de responsabilitats familiars.

El dret a la represa neix a partir de la finalització de la causa de suspensió sempre que se sol·liciti dins el termini dels quinze dies següents, i la sol·licitud implica la inscripció com a demandant d'ocupació si no s'ha efectuat prèviament.

Si es presenta la sol·licitud transcorregut el termini esmentat es produeixen els efectes que preveuen l'apartat 2 de l'article 209 i la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 219.»

Article 43. Protecció per desocupació durant la tramitació de recursos contra sentències que declari la improcedència de l'acomiadament.

S'afegeix un apartat 3 a l'article 208 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«3. En el supòsit que preveu l'apartat 1, lletra b) de l'article 111 del text refós de la Llei de procediment laboral, durant la tramitació del recurs contra la sentència que declari la improcedència de l'acomiadament el treballador es considera en situació legal de desocupació involuntària, amb dret a percebre les prestacions per desocupació, sempre que es compleixin els requisits que exigeix aquest títol, per la durada

que li correspongui de conformitat amb el que preveuen els articles 210 o 216.2 d'aquesta Llei, en funció dels períodes d'ocupació cotitzada acreditats.»

SECCIÓ 2a ALTRES NORMES PROTECTORES

Article 44. Assistència a estrangers.

El primer paràgraf del número 1 de l'article 7 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, queda redactat de la manera següent:

«1. Estan compresos en el sistema de la Seguretat Social, a l'efecte de les prestacions de modalitat contributiva, sigui quin sigui el seu sexe, estat civil i professió, els espanyols que resideixin a Espanya i els estrangers que resideixin o estiguin legalment a Espanya, sempre que, en els dos supòsits, exerceixin la seva activitat en el territori nacional i estiguin inclosos en algun dels apartats següents:...»

Article 45. Extinció del dret al subsidi.

Es modifica l'apartat 3 de l'article 131 bis del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, que queda redactat en els termes següents:

«Sense perjudici del que disposen els números anteriors, quan l'extinció es produeixi pel transcurs del termini màxim que fixa l'apartat a) del número 1 de l'article 128 o per alta mèdica amb declaració d'incapacitat permanent, els efectes de la situació d'incapacitat temporal es prorroguen fins al moment de la qualificació d'incapacitat permanent, data en què s'inicien les prestacions econòmiques d'aquesta, llevat que siguin superiors a les que percebia el treballador, cas en què aquelles es retrotrauen al moment en què s'hagi exhaurit la incapacitat temporal.

En els supòsits a què es refereix el segon paràgraf de l'apartat precedent, els efectes de la situació d'incapacitat temporal es prorroguen fins al moment de la qualificació de la incapacitat permanent, data en què s'inicien les prestacions econòmiques d'aquesta.»

Article 46. Modificació de la pensió d'orfandat.

L'apartat 2 de l'article 175 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, queda redactat en els termes següents:

«2. En els casos en què el fill del causant no efectuï una feina lucrativa per compte d'altri o pel seu compte, o si tot i fer-la, els ingressos que n'obté en còmput anual són inferiors al 75 per 100 del salari mínim interprofessional que es fixi en cada moment, també en còmput anual, pot ser beneficiari de la pensió d'orfandat sempre que, a la data de mort del causant, tingui menys de 21 anys d'edat, o de 23 anys si no sobrevisca cap dels pares.»

Article 47. Desocupació, incapacitat temporal i maternitat.

Es modifica l'article 222.2 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, quedant redactat en els termes següents:

«Si el treballador percep la prestació per desocupació total i passa a la situació d'incapacitat temporal ha de percebre la prestació per aquesta contin-

gència en una quantia igual a la prestació per desocupació. Quan el treballador estigui percebent la prestació per desocupació total i passi a la situació de maternitat, ha de percebre la prestació per maternitat en la quantia que li correspongui.

El període de percepció de la prestació per desocupació no s'amplia per la circumstància que el treballador passi a la situació d'incapacitat temporal o maternitat. Durant aquesta situació, l'entitat gestora de les prestacions per desocupació continua satisfent les cotitzacions a la Seguretat Social de conformitat amb el que preveu el paràgraf b) de l'apartat 1 de l'article 206.»

CAPÍTOL III

Ajudes als afectats per delictes de terrorisme

Article 48. *Nova redacció de l'article 94 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.*

U. El primer paràgraf del punt 10. a) de l'article 94 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, queda redactat en els termes següents:

«En els habitatges habituals de les persones físiques, han de ser objecte de rescabament els danys soferts en l'estructura, instal·lacions i mobiliari que sigui necessari reposar perquè aquells recuperin les seves condicions anteriors d'habitabilitat, excloent-ne els elements de caràcter sumptuari.»

Dos. El primer paràgraf del punt 10 c) de l'article 94 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, queda redactat en els termes següents:

«S'han de rescabalar els danys causats en vehicles particulars, així com els soferts pels destinats al transport terrestre de persones o mercaderies, llevat dels de titularitat pública.»

Tres. S'afegeix un nou paràgraf d) al punt 10 de l'article 94 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, amb la redacció següent:

«d) L'Administració General de l'Estat pot contribuir a sufragar les despeses que originin l'allotjament provisional de les persones que, com a conseqüència d'un atemptat terrorista, hagin d'abandonar temporalment el seu habitatge i mentre s'efectuen les obres de reparació. A aquest efecte, pot subscriure convenis o acords amb altres administracions públiques o amb organitzacions especialitzades en l'auxili o assistència a damnificats en situacions de sinistre o catàstrofe.»

Quatre. S'afegeix un nou apartat 12 a l'article 94 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, amb la redacció següent:

«12. Sense perjudici dels rescabaments i ajudes que preveuen els números anteriors, el ministre d'Interior pot concedir, excepcionalment, ajudes extraordinàries per paliar situacions de necessitat personal o familiar de les víctimes, no cobertes o cobertes de manera notòriament insuficient per les ajudes ordinàries.»

Cinc. S'afegeix un nou apartat 13 a l'article 94 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, amb la redacció següent:

«13. El Ministeri de l'Interior pot anticipar fins a 3.000.000 de pessetes, a càrrec de la percepció de l'ajuda definitiva, en els casos en els quals per la gravetat de les mutilacions corporals sofertes a causa de l'atemptat, sigui raonable presumir una posterior declaració d'incapacitat laboral permanent total, absoluta, o una gran invalidesa de la víctima.»

CAPÍTOL IV

Pensions públiques

Article 49. *Modificació del règim especial de la Seguretat Social de les Forces Armades.*

U. Es modifiquen els articles 22 i 23 de la Llei 28/1975, de 27 de juny, sobre Seguretat Social de les Forces Armades, que queden redactats de la manera següent:

«Article 22.

1. El personal militar, de carrera o d'ocupació, i els funcionaris civils inclosos en el camp d'aplicació del règim especial de la Seguretat Social de les Forces Armades que, com a conseqüència de malaltia o accident, passin a retir o jubilació per inutilitat o incapacitat permanents, té dret a pensió complementària d'inutilitat per al servei si la malaltia o lesió que va motivar el retir o jubilació l'impossibilita de forma absoluta i permanent per a qualsevol feina, ofici o professió, sempre que es doni alguna de les circumstàncies que preveu el número 6 d'aquest article.

2. A més, causa la prestació de gran invalidesa qui, amb dret a la pensió complementària d'inutilitat per al servei, acreditat que la lesió o malaltia que va originar el retir per incapacitat li produeix pèrdues anatòmiques o funcionals que requereixen l'assistència d'una altra persona per a la realització dels actes més essencials de la vida diària, com ara vestir-se, desplaçar-se, menjar o anàlegs.

3. Correspon als tribunals mèdics militars o òrgans mèdics civils competents, segons sigui procedent, la qualificació del grau inicial d'incapacitat i a l'Institut Social de les Forces Armades (ISFAS) el reconeixement i pagament de la pensió d'inutilitat per al servei i de la prestació de gran invalidesa.

4. El personal retirat o jubilat per inutilitat o incapacitat permanents que, en el moment del retir o jubilació, no assoleixi el grau d'incapacitat absoluta i permanent requerit per accedir a la pensió d'inutilitat per al servei o, tot i tenir-lo, no pateixi les pèrdues anatòmiques o funcionals que originen la gran invalidesa, pot sol·licitar i, si és procedent, obtenir dels tribunals mèdics militars la revisió del seu grau d'incapacitat, una vegada transcorregut el termini de tres anys comptats a partir de la data de la declaració de retir o jubilació, sempre que no hagi assolit l'edat fixada amb caràcter general per al retir o jubilació forçosa.

5. El dret a la pensió d'inutilitat per al servei i, si s'escau, a la prestació de gran invalidesa es pot exercir en qualsevol moment posterior al reconeixement de la pensió de retir o jubilació per inutilitat o incapacitat permanents, tenint en compte:

a) Si la sol·licitud s'efectua dins el termini de cinc anys comptats a partir de la data de retir o jubilació i el grau d'incapacitat permanent i absoluta va quedar acreditat llavors, els efectes econòmics es retrotrauen al primer dia del mes següent a aquesta data.

b) En els altres casos, els efectes econòmics inicials de la pensió d'inutilitat i de la prestació de gran invalidesa es produeixen des del primer dia del

mes següent al de la presentació de l'oportuna petició degudament documentada.

6. Només pot causar pensió d'inutilitat per al servei i, si s'escau, la prestació de gran invalidesa qui, en el moment de la declaració del retir o jubilació per incapacitat permanent, estigui:

a) En la situació administrativa de servei actiu, disponible o serveis especials, sempre que aquests últims estiguin d'alta en l'ISFAS i al corrent en el pagament de la cotització.

b) En la situació administrativa de reserva, sempre que s'ocupi una destinació assignada pel ministre de Defensa o de l'Interior, segons sigui procedent, d'acord amb les previsions de la Llei 17/1989, de 19 de juliol, reguladora del règim del personal militar professional, o 28/1994, de 18 d'octubre, per la qual es preveu el règim del personal del cos de la guàrdia civil.

7. La pensió d'inutilitat per al servei es regeix pels preceptes que conté aquesta Llei i supletòriament per la legislació de classes passives.

8. Les prestacions recuperadores, si s'escau, a què es refereix l'article 13,1,3) d'aquesta Llei són les que es determinen per reglament.

Article 23.

1. La pensió d'inutilitat per al servei és la diferència entre la pensió de retir o jubilació per inutilitat o incapacitat permanents en el règim de classes passives, computada al cap d'un any i en la seva quantia inicial, i el 100 per 100 de l'haver regulador anual que hagi servit de base per calcular la pensió indicada, encara que aquesta s'hagi determinat pel 200 per 100 de l'haver regulador per tenir la causa en un acte de servei. La quantia mínima de la pensió és del 7 per 100 de l'haver regulador al 100 per 100, sense perjudici del que estableixen els números 4 i 5 d'aquest article.

La pensió s'ha d'abonar per mesos vençuts i en dotze mensualitats.

2. La quantia de la prestació de gran invalidesa, destinada a remunerar la persona que atengui el gran invàlid, és igual al 50 per 100 de la pensió de retir o jubilació de classes passives, computada al cap d'un any i en la quantia inicial, amb el límit del 50 per 100 de l'import màxim establert per a les pensions públiques en la data d'arrencada d'aquella.

La prestació també s'abona per mesos vençuts i en dotze mensualitats.

A petició de l'interessat o del seu representant degudament autoritzat, es pot concedir la substitució per l'allotjament i cura de l'individu, a càrrec i per compte de l'ISFAS, en règim d'internat en un centre assistencial referit adequat, sempre que aquestes despeses no representin per a l'Institut un increment superior al 10 per 100 de la prestació total.

3. Les pensions d'inutilitat per al servei i les prestacions de gran invalidesa no poden ser objecte de revaloració, llevat que les lleis de pressupostos generals determinin una altra cosa de manera expressa.

4. La pensió d'inutilitat per al servei té la consideració, a tots els efectes, de pensió pública i li són aplicables les normes sobre limitacions de les pensions públiques.

La prestació de gran invalidesa encara que, si s'escau, s'aboni conjuntament amb aquella no té la consideració de pensió pública.

5. Si la pensió de retir o jubilació de classes passives més la d'inutilitat per al servei superen el límit que amb caràcter anual fixa la legislació sobre pensions públiques, l'ISFAS ha de minorar o no abonar,

segons sigui procedent, la pensió reconeguda, i ha de deixar en suspens la seva meritació fins que la pensió d'inutilitat no estigui afectada per aquest límit.»

Dos. La regulació que conté el número u precedent s'aplica si els fets causants s'han produït des de l'1 de gener de 1998.

Tres. El personal militar que pertany a l'extingit cos de mutilats de guerra per la pàtria que hagi passat a retirat o a la situació de segona reserva d'oficials generals, en aplicació de la disposició final sisena de la Llei 17/1989, continua exclòs de l'acció protectora de la pensió d'inutilitat per al servei i de la prestació de gran invalidesa que regula aquesta Llei.

TÍTOL III

Del personal al servei de les administracions públiques

CAPÍTOL I

Retribucions i situacions

SECCIÓ 1a MODIFICACIÓ DEL RÈGIM DELS FUNCIONARIS PÚBLICS

Article 50. *Modificació de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública.*

U. Es modifica l'article 30.1.f) de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, amb la redacció següent:

«El funcionari, que per raons de guarda legal tingui a càrrec seu de manera directa algun menor de sis anys, ancià que requereixi una dedicació especial o un disminuït psíquic o físic que no exerceixi cap activitat retribuïda, té dret a la disminució de la jornada de treball, amb la reducció proporcional de les seves retribucions. S'ha de determinar per reglament la disminució de jornada de treball i la reducció proporcional de retribucions.»

Dos. S'incorpora una disposició addicional vint-i-quatrena a la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, amb la redacció següent:

«El personal de la policia local, dels serveis d'extinció d'incendis i dels agents rurals de les comunitats autònomes i de les corporacions locals queda exceptuat de la possibilitat de permanència voluntària en la situació de servei actiu que preveu l'article 33 d'aquesta Llei.

Aquesta disposició addicional es considera base del règim estatutari dels funcionaris públics, dictada a l'empara de l'article 149.1.18a de la Constitució i en conseqüència aplicable al personal de totes les administracions públiques.»

SECCIÓ 2a PERSONAL AL SERVEI DE LES INSTITUCIONS DE LA SEGURETAT SOCIAL

Article 51. *Integració del personal fix de l'hospital «Santos Reyes», d'Aranda de Duero (Burgos), en les categories de personal estatutari de les institucions sanitàries de la Seguretat Social.*

El personal fix de l'hospital «Santos Reyes», d'Aranda de Duero (Burgos), gestionat per l'Institut Nacional de la Salut, es pot integrar en les corresponents categories de personal estatutari de les institucions sanitàries de la Seguretat Social, de conformitat amb les categories laborals d'origen, amb respecte als requisits de titulació que

preveu el Reial decret llei 3/1987, d'11 de setembre, i en termes anàlegs als establerts amb caràcter general en el Reial decret 1343/1990, d'11 d'octubre.

Article 52. *Provisió dels llocs de caps de servei i secció d'unitats d'assistència especialitzada de l'Institut Nacional de la Salut.*

U. Els llocs de caps de servei i secció de caràcter assistencial en les unitats d'assistència especialitzada de l'Institut Nacional de la Salut s'han de proveir mitjançant una convocatòria pública en la qual poden participar tots els facultatius amb nomenament de personal estatutari que tinguin plaça en propietat en les institucions sanitàries de la Seguretat Social, mitjançant un procediment de selecció basat en l'avaluació del currículum professional dels aspirants i en un projecte tècnic relacionat amb la gestió de la unitat assistencial.

Dos. El Govern ha desplegar per reial decret les normes que conté aquest article.

Article 53. *Modificació del Reial decret llei sobre retribucions del personal estatutari de l'Institut Nacional de la Salut.*

U. S'afegeix a l'article 2.3 b) del Reial decret llei 3/1987, d'11 de setembre, sobre retribucions del personal estatutari de l'INSALUD, el paràgraf següent:

«El complement específic que correspongui al personal facultatiu adscrit a institucions sanitàries de la Seguretat Social dependents de l'Institut Nacional de la Salut (INSALUD) té caràcter personal per la qual cosa s'hi pot renunciar.»

Dos. S'afegeix la següent disposició final al Reial decret llei 3/1987 d'11 de setembre, que és la número quatre:

«S'autoritza l'Institut Nacional de la Salut (INSALUD) i els serveis de salut de les comunitats autònomes a adoptar les disposicions oportunes per possibilitar la renúncia al complement específic per part del personal facultatiu en les condicions que es determinin i d'acord amb les que estableixen els articles 30 i següents de la Llei 9/1987 de 12 de juny, d'òrgans de representació, determinació de les condicions de treball i participació del personal al servei de les administracions públiques, segons la redacció que en fa la Llei 7/1990, de 19 de juliol, sobre negociació col·lectiva i participació en la determinació de les condicions de treball dels empleats públics.»

Article 54. *Nomenament de facultatius per a la prestació de serveis d'atenció continuada.*

U. En l'àmbit de les institucions sanitàries de l'Institut Nacional de la Salut i dels serveis de salut de les comunitats autònomes es poden realitzar nomenaments de facultatius, per a la prestació de serveis d'atenció continuada fora de la jornada establerta amb caràcter general i en les condicions previstes per a l'esmentada prestació, en les unitats on sigui necessari per al manteniment de l'atenció continuada.

Dos. El personal així designat no pot ocupar cap plaça de plantilla ni adquirir, en cap cas, la condició de titular en propietat de les institucions sanitàries públiques. El seu cessament s'ha de produir en el moment en què canviïn les circumstàncies que van determinar-ne el nomenament i que han de constar expressament en aquest.

Article 55. *Règim disciplinari del personal estatutari de les institucions sanitàries de la Seguretat Social.*

U. S'inclou un nou apartat en els articles 66.3, apartat m), de l'Estatut jurídic de personal mèdic de la Seguretat

Social, aprovat pel Decret 3160/1966, de 23 de desembre; 124, apartat 15, de l'Estatut del personal sanitari no facultatiu de les institucions sanitàries de la Seguretat Social, aprovat per l'Ordre de 26 d'abril de 1973, del Ministeri de Treball; 65.3, apartat m), de l'Estatut del personal no sanitari al servei de les institucions sanitàries de la Seguretat Social, aprovat per l'Ordre de 5 de juliol de 1971, del Ministeri de Treball, amb la redacció següent:

«L'incompliment dels terminis o altres disposicions de procediment en matèria d'incompatibilitats, quan no suposi el manteniment d'una situació d'incompatibilitat.»

Dos. S'inclou un nou apartat en els articles 66.4, apartat g), de l'Estatut jurídic de personal mèdic de la Seguretat Social, aprovat pel Decret 3160/1966, de 23 de desembre; 125, apartat 14, de l'Estatut de personal sanitari no facultatiu de les institucions sanitàries de la Seguretat Social, aprovat per l'Ordre de 26 d'abril de 1973, del Ministeri de Treball; 65.4, apartat m), de l'Estatut del personal no sanitari al servei de les institucions sanitàries de la Seguretat Social, aprovat per l'Ordre de 5 de juliol de 1971, del Ministeri de Treball, amb la redacció següent:

«L'incompliment de les normes sobre incompatibilitats.»

SECCIÓ 3a NORMES REGULADORES DE DETERMINATS FUNCIONARIS AL SERVEI DE LA HISENDA PÚBLICA

Article 56. *Reestructuració del Servei de Vigilància Duanera.*

U. Cos tècnic del Servei de Vigilància Duanera.

Es crea el cos tècnic del Servei de Vigilància Duanera, que pertany al grup A dels que preveu l'article 25 de la Llei 30/1984 i està adscrit a l'Agència Estatal d'Administració Tributària. Aquest cos s'estructura en les especialitats que a continuació s'assenyalen, i és necessari per a l'ingrés en cadascuna d'aquestes, sense perjudici de la resta de requisits que pugui establir l'oportuna convocatòria, estar en possessió de la titulació que respectivament s'indica:

Especialitat d'investigació: títol de doctor, llicenciat, arquitecte, enginyer o equivalent.

Especialitat de navegació: títol de llicenciat en nàutica i transport marítim.

Especialitat en propulsió: títol de llicenciat en màquines navals.

Especialitat de comunicacions: títol d'enginyer industrial, enginyer de telecomunicacions o títol de llicenciat en radioelectrònica naval.

Dos. Cos executiu del Servei de Vigilància Duanera.

Es crea el cos executiu del Servei de Vigilància Duanera, que pertany al grup B dels que preveu l'article 25 de la Llei 30/1984 i està adscrit a l'Agència Estatal d'Administració Tributària. Aquest cos s'estructura en les especialitats que a continuació s'assenyalen, i és necessari per a l'ingrés en cadascuna d'aquestes, sense perjudici de la resta de requisits que pugui establir la convocatòria oportuna, estar en possessió de la titulació que respectivament s'indica:

Especialitat d'investigació: títol de diplomad universitari, arquitecte tècnic, enginyer tècnic, formació professional de tercer grau o equivalent.

Especialitat de navegació: títol de diplomad en navegació marítima.

Especialitat de propulsió: títol de diplomad en màquines navals.

Especialitat de comunicacions: títol d'enginyer tècnic industrial, enginyer tècnic de telecomunicacions o títol de diplomad en radioelectrònica naval.

Tres. Cos d'agents del Servei de Vigilància Duanera.

Es crea el cos d'agents del Servei de Vigilància Duanera, que pertany al grup C dels que preveu l'article 25 de la Llei 30/1984 i adscrit a l'Agència Estatal d'Administració Tributària. Aquest cos s'estructura en les especialitats que s'assenyalen a continuació, i és necessari per a l'ingrés en cadascuna d'aquestes, sense perjudici de la resta de requisits que pugui establir l'oportuna convocatòria, estar en possessió de la titulació que respectivament s'indica:

Especialitat d'investigació: títol de batxiller, formació professional de segon grau o equivalent.

Especialitat marítima: títol de batxiller, formació professional de segon grau o equivalent i certificat de competència marinera.

Quatre. Integració en els cossos i escales a extingir del Servei de Vigilància Duanera.

1. Els funcionaris de les escales del Servei de Vigilància Duanera es poden integrar en les especialitats corresponents dels cossos del Servei de Vigilància Duanera, en els termes que estableix aquest article. L'opció individual a aquesta integració s'ha d'efectuar en el termini de tres mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, en els termes que es detallen a continuació.

1.1 En les especialitats del cos tècnic del Servei de Vigilància Duanera, els funcionaris que s'indiquen a continuació:

a) Especialitat d'investigació: els funcionaris que actualment pertanyen a l'escala tècnica del Servei de Vigilància Duanera. També es poden integrar en aquesta especialitat els funcionaris que actualment pertanyen a l'escala d'inspectors caps del Servei de Vigilància Duanera que, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, tinguin la titulació exigida.

b) Especialitat de navegació: els funcionaris que actualment pertanyen a l'escala d'oficials marítims del Servei de Vigilància Duanera.

c) Especialitat de propulsió: els funcionaris que actualment pertanyen a l'escala de maquinistes navals del Servei de Vigilància Duanera.

d) Especialitat de comunicacions: els funcionaris que actualment pertanyen a l'escala d'oficials de radiocomunicació del Servei de Vigilància Duanera que, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, tinguin la titulació exigida.

1.2 En les especialitats del cos executiu del Servei de Vigilància Duanera, els funcionaris que a continuació s'indiquen:

a) Especialitat d'investigació: els funcionaris que actualment pertanyen a l'escala d'inspectors del Servei de Vigilància Duanera que, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, tinguin la titulació exigida.

b) Especialitat de navegació: els funcionaris que actualment pertanyen a l'escala de patrons del Servei de Vigilància Duanera que, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, tinguin la titulació de diplomad en Navegació Marítima o les titulacions professionals de patró major de cabotatge o patró major d'altura.

c) Especialitat de propulsió: els funcionaris que actualment pertanyen a l'escala de mecànics navals del Servei de Vigilància Duanera que, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, tinguin la titulació de diplomad en màquines navals o la titulació professional de mecànic naval major.

1.3 En les especialitats del cos d'agents del Servei de Vigilància Duanera els funcionaris que a continuació s'indiquen:

a) Especialitat d'investigació: els funcionaris que actualment pertanyen a les escales d'agents d'investigació i operadors radiotelefonistes del Servei de Vigilància Duanera que, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, tinguin la titulació exigida. També es poden integrar en aquesta

especialitat els funcionaris que pertanyin a l'esmentada escala que tinguin una antiguitat de, com a mínim, deu anys, o tinguin una antiguitat de cinc anys en aquesta escala i superin el curs de formació que a aquest efecte convoqui l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

b) Especialitat de navegació: els funcionaris que actualment pertanyen a l'escala de mariners del Servei de Vigilància Duanera que, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, tinguin la titulació exigida. Igualment, es poden integrar en aquesta especialitat els funcionaris de l'escala indicada que tinguin una antiguitat de, com a mínim, deu anys, o tinguin una antiguitat de cinc anys en aquesta escala i superin el curs de formació que a aquest efecte convoqui l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

2. Els funcionaris que no optin o no puguin optar per les integracions que preveu el punt 1 anterior queden classificats a l'Escala a extingir a la qual pertanyin, i mantenen el seu dret a integrar-se en els cossos de nova creació que corresponguin durant deu anys a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, en els termes que preveu el punt 1 anterior. L'Agència Estatal d'Administració Tributària ha de promoure el suport formatiu per facilitar el compliment dels requisits que exigeix aquest article.

Els funcionaris de l'escala de conductors del Servei de Vigilància Duanera s'integren en l'escala d'agents d'investigació del Servei de Vigilància Duanera a extingir.

3. Es declaren a extingir les escales següents:

Escala tècnica del Servei de Vigilància Duanera.

Escala d'oficials marítims del Servei de Vigilància Duanera.

Escala de maquinistes navals del Servei de Vigilància Duanera.

Escala d'inspectors en cap del Servei de Vigilància Duanera.

Escala d'oficials de radiocomunicació del Servei de Vigilància Duanera.

Escala d'inspectors del Servei de Vigilància Duanera.

Escala de mecànics navals del Servei de Vigilància Duanera.

Escala de patrons del Servei de Vigilància Duanera.

Escala d'agents d'investigació del Servei de Vigilància Duanera.

Escala d'operadors radiotelefonistes del Servei de Vigilància Duanera.

Escala de mariners del Servei de Vigilància Duanera.

Escala de conductors del Servei de Vigilància Duanera.

S'autoritza l'Agència Estatal d'Administració Tributària a la convocatòria, durant el primer semestre de l'any 1998, de les places corresponents a les escales del Servei de Vigilància Duanera incloses en el Reial decret 414/1997, de 21 de març, pel qual s'aprova l'oferta d'ocupació pública per a l'any 1997, que les adequa als cossos de nova creació.

4. Les integracions que preveu aquesta Llei en els cossos del Servei de Vigilància Duanera que pertanyen als grups A i B dels que estableix l'article 25 de la Llei 30/1984, requereixen la superació de les corresponents proves selectives i cursos de formació si hi ha canvi de grup de classificació i de curs de formació si no n'hi ha.

Cinc. Adscripció de llocs de treball.

1. L'Agència Estatal d'Administració Tributària pot adscriure llocs de treball en exclusiva als cossos i especialitats adscrites a aquesta.

2. Els funcionaris que pertanyen als cossos, escales i especialitats del Servei de Vigilància Duanera als quals s'hagi reservat en exclusiva llocs de treball, no poden participar en els procediments de provisió dels llocs de treball no reservats al corresponent cos o especialitat, llevat que hi hagi l'autorització expressa del director general de l'Agència.

Sis. Segona activitat. Naturalesa i característiques.

1. La segona activitat és una situació administrativa especial en la qual poden estar els funcionaris dels cossos o escales a extingir del Servei de Vigilància Duanera que, per la seva edat o la insuficiència de les seves aptituds psicofísiques, no estiguin capacitats per a l'exercici de les tasques característiques del servei, i, en canvi, poden prestar un altre tipus de serveis a l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

2. En la situació de segona activitat es roman fins que passen a la situació de jubilació o a una altra situació que no pot ser la de servei actiu, llevat del que disposa l'apartat 9 d'aquest article.

3. La situació de segona activitat es considera a tots els efectes de servei actiu, amb les especialitats fixades en aquest article.

Set. Pas a la segona activitat per raó d'edat.

1. El fet de passar a la situació de segona activitat per raó d'edat s'ha de declarar d'ofici en complir-se les edats següents:

Cossos i escales a extingir classificats en el grup A: seixanta anys.

Cossos i escales a extingir classificats en els grups B, C i D: cinquanta-cinc anys.

2. Els funcionaris que en el moment de complir l'edat de passar a la situació de segona activitat estiguin en situació administrativa diferent de la de servei actiu, continuen en aquesta situació fins que cessin les causes que la van motivar.

Vuit. Pas a la segona activitat per insuficiència d'aptituds psicofísiques.

1. Han de passar a la situació de segona activitat per insuficiència d'aptituds psicofísiques els funcionaris dels cossos i escales a extingir del Servei de Vigilància Duanera que, abans de complir les edats que assenyalen l'apartat anterior, tinguin disminuïdes de manera apreciable les aptituds físiques o psíquiques necessàries per a l'exercici de les seves funcions, en els termes que determini el ministre d'Economia i Hisenda, prèvia instrucció de l'oportú expedient d'ofici o a instància del mateix interessat, i sempre que la intensitat de la disminució d'aptituds no sigui causa de jubilació.

2. La insuficiència física o psíquica ha de ser apreciada per un tribunal mèdic constituït de la forma i manera que es determini pel ministre d'Economia i Hisenda.

Nou. Canvi de situació.

1. Únicament es pot retornar a la situació de servei actiu des de la de segona activitat a petició de l'interessat quan es donin les circumstàncies següents:

Que la causa de passar a la situació de segona activitat sigui la insuficiència de les aptituds físiques o psíquiques.

Que l'interessat no hagi assolit l'edat que preveu l'apartat 7 per passar a la situació de segona activitat per al cos de pertinença.

Que el tribunal mèdic a què es refereix el número 2 de l'apartat anterior aprecii la suficiència de les aptituds físiques i psíquiques.

2. En tot cas, els funcionaris que hagin passat a la situació de segona activitat per insuficiència d'aptituds físiques o psíquiques poden ser objecte de revisió en els termes que determini el ministre d'Economia i Hisenda, i poden reingressar al servei actiu d'ofici si acrediten la recuperació d'aquestes aptituds.

Deu. Llocs de treball.

1. Els funcionaris que pertanyin als cossos i escales a extingir del Servei de Vigilància Duanera que estiguin en la situació de segona activitat han d'ocupar necessàriament un dels llocs de treball reservats a aquests en la rela-

ció de llocs de treball de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

2. Declarat el pas a la situació de segona activitat, s'ha de procedir a l'adscripció provisional del funcionari en un dels llocs que preveu el número anterior, a la localitat de la seva destinació anterior, i el funcionari queda obligat a sol·licitar tots els llocs la cobertura dels quals sigui convocada mitjançant el concurs oportú, que es correspongui amb el seu grup funcional i domicili.

Onze. Incompatibilitats.

Els funcionaris que pertanyen als cossos i escales a extingir del Servei de Vigilància Duanera que ocupin llocs de treball reservats a aquests cossos i escales són absolutament incompatibles per a l'exercici de qualsevol altra activitat, pública o privada, sense altres excepcions que les que preveuen els articles 4 i 5 de la Llei 53/1984, de 26 de desembre, d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques.

Dotze. Règim disciplinari.

1. Sense perjudici del que disposa la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, constitueixen faltes molt greus per als funcionaris que pertanyen als cossos i escales a extingir del Servei de Vigilància Duanera que estiguin ocupant un lloc de treball reservat a aquests cossos les que amb aquest caràcter estableix aquest article. L'aplicació d'aquest règim disciplinari especial s'ha de demorar a l'aprovació del Reglament de funcionament intern del Servei de Vigilància Duanera a què fa referència l'article 14 d'aquesta Llei.

2. En els termes que estableix l'apartat anterior, constitueixen faltes molt greus:

2.1 Qualsevol conducta constitutiva de delictes dolosos.

2.2 L'abús de les seves atribucions i la pràctica de tractes inhumans, degradants, discriminatoris i vexatoris a les persones que estiguin sota la seva custòdia.

2.3 L'abús d'autoritat.

2.4 La desobediència de les instruccions legítimes donades pels superiors.

2.5 La violació del secret professional i la falta del degut secret respecte als assumptes que coneguin per raó del càrrec, que perjudiqui l'exercici de les funcions del Servei o els drets dels ciutadans.

2.6 L'exercici d'activitats públiques o privades incompatibles amb l'exercici de les seves funcions.

2.7 Embriagar-se o consumir drogues tòxiques, estupefaents o substàncies psicòtropes durant el servei.

Tretze. Desplegament reglamentari.

1. El Ministeri d'Economia i Hisenda ha d'aprovar el Reglament de funcionament intern del Servei de Vigilància Duanera.

2. Sense perjudici de les competències que fins a la data corresponen al Servei de Vigilància Duanera, aquest ha d'exercir les funcions que se li encomanin en l'àmbit de la persecució, investigació i descobriment del frau fiscal i de l'economia submergida.

Article 57. *Separació dels cossos integrats al cos superior d'inspectors de finances de l'Estat.*

U. Cos superior d'inspectors d'Hisenda de l'Estat.

1. Es crea el cos superior d'inspectors d'Hisenda de l'Estat, que pertanyen al grup A dels que preveu l'article 25 de la Llei 30/1984 i adscrit a l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

2. L'Agència Estatal d'Administració Tributària, en la seva relació de llocs de treball, ha d'adscriure funcionaris que pertanyen al cos superior d'inspectors d'Hisenda de l'Estat als llocs que tinguin assignades les funcions de gestió del sistema tributari estatal i del sistema duaner.

3. En la relació de llocs de treball del Ministeri d'Economia i Hisenda s'han d'adscriure funcionaris que pertanyin al cos d'inspectors d'Hisenda de l'Estat als llocs que tinguin assignades funcions relacionades amb l'elaboració, la interpretació o l'anàlisi de la normativa tributària o la resolució de reclamacions en aquest àmbit, així com els llocs que ho exigeixin per les característiques de les funcions assignades a aquests.

Dos. Cos superior d'interventors i auditors de l'Estat.

1. Es crea el cos superior d'interventors i auditors de l'Estat, que pertanyen al grup A dels que preveu l'article 25 de la Llei 30/1984 i adscrit al Ministeri d'Economia i Hisenda.

2. En la relació de llocs de treball del Ministeri d'Economia i Hisenda s'han d'adscriure funcionaris que pertanyin al cos superior d'interventors i auditors de l'Estat als llocs que tinguin assignades funcions interventora, de control financer i auditoria del sector públic estatal, de programació i de pressupost, de comptabilitat pública, de resolució de reclamacions en la via economicoadministrativa en aquest àmbit, així com aquells altres que ho exigeixin per raó de les característiques de les funcions assignades a aquests.

Tres. Cos superior d'inspectors d'assegurances de l'Estat.

1. Es crea el cos superior d'inspectors d'assegurances de l'Estat que pertanyen al grup A dels que preveu l'article 25 de la Llei 30/1984, i adscrit al Ministeri d'Economia i Hisenda.

2. En la relació de llocs de treball del Ministeri d'Economia i Hisenda s'han d'adscriure funcionaris que pertanyin al cos superior d'inspectors d'assegurances de l'Estat als llocs que tinguin assignades les funcions de control i inspecció d'entitats asseguradores i d'estalvi, així com de plans i de fons de pensions.

Quatre. Integració de funcionaris.

Els funcionaris que pertanyen al cos superior d'inspectors de finances de l'Estat s'han d'integrar en els cossos creats per aquest article tal com s'indica a continuació:

1. Els que estiguin en possessió de l'especialitat a) de les que preveu el Reial decret llei 2/1989, de 31 de març, queden integrats al cos superior d'inspectors d'Hisenda de l'Estat, especialitat d'inspecció financera i tributària.

2. Els que estiguin en possessió de l'especialitat b) de les que preveu el Reial decret llei 2/1989, de 31 de març, queden integrats al cos superior d'inspectors d'Hisenda de l'Estat, especialitat d'inspecció de duanes i impostos especials.

3. Els qui tinguin l'especialitat c) de les que preveu el Reial decret llei 2/1989, de 31 de març, queden integrats al cos superior d'interventors i auditors de l'Estat.

4. Els qui tinguin l'especialitat d) de les que preveu el Reial decret llei 2/1989, de 31 de març, queden integrats en el cos superior d'inspectors d'assegurances de l'Estat.

5. Els funcionaris que en aplicació del que disposen els números anteriors hagin de quedar integrats en les dues especialitats del cos superior d'inspectors d'Hisenda de l'Estat, s'entenen integrats en aquest cos sense adscripció a cap especialitat.

6. Els funcionaris que en aplicació del que disposen els números 1 a 4 anteriors hagin de quedar integrats simultàniament en dos o més cossos dels creats en aquesta norma, queden en situació de servei actiu en el cos al qual correspongui el lloc de treball que actualment ocupen i en situació d'excedència voluntària per passar a un altre cos en un altre o altres.

Quan el lloc de treball estigui reservat amb caràcter genèric al cos superior d'inspectors de finances de l'Estat o no estigui reservat a cap cos, el funcionari queda en situa-

ció de servei actiu al cos pel qual opta, i queda en situació d'excedència voluntària en l'altre o altres; a falta d'opció expressa, el funcionari queda en situació de servei actiu al cos que correspongui a l'última especialitat adquirida. Per ordre del ministre d'Economia i Hisenda s'ha d'establir el termini i la forma d'exercir aquesta opció.

7. L'Agència Estatal d'Administració Tributària pot adscriure en exclusiva llocs de treball a les especialitats d'inspecció financera i tributària i d'inspecció de duanes i impostos especials, en funció dels coneixements acreditats en el seu moment per a l'adquisició de l'especialitat d'origen. Els llocs així adscrits poden ser ocupats pels funcionaris del cos superior d'inspectors d'hisenda de l'Estat que pertanyen a l'especialitat corresponent i pels no inclosos en cap d'aquestes.

Per a la provisió de llocs de treball així adscrits es valora l'antiguitat atenent la que els funcionaris tinguin en l'especialitat corresponent. A aquest efecte, l'antiguitat en cadascuna de les especialitats està determinada per la data d'adscripció inicial o d'obtenció d'aquesta, segons si es tracta de l'especialitat o especialitats d'accés a què es refereix l'apartat dos de l'article únic del Reial decret llei 2/1989, de 31 de març, pel qual s'estructura el cos superior d'inspectors de finances de l'Estat o de les adquirides en virtut del que estableix l'apartat cinquè d'aquest article, sense que en cap cas es pugui computar a aquest efecte el temps de servei prestat amb anterioritat a aquesta data en altres cossos o especialitats.

8. Els funcionaris que estiguin ocupant un lloc de treball reservat a un cos o especialitat diferent d'aquella en què hagin de quedar integrats en aplicació del que disposen els números anteriors, poden seguir ocupant aquest lloc i queden en servei actiu en el seu cos.

9. Els funcionaris que pertanyen al cos superior d'inspectors de finances de l'Estat que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei ocupin un lloc de treball a l'Agència Estatal d'Administració Tributària i hagin prestat servei en aquesta o en llocs de treball adscrits a aquesta en la data de la seva constitució efectiva, de manera ininterrompuda durant els últims cinc anys o, si s'escau, de manera discontinua durant deu anys, que en aplicació de les normes que estableixen els números anteriors no queden integrats al cos superior d'inspectors d'Hisenda de l'Estat i que no puguin participar en els processos selectius regulats a l'article següent, poden ingressar en aquest cos superior d'inspectors d'Hisenda de l'Estat mitjançant la superació del curs oportú que, a aquest efecte, ha de convocar l'Agència Estatal d'Administració Tributària. A l'efecte de provisió de llocs de treball, l'antiguitat en el cos d'aquests funcionaris es computa a partir de la seva incorporació al cos superior d'inspectors d'Hisenda de l'Estat.

El que disposa el paràgraf anterior també és aplicable per als funcionaris que pertanyen al cos superior d'inspectors de finances de l'Estat que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei ocupin en el Ministeri d'Economia i Hisenda durant els últims cinc anys i de manera ininterrompuda un lloc de treball atribuït a la relació de llocs d'aquest Ministeri als cossos superiors d'interventors i auditors de l'Estat o d'inspectors d'assegurances de l'Estat i que en aplicació de les normes que estableixen els números anteriors no quedin integrats en un cos en l'altre i que no puguin participar en els processos selectius regulats a l'article següent. En aquest cas, el curs per a l'ingrés al cos que correspongui segons el lloc de treball ocupat l'ha de convocar el subsecretari del Ministeri d'Economia i Hisenda i hi és aplicable el mateix criteri que assenyala el paràgraf anterior per al còmput de l'antiguitat en el nou cos.

Cinc. Adquisició d'una segona especialitat.

1. El Ministeri d'Economia i Hisenda i l'Agència Estatal d'Administració Tributària han de procedir a la convocatòria dels processos selectius necessaris perquè els funcionaris que actualment pertanyen al cos superior

d'inspectors de finances de l'Estat, nomenats com a funcionaris de carrera en aquest cos amb posterioritat a l'1 d'agost de 1990, puguin accedir a un cos dels creats en aquesta Llei diferent del d'integració o, si s'escau, adquirir l'especialitat restant del cos superior d'inspectors d'Hisenda de l'Estat. En el cas que el cos de nou accés sigui aquest últim, el funcionari queda integrat a l'especialitat que correspongui de conformitat amb el que preveu l'apartat quatre.7 d'aquest article.

2. Els processos als quals es refereixen el número 1 anterior han de reunir les característiques següents:

a) Els processos s'han de desenvolupar en un termini no superior a quatre anys des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

b) El nombre de places convocades ha de ser suficient perquè tots els funcionaris a què es refereix aquest apartat puguin participar en aquests processos.

c) En les dues primeres convocatòries per a l'adquisició d'una determinada especialitat, s'ha de condicionar aquesta adquisició a l'exercici efectiu durant un any, per part del funcionari, d'un lloc de treball reservat a l'especialitat adquirida o, si s'escau, al cos de nou ingrés; aquest període només pot ser interromput pel fet que el funcionari passi a la situació de serveis especials o per causa de força major.

d) L'admissió als processos s'ha de fer per concurs de mèrits, en què s'ha de valorar preferentment l'exercici d'un lloc de treball reservat al cos en el qual es pretengui ingressar o a l'especialitat que es vulgui adquirir, l'antiguitat en el cos superior d'inspectors de finances de l'Estat i de l'ordre dins de les respectives promocions, per aquest ordre.

e) Els funcionaris només poden participar una vegada en els processos selectius. La no-superació de les proves que s'estableixin o la renúncia a la participació en el procés abans de la seva finalització determina la pèrdua del dret del funcionari que estableix el punt 1 d'aquest apartat, excepte si la renúncia té l'origen en el fet de passar a la situació de serveis especials o en una causa de força major.

f) Els cursos, els imparteix l'Institut d'Estudis Fiscals i tenen una durada i contingut similar als cursos de formació impartits en el seu moment per a l'adquisició de l'especialitat corresponent.

g) La situació administrativa dels funcionaris que superin aquests processos es determina mitjançant l'aplicació de les regles que conté l'apartat quatre d'aquest article.

Sis. Funcionaris en situacions administratives diferents de les de servei actiu.

1. El que disposen els apartats quatre i cinc d'aquest article és aplicable als funcionaris que estiguin en situació administrativa diferent de la de servei actiu, i a aquest efecte es considera com a lloc de treball ocupat l'últim que s'hagi exercit en servei actiu.

2. No obstant això, no poden participar en els processos que preveu l'apartat cinc anterior els funcionaris que estiguin en situació d'excedència voluntària per interès particular o suspensió ferma de funcions.

Set. Homogeneïtzació del règim jurídic dels funcionaris que pertanyen al cos superior d'inspectors d'Hisenda de l'Estat.

1. Una vegada finalitzats els processos selectius a què es refereix l'apartat cinc d'aquest article d'aquesta Llei, l'Agència Estatal d'Administració Tributària, de conformitat amb la seva normativa i en funció de les necessitats del servei, ha de convocar els processos necessaris perquè els funcionaris en servei actiu del cos superior d'inspectors d'Hisenda de l'Estat, adscrits a una especialitat, puguin adquirir la restant. Aquests processos han de reunir les característiques següents:

a) L'admissió als processos s'ha de fer per concurs de mèrits, en què s'ha de valorar preferentment l'antiguitat al

cos superior d'inspectors de finances de l'Estat i l'ordre dins de les respectives promocions, per aquest ordre.

b) Els cursos, els imparteix l'Institut d'Estudis Fiscals i han de tenir una durada i contingut similar als cursos de formació impartits al seu moment per a l'adquisició de l'especialitat corresponent.

c) Els funcionaris que superin aquests processos s'entenen no adscrits a cap especialitat, per bé que els és aplicable el que disposa el segon paràgraf de l'apartat quatre.7 d'aquest article.

2. Si es tracta de funcionaris procedents del cos superior d'inspectors financers i tributaris que hi han ingressat per concurs de mèrits des del cos superior d'inspectors de duanes i impostos especials, s'entenen no adscrits a cap especialitat des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei. No obstant això, a l'efecte de provisió de llocs de treball reservats a una especialitat, l'antiguitat en cadascuna d'aquestes es computa en funció de quin hagi estat el temps de servei actiu en cadascun dels cossos damunt dits, sense que en cap cas siguin acumulables.

Vuit. Processos selectius per a l'ingrés al cos superior d'inspectors de finances de l'Estat actualment en curs.

1. Els funcionaris en pràctiques que superin el procés selectiu per a l'ingrés al cos superior d'inspectors de finances de l'Estat, convocat per l'Ordre del Ministeri d'Economia i Hisenda de 13 d'octubre de 1995 («Butlletí Oficial de l'Estat» del 20), s'han d'integrar en els cossos creats per aquesta Llei, de conformitat amb el que disposen els números 1, 2, 3 i 4 de l'apartat quatre d'aquest article. Als funcionaris esmentats els és aplicable el que disposa l'apartat cinc d'aquest article.

2. Els participants en el procés selectiu per a l'ingrés al cos superior d'inspectors de finances de l'Estat convocat per l'Ordre del Ministeri d'Economia i Hisenda de 6 de maig de 1996 («Butlletí Oficial de l'Estat» del 21), que hagin superat la fase d'oposició d'aquest procés, han d'optar per la seva integració com a funcionaris en pràctiques en un dels cossos creats per aquesta Llei. A aquest efecte, s'entén que els percentatges de places assignats en aquesta convocatòria a l'especialitat d'inspecció financera i tributària i gestió i política tributària i a la d'inspecció i gestió de duanes i impostos especials, corresponen al cos superior d'inspectors d'Hisenda de l'Estat; l'assignat a l'especialitat d'intervenció, control pressupostari i financer del sector públic i comptabilitat pública, al cos superior d'interventors i auditors de l'Estat, i l'assignat a l'especialitat d'inspecció d'entitats d'assegurances i de fons i plans de pensions, al cos superior d'inspectors d'assegurances de l'Estat.

L'opció entre cadascun d'aquests cossos s'ha de fer de conformitat amb la suma de les puntuacions obtingudes en les proves de l'oposició. A aquest efecte, en cas d'igualtat de la puntuació acumulada entre dos o més candidats, preval la puntuació del tercer exercici i, a igualtat d'aquests, la de la seva primera part.

Mitjançant les resolucions oportunes, la subsecretaria del Ministeri d'Economia i Hisenda ha de procedir a determinar el contingut bàsic i la durada dels cursos selectius que han de seguir els funcionaris en pràctiques dels cossos superiors d'interventors i auditors de l'Estat i inspectors d'assegurances de l'Estat; i la Presidència de l'Agència Estatal d'Administració Tributària el contingut bàsic i durada corresponent al curs que han de seguir els funcionaris en pràctiques del cos superior d'inspectors d'Hisenda de l'Estat.

Els funcionaris que, en aplicació del que disposa aquest número, ingressin en els cossos superiors d'interventors i auditors de l'Estat i d'inspectors d'assegurances de l'Estat, poden participar en els processos regulats a l'apartat cinc d'aquest article.

3. Els participants en els processos selectius per a l'ingrés al cos superior d'inspectors de finances de l'Estat convocats en execució de l'oferta d'ocupació pública per a 1997, aprovada pel Reial decret 414/1997, de 21 de març, que superin la fase d'oposició dels processos esmentats, han d'optar per la seva integració com a funcionaris en pràctiques en un dels cossos creats per aquesta Llei, i els és aplicable el que disposa el paràgraf segon del número 2 anterior. A aquest efecte, queda sense efecte la distribució de places entre especialitats que preveu aquesta convocatòria, i la Subsecretaria del Ministeri d'Economia i Hisenda ha de procedir, una vegada finalitzada la fase d'oposició i mitjançant les resolucions oportunes, a determinar el nombre de places corresponent a cadascun dels cossos i a aprovar el contingut bàsic i la durada dels cursos corresponents als cossos superiors d'interventors i auditors de l'Estat i inspectors d'assegurances de l'Estat; i la Presidència de l'Agència Estatal d'Administració Tributària ha d'aprovar el contingut bàsic i la durada del curs corresponent al cos superior d'inspectors d'Hisenda de l'Estat.

Nou. Cobertura de llocs de treball.

Fins a la modificació de les actuals relacions de llocs de treball del Ministeri d'Economia i Hisenda i de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, els llocs de treball que figurin adscrits o en els quals sigui mèrit la pertinença a alguna de les especialitats que preveu el Reial decret llei 2/1989, s'entenen reservats al cos en què s'integri l'especialitat respectiva i, si s'escau, a l'especialitat corresponent del cos superior d'inspectors d'Hisenda de l'Estat.

Deu. Habilitació reglamentària.

1. Mitjançant reial decret, el Govern ha d'aprovar els reglaments orgànics dels cossos creats en aquest article en el termini de sis mesos a partir de la seva entrada en vigor.

2. L'Institut d'Estudis Fiscals ha d'adaptar la seva organització i estructura a les necessitats formatives resultants del que disposa aquest article.

SECCIÓ 4a ALTRES NORMES REGULADORES DEL RÈGIM DE PERSONAL

Article 58. *Facultatius i tècnics de la Direcció General de la Guàrdia Civil.*

A la Direcció General de la Guàrdia Civil hi ha d'haver les places de facultatius i de tècnics, amb títols dels grups A i B, que siguin necessàries per a aquest centre directiu la cobertura i el suport de la funció que té assignada, que han de cobrir les places entre funcionaris d'acord amb el sistema que es determini per reglament.

Els grups als quals es refereix l'apartat anterior són els corresponents als grups de classificació que estableix l'article 25 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública.

Article 59. *Classificació de l'escala de personal técnico-auxiliar de sanitat.*

L'escala de personal técnico-auxiliar de sanitat, branques de zeladors i maquinistes, queda classificada en el grup B, dels que estableix l'article 25 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, i es declara a extingir.

El temps de serveis prestat pels funcionaris que siguin classificats en el grup B, anterior a la reclassificació, es considera a tots els efectes, tant actius com passius, com a temps transcorregut en els corresponents grups de classificació en què hagin estat integrats els funcionaris al llarg de la seva vida administrativa.

CAPÍTOL II

Altres normes reguladores del règim dels funcionaris públics

SECCIÓ 1a DELS DRETS PASSIUS

Article 60. *Tractament individualitzat dels drets passius dels militars d'ocupació.*

U. La lletra b) de l'article 2 del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril, queda redactada de la manera següent:

«b) El personal militar de carrera, i el de les escales de complement i reserva naval i el de tropa i marineria professional que hagi adquirit el dret a romandre a les Forces Armades fins a l'edat de retir.»

Dos. S'afegeix una nova lletra k) a l'article 2 del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril, amb la redacció següent:

«k) El personal militar d'ocupació, i el de les escales de complement i reserva naval i el de tropa i marineria professional que no tingui adquirit el dret a romandre a les Forces Armades fins a l'edat de retir.»

Tres. S'afegeix a l'apartat 1 de l'article 3 del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril, una nova lletra f) amb la redacció següent:

«f) El personal esmentat a la lletra k) del número 1, del precedent article 2, quan el fet causant d'aquests drets s'hagi produït amb posterioritat al 31 de desembre de 1984.»

Quatre. S'afegeix a l'apartat 2 de l'article 3 del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril, una nova lletra d) amb la redacció següent:

«d) El personal esmentat a la lletra k) del número 1, del precedent article 2, quan el fet causant d'aquests drets s'hagi produït amb anterioritat a l'1 de gener de 1985.»

Cinc. El nom del capítol VI, del subtítol II del títol I del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril, queda redactat de la manera següent:

«Capítol VI. Pensions causades pel personal esmentat a les lletres d) i f) del número 1 de l'article 3r d'aquest text.»

Sis. S'afegeix un nou article al text refós de la Llei de classes passives de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril, amb la redacció següent:

«Article 52 bis. *Règim jurídic.*

1. El personal militar d'ocupació i el de les escales de complement i reserva naval i el de tropa i marineria professional que no tingui adquirit el dret a romandre a les Forces Armades fins a l'edat de retir, mentre duri la relació de serveis de caràcter no permanent, causa a favor seu una pensió de retir, ordinària o extraordinària d'acord amb el que disposen els precedents capítols II i IV, si s'inutilitzen, sempre que la inutilitat s'entengui en els termes que regula l'apartat 2, c), de l'article 28 d'aquest text, però referit a la incapacitat absoluta per a qualsevol professió o ofici.

2. Aquest personal té dret, en els termes que es determinin per reglament, a pensions o indemnitzacions per una sola vegada, en cas que pateixin lesions permanents no invalidants, o no determinants d'invaliditat absoluta per a qualsevol professió o ofici.

3. Així mateix, causen dret a pensió a favor dels seus familiars en cas que mori, mentre mantingui la relació de serveis. Les pensions poden ser ordinàries o extraordinàries, d'acord amb el que disposen els capítols III i IV precedents.»

Set. L'apartat 1 de la disposició addicional desena del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril, queda redactat de la manera següent:

«1. El personal comprès a les lletres a) a h), totes dues inclusivament, i d) del número 1 de l'article 2 d'aquest text refós que perdi la condició de funcionari, sigui quina sigui la causa, així com l'inclòs a la lletra k) del mateix article que acabi la seva relació de servei amb les Forces Armades, conserva els drets passius que per ell mateix o els seus familiars pugui haver adquirit fins a aquell moment, d'acord amb el que estableix aquest text refós, amb les especialitats que es regulen en aquesta disposició i en la disposició addicional tercera i en els termes que es determinin per reglament.»

Article 61. *Modificació del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat.*

Es fa una nova redacció de l'article 27 del text refós de Llei de classes passives de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril, en els termes següents:

«Article 27. *Revaloració de pensions, complements econòmics i limitacions en el creixement d'aquestes.*

1. Les pensions de classes passives, inclòs l'import de pensió mínima, i els havers reguladors aplicables per a la determinació de la seva quantia han de ser revalorades al començament de cada any, en funció de l'índex de preus al consum previst per a aquest any.

Si l'índex de preus al consum acumulat corresponent al període comprès entre el novembre de l'exercici anterior i el novembre de l'exercici econòmic a què es refereixi la revaloració, és superior a l'índex previst, i en funció del qual es va calcular la revaloració, s'ha de procedir a l'actualització corresponent d'acord amb el que estableixi la respectiva llei de pressupostos generals de l'Estat. A aquest efecte, als pensionistes les pensions dels quals s'hagin causat o revalorat en l'exercici anterior, se'ls ha d'abonar la diferència en un pagament únic, abans del primer d'abril de l'exercici posterior.

Si l'índex de preus al consum previst per a un exercici, i en funció del qual es va practicar la revaloració, és superior al realment produït en el període de càlcul descrit al paràgraf anterior, la diferència existent ha de ser absorbida en la revaloració que correspongui aplicar en el següent cicle econòmic.

2. Les pensions de classes passives reconegudes a l'empara de les disposicions d'aquest text que no assoleixin l'import mínim de protecció, que estableix segons la classe la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a cada exercici econòmic, es poden complementar fins a aquest import, en els termes i de la forma que es determini per reglament. El complement és incompatible amb la percepció pel pensionista d'uns ingressos anuals superiors als fixats a aquest efecte per aquesta Llei.

3. L'import de les pensions de classes passives s'ha d'ajustar, en la forma que es determini per regla-

ment, a les normes que sobre limitació en el creixement i assenyalament inicial de pensions determini per a cada any la llei de pressupostos generals de l'Estat corresponent, llevat dels supòsits que preveu el número 2 de l'article 50 següent. Si com a conseqüència d'això el seu import s'ha de minorar, aquesta minoració no ha de suposar cap minva dels altres efectes annexos al reconeixement del dret passiu.»

SECCIÓ 2a ALTRES NORMES

Article 62. *Modificació de la Llei de Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat.*

Es modifiquen els articles següents de la Llei 29/1975, de 27 de juny, de Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat:

U. L'últim paràgraf de l'article 21 queda modificat en els termes següents:

«Quan l'extinció de la situació d'incapacitat temporal es produeixi pel transcurs del termini màxim establert, s'han de prorrogar els efectes de la situació d'incapacitat temporal fins al moment de la declaració de la jubilació per incapacitat permanent. En els supòsits en què, continuant la necessitat de tractament mèdic, la situació clínica de l'interessat faci aconsellable demorar la possible qualificació de l'estat del funcionari com a incapacitat amb caràcter permanent per a les funcions pròpies del seu cos o escala, aquesta qualificació es pot endarrerir pel període que sigui necessari, sense que aquest pugui donar lloc, en cap cas, al fet que la declaració de la jubilació tingui lloc una vegada excedits els 30 mesos des de la data en què s'hagi iniciat la incapacitat temporal.»

Dos. S'afegeix un nou paràgraf a l'article 21 amb la redacció següent:

«El dret al subsidi econòmic per incapacitat temporal s'entén extingit, en tot cas, pel transcurs del termini de trenta mesos que preveu l'apartat anterior.»

Tres. L'apartat primer de l'article 14 amb la redacció següent:

«14.1 Les prestacions a què tenen dret els mutualistes o els seus beneficiaris, quan estiguin en els supòsits de fet legalment establerts, són les següents:

U. Assistència sanitària.

Dos. Subsidi per incapacitat temporal.

Tres. Prestacions recuperadores per incapacitat permanent total, absoluta i gran invalidesa.

Quatre. Prestacions per a la remuneració de la persona encarregada de l'assistència del gran invàlid.

Cinc. Indemnitzacions per lesions, mutilacions o deformitats causades per malaltia professional o en acte de servei o com a conseqüència d'aquest.

Sis. Serveis socials.

Set. Assistència social.

Vuit. Prestacions familiars per fill a càrrec minusvàlid.

Nou. Subsidi especial per maternitat en cas de part múltiple.

2. El finançament d'aquestes prestacions s'ha de fer amb càrrec als recursos econòmics a què es refereixen els articles 42 i 43, llevat de les prestacions familiars per fill a càrrec minusvàlid que es financen exclusivament amb subvenció de l'Estat.»

Quatre. L'article 37 en els termes següents:

«37. 1 Les prestacions econòmiques de protecció a la família són de pagament periòdic i de pagament únic. Les primeres corresponen a les pres-

tacions familiars per fill a càrrec minusvàlid i les segones a subsidis per maternitat en els supòsits de part múltiple.

2. Les prestacions de protecció a la família que estableix aquesta Llei són incompatibles amb qualssevol altres d'anàlogues fixades en els altres règims del sistema de la Seguretat Social.

3. Les prestacions per fill a càrrec minusvàlid es regeixen pel que disposa el capítol IX del títol II del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny.

4. El subsidi especial per maternitat en el supòsit de part múltiple té la mateixa durada i contingut que en el règim general de la Seguretat Social.»

Article 63. Modificació de la Llei sobre Seguretat Social de les Forces Armades.

Es modifiquen els articles 13, 21 i 30 de la Llei 28/1975, de 27 de juny, sobre Seguretat Social de les Forces Armades, en els termes següents:

U. L'article 13 passa a tenir la redacció següent:

«Article 13. 1. Les prestacions a què tenen dret els assegurats o els seus beneficiaris, quan estiguin en els supòsits de fet legalment establerts, són les següents:

- 1) Assistència sanitària.
- 2) Subsidi per incapacitat temporal, en el cas de funcionaris civils.
- 3) Prestacions econòmiques i recuperadores, si s'escau, per inutilitat per al servei, i indemnització per lesions, mutilacions o deformitats de caràcter permanent no invalidants.
- 4) Serveis socials.
- 5) Assistència social.
- 6) Prestacions familiars per fill a càrrec minusvàlid.
- 7) Subsidi especial per maternitat en cas de part múltiple.

2. El finançament d'aquestes prestacions s'ha de fer amb càrrec als recursos econòmics a què es refereixen els articles 35 i 36, llevat de les prestacions familiars per fill a càrrec minusvàlid, que es financen exclusivament amb subvenció de l'Estat.

3. Els retirats i jubilats existents a l'entrada en vigor d'aquesta Llei gaudeixen de totes les prestacions esmentades en el número u, llevat de les contingudes en els apartats 2 i 3.»

Dos. El penúltim paràgraf del número 1 de l'article 21, modificat per la Llei 42/1994, de 30 de desembre, sobre mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, se substitueix pels dos paràgrafs següents:

«Quan l'extinció de la situació d'incapacitat temporal es produeixi pel transcurs del termini màxim establert s'han de prorrogar els efectes de la situació d'incapacitat temporal fins al moment de la declaració de la jubilació per incapacitat permanent. En els supòsits en què, continuant la necessitat de tractament mèdic, la situació clínica de l'interessat faci aconsellable demorar la possible qualificació de l'estat del funcionari com a incapacitat amb caràcter permanent per a les funcions pròpies del seu cos o escala, aquesta es pot endarrerir pel període que sigui necessari, sense que aquest, en cap cas, pugui donar lloc al fet que la declaració de la jubilació tingui lloc una vegada excedits els trenta mesos des de la data en què s'hagi iniciat la incapacitat temporal.

El dret al subsidi econòmic per incapacitat temporal s'entén extingit, en tot cas, pel transcurs del termini de trenta mesos que preveu l'apartat anterior.»

Tres. L'article 30 passa a tenir la redacció següent:

«1. Les prestacions econòmiques de protecció a la família són de pagament periòdic i de pagament únic. Les primeres corresponen a les prestacions familiars per fill a càrrec minusvàlid i les segones al subsidi especial per maternitat en els supòsits de part múltiple.

2. Les prestacions per fill a càrrec minusvàlid es regeixen pel que disposa el capítol IX del títol II del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny.

3. El subsidi especial per maternitat en el supòsit de part múltiple té el mateix contingut que en el règim general de la Seguretat Social.

4. Les prestacions de protecció a la família que estableix aquesta Llei són incompatibles amb qualssevol altres anàlogues fixades en els altres règims del sistema de la Seguretat Social.»

Article 64. Règim especial dels funcionaris de l'Administració de justícia.

U. Es modifica l'article 10 del Reial decret llei 16/1978, de 7 de juny, sobre règim especial de la Seguretat Social dels funcionaris de l'Administració de justícia, en els termes següents:

«Article 10.1 Les prestacions que cobreix la Mutualitat General Judicial són les següents:

- a) Assistència sanitària.
- b) Subsidi per incapacitat temporal.
- c) Prestacions recuperadores per incapacitat permanent total, absoluta i gran invalidesa i per a la retribució del personal encarregat de l'assistència del gran invàlid.
- d) Prestacions periòdiques o indemnitzadores per lesió, mutilació o deformitat originada per malaltia professional o en acte de servei o com a conseqüència d'aquest.
- e) Prestacions socials i assistència social.
- f) Prestacions familiars per fill a càrrec minusvàlid.
- g) Subsidi especial per maternitat en cas de part múltiple.

2. El finançament d'aquestes prestacions s'ha de fer amb càrrec als recursos econòmics a què es refereix l'article 13, llevat de les prestacions familiars per fill a càrrec minusvàlid que es financen exclusivament amb subvenció de l'Estat.

3. Les prestacions econòmiques de protecció a la família són de pagament periòdic i de pagament únic. Les primeres corresponen a les prestacions familiars per fill a càrrec minusvàlid i les segones al subsidi especial per maternitat en els supòsits de part múltiple.

4. Les prestacions per fill a càrrec minusvàlid es regeixen pel que disposa el capítol IX del títol II del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovats pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny.

5. El subsidi especial per maternitat en el supòsit de part múltiple té el mateix contingut que en el règim general de la Seguretat Social.

6. Les prestacions de protecció a la família que estableix aquesta Llei són incompatibles amb qualssevol altres d'anàlogues fixades en els altres règims del sistema de la Seguretat Social.»

Dos. Es modifica l'article 52 de la Llei 42/1994, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i d'ordre social, que modificava els articles 68, 69 i 70 del Reial decret 3283/1978, de 3 de novembre, amb la substitució

de l'últim paràgraf de l'apartat 3 d'aquell article pels següents:

«Quan l'extinció de la situació d'incapacitat temporal es produeixi pel transcurs del termini màxim establert, s'han de prorrogar els efectes de la situació d'incapacitat temporal fins al moment de la declaració de la jubilació per incapacitat permanent. En els supòsits en què, continuant la necessitat de tractament mèdic, la situació clínica de l'interessat faci aconsellable demorar la possible qualificació de l'estat del funcionari com a incapacitat amb caràcter permanent per a les funcions pròpies del seu cos o escala, aquesta es pot endarrerir pel període que sigui necessari, sense que aquest pugui donar lloc, en cap cas, al fet que la declaració de la jubilació tingui lloc una vegada excedits els trenta mesos des de la data en què s'hagi iniciat la incapacitat temporal.»

El dret al subsidi econòmic per incapacitat temporal s'entén extingit, en tot cas, pel transcurs del termini de trenta mesos que preveu l'apartat anterior.»

Article 65. *Magistrats d'enllaç.*

U. Al Ministeri de Justícia hi pot haver quatre places servides per jutges, magistrats o fiscals per exercir les funcions de cooperació judicial com a magistrats d'enllaç en l'àmbit de la Unió Europea, definides a l'Acció Comuna adoptada pel Consell de la Unió Europea amb data 22 d'abril de 1996.

Aquestes places no han de suposar un augment de les que estableix la Llei 38/1988, de 28 de desembre, de demarcació i planta judicial, ni incrementar les relacions de llocs de treball de l'Administració General de l'Estat i s'han de proveir mitjançant nomenament per reial decret del Consell de Ministres, a proposta conjunta dels ministres d'Afers Exteriors i de Justícia.

Dos. Els funcionaris que les ocupin depenen orgànicament de la missió diplomàtica a la qual s'assignin i mantenen el règim retributiu dels seus cossos d'origen; a aquest efecte, el Consell de Ministres, d'acord amb el que disposa la Llei 17/1980, de 24 d'abril, per la qual s'estableix el règim retributiu específic dels funcionaris al servei del poder judicial i de la carrera fiscal, ha de fixar les quanties de les retribucions complementàries i de la corresponent indemnització per destinació a l'estranger.

Tres. Els membres de la carrera judicial o de la carrera fiscal que exerceixin aquestes places han de quedar en la situació que els correspongui de conformitat, respectivament, amb el que disposen la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, i l'Estatut orgànic del ministeri fiscal.

TÍTOL IV

Normes de gestió i organització

CAPÍTOL I

De la gestió

SECCIÓ 1a DE LA GESTIÓ FINANCERA

Article 66. *Modificació de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals.*

Es modifiquen els articles següents de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals:

U. L'últim paràgraf de l'apartat 2 de l'article 54 de la Llei 39/1988, reguladora de les hisendes locals, queda redactat de la manera següent:

«Excepcionalment, quan es produeixi la situació de pròrroga del pressupost es poden concertar les modalitats d'operacions de crèdit següents:

a) Operacions de tresoreria, dins dels límits que fixa la llei, sempre que les concertades amb anterioritat hagin estat prèviament reemborsades i es justifiqui aquest punt tal com assenyala el paràgraf tercer d'aquest apartat dos.

b) Operacions de crèdit a mitjà i llarg termini per al finançament d'inversions vinculades directament a modificacions de crèdit tramitades tal com preveuen els apartats 1, 2, 3 i 6 de l'article 158.»

Dos. S'afegeix un nou paràgraf, que és el quart, a l'apartat 5 de l'article 50 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, que queda redactat en els termes següents:

«En cas que les operacions de crèdit es garanteixin amb ingressos procedents de la imposició de contribucions especials o amb hipoteques sobre béns immobles, tal com preveu l'article 50.4 d'aquesta Llei, les anualitats teòriques resultants no es computen com a càrregues financeres a l'efecte de càlcul de l'estalvi net, en proporció a la part del cost de les inversions cobertes amb aquestes garanties.»

Tres. S'afegeix un nou paràgraf a continuació del primer paràgraf de l'apartat 5 de l'article 50 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, redactat en els termes següents:

«Quan es tracti de la promoció d'habitatges, aquest càlcul s'ha de fer sobre la base de la mitjana dels dos últims exercicis.»

Quatre. Es modifica l'últim paràgraf de l'article 55 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, que queda redactat en els termes següents:

«S'exceptuen del còmput anterior les operacions de crèdit que estiguin assegurades mitjançant les fórmules assenyalades en el paràgraf quart de l'apartat 5 de l'article 50 d'aquesta Llei.»

Cinc. Es fa una nova redacció de l'article 56 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, que queda redactat en els termes següents:

«1. La Secretaria d'Estat d'Hisenda ha de mantenir una central d'informació de riscos que proveeixi d'informació sobre les diferents operacions de crèdit concertades per les entitats locals i la càrrega financera que suposin. Els bancs, caixes d'estalvis i altres entitats financeres, així com les diferents administracions públiques han de remetre les dades necessàries amb aquesta finalitat, que tenen caràcter públic tal com aquella assenyali.»

A aquest efecte, s'han d'arbitrar les mesures necessàries perquè en el termini de dotze mesos el Banc de Crèdit Local transfereixi tota la informació que hi ha a la base de dades pública gestionada per aquell fins a la data de la transferència corresponent.

2. El Banc d'Espanya ha de col·laborar amb els òrgans competents de la Secretaria d'Estat d'Hisenda amb la finalitat de subministrar la informació que es rebi a través del seu Servei Central d'Informació de Riscos, establert en virtut de l'article 16 del Decret llei 18/1962, de nacionalització i reorganització del Banc d'Espanya, sobre endeutament de les corporacions locals, en la forma i amb l'abast i periclitat que s'estableixi.»

3. Amb independència d'això, els òrgans competents de la Secretaria d'Estat d'Hisenda poden requerir al Banc d'Espanya l'obtenció d'altres dades concretes relatives a l'endeutament de les corporacions locals amb entitats financeres declarants al Servei Central d'Informació de Riscos en els termes que es fixin per reglament.

4. Igualment, les corporacions locals han d'informar els òrgans competents de la Secretaria d'Estat sobre la resta del seu endeutament i càrregues financeres, en la forma i amb l'abast, el contingut i la periodicitat que s'estableixi per reglament.»

Sis. Es fa una nova redacció de l'apartat 2 de l'article 154 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, que queda redactat en els termes següents:

«Els tribunals, jutges i autoritats administratives no poden despatxar manaments d'execució ni dictar providències d'embargament contra els drets, fons, valors i béns en general de la hisenda local ni exigir fiances, dipòsits i caucions a les entitats locals, excepte quan es tracti de l'execució d'hipoteques sobre béns patrimonials immobles no afectats directament a la prestació de serveis públics.»

Set. Les lletres b) i e) de l'apartat dos de l'article 155 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, queda redactat de la manera següent:

b) Els altres contractes i els de subministrament, de consultoria, d'assistència tècnica i científica, de prestació de serveis, d'execució d'obres de manteniment i d'arrendament d'equips no habituals de les entitats locals, sotmesos a les normes de la Llei 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques, que no puguin ser estipulats o siguin antieconòmics per un any.»

e) Transferències corrents que derivin de convenis subscrits per les corporacions locals amb altres entitats públiques o privades sense ànim de lucre.»

Vuit.

Primer. L'apartat 1 de l'article 190 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, queda redactat de la manera següent:

«1. El compte general està integrat:

- a) Pel de la mateixa entitat.
- b) Pel dels organismes autònoms.
- c) Pels de les societats mercantils de capital íntegrament propietat d'aquestes.»

Segon. L'apartat 4 de l'article esmentat al número anterior queda redactat de la manera següent:

«4. Les entitats locals han d'adjuntar al compte general els estats integrats i consolidats dels diferents comptes que determini el ple de la corporació.»

Tercer. Se suprimeix l'apartat 5 del mateix article, esmentat en els números anteriors.

Article 67. *Cancel·lació de deutes dels extingits patronats de cases militars.*

Queden anul·lats els drets pendents de cobrament derivats dels crèdits concedits al seu moment per l'Institut per a la Promoció Pública de l'Habitatge destinats al finançament de la construcció d'habitatges al Patronat de Cases Militars de l'Exèrcit de Terra, al Patronat de Cases de l'Armada i al Patronat de Cases de l'Exèrcit de l'Aire.

El Ministeri de Foment i l'Institut per a l'Habitatge de les Forces Armades (INVIFAS) han de procedir a fer les

operacions comptables corresponents que acreditin la cancel·lació de les obligacions pendents.

Totes les despeses motivades per les operacions de cancel·lació que requereixin pagaments a tercers, les ha d'abonar l'Institut per a l'Habitatge de les Forces Armades.

Article 68. *Substitució del tipus d'interès bàsic del Banc d'Espanya o tipus de redescòmpte.*

Les referències que fa la legislació vigent al tipus d'interès bàsic del Banc d'Espanya s'entenen fetes al tipus d'interès legal del diner determinat a la Llei de pressupostos generals de l'Estat.

Llevat que hi hagi un pacte en contra, la substitució del tipus d'interès bàsic del Banc d'Espanya pel tipus d'interès legal del diner no eximeix del compliment del que estableixin els contractes que continguin referències a aquest tipus d'interès ni atorga a les parts la facultat d'alterar-ne el contingut o resoldre'l unilateralment.

Article 69. *Modificació del text refós de la Llei general pressupostària.*

Es modifiquen els articles següents del text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre:

U. L'apartat 1 de l'article 32 queda redactat en els termes següents:

«1. Als fins que preveu l'article anterior, la Hisenda de l'Estat gaudeix, entre d'altres, de les prerrogatives regulades en els articles 71, 73, 74, 75, 105, 111, 112 i 126 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària.»

Dos. Els apartats 2, 3 i 6 de l'article 61 queden redactats en els termes següents:

«2. Es poden adquirir compromisos de despeses que s'hagin d'estendre a exercicis posteriors a aquell en què s'autoritzi sempre que estiguin en algun dels casos que s'esmenten a continuació:

- a) Inversions i transferències de capital.
- b) Transferències corrents derivades de normes amb rang de llei.
- c) Despeses en béns i serveis la contractació dels quals, sota les modalitats que estableix la Llei 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques, no pugui ser estipulada o sigui antieconòmica pel termini d'un any.
- d) Arrendaments de béns immobles que han d'utilitzar els organismes de l'Estat.
- e) Càrregues financeres dels deutes de l'Estat i dels seus organismes autònoms.
- f) Actius financers.

3. El nombre d'exercicis als quals es poden aplicar les despeses referides en els apartats a), b), c) i f) del número 2 no ha de ser superior a quatre. Així mateix, la despesa que en aquests casos s'imputi a cadascun dels exercicis posteriors no pot excedir la quantitat que resulti d'aplicar al crèdit inicial a què s'imputi l'operació, definit a nivell de vinculació, els percentatges següents: en l'exercici immediatament següent, el 70 per 100; en el segon exercici, el 60 per 100, i en els exercicis tercer i quart, el 50 per 100.»

«6. En el cas de convenis de col·laboració o contractes programa, quan no hi hagi crèdit inicial en l'exercici en què se subscriguin, a l'acord de Consell de Ministres que els autoritzi, de conformitat amb el que estableix l'article 74 d'aquesta Llei, s'ha d'especificar l'aplicació pressupostària a la qual s'imputa la despesa en exercicis futurs i l'import de cada anualitat.»

Tres. L'article 62 queda redactat en els termes següents:

«Els crèdits per a despeses que l'últim dia de l'exercici pressupostari no estiguin afectats al compliment d'obligacions reconegudes queden anul·lats de ple dret, sense altres excepcions que les que estableixen l'apartat b) de l'article 49 i l'article 73 d'aquesta Llei.»

Quatre. L'apartat 3 de l'article 69 queda redactat en els termes següents:

«Els presidents dels òrgans constitucionals, dels altres òrgans de l'Estat amb dotacions diferenciades en els pressupostos generals de l'Estat i el president del Consell de Seguretat Nuclear tenen les mateixes competències que estableix el número 1 d'aquest article amb relació a les modificacions pressupostàries del pressupost de despeses respectiu, sense perjudici del principi d'autonomia pressupostària de les Corts Generals.»

Cinc. S'hi introdueix un article 78 bis, que queda redactat en els termes següents:

«Article 78 bis.

Les providències i diligències d'embargament, manaments d'execució i actes de contingut anàleg, dictats per òrgans judicials o administratius, en relació amb drets de cobrament que els particulars ostentin davant l'Administració General de l'Estat i que siguin pagadors a través de l'Ordenació de Pagaments d'Estat s'han de comunicar exclusivament a la Direcció General del Tresor i Política Financera per a la seva deguda pràctica mitjançant consulta al sistema d'informació comptable i han de contenir necessàriament la identificació de l'afectat amb expressió del nom o la denominació social i el seu número d'identificació fiscal, l'import de l'embargament, execució o retenció i la singularització del dret de cobrament afectat amb expressió de l'import, òrgan al qual correspon la proposta de pagament i obligació de pagar.»

Sis. Els apartats 2 i 3 de l'article 119 queden redactats en els termes següents:

«2. No obstant el que disposa el número 2 de l'article anterior, l'Administració General de l'Estat i els seus organismes autònoms, atesa l'especial naturalesa de les seves operacions o el lloc on aquestes s'hagin de realitzar, poden obrir, de conformitat amb el que disposa aquest precepte, comptes en entitats de crèdit diferents del Banc d'Espanya.

L'obertura d'un compte de situació de Fons del Tresor requereix la comunicació prèvia a la Direcció General del Tresor i Política Financera, amb expressió de la finalitat de l'obertura i de les condicions d'utilització. Després de l'informe favorable d'aquest centre directiu, que s'ha d'evacuar en el termini de trenta dies des de la comunicació, queda expedida la via per a l'inici de l'expedient de contractació corresponent que s'ha d'ajustar al que disposa la Llei 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques, mitjançant un procediment negociat amb un mínim de tres ofertes i sense necessitat d'exigir cap prestació de garantia definitiva.

Una vegada realitzada l'adjudicació, i abans de la formalització del contracte, la Direcció General del Tresor i Política Financera n'autoritza l'obertura pel termini de tres anys prorrogables per tres més. Els contractes han de contenir necessàriament una clàusula d'exclusió de la facultat de compensació i el respecte al benefici d'inembargabilitat dels fons públics que estableix l'article 44 d'aquesta Llei. Es pot pactar

que les despeses d'administració del compte es reduixin amb càrrec als interessos que meritin.

3. La Direcció General del Tresor i Política Financera ha d'ordenar la cancel·lació o paralització dels comptes a què es refereix el número anterior si es comprova que no subsisteixen les raons que van motivar-ne l'autorització o que no es compleixen les condicions imposades per al seu ús.»

Article 70. Del pressupost de la Intervenció General de la Seguretat Social.

Dins dels pressupostos de la Seguretat Social, el pressupost de la Intervenció General de la Seguretat Social és únic i s'ha d'integrar, com una secció independent, en el dels serveis comuns de la Seguretat Social.

S'atribueixen a l'interventor general de la Seguretat Social les competències necessàries per a l'administració i gestió dels crèdits compresos en aquesta secció, entre les quals hi ha incloses, a més de les corresponents a la disposició de despeses i al reconeixement d'obligacions, les referents a la subscripció de contractes en els termes que preveu la Llei 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques, i a la designació de comissions de serveis.

Article 71. Subsistema de pagaments a justificar del sistema d'informació comptable.

Amb la finalitat que el subsistema de pagaments a justificar del sistema d'informació comptable representi la vertadera situació dels lliuraments pendents de justificar expedits fins al 31 de desembre de 1994, s'autoritza el ministre d'Economia i Hisenda perquè dicti les normes necessàries per portar a terme les rectificacions comptables que siguin procedents, sense perjudici de l'exigència de les responsabilitats que, si s'escau, puguin derivar d'actuacions o omissions anteriors.

Els resultats que s'obtinguin d'aquestes rectificacions s'han de traslladar als titulars dels departaments afectats i al Tribunal de Comptes.

Article 72. Sistema de pagaments a justificar i avançaments de caixa fixa de les entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social.

Les entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social poden establir el sistema de pagaments a justificar d'acord amb l'article 79 del text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre. Així mateix, poden establir el sistema d'avançaments de caixa fixa en els termes que preveu l'article esmentat.

A aquest efecte, s'autoritza el Govern, a proposta del ministre de Treball i Afers Socials i del ministre de Sanitat i Consum, pel que fa a l'Institut Nacional de la Salut (INSA-LUD), a dictar les disposicions necessàries per a l'aplicació efectiva del que disposa el paràgraf anterior.

Article 73. Control financer en les representacions d'Espanya a l'exterior dependents del Ministeri d'Afers Exteriors.

U. En les ambaixades bilaterals, ambaixades multilaterals, representacions permanents, missions d'observació, consolsats generals, consolsats i altres representacions d'Espanya a l'exterior dependents del Ministeri d'Afers Exteriors, en els quals s'hagi delegat o desconcentrat competències en aplicació del que disposa la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, el Govern, amb l'informe previ de la Intervenció

ció General de l'Administració de l'Estat, pot optar alternativament per:

Establiment d'intervencions delegades,
Substitució de la funció interventora pel control financer permanent.

Dos. S'autoritza la Intervenció General de l'Estat per realitzar les actuacions oportunes que permetin donar compliment al que disposa el paràgraf anterior, de conformitat amb la normativa i els procediments vigents.

SECCIÓ 2a DE LA GESTIÓ PATRIMONIAL

Article 74. *Modificació de la Llei del patrimoni de l'Estat.*

Es modifica l'article 95 en el seu últim paràgraf, de la Llei del patrimoni de l'Estat, text articulat aprovat pel Decret 1022/1964, de 15 d'abril, que queda redactat en els termes següents:

«No obstant això, els béns mobles poden ser permutats per altres béns mobles, sense que hi sigui aplicable el que disposa l'article 58 de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre, o, una vegada declarada deserta la primera subhasta, venuts directament amb subjecció a les normes que contenen els articles 63, 71 i 72 d'aquesta Llei. Els acords corresponents, els han d'adoptar o elevar, si s'escau, al Consell de Ministres els titulars dels departaments que els hagin utilitzat.»

Article 75. *Modificació de la Llei sobre Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat.*

S'afegeix un article 42 bis a la Llei 29/1975, de 25 de juny, sobre Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat, amb la redacció següent:

«Article 42 bis.

1. El règim patrimonial de la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat (MUFACE) és el que estableix l'article 48 de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, i poden disposar dels béns patrimonials propis que siguin innecessaris per al compliment dels seus fins, sense perjudici del que disposa aquest article per a aquests supòsits.

2. En tot el que no regula l'article esmentat, l'administració i gestió d'aquest patrimoni es regeix per les disposicions específiques que contenen aquesta Llei, les seves normes d'aplicació i desplegament, i en tot el que aquestes no preveuen, pel que estableix la legislació reguladora del patrimoni de l'Estat. S'entenen referides al Ministeri d'Administracions Públiques i a la Direcció General de MUFACE les competències que en aquesta legislació s'atribueixen al Ministeri d'Hisenda i Direcció General del Patrimoni de l'Estat, sense perjudici de la seva possible delegació o desconcentració en altres òrgans superiors o directius i de les competències que corresponguin al Consell General de MUFACE.»

Article 76. *Modificació de la Llei reguladora del patrimoni nacional.*

Es modifica l'epígraf dos de l'article 7 de la Llei 23/1982, reguladora del patrimoni nacional, que queda redactat de la manera següent:

«Els béns d'aquestes fundacions, destinats al compliment directe dels seus fins respectius, gau-

deixen de les mateixes exempcions fiscals que els de domini públic de l'Estat i són imprescriptibles i inembargables, sense perjudici del que disposa la legislació específica sobre la seva alienació.»

SECCIÓ 3a DELS CONTRACTES DE LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES

Article 77. *Modificació de la Llei de contractes de les administracions públiques.*

Queden modificats els articles següents de la Llei 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques, amb la redacció següent:

U. Article 25.1.

«Per contractar amb les administracions públiques, l'execució de contractes d'obres o de contractes de serveis als quals es refereix l'article 197.3 llevat dels compresos en les categories 6, 21 i 26 de les esmentades a l'article 207, en tots dos casos per un pressupost igual o superior a 20.000.000 de pessetes, és requisit indispensable que l'empresari hagi obtingut prèviament la classificació corresponent. Aquest requisit també s'exigeix al cessionari d'un contracte en cas que s'hagi exigit al cedent.

Per reial decret es pot exceptuar de classificació per a determinats grups i subgrups dels contractes d'obres i de serveis en els quals aquest requisit sigui exigible, tenint en compte les circumstàncies especials d'aquests grups i subgrups.

El límit que estableix el paràgraf primer d'aquest apartat, el pot elevar o disminuir per a cada tipus de contracte el ministre d'Economia i Hisenda prèvia audiència de les comunitats autònomes d'acord amb les exigències de la conjuntura econòmica.»

Dos. Article 36.2.

«L'òrgan de contractació pot dispensar, en el plec de clàusules administratives particulars, de la prestació de la garantia provisional les empreses que acreditin la classificació requerida per concórrer a la licitació en els contractes d'obres d'una quantia inferior a l'assenyalada en el primer paràgraf de l'article 135. 1 d'aquesta Llei i en els contractes de serveis de quantia inferior a l'assenyalada a l'article 204.2 d'aquesta Llei. També pot dispensar d'aquesta prestació en els contractes de subministraments d'una quantia inferior a la fixada a l'article 178.2 d'aquesta Llei, en els de consultoria i assistència, en els de serveis, en els quals no sigui exigible cap classificació i en els de treballs específics i concrets no habituals d'una quantia inferior a l'assenyalada a l'article 204.2 d'aquesta Llei.»

Tres. S'afegeix un apartat 5 a l'article 25 de la Llei 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques, amb la redacció següent:

«5. Quan, tramitat el procediment d'adjudicació d'un contracte d'aquells als quals es refereix l'apartat 1 d'aquest article no hi hagi concorregut cap empresa classificada, l'òrgan de contractació pot excloure el requisit de classificació prèvia en el procediment següent que per a l'adjudicació del mateix contracte es convoqui amb precisió en el plec de clàusules administratives particulars i en l'anunci, si s'escau, els mitjans perquè les empreses acreditin la solvència econòmica, financera i tècnica, d'entre els que especifiquen els articles 16 i 17 o 19 d'aquesta Llei.»

CAPÍTOL II

De l'organització i procediment

SECCIÓ 1a CREAMENT DE L'INSTITUT PER A LA REESTRUCTURACIÓ DE LA MINERIA DEL CARBÓ I DESENVOLUPAMENT ALTERNATIU DE LES COMARQUES MINERES

Article 78. *Creació de l'Institut per a la Reestructuració de la Minería del Carbó i Desenvolupament Alternatiu de les Comarques Mineres.*

Es crea l'Institut per a la Reestructuració de la Minería del Carbó i Desenvolupament Alternatiu de les Comarques Mineres com a organisme autònom, amb personalitat jurídica i patrimoni propi, adscrit al Ministeri d'Indústria i Energia a través de la Secretaria d'Estat d'Energia i Recursos Minerals.

Article 79. *Objecte de l'Institut per a la Reestructuració de la Minería del Carbó i Desenvolupament Alternatiu de les Comarques Mineres.*

L'Institut per a la Reestructuració de la Minería del Carbó i Desenvolupament Alternatiu de les Comarques Mineres té com a objecte l'execució de la política de reestructuració de la minería del carbó, així com el desenvolupament i l'execució de totes les mesures adreçades a fomentar el desenvolupament econòmic d'aquelles zones que, d'acord amb la normativa aplicable, tinguin la consideració de municipis miners del carbó.

Article 80. *Obligacions de l'Institut per a la Reestructuració de la Minería del Carbó i Desenvolupament Alternatiu de les Comarques Mineres.*

L'Estat, a través de l'Institut per a la Reestructuració de la Minería del Carbó i Desenvolupament Alternatiu de les Comarques Mineres, pot assumir, entre d'altres, les obligacions econòmiques que derivin de processos de reestructuració o tancament d'empreses dedicades a la minería del carbó.

Es consideren incloses entre aquestes obligacions les prestacions econòmiques i de cotització que es reconguin individualment a favor dels treballadors que, pertanyent a la plantilla de les empreses esmentades, quedin en situació de prejubilació o jubilació anticipada com a conseqüència de processos de reestructuració o tancament.

Les prestacions econòmiques i de cotització es meriten anualment i s'han de consignar en el pressupost de despeses d'aquest organisme autònom durant el temps necessari fins que cada treballador assoleixi els seixanta-cinc anys d'edat equivalent en el règim especial de la minería del carbó de la Seguretat Social.

SECCIÓ 2a FÀBRICA NACIONAL DE MONEDA I TIMBRE

Article 81. *Prestació de serveis de seguretat per la Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre per a les comunicacions a través de tècniques i mitjans electrònics, informàtics i telemàtics.*

U. Sense perjudici de les competències atribuïdes a la Llei als òrgans administratius en matèria de registre de sol·licituds, escrits i comunicacions, es faculta la Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre (FNMT) per a la prestació dels serveis tècnics i administratius necessaris per garantir la seguretat, validesa i eficàcia de l'emissió i recepció de comunicacions i documents a través de tècniques i mitjans electrònics, informàtics i telemàtics (EIT) en les relacions que es produeixin entre:

a) Els òrgans de l'Administració General de l'Estat entre si o amb els organismes públics vinculats o dependents d'aquella, així com les d'aquests organismes entre si.

b) Les persones físiques i jurídiques amb l'Administració General de l'Estat (AGE) i els organismes públics vinculats o dependents d'aquesta.

Dos. Així mateix, s'habilita la FNMT a prestar, si s'escau, a les comunitats autònomes, les entitats locals i les entitats de dret públic vinculades o dependents d'aquestes, els serveis a què es refereix l'apartat anterior, en les relacions que es produeixin a través de tècniques i mitjans EIT entre si, amb l'Administració General de l'Estat o amb persones físiques i jurídiques, sempre que, prèviament, s'hagin formalitzat els convenis o acords que siguin procedents.

Tres. El règim jurídic dels serveis esmentats és el que preveuen els articles 38, 45 i 46 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, les seves normes de desplegament i les altres lleis i disposicions concordants.

Quatre. Els serveis als quals es refereixen el número u i, si s'escau, el número dos d'aquest article, s'han de prestar de conformitat amb els requisits tècnics que determini el Consell Superior d'Informàtica.

Cinc. La FNMT, en col·laboració amb l'entitat pública empresarial Correus i Telègrafs i d'acord amb les disponibilitats pressupostàries, ha de procurar la màxima extensió de la prestació dels serveis assenyalats per facilitar als ciutadans les relacions a través de tècniques i mitjans EIT amb l'Administració General de l'Estat i, si s'escau, amb les altres administracions. Per a aquesta extensió dels serveis, s'han de tenir especialment en compte els òrgans i instruments que preveu l'article 38.4 de la Llei 30/1992.

Sis. El Govern, a proposta conjunta dels ministres d'Economia i Hisenda, Administracions Públiques i Foment, ha de dictar, dins el termini de dotze mesos, les disposicions que siguin necessàries per a la regulació de la prestació de serveis tècnics de seguretat en les comunicacions de l'Administració General de l'Estat i els seus organismes públics a través de tècniques i mitjans EIT. Així mateix, queda habilitat per modificar la normativa reguladora de la FNMT i de l'entitat pública empresarial Correus i Telègrafs en el que sigui necessari per a l'execució del que disposen els apartats u, dos i cinc d'aquest article.

SECCIÓ 3a DE LA GERÈNCIA D'INFRAESTRUCTURA DE LA SEGURETAT DE L'ESTAT

Article 82. *Creació de la Gerència d'Infraestructura de la Seguretat de l'Estat.*

Es crea la Gerència d'Infraestructures de la Seguretat de l'Estat com a organisme autònom dependent del Ministeri de l'Interior, i adscrit a la Secretaria d'Estat de Seguretat, que es regeix per les disposicions que contenen aquesta Llei; les lleis 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú; 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat; a la Llei general pressupostària, i 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques, i en les altres d'aplicació. La durada màxima d'aquest organisme és de cinc anys.

Article 83. *Funcions de la Gerència d'Infraestructures de la Seguretat de l'Estat.*

U. Són funcions de la Gerència d'Infraestructures de la Seguretat de l'Estat les següents:

1a Desenvolupar les directrius del Ministeri de l'Interior en matèria de patrimoni immobiliari i condicions urbanístiques, a l'efecte de l'elaboració i realització dels

plans d'infraestructura de la seguretat de l'Estat i complir les tasques que se li assignin en relació amb els immobles afectats als fins de la Seguretat.

2a Fer propostes relatives al planejament urbanístic, coordinar i desenvolupar els plans d'infraestructura de la seguretat de l'Estat, així com portar a terme acords de col·laboració a aquest efecte amb les corporacions locals i amb les comunitats autònomes.

3a Col·laborar amb els ajuntaments en els plans d'ordenació urbana que afectin els immobles i aquarteraments existents. Aquesta col·laboració, així com les propostes a què es refereix l'apartat anterior, han de procurar la coordinació amb el planejament per facilitar l'execució dels plans d'infraestructura.

4a Adquirir i construir, si s'escau, béns immobles per a la seva afectació als fins de la seguretat de l'Estat, de conformitat amb els plans d'infraestructura formulats, així com alienar-los mitjançant venda o permuta, segons els corresponents plans, per tal d'obtenir recursos per al compliment dels fins de l'organisme.

Dos. La desafectació i declaració d'alienabilitat dels béns immobles propis correspon al Ministeri de l'Interior. Correspon també al Ministeri de l'Interior declarar la desafectació i alienabilitat dels béns immobles del Patrimoni de l'Estat afectats als serveis de la seguretat de l'Estat, que els ha de posar a disposició de la Gerència per a la seva alienació a títol oneros, llevat de les cessions a què obligui la legislació urbanística i prèvia la notificació que preveu aquest títol per a les alienacions.

Tres. L'adquisició de béns immobles requereix l'informe favorable previ del Ministeri d'Economia i Hisenda, d'acord amb l'article 48.1 de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.

Quatre. Acabada la durada de la Gerència, o declarats complerts els seus fins, tant els béns immobles propis com els adscrits per l'Estat, s'han d'incorporar al Patrimoni de l'Estat.

Article 84. *Alienació de béns de la Gerència d'Infraestructures de la Seguretat de l'Estat.*

Les alienacions s'han de portar a terme normalment pel procediment de subhasta pública. No obstant això, es faculta la Gerència per alienar directament béns immobles a particulars, corporacions locals i comunitats autònomes quan hi hagi concurrència d'interessos urbanístics entre les parts, o en cas de permuta. En aquests casos, el Consell de Ministres ha d'aprovar les operacions corresponents quan el valor dels béns excedeixi la quantia que determina l'article 62 de la Llei del patrimoni de l'Estat.

Article 85. *Govern i administració de la Gerència d'Infraestructures de la Seguretat de l'Estat.*

U. El Govern i l'administració de la Gerència d'Infraestructures de la Seguretat de l'Estat és a càrrec del Consell Rector, la Comissió Delegada, si s'escau, i la Direcció de la Gerència, que en són els òrgans rectors.

Dos. El Consell Rector és l'òrgan col·legiat superior de direcció. El presideix el secretari d'Estat de Seguretat. En són vocals el subsecretari del Ministeri de l'Interior, el director general de la Policia, el director general de la Guàrdia Civil, el director general del Patrimoni de l'Estat, el director general de Pressupostos, el director general de l'Habitatge, l'Arquitectura i l'Urbanisme, el secretari general tècnic d'Interior, el director general d'administració de la Seguretat, el cap del Servei Jurídic de l'Estat al departament i l'interventor delegat.

Correspon al Consell Rector, a més de l'alta direcció i representació de l'organisme, l'aprovació dels plans generals d'actuació, els de compra, venda i permuta de solars i immobles i les competències que se li assignin per reglament.

El règim d'acords del Consell, i el de la Comissió Delegada, si s'escau, és el que regula el capítol II del títol II de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Tres. El Consell Rector pot crear una comissió delegada amb la composició i les funcions que determini.

Quatre. La Gerència ha de disposar d'una direcció que és l'òrgan executiu d'aquesta i que correspon al director general d'administració de la Seguretat.

Correspon a la Direcció de la Gerència l'execució dels acords del Consell Rector i, si s'escau, de la Comissió Delegada; el desenvolupament dels plans aprovats, la representació de la Gerència en tots els actes i contractes que se subscriuguin, així com davant els tribunals i les administracions públiques, i les competències que se li atribueixin per reglament.

Cinc. El personal de l'organisme autònom és el que s'integra en aquest d'acord amb el que estableixen els seus estatuts, que han d'establir el règim que hi és aplicable.

Article 86. *Recursos de la Gerència d'Infraestructures de la Seguretat de l'Estat.*

Per al compliment dels seus fins, la Gerència d'Infraestructures de la Seguretat de l'Estat disposa dels recursos següents:

a) Els solars i immobles actualment afectes a la seguretat de l'Estat que una vegada desafectats es posin a la seva disposició o els que li siguin adscrits.

b) Els derivats de les operacions que realitzi en el desenvolupament i compliment de les funcions que se li atribueixen.

c) Les dotacions que anualment es consignin a favor seu en els pressupostos generals de l'Estat o li assignin altres organismes públics.

d) Les aportacions voluntàries d'entitats particulars i qualssevol altres recursos que li puguin ser atribuïts.

Article 87. *Regles de funcionament de la Gerència d'Infraestructures de la Seguretat de l'Estat.*

U. El ministre de l'Interior ha d'autoritzar les alienacions d'immobles en els mateixos casos en què l'article 62 de la Llei del Patrimoni de l'Estat exigeix l'autorització del ministre d'Economia i Hisenda, en funció de la quantia dels béns a alienar. Quan se superi aquesta quantia, l'autorització l'ha d'atorgar el Consell de Ministres, a proposta del ministre de l'Interior.

Com a regla general, els procediments d'alienació i permuta i els òrgans autoritzats per acordar-los, en funció del procediment i la quantia, són els que estableixen els articles 61, 62, 63 i 71 de la Llei del patrimoni de l'Estat, i correspon al ministre de l'Interior les facultats que aquests articles atribueixen al ministre d'Economia i Hisenda.

Dos. D'acord amb l'article 48.1 de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, totes les alienacions s'han de comunicar prèviament al Ministeri d'Economia i Hisenda, que pot optar per mantenir els béns en el patrimoni de l'Estat per afectar-los a qualsevol altre servei de l'Administració.

Tres. D'acord amb el que estableix l'article 62.3 de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, el Govern, en el termini de tres mesos, ha d'aprovar els estatuts de la Gerència.

SECCIÓ 4a EMPRESA DE TRANSFORMACIÓ AGRARIA, SOCIEDAD ANÓNIMA

Article 88. *Règim jurídic de l'«Empresa de Transformación Agraria, Sociedad Anónima (TRAGSA)».*

U. L'«Empresa de Transformación Agraria, Sociedad Anónima» (TRAGSA) és una societat estatal de les que

preveu l'article 6è,1a) de la Llei general pressupostària, que compleix serveis essencials en matèria de desenvolupament rural i conservació de medi ambient, d'acord amb el que disposa en aquesta Llei.

Dos. Les comunitats autònomes poden participar en el capital social de TRAGSA mitjançant l'adquisició d'accions, l'alienació de les quals autoritza el Ministeri d'Economia i Hisenda, a iniciativa dels ministeris d'Agricultura, Pesca i Alimentació i de Medi Ambient.

Tres. TRAGSA té per objecte:

a) La realització de tot tipus d'actuacions, obres, treballs i prestació de serveis agrícoles, ramaders, forestals, de desenvolupament rural, de conservació i protecció del medi natural i mediambiental, d'aqüicultura i de pesca, així com els necessaris per utilitzar i gestionar més bé els recursos naturals.

b) L'elaboració d'estudis, plans, projectes i qualsevol tipus de consultoria i d'assistència tècnica i formativa en matèria agrària, forestal, de desenvolupament rural, de protecció i millora del medi ambient, d'aqüicultura i pesca i de conservació de la naturalesa, així com per a l'ús i gestió dels recursos naturals.

c) L'activitat agrícola, ramadera, forestal i d'aqüicultura i la comercialització dels seus productes, l'administració i la gestió de finques, forests, centres agraris, forestals, mediambientals o de conservació de la naturalesa, així com d'espais i de recursos naturals.

d) La promoció, desenvolupament i adaptació de noves tècniques, equips i sistemes de caràcter agrari, forestal, mediambiental, d'aqüicultura i pesca, de protecció de la naturalesa i per a l'ús sostenible dels seus recursos.

e) La fabricació i comercialització de béns mobles del mateix caràcter.

f) La prevenció i lluita contra les plagues i malalties vegetals i animals i contra els incendis forestals, així com la realització d'obres i tasques de suport tècnic de caràcter urgent o d'emergència.

g) El finançament de la construcció o de l'explotació d'infraestructures agràries, mediambientals i d'equipaments de nuclis rurals, així com la constitució de societats i la participació en altres de constituïdes, que tinguin fins relacionats amb l'objecte social de l'empresa.

h) La realització, a instància de tercers, d'actuacions, treballs, assistències tècniques, consultories i prestació de serveis en els àmbits rural, agrari, forestal i mediambiental, dins o fora del territori nacional, directament o a través de les seves filials.

Quatre. TRAGSA, com a mitjà propi instrumental i servei tècnic de l'Administració, està obligada a realitzar amb caràcter exclusiu, per si mateixa o les seves filials, els treballs que li encarreguin l'Administració General de l'Estat, les comunitats autònomes i els organismes públics que en depenen, en les matèries que constitueixen l'objecte social de l'empresa i, especialment, aquells que siguin urgents o que s'ordenin com a conseqüència de les situacions d'emergència que es declarin.

En el cas que l'execució d'obres o la fabricació de béns mobles per TRAGSA es porti a terme amb la col·laboració d'empresaris particulars, l'import d'aquesta ha de ser inferior a 799.882.917 pessetes amb exclusió de l'impost sobre el valor afegit, o inferior a l'import assenyalat a l'article 178.2 de la Llei 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques, quan es tracti de la fabricació de béns mobles.

Cinc. Ni TRAGSA ni les seves filials poden participar en els procediments per a l'adjudicació de contractes convocats per les administracions públiques de les quals sigui mitjà propi. No obstant això, quan no hi concorri cap licitador, es pot encarregar a TRAGSA l'execució de l'activitat objecte de licitació pública.

Sis. L'import de les obres, treballs, projectes, estudis i subministraments realitzats per mitjà de TRAGSA s'ha de

determinar aplicant a les unitats executades les tarifes corresponents, que han de ser objecte d'aprovació per l'Administració competent. Les tarifes s'han de calcular de manera que representin els costos reals de realització i la seva aplicació a les unitats produïdes serveix de justificació de la inversió o dels serveis realitzats.

SECCIÓ 5a AGÈNCIA ESPANYOLA DEL MEDICAMENT

Article 89. *Creació de l'Agència Espanyola del Medicament.*

U. Es crea, amb la denominació d'Agència Espanyola del Medicament, un organisme públic amb el caràcter d'organisme autònom, d'acord amb el que preveuen els articles 41 i 43 de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, amb personalitat jurídicopública diferenciada i plena capacitat d'obrar, que es regeix pel que disposen aquesta Llei i altres disposicions que li siguin aplicables.

Dos. L'Agència Espanyola del Medicament està adscrita al Ministeri de Sanitat i Consum, al qual correspon la seva direcció estratègica, l'avaluació i el control dels resultats de la seva activitat, a través de la Subsecretaria del Departament.

Tres. A l'Agència Espanyola del Medicament, dins de l'esfera de les seves competències, li corresponen les potestats administratives necessàries per al compliment dels seus fins, en els termes que prevegin els seus estatuts, d'acord amb la legislació aplicable.

En l'exercici de les seves funcions públiques, l'Agència Espanyola del Medicament ha d'actuar d'acord amb el que preveu la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Article 90. *Funcions de l'Agència Espanyola del Medicament.*

Són funcions de l'Agència Espanyola del Medicament:

a) Concedir l'autorització de comercialització de les especialitats farmacèutiques i d'altres medicaments d'ús humà fabricats industrialment, així com la revisió i adequacions oportunes en els comercialitzats.

b) Participar en la planificació i avaluació dels medicaments d'ús humà que autoritzi la Unió Europea a través de l'Agència Europea d'Avaluació de Medicaments.

c) Avaluar i autoritzar els assajos clínics i els productes en fase de recerca clínica.

d) Autoritzar els laboratoris farmacèutics de medicaments d'ús humà.

e) Planificar, avaluar i desenvolupar el sistema espanyol de farmacovigilància.

f) Desenvolupar l'activitat inspectora i de control de medicaments de competència estatal.

g) La gestió de la Reial Farmacopea Espanyola.

h) La instrucció dels procediments derivats de les infraccions relacionades amb medicaments quan correspongui a l'Administració General de l'Estat.

i) Les competències relatives a estupefaents i psicòtrops que es determinin per reglament.

j) Qualsevol altres que li siguin atribuïdes per normes legals o reglamentàries.

Article 91. *Òrgans de direcció de l'Agència Espanyola del Medicament.*

U. El president de l'Agència Espanyola del Medicament és el subsecretari del Ministeri de Sanitat i Consum.

Correspon al president vetllar per la consecució dels objectius assignats a l'Agència i exercir la direcció superior d'aquesta.

Dos. El director de l'Agència, amb nivell orgànic de subdirector general, té la representació legal de l'Agència i li correspon l'execució del pla d'actuació.

Així mateix, li competeix:

- a) Exercir la direcció de personal i dels serveis i activitats de l'Agència.
- b) Elaborar la proposta de la relació de llocs de treball.
- c) L'elaboració de l'avantprojecte de pressupost i el pla d'actuació.
- d) Contractar el personal en règim de dret laboral o privat, previ compliment de la normativa aplicable sobre això.
- e) Dictar instruccions i circulars sobre les matèries que siguin competència de l'Agència.
- f) Exercir totes les competències que a la Llei o a l'estatut no s'assignin a un altre òrgan específic.

Article 92. Estatut i règim de personal de l'Agència Espanyola del Medicament.

Correspon al Govern aprovar l'Estatut de l'Agència Espanyola del Medicament, mitjançant real decret, a iniciativa del ministre de Sanitat i Consum i a proposta conjunta dels ministres d'Administracions Públiques i d'Economia i Hisenda. En aquest Estatut s'ha de determinar la seva estructura organitzativa, així com el seu règim jurídic, que s'ha d'ajustar als criteris següents:

1. El personal directiu de l'Agència, que és el determinat en el seu Estatut, es nomena de conformitat amb el que estableix la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.
2. La tramitació de les convocatòries de selecció i provisió de llocs de treball, l'ha de fer l'Agència, i s'han d'ajustar les bases als principis generals que estableix la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública.

Article 93. Finançament i patrimoni de l'Agència Espanyola del Medicament.

U. Els recursos econòmics de l'Agència estan integrats per:

- a) Les assignacions que anualment s'estableixen amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat.
- b) Les aportacions procedents de fons específics de l'Agència Europea d'Avaluació de Medicaments o altres fons comunitaris destinats al compliment dels seus fins.
- c) Les taxes o altres ingressos públics que dimanen de la seva activitat.
- d) Les subvencions, així com els ingressos que obtinguí com a conseqüència de concerts o convenis amb ens públics o privats o d'aportacions realitzades a títol gratuït.
- e) Qualsevol altre recurs no que preveuen els apartats anteriors i que legítimament li pugui correspondre.

Dos. L'Agència Espanyola del Medicament pot tenir adscrits béns del patrimoni de l'Estat per al compliment dels seus fins.

Article 94. Règim de contractació de l'Agència Espanyola del Medicament.

U. La contractació de l'Agència Espanyola del Medicament es regeix per les normes generals de la contractació de les administracions públiques.

Dos. El règim jurídic de les activitats de consultoria i assistència que l'Agència Espanyola del Medicament rea-

litzi per mitjà del personal al servei de les administracions públiques és el que regula l'Estatut d'aquella.

Article 95. Règim pressupostari de l'Agència Espanyola del Medicament.

U. L'Agència Espanyola del Medicament ha d'elaborar anualment un avantprojecte de pressupost amb l'estructura que assenyalí el Ministeri d'Economia i Hisenda, i l'ha de remetre al Ministeri de Sanitat i Consum per a la seva elevació al Govern, i posterior remissió a les Corts Generals, com a part dels pressupostos generals de l'Estat.

Dos. De conformitat amb el que estableix la disposició transitòria 4 de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, el règim pressupostari de l'Agència Espanyola del Medicament és el que estableix la Llei general pressupostària per als organismes autònoms de caràcter administratiu.

Article 96. Règim de control i comptabilitat de l'Agència Espanyola del Medicament.

U. L'Agència Espanyola del Medicament està sotmesa a control per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, en la forma que preveu la Llei general pressupostària per als organismes autònoms.

Dos. L'Agència Espanyola del Medicament està sotmesa al règim de comptabilitat pública.

Article 97. Successió i constitució efectiva de l'Agència Espanyola del Medicament.

U. L'Agència Espanyola del Medicament succeeix la Direcció General de Farmàcia i Productes Sanitaris i el Centre Nacional de Farmacobiologia en l'exercici de totes les funcions esmentades a l'article 90 d'aquesta Llei que exerceixin aquells, i queda subrogada en la totalitat dels béns, drets i obligacions afectes o constituïts en virtut d'aquestes funcions.

Dos. El personal funcionari que presti els seus serveis a la Direcció General de Farmàcia i Productes Sanitaris i al centre Nacional de Farmacobiologia, en les àrees que afectin la competència i funcions de l'Agència Espanyola del Medicament, passa a formar part del personal al servei de l'Agència amb la mateixa situació, antiguitat i grau que tinguin, i queden en la situació de servei actiu en el seu cos o escala de procedència.

Igualment l'Agència s'ha de subrogar en els contractes de treball concertats amb personal subjecte al dret laboral de les àrees esmentades, en els seus propis termes i sense cap alteració de les seves condicions.

Tres. Mentre no s'hagin aprovat les relacions de llocs de treball i transferits els crèdits corresponents, el pagament del personal al servei de l'Agència s'ha d'efectuar amb càrrec als crèdits de procedència.

Quatre. La constitució efectiva de l'Agència té lloc en el moment de l'entrada en vigor del seu Estatut.

A partir de la data esmentada, s'entenen atribuïts als òrgans de l'Agència, d'acord amb els seus estatuts, les competències, executives o no, que les normes en vigor atribueixen al Ministeri de Sanitat i Consum, a la Direcció General de Farmàcia i Productes Sanitaris, al Centre Nacional de Farmacobiologia i a altres òrgans del departament esmentat en relació amb les matèries a què es refereix aquesta Llei.

Article 98. Modificació de la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament.

Es modifiquen els articles següents de la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament, amb la finalitat d'adequar-los a l'estructura organitzativa conseqüència de la creació de l'Agència Espanyola del Medicament.

U. L'apartat 1 de l'article 9 queda redactat de la manera següent:

«1. Cap especialitat farmacèutica ni altres medicaments d'ús humà fabricats industrialment es poden posar al mercat sense l'autorització de comercialització prèvia de l'Agència Espanyola del Medicament i inscripció prèvia en el Registre d'especialitats farmacèutiques o sense haver obtingut l'autorització comunitària de conformitat amb el que disposa el Reglament (CEE), número 2309/93 del Consell, de 22 de juliol de 1993. S'han de seguir els procediments d'inclusió en la prestació farmacèutica de la Seguretat Social i de fixació de preus, en els casos que l'especialitat farmacèutica hagi de ser finançada amb càrrec a fons de la Seguretat Social o a fons estatals afectes a la sanitat.»

Dos. L'apartat 5 de l'article 21 queda redactat de la manera següent:

«5. El Comitè d'Avaluació ha d'emetre un informe preceptiu en els procediments d'autorització d'especialitats farmacèutiques que continguin noves entitats químiques, biològiques o radiofarmacèutiques.

Amb caràcter facultatiu, a sol·licitud del director de l'Agència Espanyola del Medicament, el Comitè d'Avaluació ha d'emetre un informe en els procediments d'autorització d'expedients abreujats, en els de modificació de l'autorització de comercialització, i en els d'especialitats farmacèutiques publicitàries.»

Tres. L'apartat 1 de l'article 27 queda redactat de la manera següent:

«1. Les mesures que preveuen els dos articles anteriors s'han d'acordar prèvia instrucció d'expedient amb audiència de l'interessat. Ha d'emetre el dictamen preceptiu però no vinculant el Comitè de Seguretat de Medicaments en els casos a), b) i i) de l'article anterior.»

Quatre. Es modifica l'apartat 6 de l'article 58 amb la redacció següent:

«6. El Comitè de Seguretat de Medicaments, l'han de constituir representants de les administracions sanitàries amb experiència en farmacovigilància i control de medicaments i experts de prestigi reconegut en aquestes matèries.

Els membres del Comitè de Seguretat de Medicaments són designats pel ministre de Sanitat i Consum, a proposta del Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut respecte als representants d'administracions sanitàries de comunitats autònomes, i del director de l'Agència Espanyola del Medicament dels restants.»

Cinc. Es modifica l'apartat 4 de l'article 84 amb la redacció següent:

«4. La Comissió Nacional per a l'Ús Racional dels Medicaments, adscrita al Ministeri de Sanitat i Consum, és l'òrgan col·legiat assessor de les administracions públiques sanitàries en tot el que està relacionat amb la utilització racional dels medicaments i productes sanitaris i està constituïda per experts de prestigi reconegut.»

Sis. La rúbrica i l'apartat 2 de l'article 99 queden redactats de la manera següent:

«Article 99. *De les comissions i comitès.*

2. Les comissions i comitès que preveu aquesta Llei s'han d'ajustar al que disposen sobre òrgans col·legiats les disposicions vigents.»

Set. Canvi de denominació de determinades comissions.

La Comissió Nacional d'Avaluació de Medicaments i la Comissió Nacional de Farmacovigilància passen a denominar-se respectivament Comitè d'Avaluació i Comitè de Seguretat de Medicaments, els quals estan adscrits a l'Agència Espanyola del Medicament.

SECCIÓ 6a ALTRES NORMES

Article 99. *Modificació del règim aplicable a les entitats membres de la Mancomunitat de Canales de Taibilla.*

A l'efecte del que disposa l'article 1r de la Llei de 27 d'abril de 1946, que reorganitza la Mancomunitat de Canales del Taibilla, les entitats de caràcter estatal que hagin adquirit la condició de membres de ple dret d'aquest organisme, segueixen mantenint aquesta condició durant un termini de dos anys mentre continuïn en l'exercici de l'activitat que realitzaven en el moment de la seva incorporació, encara que hagin perdut el seu caràcter estatal com a conseqüència de processos de privatització seguits en desenvolupament de mesures de política econòmica.

Article 100. *Modificació de la Llei de defensa de la competència.*

S'afegeix un nou article 56 a la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, que queda redactat en els termes següents:

«U. El termini màxim de durada de la fase del procediment sancionador que té lloc davant el Servei és de divuit mesos a comptar de la incoació d'aquest. Aquest termini s'interromp en cas d'interposició del recurs administratiu que preveu l'article 47 d'aquesta Llei, o del plantejament de qüestions incidentals en què la en Llei prevegi la suspensió, i també si és necessària la coordinació amb la Unió Europea o la cooperació amb autoritats de competència d'altres països. En aquests casos, el Servei ha de donar compte de la resolució d'interrupció als interessats.

Transcorregut el termini anterior sense que el Servei hagi remès l'expedient al Tribunal per a la seva resolució o n'hagi acordat el sobreseïment, s'ha de procedir, d'ofici o a instància de qualsevol interessat, a declarar-ne la caducitat.

Dos. El Tribunal ha de dictar resolució en el termini màxim de dotze mesos a comptar de l'admissió a tràmit de l'expedient. El termini s'interromp si es plantegen qüestions incidentals en què la Llei en preveu la suspensió, s'interposen recursos i se n'acorda la suspensió per l'òrgan jurisdiccional competent, s'acorda la pràctica de diligències perquè el Tribunal de Defensa de la Competència proveeixi més bé, s'ha de procedir a un canvi de qualificació en els termes de l'article 43.1 d'aquesta Llei o se n'acorda la suspensió per la concurrència amb un procediment davant els òrgans comunitaris o amb la instrucció d'un procés penal, així com per a la presentació d'una qüestió prejudicial davant el Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees.

Transcorreguts trenta dies des del venciment del termini anterior, si el Tribunal no ha dictat resolució, s'ha de procedir d'ofici o a instància de qualsevol interessat, a declarar la caducitat del procediment.»

Article 101. *Actuacions i resolucions jurisdiccionals.*

Les actuacions i resolucions jurisdiccionals i escrits de les parts relacionats amb aquests, s'han d'estendre en paper comú, les característiques i els formats del qual s'han de determinar per reglament.

TÍTOL V

De l'acció administrativa

CAPÍTOL I

Acció administrativa en matèria de transports

Article 102. *Subvencions al transport aeri per a residents a les illes Canàries, Balears, Ceuta i Melilla.*

1. S'autoritza el Govern de la Nació perquè durant 1998 modifiqui la quantia de les subvencions al transport aeri per a residents a les illes Canàries, Balears, Ceuta i Melilla actualment vigents, o, si s'escau, reemplaci aquest règim per un altre sistema de compensació.

Aquesta modificació o canvi mai pot suposar una disminució de l'ajuda prestada o un deteriorament en la qualitat del servei.

2. En cap cas es pot bonificar l'import superior que sobre les tarifes ordinàries suposin els preus dels bitllets de classe preferent o superior.

3. En tot cas, per a la Comunitat Autònoma de Canàries cal atènyer-se al que regula l'article 6 de la Llei 19/1994, de 6 de juny, de modificació del règim econòmic i fiscal de Canàries.

Article 103. *Taxes aeroportuàries en els aeroports de les illes Canàries, Balears i Melilla i obligacions de servei públic en el trànsit aeri interinsular.*

La tarifa d'aterratge d'aeronaus en els aeroports de les illes Canàries, Balears i Melilla i les taxes aplicables als passatgers en aquests aeroports es redueixen en un 15 per 100 respecte a les quanties establertes amb caràcter general en els supòsits de serveis regulars amb el territori peninsular. Les dues tarifes es redueixen en un 70 per 100 si es tracta de serveis regulars interinsulars.

La minoració que es produeixi en els ingressos de l'ens públic Aeroports Espanyols i Navegació Aèria com a conseqüència del que estableix el paràgraf anterior es compensa, si és necessari, amb càrrec al percentatge de l'import de la recaptació de l'ens que s'ha de transferir al Tresor Públic en aplicació del que disposa la Llei de pressupostos generals de l'Estat.

El Govern ha de procedir a la declaració d'obligacions de servei públic amb els trànsits aeris interinsulars i, si s'escau, en els trànsits aeris dels arxipèlags amb el territori peninsular; en els dos supòsits, d'acord amb el que preveu el Reglament (CEE) 2408/92, del Consell, de 23 de juliol. Aquesta declaració s'ha de fer prèvia audiència als governs de Canàries i de les illes Balears. Aquesta mesura és aplicable a Melilla i, si s'escau, a Ceuta en el trànsit amb el territori peninsular. Així mateix, s'ha de finançar amb càrrec al percentatge a què es refereix el paràgraf segon d'aquest precepte l'increment de la despesa pública que origina l'establiment d'aquestes obligacions de servei públic.

Article 104. *Règim jurídic dels transports per ferrocarril.*

U. Les agrupacions internacionals d'empreses ferroviàries establertes en països de la Unió Europea en les quals participi alguna empresa ferroviària establerta a Espanya tenen dret d'accés i trànsit a les infraestructures ferroviàries per a la prestació de serveis de transport internacional per ferrocarril entre els estats membres de la Unió Europea en els quals estiguin establertes les empreses que les constitueixen.

Si en les agrupacions internacionals no hi participen empreses espanyoles, el dret al qual es refereix el paràgraf anterior és únicament de trànsit.

Dos. Les empreses ferroviàries establertes en països de la Unió Europea tenen dret d'accés a les infraestructu-

res ferroviàries per a l'explotació de serveis combinats internacionals de mercaderies.

Tres. El que disposen els punts u i dos no és aplicable a les empreses ferroviàries l'activitat de les quals es límit a l'explotació del transport urbà, suburbà o regional.

Quatre. S'han d'establir per reglament, de conformitat amb el que preveuen les directives 95/18 i 95/19, totes dues de 19 de juny de 1995, de la Unió Europea els requisits que s'han de complir per exercitar els drets d'accés i trànsit reconeguts en els punts u i dos.

Cinc. L'administrador de la infraestructura ha d'aplicar un cànon d'utilització de la infraestructura al seu càrrec que han de pagar les empreses ferroviàries i les agrupacions internacionals que la utilitzin.

El cànon s'exigeix en les quanties que fixi el ministre de Foment, amb l'informe previ de l'administrador de la infraestructura, en funció de la naturalesa del servei, la durada, la situació del mercat i la naturalesa i el deteriorament de la infraestructura, així com la necessitat que el seu administrador pugui comercialitzar-la eficaçment.

Sis. En la percepció del cànon, l'administrador de la infraestructura no pot fer discriminacions entre les diferents empreses ferroviàries o agrupacions internacionals per serveis de naturalesa equivalent en el mateix mercat. L'administrador de la infraestructura està obligat a facilitar al Ministeri de Foment tota la informació que aquest li requereixi per assegurar-se que els cànons es perceben de forma no discriminatòria.

Set. L'import del cànon es pot establir en una quantia única o periòdica, segons la naturalesa i la durada del servei. Quan es tracti d'una quantia única s'ha de meritjar en iniciar-se la utilització de la infraestructura, per bé que se'n pot exigir el dipòsit previ; altrament, es merita periòdicament.

L'impagament pot motivar la suspensió o pèrdua del dret a la utilització de la infraestructura ferroviària per les empreses ferroviàries o agrupacions internacionals incomplidores, sempre que això no suposi la interrupció de la prestació per aquelles dels serveis públics regulars de transport de viatgers d'ús general que, si s'escau, gestionin.

Vuit. S'han d'establir per reglament els procediments i criteris per a l'adjudicació de les franges o solcs de la infraestructura ferroviària i per a l'exacció del cànon.

Nou. El que disposa la secció noranta del títol I del llibre II (articles 184 a 192) del Codi de comerç, aprovat pel Reial decret de 22 d'agost de 1885, no és aplicable a les companyies de ferrocarrils.

Article 105. *Modificació de la Llei d'ordenació dels transports terrestres.*

U. S'afegeix a l'apartat h) de l'article 141 de la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'ordenació dels transports terrestres, l'incís següent:

«o no passar la revisió periòdica d'aquests en els terminis i la forma legalment establerts.»

Dos. S'afegeix un nou paràgraf a l'article 179.2 de la Llei 19/1987, de 30 de juliol, d'ordenació dels transports terrestres, amb el contingut següent:

«S'entenen implícitament atorgades a RENFE totes les autoritzacions, permisos o llicències administratives de primera instal·lació o obertura que siguin necessàries per al desenvolupament ulterior en els recintes ferroviaris de les activitats industrials, comercials i de serveis la localització dels quals en aquests recintes sigui necessària o convenient per la seva relació amb l'explotació ferroviària, amb els fins de RENFE o amb els serveis a prestar al públic. Per a la realització o el desenvolupament d'aquestes activitats és necessària l'obtenció de les llicències, permisos o autoritzacions administratives corresponents.»

Article 106. Normes de coordinació entre les administracions de transport i de trànsit.

Per a la matriculació i expedició del corresponent permís de circulació, o canvi de titularitat, dels vehicles de transport de viatgers amb una capacitat superior a nou places, inclosa la del conductor, així com dels vehicles de transport de mercaderies o mixtos amb una massa màxima autoritzada superior a 6 tones i una capacitat de càrrega que excedeixi les 3,5 tones, inclosos els caps tractors, és necessària la justificació del propietari, mitjançant un escrit certificat expedit per l'òrgan competent en matèria de transports, segons la qual, o bé disposa del títol habilitador corresponent per a la realització d'alguna activitat de transport o d'arrendament sense conductor, o bé compleix totes les condicions per obtenir aquest títol.

CAPÍTOL II

Acció administrativa en matèria d'energia

Article 107. Modificació de la Llei d'ordenació del sector petrolíer.

Es modifiquen els articles 7 i 8 i s'introdueixen noves disposicions transitòries sisena, setena i vuitena a la Llei 34/1992, de 22 de desembre, d'ordenació del sector petrolíer, que queden redactats en els termes següents:

U.

«Article 7. *Distribució al detall de productes petrolífers.*

1. L'activitat de distribució o subministrament al detall de carburants i combustibles petrolífers pot ser exercida lliurement per qualsevol persona física o jurídica mitjançant lliuraments directes a instal·lacions fixes per a consum propi o mitjançant lliuraments a vehicles en instal·lacions habilitades a aquest efecte.

No obstant això, les instal·lacions utilitzades per a l'exercici de les activitats a què es refereix el paràgraf anterior, han de disposar de les autoritzacions administratives preceptives per a cada tipus d'instal·lació d'acord amb la normativa que regula les instruccions tècniques complementàries en les quals s'estableixen les condicions tècniques i de seguretat de les instal·lacions, i també complir la resta de la normativa vigent que en cada cas hi sigui aplicable.

2. Els acords de subministrament en exclusiva que se subscriuguin entre els distribuïdors a l'engròs de carburants i combustibles petrolífers a què es refereix l'article 6 d'aquesta Llei i els propietaris d'instal·lacions per al subministrament de vehicles, han de recollir en les seves clàusules, si els propietaris ho sol·liciten, la venda en ferm d'aquests productes.»

Dos.

«Article 8. *Registre d'instal·lacions de distribució i subministrament.*

Es crea en el Ministeri d'Indústria i Energia el Registre d'instal·lacions de distribució i subministrament al detall, en el qual han d'estar inscrites totes les instal·lacions de distribució mitjançant subministraments directes a instal·lacions fixes i instal·lacions per a subministrament a vehicles que hagin estat autoritzades.

S'ha d'establir per reglament el procediment de comunicació de les dades de les instal·lacions que hagin estat autoritzades per les comunitats autònomes competents en la matèria.»

Tres.

«Disposició transitòria sisena. *Contractes de subministrament en exclusiva.*

Els propietaris de les instal·lacions per al subministrament de vehicles que, a l'entrada en vigor d'aquesta disposició transitòria, tinguin concertat en règim de comissió un acord de subministrament en exclusiva de carburants i combustibles amb un distribuïdor a l'engròs, tenen dret, des de l'esmentada entrada en vigor, a l'adaptació de les clàusules del contracte al règim de venda en ferm, respectant el contingut econòmic, i a aquest efecte han de plantejar la negociació corresponent, que no pot donar lloc, en cap cas, per aquesta causa, a la rescissió o resolució d'aquests contractes, ni a la interrupció del compliment de l'obligació de subministrament en exclusiva ni de cap altra.»

Quatre.

«Disposició transitòria setena. *Autoritzacions anteriors.*

Les autoritzacions concedides amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta disposició en virtut del que estableixen els articles 7 i 8 de la Llei 34/1992, de 22 de desembre, d'ordenació del sector petrolíer, es mantenen vigents i tenen plens efectes sense necessitat de ratificació.»

Cinc.

«Disposició transitòria vuitena. *Instruccions tècniques.*

Fins que el Govern, mitjançant real decret, aprovi les instruccions tècniques complementàries a què es refereix el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 7 d'aquesta Llei, són aplicables a qualsevol persona física o jurídica que realitzi les activitats que preveu aquest precepte, les instruccions tècniques complementàries actualment vigents, segons el tipus d'activitat de què es tracti.

A aquest efecte, les futures instruccions tècniques complementàries han d'estar referides respectivament a dos supòsits diferenciats, d'una banda les instal·lacions sense subministrament a vehicles, i d'altra banda, les instal·lacions en les quals s'efectuïn subministraments a vehicles, sense perjudici que en cadascun d'aquests supòsits es tractin de forma diferenciada els diferents tipus d'instal·lació en funció dels diversos elements tècnics concurrents en cada cas. No obstant això, durant aquest període transitori, la Instrucció tècnica complementària MHP 03, "Instal·lacions petrolíferes per a ús propi", aprovada pel Reial decret 1427/1997, de 15 de setembre, és aplicable a les entitats de base associativa de transports, i se les considera incloses a l'apartat 2.1.k) de la Instrucció tècnica complementària, sempre que els subministraments s'efectuïn exclusivament en vehicles dels seus associats afectes a la seva activitat de transport públic.»

Article 108.

Es modifiquen els apartats 4 i 5 de l'article 30 de la Llei del sector elèctric, que queden redactats en els termes següents:

«4. El règim retributiu de les instal·lacions de producció d'energia elèctrica en règim especial s'ha de completar amb la percepció d'una prima, en els termes que s'estableixin per reglament, en els casos següents:

a) Les instal·lacions a què es refereix la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 27, quan la seva potència instal·lada sigui igual o inferior a 10 MW, durant un període màxim de deu anys des de la posada en marxa.

b) Les centrals hidroelèctriques de potència instal·lada igual o inferior a 10 MW, i la resta de les instal·lacions a què es refereix la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 27.

Per a aquestes instal·lacions, la prima la determina el Govern, prèvia consulta amb les comunitats autònomes, de manera que el preu de l'electricitat venuda per aquestes instal·lacions estigui dins d'una banda percentual compresa entre el 80 i el 90 per 100 d'un preu mitjà de l'electricitat que s'ha de calcular dividint els ingressos derivats de la facturació per subministrament d'electricitat entre l'energia subministrada. Els conceptes utilitzats per al càlcul del preu mitjà s'han de determinar exclouent-ne l'impost sobre el valor afegit i qualsevol altre tribut que gravi el consum d'energia elèctrica.

No obstant això, el Govern pot autoritzar primes superiors a les que preveu el paràgraf anterior per a les instal·lacions que utilitzin com a energia primària energia solar fotovoltaica.

c) Les centrals hidroelèctriques entre 10 i 50 MW, les instal·lacions a què es refereix la lletra c) de l'apartat 1 de l'article 27, així com les instal·lacions esmentades en el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 27.

Per a la determinació de les primes s'ha de tenir en compte el nivell de tensió de lliurament de l'energia a la xarxa, la contribució efectiva a la millora del medi ambient, a l'estalvi d'energia primària i a l'eficiència energètica, i els costos d'inversió en què s'hagi incorregut, a l'efecte d'aconseguir unes taxes de rendibilitat raonables amb referència al cost dels diners en el mercat de capitals.

5. El Govern, prèvia consulta amb les comunitats autònomes, pot determinar el dret a la percepció d'una prima que complementi el règim retributiu de les instal·lacions de producció d'energia elèctrica que utilitzin com a energia primària energies renovables no consumibles i no hidràuliques, biomassa, biocarburants o residus agrícoles, ramaders o de serveis, encara que les instal·lacions de producció d'energia elèctrica tinguin una potència instal·lada superior a 50 MW.»

CAPÍTOL III

Acció administrativa en matèria educativa i sanitària

Article 109. *Modificació de la Llei del medicament.*

Es modifiquen els següents articles de la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament:

U. El paràgraf primer de l'apartat 1 de l'article 94 de la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament, queda modificat en els termes següents:

«1. Una vegada autoritzada i registrada una especialitat farmacèutica, s'ha de decidir, a més, si s'hi inclou modalitat si s'escau, o s'exclou de la prestació farmacèutica de la Seguretat Social amb càrrec a fons d'aquesta o a fons estatals afectes a la sanitat.

Igualment, una vegada autoritzada i registrada una especialitat farmacèutica, o sempre que es produeixi una modificació de l'autorització que afecti el contingut de la prestació farmacèutica, el Ministeri de Sanitat i Consum ha de decidir les indicacions

terapèutiques incloses, modalitat si s'escau, o excloses de la prestació farmacèutica de la Seguretat Social, amb càrrec a fons d'aquesta o a fons estatals afectes a la sanitat.»

Dos. Es modifica l'apartat 3 de l'article 94 amb la redacció següent:

«3. La decisió d'excloure totalment o parcialment, o sotmetre a condicions especials de finançament els medicaments inclosos en la prestació de la Seguretat Social, s'ha de fer amb els criteris establerts en els punts anteriors i tenint en compte el preu dels similars existents en el mercat i les orientacions del Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut.»

Tres. S'afegeix un tercer paràgraf a l'apartat 6 de l'article 94 de la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament, amb el text següent:

«Quan la presentació de l'especialitat farmacèutica prescrita superi la quantia establerta com a preu de referència, el farmacèutic l'ha de substituir, excepte en el supòsit que preveu el paràgraf anterior, per una especialitat farmacèutica genèrica d'identica composició qualitativa i quantitativa en substàncies medicinals, forma farmacèutica, via d'administració i dosificació i d'igual o inferior quantia que l'establerta.»

Quatre. El paràgraf primer de l'apartat 1 de l'article 100 queda redactat de la manera següent:

«1. El Govern, per real decret, a proposta dels ministeris d'Economia i Hisenda, Indústria i Energia i Sanitat i Consum i amb l'acord previ de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, ha d'establir el règim general de fixació dels preus industrials de les especialitats farmacèutiques finançades amb càrrec a fons de la Seguretat Social o a fons estatals afectes a la sanitat, que ha de respondre a criteris objectius i comprovables.»

Cinc. L'apartat 2 de l'article 100, queda redactat de la manera següent:

«2. La Comissió Interministerial de Preus dels Medicaments, adscrita al Ministeri de Sanitat i Consum, en aplicació del que preveu el paràgraf primer de l'apartat anterior, ha d'establir el preu industrial màxim amb caràcter nacional per a cada especialitat farmacèutica, finançada amb càrrec a fons de la Seguretat Social o a fons estatals afectes a la sanitat.»

Article 110. *Preu de venda al públic de determinats llibres de text i material didàctic complementari.*

U. Es pot aplicar un descompte màxim del 12 per 100 per al curs 1998/1999 sobre el preu de venda al públic dels llibres de text i del material didàctic complementari editats principalment per al desenvolupament i l'aplicació primària i a l'educació secundària obligatòria.

Dos. Entre els materials didàctics als quals es refereix aquest article queden compresos tant els materials complementaris per a ús de l'alumne com els de suport per al docent. Aquests materials poden ser impresos o utilitzar un altre tipus de suport.

No tenen el caràcter de material didàctic complementari, a l'efecte del que disposa el present article, els que no desenvolupin específicament el currículum d'una matèria, encara que serveixin de complement o ajuda didàctica, com ara diccionaris, atles, llibres de lectures, mitjans audiovisuals o instrumental científic.

Tres. El que disposa l'apartat u és aplicable sigui quina sigui l'edició, reedició o reimpressió.

Article 111.

U. Durant l'any 1998, es pot integrar al cos de professors de música i arts escèniques el personal docent que tingui la condició de funcionari i presti serveis en els conservatoris de Música que, tot i ser titularitat d'altres administracions públiques, s'hagin integrat o s'integrin a la xarxa de centres docents públics de les comunitats autònomes del País Basc i de Canàries, sempre que es donin les circumstàncies següents:

1. Que s'hagi produït o es produeixi un canvi en la titularitat del centre docent a favor de l'Administració autonòmica, mitjançant l'acord corresponent que ha de tenir vigència l'any 1998.

2. Que tingui la titulació requerida segons la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu, o la que en el moment del seu ingrés a l'Administració pública de procedència s'exigia per a l'accés als cossos docents estatals.

Dos. El personal fix que realitzi funcions docents en els conservatoris esmentats a l'apartat anterior només pot ingressar al cos de professors de música i arts escèniques una vegada hagi superat les proves selectives convocades a aquest pels governs de País Basc i Canàries, en la forma que determinin els parlaments autonòmics respectius.

Tres. L'ordenació d'aquests funcionaris al cos en el qual s'integrin s'ha de fer respectant la data de nomenament com a funcionari de l'Administració de procedència.

Quatre. Els funcionaris a què es refereix aquest article han de continuar ocupant les destinacions que tinguin assignades en el moment de la integració, i d'ara endavant queden subjectes a la normativa sobre provisió de llocs de treball docents.

Cinc. L'Administració educativa competent ha d'elaborar la relació nominal de funcionaris a què es refereix aquest precepte i la integració de la qual es proposa, a l'efecte de l'expedició del títol administratiu corresponent.

Sis. A l'efecte de mobilitat territorial d'aquests funcionaris, els serveis prestats per aquests amb anterioritat al seu nomenament com a funcionari del cos de professors de música i arts escèniques s'han de valorar d'acord amb el que estableixin les convocatòries específiques que amb aquesta finalitat aprovin les diferents administracions educatives.

Set. Per a la consolidació i consecució de sexennis o conceptes anàlegs per part d'aquests funcionaris, es consideren únicament els serveis prestats a partir de la seva integració al cos de professors de música i arts escèniques.

Vuit. Aquest article té la seva base en el que disposa l'article 149.1.18a i 30a de la Constitució.

CAPÍTOL IV

Acció administrativa a l'exterior

SECCIÓ 1a CREACIÓ DE TRES FONS DESTINATS AL FOMENT DE LA INVERSIÓ ESPANYOLA A L'EXTERIOR

Article 112. *Constitució i objecte del Fons per a Garanties d'Operacions de Finançament d'Inversions a l'Exterior.*

U. Es constitueix el Fons per a Garanties d'Operacions de Finançament d'Inversions a l'Exterior. Aquest Fons té per objecte l'emissió, en els termes i les condicions establertes en la normativa de desplegament corresponent, de garanties parcials i condicionals, davant les enti-

tats financeres, en les operacions de crèdit que aquestes últimes facilitin per a projectes d'inversió a l'exterior d'empreses espanyoles.

Dos. Els avals i garanties emesos amb càrrec al Fons per a Garanties d'Operacions de Finançament d'Inversions a l'Exterior han de cobrir exclusivament els riscos comercials inherents a les operacions de crèdit objecte d'aval o garantia, i els riscos polítics queden fora de l'àmbit de cobertura dels avals i garanties.

Tres. No poden ser beneficiàries d'avals o garanties emeses amb càrrec al Fons per a Garanties d'Operacions de Finançament d'Inversions a l'Exterior les inversions immobiliàries, en el sector financer, així com en els sectors o països que, per motius de política nacional, el Govern consideri exclosos.

Quatre. Els avals i garanties emesos amb càrrec al Fons per a Garanties d'Operacions de Finançament d'Inversions a l'Exterior no poden superar un import equivalent al cinquanta per cent del principal del crèdit o préstec beneficiari de l'aval o garantia. Excepcionalment, aquest percentatge es pot elevar, en cada cas mitjançant acord del ministre d'Economia i Hisenda, a proposta del secretari d'Estat de Comerç, de Turisme i de la Petita i Mitjana Empresa.

Article 113. *Dotació del Fons per a Garanties d'Operacions de Finançament d'Inversions a l'Exterior i socis participants d'aquest.*

U. El Fons per a Garanties d'Operacions de Finançament d'Inversions a l'Exterior té una dotació de cent milions de pessetes i en aquesta dotació hi té una participació majoritària l'Estat. Aquesta dotació pot ser incrementada en els termes i les condicions que indiqui la normativa de desplegament corresponent. També poden accedir a la condició de soci participant les societats asseguradores i financeres, així com qualssevol altres institucions de dret públic o privat l'activitat de les quals es relacioni amb el procés d'internacionalització de l'empresa espanyola.

Dos. El desemborsament inicial dels participants, que s'ha de fer al llarg de 1998, no ha de ser inferior al deu per cent de la dotació total del Fons per a Garanties d'Operacions de Finançament d'Inversions a l'Exterior que preveu l'apartat anterior.

Article 114. *Constitució i dotació del Fons per a Inversions a l'Exterior.*

U. Es crea el Fons per a Inversions a l'Exterior destinat a promoure, a través d'inversions temporals i minoritàries en els fons propis d'empreses situades fora del nostre país, la internacionalització i l'activitat exterior de les empreses espanyoles. La gestora del Fons, al qual es refereix l'apartat dos de l'article 116 d'aquesta Llei, no pot intervenir en la gestió operativa de les empreses participades pel Fons. Excepcionalment el ministre d'Economia i Hisenda pot acordar, a proposta del secretari d'Estat de Comerç, Turisme i de la Petita i Mitjana Empresa, prendre una participació majoritària i autoritzar la gestora perquè assumeixi la gestió operativa de l'empresa estrangera participada pel Fons.

Dos. El Fons per a Inversions a l'Exterior té una dotació inicial de deu milions de pessetes, el Comitè Executiu d'aquest Fons pot aprovar, al llarg de 1998, operacions per un valor total màxim de vint-i-cinc milions. Anualment, la dotació inicial s'ha d'incrementar amb les dotacions que, amb caràcter acumulatiu, s'estableixin en les successives lleis de pressupostos generals de l'Estat, a les quals s'ha d'afegir l'import dels dividendes o altres remuneracions que resultin de les inversions que es realitzin, així com els resultats de les desinversions que, amb el temps, s'efectuïn.

Igualment, en les successives lleis de pressupostos generals de l'Estat ha de constar l'import total màxim de les operacions que al llarg de l'any en qüestió pugui aprovar el Comitè Executiu d'aquest Fons. El desplegament reglamentari oportú d'aquesta norma ha d'establir els mitjans i procediments de participació d'inversors privats en les activitats del Fons.

Article 115. Constitució, objecte i dotació del Fons per a Operacions d'Inversió a l'Exterior de la Petita i Mitjana Empresa.

U. Es crea el Fons d'Operacions d'Inversió a l'Exterior de la Petita i Mitjana Empresa destinat a promoure, a través d'inversions de capital, temporals i minoritàries en empreses situades a l'estranger o altres instruments participatius, la internacionalització i la inversió a l'exterior de les petites i mitjanes empreses espanyoles. La gestora a què es refereix l'apartat dos de l'article 116 d'aquesta Llei no pot intervenir directament en la gestió operativa de l'empresa estrangera amb participació del Fons. Excepcionalment, el ministre d'Economia i Hisenda pot instruir, a proposta del secretari d'Estat de Comerç, Turisme i de la Petita i Mitjana Empresa, l'assumpció d'una participació majoritària i autoritzar a la gestora perquè intervingui directament en la gestió de l'empresa estrangera participada.

Dos. El Fons d'Operacions d'Inversió a l'Exterior de la Petita i Mitjana Empresa té una dotació inicial de cinc-cents milions de pessetes. Així mateix, el Comitè Executiu d'aquest Fons pot aprovar, al llarg de 1998, operacions per un import total màxim d'un miliard de pessetes. Anualment, la dotació inicial s'ha d'incrementar amb les dotacions que, amb caràcter acumulatiu, estableixin les successives lleis de pressupostos generals de l'Estat, a les quals s'ha d'afegir l'import dels dividendes que rendeixen les aportacions de capital que es realitzin, així com els resultats de les desinversions que, amb el temps, s'efectuïn.

Igualment, en les successives lleis de pressupostos generals de l'Estat, hi ha de constar l'import total màxim de les operacions que al llarg de l'any en qüestió pugui aprovar el Comitè Executiu d'aquest Fons. L'oportuna legislació de desplegament reglamentari d'aquesta norma ha d'establir els procediments i mitjans de participació d'inversors privats en les activitats d'aquest Fons.

Article 116. Administració, gestió i control dels fons.

U. L'administració de cadascun dels tres fons creats per aquesta Llei, l'ha de portar a terme el seu comitè executiu, que han d'avaluar, i, si s'escau, aprovar les propostes presentades per la gestora dels fons. La constitució, composició i funcions de cadascun d'aquests tres comitès executius s'ha d'establir a la normativa de desplegament corresponent.

Dos. La gestió dels tres fons creats per aquesta Llei queda encomanada a la societat estatal Compañía Española de Financiación del Desarrollo, COFIDES, SA. En totes les accions relatives a aquests fons, la companyia gestora hi actua en nom propi i per compte dels fons esmentats. De la mateixa manera, la gestora actua com a dipositària dels títols i contractes representatius de les operacions d'actiu realitzades amb càrrec als fons. Totes les operacions efectuades registrades en una comptabilitat específica, separada i independent de la de la mateixa gestora.

Tres. L'administració, gestió i utilització dels tres fons està sotmesa al règim de control financer que regulen els articles 17 i 18 del text refós de la Llei general pressupos-
taria.

Article 117. Responsabilitats patrimonials de la gestora dels fons.

Els tres fons creats per aquesta norma no tenen personalitat jurídica. Les responsabilitats d'aquests fons es limiten, exclusivament, a les que la gestora que estableix l'article anterior hagi contret per compte d'aquells. Igualment, els possibles creditors dels fons no poden fer efectius els seus crèdits contra el patrimoni de la gestora o dels possibles socis participants dels fons, i la seva responsabilitat es limita a l'import de les seves aportacions als fons esmentats.

Article 118. Fons d'Ajuda al Desenvolupament.

1. El Fons d'Ajuda al Desenvolupament (FAD) constitueix un instrument financer en virtut del qual el Govern pot disposar dels recursos necessaris per atorgar crèdits i préstecs en termes concessionaris i altres ajudes destinades a promoure les relacions econòmiques i comercials bilaterals amb països en desenvolupament, així com per finançar les despeses de control de les ajudes.

Els crèdits i ajudes a què es refereix l'apartat anterior s'han de destinar a l'adquisició pel beneficiari de béns i serveis espanyols, per bé que es pot prescindir d'aquest requisit si hi ha motius d'índole política, econòmica o comercial que ho justifiquen.

L'Estat espanyol es reserva el dret a deixar sense efecte les ajudes concedides en el supòsit d'incompliment de les condicions a què se sotmeten les concessions de les ajudes o préstecs, i en tot cas quan l'adjudicació dels contractes a finançar es faci amb clara infracció dels principis bàsics de la contractació establerts pels organismes financers internacionals.

2. Els préstecs i crèdits concessionaris i altres ajudes amb càrrec al FAD es poden atorgar als estats i institucions públiques estrangeres, a les institucions financeres internacionals que concedeixin crèdits als països en desenvolupament i, en general, a empreses públiques o privades residents a l'estranger. Quan el destinatari del crèdit sigui una de les empreses a què es refereix aquest apartat és necessari que els estats o institucions financeres internacionals corresponents garanteixin directament l'operació creditícia.

Les prestacions i els crèdits concessionaris i altres ajudes es poden formalitzar tant directament com associant-los en un o diversos convenis amb institucions i entitats internacionals públiques o privades, quan, segons l'opinió del ministre d'Economia i Hisenda, les característiques de l'operació aconsellin la signatura dels convenis.

3. Així mateix, el Govern, dins de l'import màxim de la dotació que fixi al FAD la Llei de pressupostos de cada any, a més d'atendre les obligacions de pagament ordinàries dels crèdits i ajudes atorgats, pot destinar-la també al pagament d'obligacions de finançament concessional originades o derivades de tractats o convenis internacionals autoritzats per les Corts Generals, així com al pagament de les obligacions espanyoles davant d'institucions multilaterals de desenvolupament. Igualment pot destinar la dotació per al seguiment i inspecció dels diferents projectes finançats amb càrrec al FAD.

4. Per a la cobertura de les necessitats financeres anuals del FAD, a més de la dotació pressupostària que fixi la llei de pressupostos generals de l'Estat de cada any, s'han d'utilitzar també els recursos procedents de les devolucions i/o cessions oneroses de préstecs i crèdits concedits, així com el dels interessos i comissions meritats i cobrats d'aquells.

5. A més d'establir les dotacions que anualment s'incorporin al FAD, les lleis de pressupostos generals de l'Estat han de fixar l'import màxim de les operacions que poden ser autoritzades en l'esmentat exercici amb càrrec al Fons esmentat.

S'entenen excloses de la limitació a què es refereix l'apartat anterior les autoritzacions de les operacions de refinançament de crèdits concedits anteriorment amb càrrec al Fons, sempre que es portin a terme en compliment dels corresponents acords bilaterals o multilaterals de renegociació del deute exterior dels països prestataris en els quals Espanya sigui part.

6. Totes les operacions d'actiu realitzades amb càrrec al FAD, incloent-hi el refinançament dels crèdits, tant si tenen la forma d'operacions singulars o de línies de crèdit, han de ser prèviament autoritzades pel Consell de Ministres. La gestió, administració, seguiment i avaluació de l'activitat del FAD correspon al Ministeri d'Economia i Hisenda, a través de la Secretaria d'Estat de Comerç, Turisme i de la Petita i Mitjana Empresa. La Comissió Interministerial del Fons d'Ajuda al Desenvolupament ha d'examinar totes les propostes d'operacions d'actiu realitzades amb càrrec al FAD i elevar, a través del Ministeri d'Economia i Hisenda, les propostes per a la seva aprovació en el Consell de Ministres; tot això sense perjudici de les competències pròpies del Ministeri d'Afers Exteriors en matèria de cooperació internacional per al desenvolupament i del que disposin futurs desplegaments legislatius referent a la cooperació.

L'Institut de Crèdit Oficial ha de formalitzar, en nom i representació del Govern espanyol i per compte de l'Estat, els corresponents convenis de crèdit o préstec. Igualment ha de prestar els serveis d'instrumentació tècnica, comptabilitat, caixa, control, cobrament i recuperació i en general tots els de caràcter financer relatius a les operacions d'actiu autoritzades amb càrrec al FAD, sense perjudici de les competències que en matèria de control estableixin el text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre, i altra normativa legal vigent.

Anualment, amb càrrec al FAD, prèvia autorització per acord del Consell de Ministres, s'ha de compensar l'Institut de Crèdit Oficial per les despeses que incorri en el desenvolupament i execució de la funció que se li encomana.

CAPÍTOL V

Altres accions administratives

Article 119. *Modificació de la Llei de plans i fons de pensions.*

Els articles 8, apartat 8; 20, apartat quart i disposició addicional primera, paràgraf quart, guió quatre de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de regulació de plans i fons de pensions, queden redactats en els termes següents:

U. Es fa una nova redacció de l'apartat 8 de l'article 8 de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de regulació dels plans i fons de pensions, que queda redactat de la manera següent:

«8. Els drets consolidats dels partícips només s'han de fer efectius als exclusius efectes de la seva integració en un altre pla de pensions.

Els drets consolidats també es poden fer efectius en els supòsits de malaltia greu o atur de llarga durada. Per reglament s'han de determinar aquestes situacions, així com les condicions i els termes en què es poden fer efectius els drets consolidats en els supòsits esmentats. En tot cas, les quantitats percebudes pels partícips i beneficiaris en aquestes situacions s'han de subjectar al règim fiscal que preveu l'article 28 d'aquesta Llei.

Els drets consolidats no poden ser objecte d'embarcament, trava judicial o administrativa, fins al moment en què es causi la prestació o en què es

facin efectius en els supòsits de malaltia greu o atur de llarga durada.»

Dos. L'article 20 a l'apartat 4 queda redactat de la manera següent:

«4. S'han de determinar per reglament les condicions en les quals es pot contractar l'administració d'actius financers estrangers adquirits de conformitat amb la legislació vigent.»

Tres. Nova redacció al guió quart del paràgraf quart de la disposició addicional primera de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de regulació dels plans i fons de pensions, en la redacció que en fa la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades:

«S'han d'individualitzar les inversions corresponents a cada pòlissa en els termes que s'estableixin per reglament.»

Article 120. *Modificació de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades.*

La disposició transitòria quinzena, de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, queda redactada de la manera següent:

U. El número 3 de la disposició transitòria quinzena de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, que queda redactada de la manera següent:

«S'han de determinar per reglament les condicions que han de complir els plans de pensions resultants de les transformacions emparades en el present règim transitori per adaptar-se a la Llei 8/1987, de 8 de juny, de regulació dels plans i fons de pensions, així com els termes, límits i procediments que han de respectar els plans de reequilibri en el cas d'assumpció de compromisos per pensions mitjançant plans de pensions, i els plans de finançament en el cas d'assumpció de compromisos per pensions mitjançant contractes d'assegurances, que han d'incloure, si s'escau, el compromís explícit de la transferència dels elements patrimonials.

Per a l'execució i el compliment dels plans de reequilibri i dels plans de finançament no és necessària l'aprovació administrativa, si bé s'han de presentar davant la Direcció General d'Assegurances en la forma i els terminis que s'estableixin per reglament.

No obstant això, el ministre d'Economia i Hisenda pot establir, en els casos i les condicions que consideri necessari, el requisit de l'aprovació administrativa dels plans de reequilibri i de finançament.»

Dos. El número 4 de la disposició transitòria quinzena de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, queda redactat en els termes següents:

«4. Dins del present règim transitori i per al personal actiu en la data de formalització del pla de pensions, es poden reconèixer drets per serveis passats derivats de compromisos anteriors recollits expressament en conveni col·lectiu o disposició equivalent, o corresponents a serveis previs a la formalització del pla de pensions.

Aquest règim transitori també és aplicable als plans de pensions existents que es modifiquin per incorporar drets per serveis passats i prestacions causades derivats de compromisos no integrats amb anterioritat en el pla; les referències a la formalització del pla s'entenen fetes a la seva modificació, si s'escau.

La quantia reconeguda en concepte de drets per serveis passats que es correspongui amb fons constituïts s'ha d'imputar a cada partícip. Si s'escau, la diferència positiva entre els drets reconeguts per serveis passats i els fons constituïts corresponents configura un dèficit que es calcula individualment per a cada partícip. Aquest dèficit global pot ser amortitzat, prèvia la seva actualització adequada, i segons les condicions que es pactin, mitjançant dotacions anuals no inferiors al 5 per 100 de la quantia total, al llarg d'un termini no superior a 15 anys comptats des de la formalització del pla de pensions, sempre que en complir-se la meitat del període definitivament establert en el pla de reequilibri s'hagi amortitzat la meitat del dèficit global. El dèficit individualitzat de cada partícip ha d'estar amortitzat en el moment de l'esdeveniment de les contingències cobertes pel pla de pensions.

Per raó de les circumstàncies especials que puguin concórrer en sectors d'activitat concrets subjectes a una regulació específica, es poden autoritzar per reglament els terminis d'amortització del dèficit global superiors en concordança amb altres disposicions vigents a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

La imputació de les aportacions corresponents a drets reconeguts per serveis passats s'entén sense perjudici del règim fiscal transitori recollit a la disposició transitòria setzena d'aquesta Llei.

La quantia màxima dels serveis passats reconeguts corresponents als exercicis anuals iniciats l'1 de gener de 1988 fins al de formalització del pla de pensions no pot excedir, per a cadascun d'aquests anys, l'import del límit financer anual vigent a cadascun d'aquests exercicis.

Sense perjudici del que disposa el paràgraf anterior, les aportacions necessàries per a la cobertura dels serveis passats estan exceptuades del límit màxim d'aportació individual que recull l'article 5, apartat 3, de la Llei 8/1997, de 8 de juny, reguladora de plans i fons de pensions.»

Article 121. *Modificació de la Llei de carreteres.*

1. S'inclou a l'article 11.1 de la Llei 25/1988, de 29 de juliol, de carreteres, el paràgraf següent:

«En cas que s'hagin d'expropiar instal·lacions de serveis o accessos, l'Administració pot optar en substitució de l'expropiació per la reposició d'aquells. La titularitat de les instal·lacions o accessos resultants, així com les responsabilitats derivades del seu funcionament, manteniment i conservació, correspon al titular originari d'aquests. Per la via reglamentària s'ha de regular l'audiència d'aquest en el procediment corresponent i la seva intervenció en la recepció de les obres realitzades per a la reposició.»

2. Es modifica la redacció del paràgraf quart del punt 4 de l'article 21 de la Llei 25/1988, de 29 de juliol, de carreteres, en la redacció que en fa la disposició addicional vint-i-dosena de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, de la manera següent:

«L'explotació per tercers d'obres i serveis públics relatius a carreteres estatals, que suposi l'abonament de contraprestacions econòmiques per part dels usuaris de les obres o serveis, comporta l'obligació de satisfer a l'Administració un cànon.»

Article 122. *Modificació de la Llei de patents d'invenció i models d'utilitat.*

Els articles 83, 101 i 133 de la Llei 11/1986, de 20 de març, de patents d'invenció i models d'utilitat, queden redactats en els termes següents:

U.

«Article 83.

El titular de la patent està obligat a explotar la invenció patentada, o bé ell mateix o a través d'una persona autoritzada per ell, mitjançant la seva execució a Espanya o en el territori d'un membre de l'Organització Mundial del Comerç de manera que l'explotació sigui suficient per satisfer la demanda del mercat nacional.

L'explotació s'ha de fer dins el termini de quatre anys des de la data de presentació de la sol·licitud de patent, o de tres anys des de la data en què es publiqui la seva concessió en el "Butlletí Oficial de la Propietat Industrial", amb aplicació automàtica del termini que expiri més tard.»

Dos.

«Article 101.

1. Les llicències obligatòries no són exclusives.
2. La llicència comporta una remuneració adequada segons les circumstàncies pròpies de cada cas, tenint en compte la importància econòmica de l'invent.»

Tres.

«Article 133.

1. Qui exerceixi o hagi d'exercir una acció de les que preveu aquesta Llei pot sol·licitar a l'òrgan judicial que hi hagi d'entendre l'adopció de mesures cautelars per assegurar l'eficàcia de les accions, sempre que justifiqui l'explotació de la patent objecte de l'acció en els termes de l'article 83 d'aquesta Llei o que hagi iniciat uns preparatius seriosos i efectius a aquest efecte.»

Disposició addicional primera. *Revisió de l'assenyalament d'haver passiu a determinats col·lectius de Forces Armades i Guàrdia Reial.*

Per a les classes de tropa professional de caràcter permanent de les Forces Armades i Guàrdia Reial, que el dia 1 de gener de 1981 estiguin en situació de retirats forçosos per edat o pel fet d'haver passat a prestar serveis a l'Administració civil i tinguin en aquesta data una edat inferior a cinquanta-sis anys, es considera, als únics efectes de revisió de l'assenyalament d'haver passiu, que han romàs en la situació de reserva activa que regula la Llei 20/1981, de 6 de juliol, de creació de la situació de reserva activa i fixació de les edats de retir per al personal militar professional, des de l'1 de febrer de 1985 fins a la data en què hagin complert seixanta-cinc anys.

El personal esmentat en el paràgraf anterior que es vulgui acollir al que preveu aquesta disposició, ho ha de sol·licitar, una vegada complerts els seixanta-cinc anys, mitjançant una instància adreçada al Ministeri de Defensa.

El nou assenyalament d'haver passiu té efectes econòmics des del primer dia del mes següent a la presentació de la sol·licitud per part de l'interessat, sempre que hagi complert els seixanta-cinc anys.

Disposició addicional segona. *Validesa a l'efecte de les prestacions de les quotes anteriors a l'alta en el règim especial de la Seguretat Social de treballadors per compte propi o autònoms.*

S'afegeix un tercer paràgraf a la disposició addicional novena del text refós de la Llei general de la Seguretat

Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, amb el contingut següent:

«El que preveuen els paràgrafs anteriors únicament és aplicable respecte a les altes que s'hagin formalitzat a partir de l'1 de gener de 1994.»

Disposició addicional tercera. *Règim de determinades operacions relatives a labors del tabac respecte al gravamen complementari sobre les labors del tabac de l'impost sobre la producció, els serveis i la importació a les ciutats de Ceuta i Melilla i de l'impost sobre les labors del tabac.*

La introducció de labors del tabac en mitjans de transport que realitzin la travessia entre el territori peninsular i les ciutats de Ceuta i Melilla, o bé la travessia entre aquestes dues ciutats, així com la introducció d'aquestes tasques en botigues lliures d'impostos, no té la consideració d'exportació ni la d'avituallament amb dret a exempció a l'efecte de l'impost sobre les labors del tabac i del gravamen complementari sobre les labors del tabac de l'impost sobre la producció, els serveis i la importació a Ceuta i Melilla, quan es destinin a ser consumides o adquirides per la tripulació o els passatgers que realitzin les travesies.

Disposició addicional quarta. *Institut de Crèdit Oficial.*

S'afegeix un nou número 3 a l'apartat quart de la disposició addicional sisena del Reial decret llei 12/1995, de 28 de desembre, de mesures urgents en matèria pressupostària, tributària i financera, que queda redactat de la manera següent:

«3. Sense perjudici de l'aplicació de les normes a què es refereix l'apartat 1 anterior, el Consell de Ministres o la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics poden autoritzar l'Institut de Crèdit Oficial el càrrec al fons de provisió dels menyscapes sorgits en l'exercici de les funcions expressades al número 2 de l'apartat dos d'aquesta disposició addicional, sempre que no hagin estat objecte de consignació específica en els pressupostos generals de l'Estat.»

Disposició addicional cinquena. *Funcionaris dels cossos de l'Administració civil de l'Estat que prestin serveis a l'Administració militar o els seus organismes autònoms.*

Els funcionaris dels cossos de l'Administració civil de l'Estat integrats en aquests en virtut del que disposa la disposició addicional novena, u, de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, que prestin serveis a l'Administració militar o als seus organismes autònoms i estiguin afiliats amb caràcter obligatori al règim especial de Seguretat Social de les Forces Armades, poden optar una sola vegada a causar baixa en aquest règim i incorporar-se al règim especial de la Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat, regulat per la Llei 29/1975, de 27 de juny, i les seves disposicions de desplegament.

Disposició addicional sisena. *Funcionaris que pertanyen al règim especial de Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat que prestin serveis a l'Administració de la Unió Europea.*

Els funcionaris que pertanyin obligatòriament al règim especial de Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat regulat per la Llei 29/1975, de 27 de juny, que estiguin en la situació de serveis especials per prestar serveis com a personal de l'Administració de la Unió Europea, o d'una altra organització internacional en la qual Espanya sigui

part, i que estiguin acollits obligatòriament al règim de previsió d'aquesta organització, poden optar, per una sola vegada, per suspendre la seva afiliació a la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat, i cessar per tant en els seus drets i obligacions respecte a MUFACE mentre duri aquesta situació.

Disposició addicional setena. *Reforma de la Llei de defensa de la competència.*

Els procediments administratius en matèria de defensa de la competència es regeixen per la normativa específica i supletòriament per la Llei 30/1992, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Disposició addicional vuitena. *Procediments dels mercats financers.*

Sense perjudici del que disposa la Llei 30/1992, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, el termini de tramitació dels procediments sancionadors de subjectes que actuïn en els mercats financers és el que estableix la normativa sectorial reguladora d'aquests.

Disposició addicional novena. *Tributs de l'Estat cedits a les comunitats autònomes.*

U. En relació amb la Llei 14/1996, de 30 de desembre, de cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes i de mesures fiscals complementàries, no sigui aplicable en totes les comunitats autònomes i per aplicació de la Llei 30/1983, de 28 de desembre, reguladora de la cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes, el rendiment d'un determinat tribut cedit o la competència per a la seva gestió, liquidació, recaptació i inspecció correspongui a una comunitat autònoma diferent de la qual li correspondria de conformitat amb la Llei 14/1996, preval el que resulti d'aplicar la Llei 30/1983, de 28 de desembre, reguladora de la cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes.

Dos. Les normes que conté el títol I de la Llei 14/1996, de 30 de desembre, de cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes i de mesures fiscals complementàries, s'han d'aplicar als fets imposables que es meritin a partir de l'entrada en vigor de la respectiva llei específica de cessió de tributs de l'Estat que es remeti a aquestes normes. Mentrestant es continuen aplicant les normes que contenen la Llei 41/1981, de 28 d'octubre, relativa a cessió de tributs a la Generalitat de Catalunya, i la Llei 30/1983, de 28 de desembre, reguladora de la cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes.

El que disposa el paràgraf anterior s'entén sense perjudici de l'atribució a les comunitats autònomes del rendiment cedit de l'impost sobre la renda de les persones físiques produït des de l'1 de gener de 1997.

Disposició addicional desena. *Beneficis fiscals aplicables a l'Any Sant Compostel·là 1999 i a Santiago de Compostel·la Capital Europea de la Cultura 2000.*

U. El règim de mecenatge prioritari que preveu l'article 67 de la Llei 30/1994, de fundacions i d'incentius a la participació privada en activitats d'interès general, és aplicable als programes i activitats relacionades amb l'«Any Sant Compostel·là» i «Santiago de Compostel·la Capital Europea de la Cultura 2000», sempre que les aprovi el «Consell Compostel·là» o el «Consorti de la Ciutat de Santiago de Compostel·la», respectivament, i les realitzin les entitats o institucions a què es refereixen l'article 41 i la disposició addicional sisena de la Llei 30/1994, de 24 de

novembre, de fundacions i d'incentius fiscals a la participació privada en activitats d'interès general.

A aquest efecte, s'eleven cinc punts els percentatges de deducció i la quantia percentual dels límits màxims de deducció establerts amb caràcter general a la mateixa Llei, en relació amb els programes i activitats que es realitzin per a cada esdeveniment fins al final del període de la seva vigència.

Dos. 1. Els subjectes passius de l'impost sobre societats poden deduir de la quota íntegra de l'impost el 15 per 100 de les inversions que, efectuades en l'àmbit territorial que es determini per reglament, es realitzin en compliment dels plans i programes d'activitats establertes pel «Consell Compostel·là» o el «Consorti de la Ciutat de Santiago de Compostel·la» i consisteixin en:

a) Elements de l'immobilitzat material nous, sense que, en cap cas, es considerin com a tals els terrenys.

b) Obres de rehabilitació d'edificis i altres construccions que reuneixin els requisits establerts en els reials decrets 1932/1991, de 20 de desembre, i 726/1993, de 14 de maig, i que contribueixin a realçar l'espai físic afectat per l'Any Sant Compostel·là 1999.

Les obres han de complir, a més, les normes arquitectòniques i urbanístiques que sobre això puguin establir els ajuntaments corresponents i el «Consell Compostel·là».

c) La satisfacció a Espanya o a l'estranger de despeses de propaganda i publicitat de projecció plurianual que serveixin directament per a la promoció del «Any Sant Compostel·là 1999» o «Santiago de Compostel·la Capital Europea de la Cultura 2000» i rebin l'aprovació del «Consell Compostel·là» o del «Consorti de la Ciutat de Santiago de Compostel·la» respectivament.

2. Aquesta deducció, conjuntament amb les regulades en el capítol IV del títol VI de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, d'impost sobre societats no pot excedir el 35 per 100 de la quota íntegra, minorada en les deduccions per evitar la doble imposició interna i internacional i les bonificacions, i és incompatible per als mateixos béns o despeses amb les que preveu la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats. Les quantitats no deduïdes es poden aplicar, respectant el mateix límit, en les liquidacions dels períodes impositius que concloguin en els cinc anys immediats i successius.

El còmput dels terminis per a l'aplicació de les deduccions que preveu aquest capítol es pot diferir fins al primer exercici en què, dins del període de prescripció, es produeixin resultats positius, en els casos següents:

a) En les entitats de nova creació.

b) En les entitats que sanegin pèrdues d'exercicis anteriors mitjançant l'aportació efectiva de nous recursos, sense que es consideri com a tal l'aplicació o capitalització de reserves.

Tres. Als subjectes passius que exerceixen activitats empresarials, professionals o artístiques, els és aplicable la deducció que estableix l'apartat anterior en els termes i amb les condicions que preveu la normativa de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Quatre. Les transmissions patrimonials subjectes a l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats gaudeixen d'una bonificació del 95 per 100 de la quota si els béns i drets adquirits els destina, directament i exclusivament el subjecte passiu a la realització d'inversions amb dret a deducció a què es refereixen els apartats anteriors.

Cinc. 1. Els subjectes passius de l'impost d'activitats econòmiques gaudeixen d'una bonificació del 95 per 100 en les quotes i recàrrecs corresponents a les activitats de caràcter artístic, cultural, científic o esportiu que hagin de tenir lloc durant l'«Any Sant Compostel·là 1999» o

«Santiago de Compostel·la Capital Europea de la Cultura 2000» i que certifiqui el «Consell Compostel·là» o el «Consorti de la Ciutat de Santiago de Compostel·la» que, respectivament, s'emmarquin en els seus plans i programes d'activitats.

2. Les empreses o entitats que desenvolupin exclusivament els objectius de l'«Any Sant Compostel·là 1999» o de «Santiago de Compostel·la Capital Europea de la Cultura 2000», segons la certificació del «Consell Compostel·là» o del «Consorti de la Ciutat de Santiago de Compostel·la», respectivament, gaudeixen d'una bonificació del 95 per 100 en tots els impostos i taxes locals que puguin recaure sobre les seves operacions relacionades amb aquest fi.

3. Als efectes que preveu aquest apartat, no és aplicable el que disposen els apartats 2 i 3 de l'article 9 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals.

Sis. El gaudi dels beneficis fiscals que preveu aquesta disposició requereix el reconeixement previ de l'Administració tributària sobre la seva procedència en la forma que es determini per reglament.

A aquest efecte, a la sol·licitud de reconeixement s'hi ha d'adjuntar una certificació expedida pel «Consell Compostel·là» o pel «Consorti de la Ciutat de Santiago de Compostel·la», segons sigui procedent, segons la qual les inversions amb dret a deducció s'han realitzat en compliment dels seus plans i programes d'activitats, així com de les altres circumstàncies que preveu aquesta disposició.

Posteriorment, l'Administració Tributària ha de comprovar la concurrència de les circumstàncies o requisits necessaris per al gaudi dels beneficis fiscals, i practicar, si s'escau, la regularització que sigui procedent de la situació tributària dels subjectes passius.

Set. El «Consell Compostel·là» i el «Consorti de la Ciutat de Santiago de Compostel·la» han de remetre a la Direcció General de Tributs una còpia dels certificats emesos en relació amb els beneficis que conté aquesta disposició addicional en els mesos de gener, abril, juliol i octubre, per a la seva remissió ulterior als òrgans de gestió corresponents.

Vuit. 1. Aquesta disposició cessa en la seva vigència respecte a l'«Any Sant Compostel·là 1999» el 31 de desembre de 1999, i respecte a «Santiago de Compostel·la Capital Europea de la Cultura 2000», el 31 de desembre del 2000.

2. S'autoritza el Govern a dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució del que preveu aquesta disposició addicional.

Disposició addicional onzena. *Obligació de gestió de determinades taxes i preus, que constitueixin contra-prestacions d'operacions realitzades per l'Administració, subjectes a l'impost sobre el valor afegit.*

U. Els subjectes passius, substituïts del contribuent, així com els qui estiguin obligats legalment a recaptar, per compte del titular o del concessionari d'un servei o activitat pública les taxes o preus que constitueixen les contra-prestacions d'aquestes estan sotmesos, quan l'operació estigui subjecta a l'impost sobre el valor afegit, a les obligacions següents:

a) Exigir l'import de l'impost sobre el valor afegit que gravi l'operació al contribuent de la taxa o a l'usuari o destinatari del servei o activitat de què es tracti.

b) Expedir la factura o un document anàleg relatiu a l'operació, en nom i per compte del subjecte passiu de l'impost sobre el valor afegit, a què es refereix l'article 88 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit. No obstant això, el Departament de Gestió de l'Agència Estatal d'Administració Tributària pot autoritzar fórmules simplificades per al compliment d'aquesta obligació.

c) Abonar al subjecte passiu de l'impost sobre el valor afegit l'import que hagi percebut per aplicació del que preveu la lletra a) en mateixa forma i terminis que els establerts per a l'ingrés de la taxa o preu corresponent.

Dos. En els supòsits als quals es refereix l'apartat anterior, els usuaris o destinataris del servei o activitat estan obligats a suportar la translació de l'impost sobre el valor afegit corresponent, en les condicions que estableix aquest apartat.

Tres. La falta de compliment de l'obligació d'expedir una factura o document anàleg, que estableix la lletra b), constitueix una infracció tributària simple. La falta de l'exigència, que estableix la lletra a), o de l'abonament, que regula la lletra c), constitueixen infraccions tributàries greus.

Les infraccions anteriors es qualifiquen i se sancionen d'acord amb el que preveuen la Llei general tributària i el títol XIII de la Llei 37/1992, de l'impost sobre el valor afegit.

Disposició addicional dotzena. *Facultats de la Inspecció dels tributs.*

Les normes del capítol VI de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, que esmenten específicament els inspectors dels tributs s'entenen referides a la Inspecció dels Tributs.

Disposició addicional tretzena. *Pensió de viduïtat i d'orfandat.*

U. Es modifiquen els apartats 1, 2 i 3 de l'article 174 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, que queden redactats de la manera següent:

«Article 174. *Pensió de viduïtat.*

1. Té dret a la pensió de viduïtat, amb caràcter vitalici, llevat que es produeixi algun dels casos d'extinció que legalment o per reglament s'estableixin, el cònjuge supervivent quan, a la mort del cònjuge, aquest, si en morir estava d'alta o en una situació assimilada a la d'alta, va completar el període de cotització que es determini per reglament. Si la causa de la seva mort és un accident, sigui o no de treball o una malaltia professional, no s'exigeix cap període previ de cotització.

No obstant això, també té dret a la pensió de viduïtat el cònjuge supervivent encara que el causant, a la data de la mort, no estigués d'alta o en una situació assimilada a la d'alta, sempre que aquest hagués completat un període mínim de cotització de vint-i-dos anys.

En cap cas es té dret al cobrament de quantitats corresponents a exercicis anteriors a l'1 de gener de 1998.

2. En els supòsits de separació o divorci, el dret a la pensió de viduïtat correspon a qui sigui o hagi estat cònjuge legítim, en aquest últim cas sempre que no hagi contret noves núpcies, en una quantia proporcional al temps viscut amb el cònjuge mort, amb independència de les causes que van determinar la separació o el divorci.

En cas de nul·litat matrimonial, el dret a la pensió de viduïtat correspon al supervivent respecte del qual no hi hagi l'apreciació de mala fe i sempre que no hagi contret noves núpcies, en quantia proporcional al temps viscut amb el causant.

3. Els drets derivats de l'apartat anterior queden sense efecte en els supòsits de l'article 101 del Codi civil.»

Dos. Es modifica l'apartat 1 de l'article 175 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en la redacció que en fa la Llei 24/1997, de 15 de juliol, de consolidació i racionalització del sistema de Seguretat Social, que queda redactat de la manera següent:

«Article 175. *Pensió d'orfandat.*

1. Tenen dret a la pensió d'orfandat cadascun dels fills del causant, sigui quina sigui la naturalesa legal de la seva filiació, sempre que, en morir el causant, siguin menors de divuit anys o estiguin incapacitats per al treball i que aquell hagi cobert el període de cotització exigida, en relació amb la pensió de viduïtat, en el paràgraf primer del número 1 de l'article anterior.

És aplicable, així mateix, a les pensions d'orfandat el que preveu el segon paràgraf del número 1 de l'article 174 d'aquesta Llei.»

Tres. Es modifica l'apartat 1 de la disposició addicional vuitena del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, que queda redactat en els termes següents:

«Disposició addicional vuitena. *Normes de desplegament i aplicació a règims especials.*

1. És aplicable a tots els règims que integren el sistema de la Seguretat Social el que disposen els articles 137, apartats 2 i 3; 138; 140, apartats 1, 2 i 3; 143; 161, apartats 1.b), 4 i 5; 162, apartats 1.1, 2, 3, 4 i 5; 163; 165; 174, apartats 1, paràgraf segon, 2 i 3; 175, apartats 1, paràgraf segon, i 2; 176, apartat 4; 177, apartat 1, segon paràgraf. Igualment són aplicables les normes sobre les prestacions per fill a càrrec, en la modalitat contributiva contingudes en el capítol IX del títol II d'aquesta Llei; la disposició addicional setena bis i les disposicions transitòries cinquena, apartat 1, cinquena bis i sisena bis totes d'aquesta Llei.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, s'exceptua l'aplicació als règims especials del que preveu l'article 138 d'aquesta Llei a l'últim paràgraf de l'apartat 2, així com el que regula l'apartat 5.»

Disposició addicional catorzena. *Alta en la Seguretat Social dels treballadors per compte propi.*

Els treballadors per compte propi que a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei sol·licitin l'alta en el corresponent règim de Seguretat Social i optin per acollir-se a la cobertura d'incapacitat temporal, han de formalitzar-la amb una mútua d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social.

De la mateixa manera, els treballadors que en la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei hagin optat per la cobertura d'incapacitat temporal amb una mútua, només pot modificar la seva opció a favor d'una altra mútua, en els termes que preveuen els articles 74 i 75 del Reglament sobre col·laboració de les mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 1993/1995, de 7 de desembre.

Disposició addicional quinzena. *Prestació econòmica d'incapacitat temporal en determinats règims especials.*

En el règim especial dels treballadors per compte propi o autònoms, així com per als treballadors per compte propi, inclosos en els règims especials agrari i de treballadors del mar, els percentatges aplicables a la base reguladora per a la determinació de la quantia de la prestació econòmica per incapacitat temporal, són els següents

respecte als processos derivats de contingències comunes en el règim general.

Disposició addicional setzena. *Règim jurídic d'«Empresa de Transformación Agraria, Sociedad Anónima» (TRAGSA).*

El que estableix la disposició addicional primera de la Llei 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques, és aplicable al que disposa l'article 88, apartat quatre, d'aquesta Llei en relació amb el règim jurídic de «Empresa de Transformación Agraria, Sociedad Anónima» (TRAGSA).

Disposició addicional dissetena. *Règim del medicament aplicable a la Mutuïtat de Funcionaris de l'Administració Civil de l'Estat (MUFACE), Mutuïtat General Judicial (MUGEJU) i Institut Social de les Forces Armades (ISFAS).*

El que estableix l'article 94.6 de la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament, en la redacció que en fa l'article 109.tres d'aquesta Llei, és aplicable a la prestació farmacèutica dels règims especials de funcionaris civils, militars i personal al servei de l'Administració de justícia.

Disposició addicional divuitena. *Eliminació de la retribució per hores extraordinàries del càlcul per fixar la base reguladora de la prestació per desocupació.*

Es modifica l'apartat 1 de l'article 211 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, que queda redactat en els termes següents:

«1. La base reguladora de la prestació per desocupació és la mitjana de la base per la qual s'hagi cotitzat per aquesta contingència durant els últims 180 dies del període a què es refereix l'apartat 1 de l'article anterior.

En el càlcul de la base reguladora de la prestació per desocupació, s'hi ha d'excloure la retribució per hores extraordinàries, amb independència de la seva inclusió en la base de cotització per aquesta contingència fixada a l'article 224 d'aquesta Llei. A l'efecte d'aquest càlcul, les retribucions tampoc s'han d'incloure en el certificat d'empresa.»

Disposició addicional dinovena. *Hospital Clínic i Universitari de Barcelona.*

Durant 1998 l'Administració General de l'Estat i l'Administració autonòmica de la Generalitat de Catalunya han d'acordar les condicions per les quals l'assistència sanitària prestada en l'àmbit de la Seguretat Social per l'Hospital Clínic i Universitari de Barcelona queda integrada de manera gradual a la xarxa assistència sanitària de la Comunitat Autònoma de Catalunya.

Disposició addicional vintena. *Selecció i provisió de places de facultatius especialistes d'àrea de l'Institut Nacional de la Salut.*

La convocatòria de les proves selectives per ingressar en la categoria de facultatiu especialista d'àrea i el concurs de trasllats, en l'àmbit de les institucions sanitàries de l'Institut Nacional de la Salut, durant 1998 i per una sola vegada s'ha de fer d'acord amb les regles que estableix aquesta disposició.

U. Concurs oposició.

Les convocatòries s'han de fer pel sistema de concurs oposició, amb caràcter descentralitzat per cada gerència d'atenció especialitzada, prèvia publicació en el «Butlletí

Oficial de l'Estat» d'unes bases generals en les quals s'han de determinar els requisits i les condicions que han de reunir els aspirants, que no poden tenir cap nomenament en propietat de la mateixa categoria i especialitat dins el sistema nacional de salut, el nombre de places que és independent del nombre de places convocades a concurs de trasllats, les característiques de les places convocades, els terminis de presentació d'instàncies, els tribunals que han d'estar compostos per un nombre màxim de cinc membres i les mesures de coordinació del desenvolupament de les proves, dirigides a assegurar la realització simultània dels exercicis en els diferents àmbits territorials en termes d'igualtat.

1. Fase d'oposició: consisteix en la realització pels aspirants de l'exercici o exercicis que la convocatòria determini, a fi de determinar la seva aptitud per al desenvolupament de la plaça.

2. Fase de concurs: consisteix en la comprovació i qualificació dels mèrits que acreditin els aspirants, relacionats amb els aspectes següents:

Serveis prestats en el sistema nacional de salut amb caràcter temporal.

Formació especialitzada per a l'obtenció del títol d'especialista.

Treballs científics i de recerca publicats.

Per impartir docència a postgraduats en l'especialitat a la qual es concursa.

Haver format part de comissions clíniques constituïdes a l'empara del Reial decret 521/1987, de 15 d'abril.

Dos. Concurs de trasllats.

S'han de proveir per concurs de trasllats les places de facultatius especialistes d'àrea que la convocatòria determini. Aquestes places no han d'estar vinculades a les que es convoquin per concurs oposició.

Les places convocades i no adjudicades, així com les que resultin vacants com a conseqüència d'aquest concurs de trasllats, s'han d'acumular a les convocades pel sistema de concurs oposició. No obstant això, la presa de possessió dels adjudicataris del concurs s'ha de fer de manera simultània a la dels qui accedeixin a les places per concurs oposició.

L'adjudicació de les places convocades s'ha de fer d'acord amb un barem de mèrits que tingui en compte exclusivament els serveis prestats.

Tres. S'autoritza el Govern perquè, per acord, estableixi les regles i mesures necessàries per al desenvolupament dels processos selectius i del concurs de trasllats.

Disposició addicional vint-i-unena. *Denominació dels cossos del grup A de l'Administració de la Seguretat Social.*

Els cossos del grup A de l'Administració de la Seguretat Social relacionats a l'apartat 3.1 de la disposició addicional setzena de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, segons la redacció que en fa la disposició addicional vint-i-unena de la Llei 33/1987, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1988, passen a denominar-se de la manera següent:

U. El cos tècnic de l'Administració de la Seguretat Social: cos superior de tècnics de l'Administració de la Seguretat Social.

Dos. El cos de lletrats de l'Administració de la Seguretat Social: cos superior de lletrats de l'Administració de la Seguretat Social.

Tres. El cos d'actuaris, estadístics i economistes de la Seguretat Social: cos superior d'actuaris, estadístics i economistes de la Seguretat Social.

Quatre. El cos d'intervenció i comptabilitat de l'Administració de la Seguretat Social: cos superior d'intervenció i comptabilitat de l'Administració de la Seguretat Social.

Cinc. L'escala d'analistes d'informàtica de l'Administració de la Seguretat Social: cos superior de sistemes i tecnologies de l'Administració de la Seguretat Social.

Disposició addicional vint-i-dosena. *Crèdits a l'exportació amb suport oficial.*

L'import màxim dels crèdits a l'exportació a què es refereix l'article 4.2 del Reglament aprovat pel Reial decret 677/1993, de 7 de maig, que es poden aprovar durant 1998 és de 80.000 milions de pessetes.

Disposició addicional vint-i-tresena. *Desaparició del règim especial de determinació proporcional de les bases imposables.*

Amb efectes a partir del dia 1 de gener de l'any 2000, queda suprimit el règim especial de determinació proporcional de les bases imposables de l'impost sobre el valor afegit.

Disposició addicional vint-i-quatrena. *Modificació de la Llei d'autonomia del Banc d'Espanya.*

La Llei 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya, com a conseqüència de la constitució del Banc Central Europeu (BCE) i del Sistema Europeu de Bancs Centrals (SEBC), queda modificada en els punts següents:

U. Es fa una nova redacció dels articles següents de la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya:

a) El número 3 de l'article 20 queda redactat de la manera següent:

«El director general del Tresor i Política Financera i el vicepresident de la Comissió Nacional del Mercat de Valors no tenen vot si el Consell es pronuncia sobre assumptes relatius a les matèries que, regulades en el capítol II, estan compreses a la secció 1a, així com a les seccions 2a i 4a, però en aquests últims casos només quan es pronunciï sobre qüestions que resultin de les funcions del Sistema Europeu de Bancs Centrals.»

b) L'article 25.2 queda redactat de la manera següent:

«Els consellers no nats tenen un mandat de sis anys, renovables per una sola vegada.»

c) L'article 25.5 té la redacció següent:

«En cas de cessament de qualsevol de les persones relacionades en aquest article abans de l'extinció del seu mandat, el seu substitut té el termini de mandat ordinari que li correspon segons el càrrec que ocupa.»

d) La disposició final segona de la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya, queda derogada.

Dos. L'apartat a) del número u anterior d'aquesta disposició entra en vigor una vegada que es constitueixi el Banc Central Europeu.

Tres. L'apartat b) del número u d'aquesta disposició s'aplica a partir de la primera renovació del Consell de Govern del Banc d'Espanya. Amb la finalitat de facilitar la renovació, el Govern, excepcionalment, en la renovació que ha de tenir lloc el 1998, pot prorrogar el mandat de

tres dels consellers no nats que es determinin, designats el 1994, per un període màxim de tres anys.

Disposició addicional vint-i-cinquena. *Règim fiscal i comptable de les empreses de la Societat Estatal de Participacions Industrials (SEPI).*

Les empreses participades majoritàriament per la Societat Estatal de Participacions Industrials, que requereixin regularitzar els seus comptes anuals com a conseqüència dels diferents plans de reconversió industrial acordats, poden registrar les dotacions necessàries per atendre els compromisos laborals del personal no productiu amb càrrec a comptes de reserves de lliure disposició.

Aquesta dotació ha de tenir la consideració de despesa deduïble en la mesura que reuneixi els requisits generals establerts per a la deduïbilitat fiscal de les aportacions empresarials a sistemes de previsió social.

Disposició addicional vint-i-sisena. *Programa del foment de l'ocupació.*

U. Durant 1998 continua sent aplicable la disposició addicional sisena de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, en relació amb l'article 44 de la Llei 42/1994, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i d'ordre social, pel que fa als treballadors discapacitats.

Dos. S'habilita el Govern perquè, en el termini d'un any, estableixi una nova regulació de la relació laboral especial de minusvàlids que treballin en centres especials d'ocupació.

Disposició addicional vint-i-setena. *Modificació de la Llei d'ordenació general del sistema educatiu.*

El primer incís de la disposició addicional primera de la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu queda redactat en els termes següents:

«El Govern, amb l'informe previ de les comunitats autònomes, ha d'aprovar el calendari d'aplicació de la nova ordenació del sistema educatiu, que té un àmbit temporal de dotze anys a partir de la publicació d'aquesta Llei.»

Disposició addicional vint-i-vuitena.

No s'integren a la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques o de l'impost sobre societats la renda positiva que es posi de manifest com a conseqüència de la percepció d'ajudes de la política agrària comunitària per l'inici o l'abandonament dels conreus de presseguers i nectarines.

Disposició addicional vint-i-novena.

Es modifica la lletra ñ) del número 18è de l'apartat u de l'article 20 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, per precisar l'abast de l'exempció, de la manera següent:

«ñ) Els serveis d'intervenció prestats per fedataris públics, inclosos els registradors de la propietat i mercantils, en les operacions exemptes a què es refereixen les lletres anteriors d'aquest número i en les operacions de la mateixa naturalesa no realitzades en l'exercici d'activitats empresarials o professionals.»

Entre els serveis d'intervenció s'inclouen la qualificació, inscripció i altres serveis relatius a la constitució, modificació i extinció de les garanties a què es refereix la lletra f) anterior.»

Disposició addicional trentena. *Cambres de la propietat urbana.*

1. Les comunitats autònomes que, de conformitat amb les competències estatutàriament assumides en relació amb les corporacions de dret públic representatives d'interessos econòmics, hagin constituït o constitueixin entitats representatives del sector immobiliari urbà amb la denominació de cambres de la propietat o altres similars, han d'adequar la seva actuació en tot cas als principis que conté aquesta disposició.

2. Les cambres de la propietat urbana tenen base associativa, l'afiliació a aquestes és voluntària i la seva estructura i funcionament és de caràcter democràtic.

3. Les cambres de la propietat urbana han de tenir assignades funcions que resultin d'utilitat per a les administracions públiques i d'interès per al sector de la propietat immobiliària, també poden realitzar prestacions i serveis de caràcter retribuït a favor dels propietaris de béns immobles de naturalesa urbana que ho sol·licitin.

4. Les comunitats autònomes poden contribuir al finançament d'aquestes funcions destinant-hi els recursos que considerin convenients.

5. Les comunitats autònomes que sense haver finalitzat el procés de liquidació de les cambres de la propietat urbana, de conformitat amb el que estableixen el Reial decret llei 8/1994, de 5 d'agost, i Reial decret 2308/1994, de 2 de desembre, acordin interrompre'l, han d'aplicar aquesta disposició. En aquest cas han de garantir en tot cas al personal procedent d'aquelles els drets que tenen reconeguts en les disposicions esmentades i reials decrets de traspàs de funcions.

6. Queda derogada la disposició final primera en relació amb la disposició addicional única del Reial decret llei 8/1994, de 5 d'agost.

7. Aquesta disposició té el caràcter de norma bàsica de conformitat amb el que estableix l'article 149.1.18a de la Constitució espanyola.

Disposició addicional trenta-unena.

Abans del 30 de juny de 1998, a resultes de les conclusions de la subcomissió parlamentària creada a aquest efecte, el Govern ha de remetre al Congrés dels Diputats un informe sobre la incidència de la imposició indirecta en les institucions de previsió que serveixi de base per a l'eliminació de la discriminació entre els diferents instruments.

Disposició addicional trenta-dosena.

U. S'afegeix un nou paràgraf al final de l'apartat 1 de l'article 2 de la Llei 19/1995, de 4 de juliol, de modernització de les explotacions agràries, amb la redacció següent:

«Així mateix, a l'efecte d'aquesta Llei, es considera activitat agrària la venda directa per part de l'agricultor de la producció pròpia sense transformació, dins dels elements que integren l'explotació, en mercats municipals o en llocs que no siguin establiments comercials permanents.»

Dos. El segon paràgraf de l'article 2.5 de la Llei 19/1995, de 4 de juliol, de modernització de les explotacions agràries, queda de la manera següent:

«A aquest efecte, es consideren activitats complementàries la participació i presència del titular, com a conseqüència d'elecció pública, en institucions de caràcter representatiu, així com en òrgans de representació de caràcter sindical, cooperatiu o professional, sempre que estiguin vinculats al sector agrari, les de transformació dels productes de la seva explotació i les relacionades amb la conservació de l'espai natural i protecció del medi ambient,

de la mateixa manera que les turístiques, cinegètiques i artesanals realitzades en la seva explotació.»

Disposició addicional trenta-tresena. *Subvencions de la política agrària comunitària.*

La lletra a) de l'apartat 1 de la disposició addicional cinquena de la Llei 42/1994, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i d'ordre social, queda redactada de la manera següent:

«a) La percepció de les següents ajudes de la política agrària comunitària:

1. Abandonament definitiu del conreu de la vinya.
2. Prima a l'arrencada de plantacions de pomes.
3. Prima a l'arrencada de plataners.
4. Abandonament definitiu de la producció lletera.
5. Abandonament definitiu del conreu de préssecs i nectarines.
6. Arrencada de plantacions de préssecs i nectarines.»

Disposició addicional trenta-quatre.

El Govern, en el termini de quatre mesos, ha de modificar el Reial decret 255/1989, de 17 de febrer, sobre certificacions de residència a l'efecte de bonificacions en tarifes i liquidacions per a subvencions al trànsit regular entre Canàries, Ceuta, Melilla i Balears amb la resta del territori nacional. En aquesta modificació s'ha de simplificar l'acreditació de la condició de resident en el trànsit aeri interinsular, i s'ha de procurar que l'acreditació es pugui efectuar mitjançant una fotocòpia del document nacional d'identitat i la declaració de responsabilitat del viatger sobre la vigència del domicili que figura en aquest.

En aquest cas, la companyia o agència expedidora del bitllet ha de sol·licitar l'exhibició de l'original del document nacional d'identitat.

Disposició addicional trenta-cinquena.

El Govern ha de remetre a les Corts Generals abans del 30 de juny de 1998 les modificacions legislatives necessàries a fi de regular el règim fiscal transitori d'ajust dels compromisos per pensions corresponents a la cobertura de serveis passats, de conformitat amb l'informe que aprovi la Subcomissió Parlamentària per a l'Estudi dels Sistemes Privats de Previsió Social. Igualment ha de modificar les disposicions transitòries catorzena, quinzena i setzena de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, d'acord amb criteris d'equivalència, equilibri, coordinació i adequació als corresponents règims mercantils, financers i fiscals igualant les mutualitats de previsió social amb els plans i fons de pensions, en els beneficis fiscals que el règim transitori concedeix als plans i fons de pensions.

Disposició addicional trenta-sisena.

El número 10 de l'apartat u.2 de l'article 91 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, queda redactat de la manera següent:

«10. Els serveis funeraris i els lliuraments de béns relacionats amb aquests, efectuats per les empreses funeràries i els cementiris.»

Disposició addicional trenta-setena.

Amb efectes a partir de l'1 de gener de 1998, la disposició addicional setena de la Llei 19/1994, de 6 de juliol,

sobre modificació del règim econòmic i fiscal de Canàries, queda redactada de la manera següent:

«A Canàries no li és aplicable l'exacció que preveu l'article 12.1 lletra c) de la Llei 3/1993, de 22 de març, bàsica de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació. En la substitució seva, les cambres oficials de comerç, indústria i navegació de Canàries han d'aplicar una exacció del 0,27 per 100 sobre la base imposable de l'impost de societats, girada prèviament a la minoració d'aquesta base que es puguin destinar a la reserva per a inversions a Canàries, en el tram comprès entre 1 i 28.500.000 pessetes de base imposable. Per a les porcions de base imposable de l'impost de societats que superin aquest límit, el tipus aplicable a cadascun dels trams és el que s'indica a continuació:

Tram		Tipus aplicable
28.500.001	a 285.700.000	0,2450
285.700.001	a 1.428.500.000	0,2275
1.428.500.001	a 2.857.100.000	0,1925
2.857.100.001	a 5.714.200.000	0,1575
5.714.200.001	a 8.571.400.000	0,1050
8.571.400.001	a 11.428.500.000	0,0525
Més d'	11.428.500.001	0,0035

Els rendiments de l'exacció a què es refereix el paràgraf anterior s'han de destinar exclusivament al finançament del Pla cameral de foment a l'exportació i activitats de formació professional, de conformitat amb el que preveu l'article 16.2 de l'esmentada Llei 3/1993, de 22 de març.»

Disposició addicional trenta-vuitena.

Es modifica la disposició addicional sisena de la Llei 11/1997, de 24 d'abril, d'envasos i residus d'envasos, que passa a tenir la redacció següent:

«Les obligacions que estableix el capítol IV només són exigibles a partir de l'1 de maig de 1998.»

Disposició addicional trenta-novena. *Modificacions a la Llei d'integració social de minusvàlids.*

U. L'article 38.1 de la Llei 13/1982, de 7 d'abril, queda redactat de la manera següent:

«1. Les empreses públiques i privades que utilitzin un nombre de 50 treballadors o més estan obligades que d'entre aquests, almenys, el 2 per 100 siguin treballadors minusvàlids. El còmput esmentat anteriorment s'ha de fer sobre la plantilla total de l'empresa corresponent, sigui quin sigui el nombre de centres de treball d'aquella i sigui quina sigui la forma de contractació laboral que vinculi els treballadors de l'empresa.

De manera excepcional les empreses públiques i privades poden quedar exemptes d'aquesta obligació, de manera parcial o total, o bé a través d'acords recollits en la negociació col·lectiva sectorial d'àmbit estatal i, si no, d'àmbit inferior, d'acord amb el que disposa l'article 83, números 2 i 3, del Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, o bé per opció voluntària de l'empresari, degudament comunicada a l'autoritat laboral, sempre que apliqui les mesures alternatives que es determinin per reglament.»

Dos. L'article 42.2 de la Llei 13/1982, de 7 d'abril, queda redactat de la manera següent:

«La plantilla dels centres especials d'ocupació ha d'estar constituïda pel màxim nombre de treballadors minusvàlids que permeti la naturalesa del procés productiu i, en tot cas, pel 70 per 100 d'aquella. A aquest efecte, no s'ha de tenir en compte el personal no minusvàlid dedicat a la prestació de serveis d'ajust personal i social.

S'entenen per serveis d'ajust personal i social els de rehabilitació, terapèutics, d'integració social, culturals i esportius que procurin al treballador minusvàlid del Centre Especial d'Ocupació una millora de la rehabilitació personal adequada i més l'adaptació de la seva relació social.»

Disposició addicional quarantena.

1. De conformitat amb el que estableix la Directiva 96/67/CE, del Consell, de 15 d'octubre de 1996, es poden establir limitacions en la prestació del servei d'assistència en terra a aeronaus, passatgers i mercaderies, així com el dret a l'autoassistència en els aeroports espanyols, en els termes que s'estableixin per reglament i sobre la base dels criteris següents:

- Trànsit anual de passatgers o càrrega.
- Capacitat de l'aeroport.
- Raons operatives o de seguretat dels recintes aeroportuaris.
- Protecció social dels empleats.
- Autofinançament de les entitats gestores dels aeroports.
- Reciprocitat amb països tercers.

2. Així mateix, s'autoritza el Govern perquè, per reglament, determini els supòsits i les condicions en què és procedent la declaració d'obligació de servei públic, en la prestació del servei d'assistència.

Disposició addicional quaranta-unena.

S'afegeix un punt 4 a la disposició addicional setena de la Llei 3/1994, de 14 d'abril, per la qual s'adapta la legislació espanyola en matèria d'entitats de crèdit a la Segona directiva de coordinació bancària i s'introdueixen altres modificacions relatives al sistema financer, amb la redacció següent:

«4. Les normes d'aquesta disposició s'han d'aplicar a les operacions financeres relatives a instruments derivats que es realitzin en el marc d'un acord de compensació contractual, sempre que hi concorrin els requisits següents:

- Que com a mínim una de les parts de l'acord sigui una entitat de crèdit o una empresa de serveis d'inversió, o entitats no residents autoritzades per portar a terme les activitats reservades en la legislació espanyola a les esmentades entitats o empreses.
- Que l'acord prevegi la creació d'una única obligació jurídica, que abracci totes les operacions financeres incloses en aquest i en virtut de la qual, en cas de venciment anticipat, les parts només tenen dret a exigir-se el saldo net de les operacions vençudes, calculat de conformitat amb el que estableix l'acord de compensació contractual.

A l'efecte d'aquesta disposició, es consideren instruments derivats les permutes financeres, les operacions de tipus d'interès a terminis, les opcions i futurs, les compravendes de divises i qualsevol combinació de les anteriors, així com les operacions similars o de naturalesa anàloga.

La declaració de venciment anticipat, resolució, terminació o efecte equivalent de les operacions financeres incloses en un acord de compensació contractual dels previstos al número 1 anterior, no es pot veure limitada, restringida o afectada en qualsevol forma per un estat o sol·licitud de fallida, suspensió de pagaments, liquidació, administració, intervenció o concurs de creditors que afecti qualsevol de les parts de l'acord, les seves filials o sucursals.

En els supòsits en què una de les parts de l'acord de compensació contractual estigui en una de les situacions concursals que preveu l'apartat anterior, s'ha d'incloure com a crèdit o deute de la massa exclusivament l'import dins de les operacions financeres emparades a l'acord, calculat de conformitat amb les regles establertes en aquest.

Les operacions financeres o l'acord de compensació contractual que les regula només poden ser impugnats a l'empara del paràgraf segon de l'article 878 del Codi de comerç, mitjançant una acció exercida pels síndics de la fallida, en la qual es demostrï frau en la contractació.»

Disposició addicional quaranta-dosena.

El Govern ha de procedir en el termini màxim d'un any a dictar les disposicions que siguin necessàries per actualitzar el règim jurídic i econòmic de la Mutualitat Notarial, a càrrec de la qual està el règim de previsió social obligatori del notariat, de conformitat amb el que disposen les normes que li són aplicables i en el marc de la Llei 33/1984, de 2 d'agost, sobre ordenació de l'assegurança privada, i de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, i de les disposicions corresponents a la Llei general de Seguretat Social, aprovats pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 29 de juny. En funció de la naturalesa d'aquest règim de previsió social, s'ha d'establir el règim fiscal corresponent.

Disposició addicional quaranta-tresena. *Enquadrament dels socis treballadors i membres dels òrgans d'administració de les societats mercantils capitalistes, dins del sistema de Seguretat Social.*

U. Es fa una nova redacció de l'article 7.1.a) del Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei general de la Seguretat Social:

«a) Treballadors per compte d'altri que prestin serveis en les condicions que estableix l'article 1.1 de l'Estatut dels treballadors en les diferents branques de l'activitat econòmica o assimilats, o bé siguin eventuais, de temporada o fixos, fins i tot de treball discontinu, i inclosos els treballadors a domicili, i amb independència, en tots els casos, de la categoria professional del treballador, de la forma i quantia de la remuneració que percebi i de la naturalesa comuna o especial de la seva relació laboral.»

Dos. Es fa una nova redacció de les lletres a) i k) de l'apartat 2 de l'article 97 de la Llei general de la Seguretat Social, i la seva actual lletra k), amb la mateixa redacció, passa a ser la lletra l):

«2. A l'efecte d'aquesta Llei, es declaren expressament compresos a l'apartat anterior:

a) El personal d'alta direcció a què es refereix l'article 2.1.a) de l'Estatut dels treballadors, sempre que no formi part de l'òrgan d'administració social desenvolupant en aquest funcions de direcció i gerència de la societat.»

«k) Els socis treballadors de societats mercantils capitalistes que no formin part de l'òrgan d'administració d'aquestes amb funcions de direcció i gerència, quan ni per la seva participació, directa o indirecta en el capital social, ni per qualsevol altre mitjà tinguin un control efectiu de la societat.»

Tres. S'introdueix una nova disposició addicional al text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny.

«Disposició addicional vint-i-setena.

1. Estan obligatòriament inclosos en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms:

a) Els qui prestin serveis retribuïts per a societats mercantils capitalistes formant part del seu òrgan d'administració, sempre que la seva activitat en aquest no es limiti al mer exercici de funcions consultives i d'assessorament, sinó que compregui la direcció i gerència de la societat.

b) Els administradors socials a què es refereix l'apartat anterior, encara que no siguin retribuïts per ocupar aquest càrrec, si perceben una altra remuneració com a contraprestació de serveis realitzats per a la mateixa societat, fins i tot si es poden qualificar com a relació laboral comuna o especial si no concorren amb funcions d'administració social.

c) Els qui prestin serveis retribuïts per compte d'una societat mercantil capitalista, sempre que tinguin el control efectiu d'aquesta per la seva participació directa o indirecta en el capital social o per qualsevol altre mitjà. S'entén, en tot cas, que es produeix aquesta circumstància si les accions o participacions del treballador suposen, almenys, la meitat del capital social.

A l'efecte d'aplicar el que disposa la lletra c) anterior, es considera, llevat que hi hagi una prova en contra, que el treballador té un control efectiu de la societat si es dona alguna de les circumstàncies següents:

1a Que almenys la meitat del capital de la societat per a la que presta serveis està distribuït entre socis, als quals està unit per un vincle conjugal o de parentiu per consanguinitat, afinitat o adopció, fins al segon grau.

2a Que, sigui quin sigui el percentatge de participació en el capital social, es tracti d'empreses en les quals únicament presten serveis els qui tenen la condició de socis, on constitueix l'aportació de treball per a l'entitat, el títol necessari per al repartiment dels guanys socials.

3a Que la seva participació en el capital social sigui igual o superior a la tercera part d'aquest, si a l'empresa hi presten serveis persones que no tenen la condició de socis.

4a Que la seva participació en el capital social sigui igual o superior a la quarta part d'aquest, si té atribuït l'exercici de funcions de gerència i direcció de la societat, si a l'empresa hi presten serveis persones que no tenen la condició de socis.

En el cas que no es donin les circumstàncies anteriors, l'Administració pot demostrar, per qualsevol mitjà de prova, que el treballador disposa del control efectiu de la societat.

2. No estan compresos en el sistema de la Seguretat Social els socis, siguin administradors o no, de societats mercantils capitalistes l'objecte social de les quals no estigui constituït per l'exercici d'activitats empresarials o professionals, sinó per la mera administració del patrimoni dels socis.

3. Es consideren degudes les altes que s'hagin practicat i les cotitzacions ingressades en qualsevol règim de la Seguretat Social, incloses les cotitzacions pels conceptes de recaptació conjunta, respecte als treballadors als quals es refereix l'apartat 1 d'aquesta disposició, amb anterioritat a l'1 de gener de 1998, i hi són aplicables, si s'escau, les normes de còmput de quotes entre règims de la Seguretat Social a l'efecte de reconeixement de les prestacions atorgades pel règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms.

Els canvis d'enquadrament que s'hagin d'efectuar tenen efectes des de l'1 de gener de 1998, i els interessats disposen d'un termini d'un any per dur a terme les comunicacions necessàries a l'Administració per tal de regularitzar la seva situació. Transcorregut aquest termini, els efectes del canvi d'enquadrament es regeixen pel que disposen amb caràcter general les normes reglamentàries.

4. El que estableixen els apartats anteriors no afecta l'assimilació que estableix l'article 4 del Decret 2864/1974, de 30 d'agost, pel qual s'aprova el text refós de les Lleis 116/1969, de 30 de desembre, i 24/1972, de 21 de juny, pel qual es regula el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors del mar.»

Disposició addicional quaranta-quatrena. Règim jurídic de la radiodifusió sonora digital terrestre i de la televisió digital terrestre.

1. Els serveis de radiodifusió sonora digital terrestre i de televisió digital terrestre poden ser explotats a través de xarxes de freqüència única o de multifreqüència, d'àmbit nacional, autonòmic i, si s'escau, local.

2. L'explotació dels serveis de radiodifusió sonora digital terrestre i de televisió digital terrestre requereix el títol habilitant corresponent.

3. Amb caràcter previ al començament de la prestació dels serveis de radiodifusió sonora digital terrestre i de televisió digital terrestre, són requisits indispensables que el Ministeri de Foment aprovi els corresponents reglaments tècnics i de prestació dels serveis i, atesos aquests, els projectes o les propostes tècniques respecte a les instal·lacions i la comprovació que aquestes últimes s'ajusten a la normativa vigent.

4. Les concessions per a la gestió indirecta dels serveis públics de radiodifusió i de televisió amb tecnologia digital terrestre per entitats privades, han de ser les que resultin tècnicament possibles, segons la disponibilitat de l'espectre radioelèctric i d'acord amb els plans tècnics per a la prestació dels serveis de radiodifusió i de televisió digital terrestre que aprovi el Govern. El seu atorgament l'ha de portar a terme l'Estat si el seu àmbit és estatal i les comunitats autònomes si és autonòmic o local.

Disposició addicional quaranta-cinquena. Tractament comptable de les pèrdues produïdes a les empreses del sector elèctric, com a conseqüència del trànsit a la competència.

1. Les pèrdues que es produeixin en els actius d'instal·lacions tècniques de generació, periodificacions pròpies del sector elèctric i diferències negatives de canvi que figuri en el balanç de les empreses elèctriques, així com les despeses corresponents als diferents plans de reestructuració com a conseqüència de l'entrada en vigor del nou marc regulador del sector elèctric, que no siguin objecte de recuperació a través de la «Retribució fixa per trànsit a la competència», es poden imputar a reserves voluntàries.

2. El que indica l'apartat anterior s'ha de realitzar durant els exercicis de 1997/1998.

3. En l'adaptació del Pla general de comptabilitat a les empreses del sector elèctric, s'han de desplegar per reglament, entre d'altres, els criteris per fer la valoració dels elements patrimonials a què fa referència l'apartat primer.

Disposició addicional quaranta-sisena. Mesures de suport a la construcció naval i a la renovació de la flota mercant.

El Govern ha d'adoptar les iniciatives necessàries, dins del primer semestre de 1998, per establir un sistema substitutiu del finançament mitjançant el sistema de primes a la construcció naval. Aquest sistema substitutiu ha de tenir, com a màxim, el mateix abast temporal que hauria pogut tenir el sistema de finançament mitjançant primes a la construcció naval.

Disposició addicional quaranta-setena. Modificació de l'article 36 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

Es modifiquen els apartats dos, tres i cinc de l'article 36 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, que queden redactats de la manera següent:

«Dos. Constitueix el fet imposable de la taxa la prestació o realització pels organismes competents que tinguin atribuïda la condició d'autoritat meteorològica de l'Estat, de les actuacions següents:

a) L'expedició de certificacions sobre informació meteorològica que consti als arxius dels esmentats organismes relativa al temps atmosfèric passat.

b) L'emissió d'informes oficials sobre situacions de naturalesa meteorològica relatius al temps atmosfèric passat.

c) Prestació de serveis de caràcter pericial en matèria meteorològica.

Tres. Són subjectes passius de la taxa les persones físiques o jurídiques als quals afectin o beneficiïn, personalment o en els seus béns, els serveis o activitats públiques que constitueixen el fet imposable d'aquesta.»

«Cinc. La meritació de la taxa es produeix en iniciar-se la prestació del servei o la realització de l'activitat, sense perjudici de la possibilitat d'exigir, en els dos casos, el seu dipòsit previ, que pot tenir caràcter estimat si la determinació de la quantia de la taxa no es pot fixar en aquest moment, i practicar-se posteriorment per l'òrgan gestor la liquidació que correspongui.»

Disposició addicional quaranta-vuitena. Modificació de la Llei 5/1996, de 10 de gener, de creació de determinades entitats de dret públic.

1. S'introdueix una modificació en l'apartat tercer de l'article 14 de la Llei 5/1996, de 10 de gener, de creació de determinades entitats de dret públic, que queda redactat en els termes següents:

«3. Les societats integrants del grup consolidat referit en l'apartat anterior que hi deixin de pertànyer per qualsevol causa amb anterioritat al fet que sigui íntegrament amortitzat el deute de l'Institut Nacional d'Indústria, no tenen dret a compensar en les futures declaracions independents la part de les seves bases imposables individuals amb les quals hagin contribuït a formar les bases imposables negatives del grup pendent de compensar en

aquesta data, ni la part de les deduccions de la quota aportades i pendents d'aplicar pel grup, i correspon aquest dret al grup consolidat. No obstant això, aquesta limitació només s'aplica a les societats que han tingut bases imposables negatives generades durant els períodes impositius en què van pertànyer al grup.

Els subgrups de societats que, com a conseqüència de processos de desinversió, deixin de pertànyer al grup fiscal SEPI, poden consolidar fiscalment a partir de l'exercici següent a aquell en què es va produir l'abandonament del grup si reuneixen les altres condicions que exigeix la legislació fiscal per fer-ho. En aquest cas, els acords presos per les societats per acollir-se al règim del grup de societats, així com la comunicació d'aquests a l'Administració, s'ha d'efectuar dins els tres mesos següents al dia en què es va produir la sortida del grup al qual pertanyien.»

2. La modificació introduïda a l'article 14 de la Llei 5/1996, de 10 de gener, de creació de determinades entitats de dret públic, té efectes des de l'1 de gener de 1997.

Disposició addicional quaranta-novena. *Modificació de la Llei 25/1988, de 29 de juliol, de carreteres.*

Es modifica l'article 5 de la Llei 25/1988, de 29 de juliol, de carreteres, que queda redactat de la manera següent:

«Article 5.

Els plans i programes de carreteres de l'Estat, de les comunitats autònomes i de les entitats locals s'han de coordinar entre si en cas que es refereixi a les seves incidències mútues, per garantir la unitat del sistema de comunicacions i harmonitzar els interessos públics afectats, amb la utilització a aquest efecte dels procediments legalment establerts.»

Disposició addicional cinquantesena.

Es fa una nova redacció dels punts 1, 2 i 3, i s'afegeix un punt 6 a l'article 68 de la Llei general de la Seguretat Social, text refós aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, i es mantenen amb la redacció actual els punts 4 i 5.

«Article 68. *Definició.*

1. Es consideren mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social les associacions degudament autoritzades pel Ministeri de Treball i Afers Socials que amb aquesta denominació constitueixen, sense ànim de lucre i amb subjecció a les normes reglamentàries que s'estableixen, empresaris que assumeixen a aquest efecte una responsabilitat mancomunada i amb el principal objecte de col·laborar en la gestió de la Seguretat Social, sense perjudici de la realització d'altres prestacions, serveis i activitats que li siguin legalment atribuïdes.

2. A l'efecte d'aquesta Llei, i d'acord amb el que estableix aquesta, la col·laboració en la gestió de la Seguretat Social comprèn les activitats següents:

a) La col·laboració en la gestió de contingències d'accidents de treball i malalties professionals.

b) La realització d'activitats de prevenció, recuperació i altres que preveu aquesta Llei. Les activitats que les mútues puguin dur a terme com a Servei de Prevenció aliè es regeixen pel que disposen la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals, i les seves normes reglamentàries de desplegament.

c) La col·laboració en la gestió de la prestació econòmica d'incapacitat temporal derivada de contingències comunes.

d) Les altres activitats, prestacions i serveis de seguretat social que els siguin atribuïdes legalment.

3. En la col·laboració en la gestió de les contingències d'accidents de treball i malalties professionals, així com en les activitats de prevenció que regula aquesta Llei, les operacions que portin a terme les mútues es reduiran a repartir entre els seus associats:

a) El cost de les prestacions per causa d'accident de treball sofert pel personal al servei dels associats.

b) El cost de les prestacions per malalties professionals patides pel personal al servei dels associats, en la situació d'incapacitat temporal i període d'observació i, en les altres situacions, la contribució que se'ls assigni per fer front, en règim de compensació, a la sinistralitat general derivada d'aquesta contingència.

c) El cost dels serveis i activitats preventives relacionades amb les prestacions que preveu aquest número, així com la contribució als serveis de prevenció, recuperació i altres que preveu aquesta Llei, a favor de les víctimes d'aquelles contingències i dels seus beneficiaris.

d) Les despeses d'administració de la mateixa entitat.

La col·laboració en la gestió de la prestació econòmica per incapacitat temporal derivada de contingències comunes s'ha de portar a terme a favor dels treballadors ocupats pels empresaris associats que hagin exercit aquesta opció. Així mateix, han de formalitzar la cobertura amb una mútua els treballadors del règim especial de treballadors per compte propi o autònoms i els treballadors per compte propi del règim especial agrari de la Seguretat Social, sempre que optin prèviament per incloure, dins l'acció protectora del règim de Seguretat Social corresponent, aquesta prestació.

La col·laboració s'ha de portar a terme en els termes i les condicions que estableixen l'article 78 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, i altres normes reglamentàries de desplegament.»

«6. La inspecció i control d'aquestes entitats col·laboradores de la Seguretat Social s'atribueix al Ministeri de Treball i Afers Socials en els termes i amb l'abast que preveu l'article 5.2, lletra c), i sense perjudici del que disposa l'article 151.1 del Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre.»

Disposició addicional cinquanta-unena. *Modificació de la Llei 8/1972, de 10 de maig.*

Se substitueix el segon paràgraf de l'article 25 de la Llei 8/1972, de 10 de maig, sobre construcció, conservació i explotació d'autopistes en règim de concessió, en la redacció que en fa la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, pel següent:

«Quan l'ampliació consisteixi en l'augment del número de carrils de les calçades, per aconseguir millorar la prestació del servei públic o per millorar el sistema de comunicacions del corredor afectat, es pot acordar per conveni amb el concessionari, en el qual s'han d'establir els aspectes del règim concessional que siguin objecte de modificació.»

Disposició addicional cinquanta-dosena.

Es modifica l'article 8.1 de la Llei 8/1972, de 10 de maig, sobre construcció, conservació i explotació de les autopistes en règim de concessió, que queda redactat de la manera següent:

«Poden ser adjudicatari del concurs les persones físiques o jurídiques, nacionals o estrangeres, que tinguin plena capacitat d'obrar i no estiguin compreses en cap circumstància de les que contenen els apartats a) al k) de l'article 20 de la Llei de contractes de les administracions públiques, i en tot cas han d'acreditar la solvència que els sigui requerida en el corresponent plec de clàusules. Per participar en el concurs...»

Disposició addicional cinquanta-tresena. *Modificació de la Llei 8/1972, de 10 de maig.*

Se suprimeixen els paràgrafs tercer i sisè de l'article 8.2 de la Llei 8/1972, de 10 de maig, sobre construcció, conservació i explotació d'autopistes en règim de concessió, en la seva redacció que en fa la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

Disposició addicional cinquanta-quatrena. *Modificació de la Llei 8/1972, de 10 de maig.*

Se substitueix l'apartat 1 de l'article 25 bis de la Llei 8/1972, de 10 de maig, sobre construcció, conservació i explotació d'autopistes en règim de concessió, en la seva redacció que en fa la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, pel següent:

«La compensació al concessionari per tal de mantenir l'equilibri economicofinancer de la concessió, en els supòsits de modificació o ampliació que preveuen els articles 24 i 25 d'aquesta Llei, tant si es produeixen a iniciativa de l'Administració o de la societat concessionària, pot consistir, totalment o parcialment, en l'ampliació del termini vigent de la concessió, cas en què es poden mantenir els beneficis atorgats al concessionari per tota l'extensió del termini ampliat i, en tot cas, amb el límit màxim que estableix l'article 30.1.»

Disposició addicional cinquanta-cinquena. *Modificació de la Llei 8/1972, de 10 de maig.*

Se suprimeix l'apartat a) de l'article 25.2 de la Llei 8/1972, de 10 de maig, en la redacció que en fa la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

Disposició addicional cinquanta-sisena.

S'afegeix un nou apartat, el 6, a l'article 103.u de la Llei 31/1990, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1991, amb la redacció següent:

«6. Especialment, correspon a l'Agència Estatal d'Administració Tributària l'auxili als jutjats i tribunals de justícia i al Ministeri Fiscal en la investigació, enjudiciament i repressió de delictes públics. A aquest fi l'Agència Estatal d'Administració Tributària ha d'establir mitjans humans i materials especialitzats en l'exercici d'aquesta funció d'auxili.»

Disposició addicional cinquanta-setena. *Modificació de la Llei 8/1972, de 10 de maig.*

Es modifica la redacció de l'article 2.1 de la Llei 8/1972, de 10 de maig, sobre construcció, conservació i explotació

d'autopistes en règim de concessió, en la redacció que es fa a la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, de la manera següent:

«1. Les concessions a què es refereix l'article anterior es regeixen pel que disposa aquesta Llei i, supletòriament, per la legislació de contractes de les administracions públiques.»

Disposició transitòria primera. *Entitats exemptes en l'impost sobre societats.*

Les entitats que estiguin exemptes de l'impost sobre societats d'acord amb el que estableix la redacció original de l'article 9 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, continuen exemptes en els períodes impositius que s'iniciïn abans del dia en què finalitzi el termini que preveu l'apartat 3 de la disposició transitòria tercera de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.

El que preveu el paràgraf anterior també s'aplica a les entitats l'adaptació de les quals a la Llei 6/1997, de 14 d'abril, s'hagi produït amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició transitòria segona. *Eficàcia temporal de la modificació relativa a la devolució d'ofici en l'impost sobre la renda de les persones físiques, impost sobre societats i impost sobre el valor afegit.*

U. La modificació introduïda a l'article 100 de la Llei 18/1991, de 6 de juliol, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, és aplicable a les autoliquidacions corresponents als períodes impositius dels anys 1996 i següents.

Dos. La modificació introduïda a l'article 145 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, és aplicable a les autoliquidacions corresponents als períodes impositius el termini de declaració dels quals finalitzi amb posterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Tres. La modificació introduïda a l'article 115, apartat tres, de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, és aplicable a les autoliquidacions corresponents als períodes de liquidació que s'iniciïn en l'exercici de 1998 i següents.

Disposició transitòria tercera. *Reducció de la base imposable per crèdits totalment o parcialment incobrables.*

La reducció de la base imposable per les causes a què es refereix l'apartat quatre de l'article 80 de la Llei de l'impost sobre el valor afegit només és aplicable a les operacions respecte a les quals no s'hagi fet efectiu el pagament de l'impost repercutit i la seva meritació s'hagi produït a partir d'1 de gener de 1998.

Disposició transitòria quarta. *Central d'Informació de Riscos.*

Fins que no tingui lloc el desplegament reglamentari que preveu l'article 66.cinc d'aquesta Llei, la Central d'Informació de Riscos se segueix regint, respecte al procediment i l'exercici de competències, per la normativa actualment en vigor, sense perjudici de l'inici de les tasques de transferència d'informació que preveu l'apartat 1 de l'article esmentat.

Disposició transitòria cinquena. *Institut per a la Reestructuració de la Minería del Carbó i Desenvolupament Alternatiu de les Comarques Mineres.*

U. L'Institut per a la Reestructuració de la Minería del Carbó i Desenvolupament Alternatiu de les Comarques Mineres incorpora al seu patrimoni, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, els fons procedents de la recaptació de la

tarifa elèctrica per al suport a la mineria del carbó que estiguin pendent d'assignació a l'Oficina de Compensació d'Energia Elèctrica (OFICO).

S'ha d'establir per reglament el traspàs de tots els mitjans humans, econòmics i materials de l'Oficina de Compensació d'Energia Elèctrica que es considerin necessaris per a l'adequada gestió de l'Institut, sense perjudici de les obligacions que corresponguin a la Comissió Nacional del Sistema Elèctric en l'assumpció de les funcions d'aquesta Oficina.

Dos. Durant l'exercici de 1998, atès que és el primer any d'implantació del programa de desenvolupament alternatiu de les comarques mineres, les dotacions per fer front a les obligacions derivades dels convenis a subscriure amb les comunitats autòniques afectades tenen el caràcter d'ampliables.

Disposició transitòria sisena. *Col·laboració de les empreses en la gestió de la Seguretat Social.*

El que estableix la lletra b) del número 1 de l'article 77 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, mentre no culmina el procés de separació de fonts entre el sistema nacional de salut i el sistema de Seguretat Social, s'ha d'entendre només referit a les empreses que col·laboraven en la gestió de l'assistència sanitària amb anterioritat a aquesta Llei.

La compensació econòmica per aquesta col·laboració en el cas de l'assistència sanitària s'ha d'establir en funció dels treballadors protegits i dona lloc a la percepció d'un import que no pot ser inferior al que actualment percebi l'empresa, llevat que aquest últim sigui superior al cost mitjà, a l'INSALUD, de les prestacions que cobreix la col·laboració, cas en què, és aquest cost el límit de la compensació que s'ha de fer. S'han d'establir per reglament els procediments per fer efectiva la compensació econòmica.

Disposició transitòria setena. *Règim de contractació de l'entitat pública empresarial Correus i Telègrafs.*

El termini de tres anys que estableix la disposició transitòria quarta de la Llei 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques, es prorroga per tres anys més.

Disposició transitòria vuitena. *Agència Espanyola del Medicament.*

U. Fins que no es constitueixi la Comissió Interministerial de Preus de Medicaments que preveu l'apartat cinc de l'article 109 d'aquesta Llei, el procediment per fixar els preus industrials de les especialitats farmacèutiques finançades amb càrrec a fons de la Seguretat Social o a fons estatals afectes a la Sanitat, se segueix regint pel que estableix el Reial decret 271/1990, de 23 de febrer, sobre la reorganització de la intervenció de preus de les especialitats farmacèutiques d'ús humà.

Dos. Fins que no s'aprovin les normes reglamentàries i es constitueixin l'Agència Espanyola del Medicament i les comissions i comitès que preveu l'article 98, que modifica la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament, continua aplicable el que estableixen les disposicions vigents.

Disposició transitòria novena. *Termini de liberalització per a les especialitats farmacèutiques no finançades amb càrrec a fons de la Seguretat Social o a fons estatals afectes a la Sanitat i que no tinguin la qualificació de publicitàries.*

Durant els tres anys següents a l'entrada en vigor d'aquesta Llei els increments màxims del preu industrial

de qualsevol format de les especialitats farmacèutiques no finançades amb càrrec a fons de la Seguretat Social o a fons estatals afectes a la sanitat que no tinguin la qualificació de publicitàries i que tinguin el preu intervingut a l'entrada en vigor d'aquesta Llei han de ser els que determini la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics a proposta del Ministeri de Sanitat i Consum.

Transcorregut aquest termini, els preus d'aquestes especialitats farmacèutiques han de ser lliures.

Disposició transitòria desena. *Ens públic Aeroports Espanyols.*

L'ens públic Aeroports Espanyols i Navegació Aèria ha d'ingressar en el Tresor Públic durant l'exercici de 1998, almenys, el 25 per 100 del romanent dels seus resultats d'explotació corresponent a l'exercici de 1997.

Disposició transitòria onzena. *Impost sobre l'electricitat.*

U. Durant l'any 1998 el Govern ha d'adoptar les iniciatives necessàries perquè, a partir de l'1 de gener de 1999, l'impost sobre l'electricitat es configuri com un gravamen específic exigint en relació amb la quantitat d'energia elèctrica subministrada.

Dos. En els casos en què la meritació de l'impost sobre l'electricitat es produeixi de conformitat amb el que disposa la lletra a) de l'apartat 5 de la lletra A) de l'article 64 bis de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, i es tracti de facturacions que comprenguin subministraments d'energia elèctrica efectuats abans i després de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, es consideren produïts i subministrats a partir d'aquesta data, a l'efecte de l'exacció de l'esmentat impost, els quilowatts-hora (KWH) que, en el conjunt dels facturats, representin la mateixa proporció que, en el conjunt de dies que comprèn la facturació de què es tracti, representa el nombre de dies transcorreguts des de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició transitòria dotzena. *Règim transitori dels procediments en matèria de defensa de la competència.*

U. El termini màxim de durada de la fase del procediment sancionador que té lloc davant el Servei de Defensa de la Competència, que regula l'article 56.u de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, és aplicable als procediments que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 1998.

Dos. Igualment, el termini màxim en el qual el Tribunal de Defensa de la Competència ha de dictar resolució, de conformitat amb l'article 56.dos de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, s'aplica als expedients admesos a tràmit pel Tribunal a partir de l'1 de gener de 1998.

Disposició transitòria tretzena. *Revocació de la renúncia al règim especial simplificat o al de l'agricultura, ramaderia i pesca de l'impost sobre el valor afegit, al règim d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques i al règim simplificat o al de l'agricultura i ramaderia de l'impost general indirecte canari.*

U. Els subjectes passius que hagin renunciat a l'aplicació del règim especial simplificat o de l'agricultura, ramaderia i pesca de l'impost sobre el valor afegit poden revocar la renúncia per a l'exercici de 1998 en el termini que es determini per reglament, encara que no hagin transcorregut tres anys des que es va efectuar la renúncia.

Dos. Els subjectes passius que hagin renunciat al règim d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques poden revocar la renúncia per a l'any 1998 en el termini que es determini per reglament, encara que no hagin transcorregut tres anys des que es va efectuar la renúncia.

Tres. Els subjectes passius que hagin renunciat a l'aplicació del règim simplificat o de l'agricultura i ramaderia de l'impost general indirecte canari poden revocar la renúncia per a l'exercici de 1998 en el termini que es determini per reglament, encara que no hagin transcorregut tres anys des que es va efectuar la renúncia.

Disposició transitòria catorzena. *Deduccions anteriors a l'inici de l'activitat a l'impost general indirecte canari.*

El procediment de deducció de les quotes suportades amb anterioritat al començament de les activitats empresarials o professionals, que s'hagi iniciat abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'ha d'adequar al que estableix aquesta.

Disposició transitòria quinzena. *Renúncia al règim d'estimació objectiva i a la modalitat simplificada del règim d'estimació directa de l'impost sobre la renda de les persones físiques per a 1998.*

Els subjectes passius de l'impost sobre la renda de les persones físiques poden renunciar per a l'any 1998 al règim d'estimació objectiva o a la modalitat simplificada del règim d'estimació directa, en el termini que es determini per reglament.

Disposició transitòria setzena. *Modificació del règim transitori general que estableix la disposició transitòria sisena de la Llei 28/1994, de 18 d'octubre, per la qual es completa el règim de personal del cos de la guàrdia civil.*

Als únics efectes de promoció interna, s'amplia de dos anys, a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el període màxim de quatre anys que estableix la disposició transitòria sisena de la Llei 28/1994, de 18 d'octubre, per la qual es completa el règim de personal del cos de la guàrdia civil. Durant aquest termini, la pertinença a una determinada escala s'assimila a la possessió de la titulació acadèmica exigida per a l'ingrés en la immediatament superior, sense que això en cap cas suposi un increment de plantilles.

Disposició transitòria dissetena. *Règim tributari en l'impost sobre societats de les reials acadèmies.*

El règim que estableix la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, per a l'Institut d'Espanya i les reials acadèmies oficials integrades en aquest i les institucions de les comunitats autònomes amb llengua oficial pròpia que tinguin fins anàlegs als de la Reial Acadèmia Espanyola, s'ha d'aplicar a les liquidacions que es practiquin posteriorment a l'entrada en vigor de la Llei esmentada o que estiguin pendents de resolució administrativa ferma a la mateixa data.

Disposició transitòria divuitena.

En el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha de remetre al Congrés dels Diputats un projecte de llei de reforma de la Llei 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques, en el qual, entre altres aspectes, es tinguin en compte les recomanacions efectuades per la Comissió Europea amb data 12 de maig de 1995, relatives als terminis de pagament en les transaccions comercials.

Disposició transitòria dinovena. *Tipus de l'impost general indirecte canari aplicable a les labors del tabac.*

1. Durant 1998 els tipus de l'impost general indirecte canari aplicable als lliuraments i importacions de les labors del tabac són les següents:

- Els cigars amb un preu inferior a 100 pessetes unitat: 4,5 per 100.
- Els cigars amb un preu igual o superior a 100 pessetes unitat: 13 per 100.
- Les labors del tabac negre: 20 per 100.
- Les labors del tabac ros i succedanis del tabac: 40 per 100.

2. Durant 1998 els tipus de recàrrec sobre les importacions de labors del tabac efectuades pels comerciants detallistes en el marc del règim especial de comerciants detallistes de l'impost general indirecte canari són els següents:

- Importació de cigars amb un preu inferior a 100 pessetes unitat: 0,45 per 100.
- Importació de cigars amb un preu igual o superior a 100 pessetes unitat: 1,3 per 100.
- Importació de labors del tabac negre: 2 per 100.
- Importacions de labors del tabac ros i succedanis del tabac: 4 per 100.

3. L'increment de l'import de la recaptació de l'impost general indirecte canari obtingut per les importacions i lliuraments interiors de labors del tabac ros i de succedanis del tabac sobre l'import que s'hagi obtingut aplicant el tipus impositiu del 20 per 100, s'ha de distribuir de la manera següent:

- El 95 per 100 correspon a la Comunitat Autònoma de Canàries.
- El 5 per 100 restant correspon als cabildos insulars. La distribució d'aquest percentatge als cabildos insulars i als ajuntaments de les seves illes respectives s'ha de fer de conformitat amb el que disposa la lletra b) de l'article 64 de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim economicofiscal de Canàries.

Disposició transitòria vintena.

El Govern es compromet a regular i exceptuar, si s'escau, dins el termini de dos mesos, el Reial decret 84/1996, de 26 de gener, i a permetre la flexibilització del règim de la Seguretat Social per a les cooperatives que s'hi hagin transformat a partir de la personalitat jurídica de societats anònimes, i que hagin optat inicialment per la cobertura de Seguretat Social del règim general, cas en què poden optar per la cobertura del règim especial d'autònoms.

Disposició transitòria vint-i-unena. *Eficàcia retroactiva del règim de lliurament d'accions als treballadors.*

Les modificacions efectuades a la lletra c) de l'article 26 de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, per l'article 1 d'aquesta Llei, tenen efectes des de l'1 de gener de 1997.

Disposició transitòria vint-i-dosena.

Les previsions que contenen el número 2n de l'apartat dos de l'article 104 i la regla 1a de l'apartat u de l'article 106 de la Llei de l'impost sobre el valor afegit, relatives a les subvencions no incloses a la base imposable de l'impost esmentat, s'han d'aplicar a les que s'acordin a partir del dia 1 de gener de 1998.

Disposició derogatòria única.

- U. Queden derogades les disposicions següents:
- L'article 10.c) del Decret llei 18/1962, de 7 de juny, de nacionalització i reorganització del Banc d'Espanya.

b) L'Ordre del ministre d'Hisenda de 23 de juliol de 1977, sobre tipus d'interès aplicables pel Banc d'Espanya.

Dos. Queda derogada la Llei 224/1964, de 24 de desembre, per la qual es creen les «Taxes per serveis generals de les escoles oficials de nàutica i formació professional nauticopesquera».

Tres. Queden derogades les lletres b), c) i d) de la tarifa 2a de l'article 28 del text refós de taxes fiscals, aprovat pel Decret 3059/1996, d'1 de desembre.

Quatre. Queda derogada la disposició addicional primera de la Llei 3/1985, de 18 de març, de metrologia.

Cinc. Queda derogat el Decret 1643/1959, de 23 de setembre, pel qual es convalida la taxa per serveis del Registre de la propietat intel·lectual.

Sis. Queda derogat el Reial decret 379/1977, de 21 de gener, pel qual s'autoritza la constitució de l'Empresa de Transformació Agrària.

Set. Queden derogats la disposició addicional segona de la Llei 25/1986, de 24 de desembre, i el Reial decret 637/1993, de 3 de maig.

Vuit. Queda derogada la Llei 24/1985, de 24 de juliol, sobre exempció del pagament de les taxes corresponents a la revisió dels permisos de conduir dels titulars que excedeixin l'edat de setanta anys.

Disposició final primera. *Modificació de la quantia de les taxes.*

Les lleis de pressupostos generals de l'Estat poden modificar la quantia de les taxes que regula aquesta Llei.

Disposició final segona. *Bases de dades tributàries.*

S'autoritza el ministre d'Economia i Hisenda perquè, d'acord amb el que estableixen la Llei orgànica 5/1992, de 29 d'octubre, de regulació del tractament automatitzat de les dades de caràcter personal, i les normes que la despleguen, sense perjudici de les competències que corresponen a l'Agència de Protecció de Dades, aprovi les normes bàsiques de control i seguretat de l'accés a les bases de dades i arxius automatitzats de l'Administració tributària en els casos legalment permesos.

Disposició final tercera. *Referència cadastral.*

Queda sense efecte el que estableix el primer paràgraf de la disposició transitòria vuitena de la Llei 13/1996, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

Mitjançant una llei s'ha de determinar la data en què es comença a exigir l'aplicació del que estableix la secció quarta del capítol IV del títol I de la Llei esmentada als béns immobles rústics.

Disposició final quarta. *Desplegament reglamentari.*

U. Es faculta el Govern per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució d'aquesta Llei.

Dos. S'autoritza el Govern, a proposta del Ministeri d'Economia i Hisenda, el desplegament dels articles 112 a 117 d'aquesta Llei pels quals es constitueixen el Fons per a Garanties d'Operacions de Finançament d'Inversions a l'Exterior, Fons per a Inversions a l'Exterior i Fons per a Operacions d'Inversió a l'Exterior de la Petita i Mitjana Empresa.

Disposició final cinquena. *Declaracions tributàries per mitjans telemàtics.*

S'autoritza el ministre d'Economia i Hisenda perquè determini mitjançant ordre els supòsits i condicions en què les grans empreses han de presentar per mitjans telemàtics les seves declaracions, declaracions liquidacions, autoliquidacions o qualssevol altres documents exigits per la normativa tributària.

S'entenen per grans empreses les definides com a tals a l'efecte de l'impost sobre el valor afegit.

Disposició final sisena.

Abans del 31 de desembre de 1998 el Govern ha de presentar al Congrés dels Diputats un projecte de llei on s'han d'especificar els casos i condicions en què les corporacions locals poden afectar els seus ingressos i béns patrimonials al compliment de les seves obligacions.

Disposició final setena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor el dia 1 de gener de 1998.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Vaquèira Beret, 30 de desembre de 1997.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

(Aquesta Llei s'inclou tenint en compte la Correcció d'errors publicada en el «BOE» núm. 157, de 2-7-1998.)